

VOL. III DE ANIMA

D

- 1 d.8-0044 9
d.8-0044 externorum, quae sano modo acceptanda est, iuxta dicta, d 6.
- 2 d.8-0049 7
d.8-0049 cognoscit sensibilia communia quam exterior, ut d 67 annotavimus, et D
- 3 d.8-0080 7
d.8-0080 sensuum externorum, quod ex supra dictis, d 6, constare potest,
- 4 d.8-0587 6
d.8-0587 quidquid Scotus dicat, in 4, d 45, q 3, nam experientiae evidentes illam
- 5 d.9-0099 10
d.9-0099 85, a 1. Caietanus his locis; Capreolus, in 1, d 2, q 1. Quam *
- 6 d.9-0100 6
d.9-0100 sententiam impugnat Scotus, in 1, d 3, q 3, dicens obiectum intellectus *
- 7 d.9-0158 3
d.9-0158 in 4, d 49, q 11.
- 8 d.9-0208 10
d.9-0208 De intellectu ergo angelico et humano Scotus, in 2, d 1, q *
- 9 d.9-0308 7
d.9-0308 omnes, solo deficiente Durando, in 2, d 3, q 7; et vehementer impugnat
- 10 d.9-0410 9
d.9-0410 Hanc sententiam sic expositam tenet Capreolus, in 2, d 3, q 2, ad
- 11 d.9-0775 3
d.9-0775 dictis supra, d 5, q 5, circa difficultatem quintam.
- 12 d.9-1031 10
d.9-1031 prius formari conceptum universalis. Idem tenet Richardus, in 2, d 24
- 13 d.9-1033 2
d.9-1033 1, d 3, q 2, ait speciem atomam prius cognosci quam singulare, licet
- 14 d.9-1034 3
d.9-1034 in 4, d 45, q 3, asserat dari propriam speciem intelligibilem
- 15 d.9-1035 8
d.9-1035 singularis materialis sensati. Tamen Durandus, in 2, d 3, q 7,

- 16 d.9-1036 4
d.9-1036 Gregorius, in 1, d 3, q 3, a 2, aiunt prius concipi singulare q
- 17 d.9-1260 7
d.9-1260 Similem sententiam insinuat Durandus, in 1, d 3, q 5, n 27;
- 18 d.9-1261 4
d.9-1261 et in 2, d 3, q 7, n 12; Flandria, 7 Metaphysicae, q 16, a 1; et in 3
- 19 d.9-1492 1
d.9-1492 d 3, qq 1 et 3, et d 8, q 2; Richardus, in 2, d 24, a 3, q 3;
- 20 d.9-1492 8
d.9-1492 d 3, qq 1 et 3, et d 8, q 2; Richardus, in 2, d 24, a 3, q 3;
- 21 d.9-1492 15
d.9-1492 d 3, qq 1 et 3, et d 8, q 2; Richardus, in 2, d 24, a 3, q 3;
- 22 d.9-1554 8
d.9-1554 8 et 10. Idem Gregorius, in 1, d 1, q 2; Picus Mirandulanus, in suis
- 23 d.9-1604 12
d.9-1604 se vim activam habet ad intelligendum, ut patet ex dictis, supra, d
- 24 d.9-1833 4
d.9-1833 Capreolo, in 1, d 2, q 1; Ferrariensis, 3 Contra Gentes, cap 55; in
- 25 d.9-1906 3
d.9-1906 praeter dicta d 5. De compositione autem et artificio intellectus *
- 26 d.9-1959 3
d.9-1959 in 1, d 35, q 2, concl 4; Ferrariensis, 1 Contra Gentes, cap 65; et alii
- 27 d.9-1960 5
d.9-1960 thomistae; Scotus, in 4, d 45, q 2; Aegidius, hic, tx 18.
- 28 d.9-1986 12
d.9-1986 7 Quae ratio multis impugnatur ab Scoto, supra; et in 1, d 3,
- 29 d.9-2118 1
d.9-2118 d 2, q 4, absolute et in sententia Aristotelis esse veram potentiam
- 30 d.9-2258 3
d.9-2258 vide supra, d 2, q 3. Sed haec expositio videtur conformior litterae.
- 31 d.9-2269 9
d.9-2269 pure, sed cum aliqua activitate, iuxta supra dicta d 5.
- 32 d.9-2297 1
d.9-2297 d 14, q 1, a 1, ait quod lumen intellectus agentis et facit *

- 33 d.9-2366 8
d.9-2366 dicta q 79, a 7; in 2, d 17, q 2, a 1. Et tenent omnes discipuli eius. Et
- 34 d.9-2531 6
d.9-2531 Eudemum, et nos infra dicemus, d 10, q 3.
- 35 d.9-2752 11
d.9-2752 Confessionum, a cap 8 usque ad 14; Magister, in 1, d 3; et ibi
- 36 d.9-2954 5
d.9-2954 ideo Durandus, in 2, d 39, q 4, dixit conscientiam esse habitum
- 37 d.10-0203 8
d.10-0203 loquantur de voluntate. Tenet Occham, in 3, d 13, dub 3, Gabriel, in
- 38 d.10-0204 2
d.10-0204 2, d 6, q 1, a 3, dub 2. Et Scotus, in 1, d 1, q 4, dicit non satis
- 39 d.10-0204 14
d.10-0204 2, d 6, q 1, a 3, dub 2. Et Scotus, in 1, d 1, q 4, dicit non satis
- 40 d.10-0205 14
d.10-0205 probari a theologis quod voluntas non potest velle nisi bonum; et in 2, d 6,
- 41 d.10-0207 7
d.10-0207 quamvis iudicarent id esse impossibile; et d 43, q 2, ait quod
- 42 d.10-0349 9
d.10-0349 2 Prima opinio, quam refert Scotus, in 2, d 25, tribuitur *
- 43 d.10-0364 5
d.10-0364 potentia. Gregorius, in 2, d 25, q 1 et 2; Gabriel, q 1, dub 3;
- 44 d.10-0365 4
d.10-0365 Paludanus, in 4, d 49, q 3, a 1; Henricus, Quodl 3. Qui tamen non
- 45 d.10-0386 4
d.10-0386 Scotus, in 2, d 25, q 1; Capreolus, in 2, d 24 et 25; Ferrariensis, 1
- 46 d.10-0386 11
d.10-0386 Scotus, in 2, d 25, q 1; Capreolus, in 2, d 24 et 25; Ferrariensis, 1
- 47 d.10-0531 8
d.10-0531 quo multi falluntur reprehendentes Capreolum in 2, d 25, q 1, ad 1
- 48 d.10-0572 1
d.10-0572 d 6 et 10; et ibidem Gregorius et Durandus, negant per actum *

49 d.10-0574 10
d.10-0574 4, a 2, ad 7; Capreolus tamen in 1, d 10, q 1, et Caietanus, 1 p., q 27, a

50 d.10-0577 11
d.10-0577 tamen haec decisio apud nos facile est ex supra dictis, d 5.

51 d.11-0277 8
d.11-0277 Ex quo intelliges errasse Scotum, in 1, d 1, q 3; et in 4, d 49, q

52 d.11-0277 15
d.11-0277 Ex quo intelliges errasse Scotum, in 1, d 1, q 3; et in 4, d 49, q

53 d.11-0316 10
d.11-0316 sentitur dolor. Quod videtur docere D Thomas, in 3, d 15, q 2; et *

54 d.11-0321 10
d.11-0321 ubi Conradus et Caietanus idem dicunt. Et in 4, d 44; Simon

55 d.11-0575 7
d.11-0575 actibus elicitis, nam de motu locali d 13 dicitur.

56 d.11-0633 2
d.11-0633 2, d 24, q 3, a 2, ait nullum motum esse “in genere moris” nisi ex

57 d.11-0649 3
d.11-0649 in 2, d 24.

58 d.12-0023 6
d.12-0023 Patet ex dictis, q 2, d 10, nam obiectum potentiae appetitivae

59 d.12-0153 3
d.12-0153 supra tractavimus, d 10; ibi enim tantum definivimus: quoad *

60 d.12-0196 12
d.12-0196 putant tantum distingui formaliter, ut Durandus, Scotus, et alii, in 1, d

61 d.12-0281 3
d.12-0281 libero arbitrio]; d Bernardus; Anselmus; Origenes; Tertullianus,

62 d.12-0367 13
d.12-0367 pertinet. Hinc D Thomas, 1.2 q 1, a 1: Magister, in 2, d 24, cap

63 d.12-0638 4
d.12-0638 Scotus, in 4, d 49, q 4, ait voluntatem esse simpliciter perfectiorem *

64 d.12-0642 2
d.12-0642 4, d 49, q 4; Paludanus, q 3; Venetus, hic, tx 58. Et haec sententia

- 65 d.13-0085 4
d.13-0085 Capreolus, in 2, d 1, q 2, ad argumenta Aureoli; Caietanus, 3 De Anima
- 66 d.14-0017 5
d.14-0017 difficultas est supra definita, d 2, q 4.
- 67 d.14-0038 2
d.14-0038 supra, d 2, q 4, ad 2.
- 68 d.14-0098 5
d.14-0098 completur, ut infra videbimus, d 3 Metaphysicae; sed anima per *
- 69 d.14-0305 2
d.14-0305 impugnavimus, d 3, q 3.
- 70 d.14-0425 13
d.14-0425 2 Sed difficultas est de modo quo illas habet. Scotus, in 4, d 45,
- 71 d.14-0450 8
d.14-0450 non determinatur ad producendas species. Vide supra d 9, de
- 72 d.14-0664 9
d.14-0664 Ista solutio iuvatur ex multis quae supra diximus, d 9, de
- 73 d.14-0731 5
d.14-0731 ut patet ex dictis, d 9.
- 74 d.14-0769 4
d.14-0769 Durandi, in 2, d 3, q 6, qui idem dicit in angelis, scilicet quod unus
- 75 d.14-0788 9
d.14-0788 visu, quia est actu visibilis, ut probatum est d 7; sed angelus est
- 76 d.14-1152 4
d.14-1152 Scotus, in 4, d 45, q 2, ait cognitionem animae coniunctae esse
- 77 d.14-1223 1
d.14-1223 d 45, q 2.
- 78 d.14-1395 11
d.14-1395 De potentia, q 5, a 10, ad 5; in 4, d 49, q 4, a 5 et ad 1.

DABIT

- 1 d.14-1114 6
d.14-1114 operabitur quam inferiora agentia; ergo dabit animae separatae species

DABITUR

1 d.10-0154 2
d.10-0154 etiam dabitur in Deo, cum ille sit cognoscens. Consequens est falsum,

DAEMONES

1 d.14-1002 10
d.14-1002 Animae vero damnatorum nesciunt quae hic geruntur, nisi per daemones

DAEMONIS

1 d.9-2851 2
d.9-2851 spiritu daemonis loquuntur. Aliae vero sunt res futurae certae vel quia

DAEMONUM

1 d.14-0264 6
d.14-0264 vero deputatae ad infernum vi daemonum illuc deferuntur.

DAMNATAE

1 d.14-0972 4
d.14-0972 animabus. Animae vero damnatae habebunt cognitionem singularium

DAMNATI

1 d.10-0288 3
d.10-0288 probabiliorem, ut damnati velint potius non esse quam sic esse, tamen tunc *

2 d.10-0292 1
d.10-0292 damnati carere non possunt, dum sunt, ideo non esse volunt, ut

3 d.14-0321 3
d.14-0321 imperfectio. Similiter damnati nihil supernaturale retinebunt, etiam si maneant

4 d.14-0354 7
d.14-0354 animae beatae vident et amant; et damnati cognoscunt perditionem suam

5 d.14-0381 6
d.14-0381 Vera tamen expositio est quod damnati nihil noverunt eorum

6 d.14-0498 9
d.14-0498 Dices: Si hoc est naturale, ergo etiam anima damnati recipit

DAMNATIS

1 d.10-0186 3
d.10-0186 3 In damnatis, qui volunt aliquid ea sola ratione, quia contra

2 d.10-0196 5
d.10-0196 se occidente, et in damnatis, quia vehementer appetunt non esse; at

3 d.10-0242 7
d.10-0242 rationem boni quaerimus, immo et in damnatis invenimus quod mala

DAMNATORUM

1 d.14-0206 9
d.14-0206 ibi patitur, sed potius e contra. Et animae damnatorum ideo sunt in

2 d.14-1002 3
d.14-1002 Animae vero damnatorum nesciunt quae hic geruntur, nisi per daemones

DAMNATUS

1 d.10-0274 10
d.10-0274 est ratio formalis mali inhonesti et hoc malum appetit damnatus,

2 d.10-0296 5
d.10-0296 Respondetur negando consequentiam, quia damnatus

3 d.12-0271 1
d.12-0271 damnatus in Concilio Constantiensi, sess. 8. Et idem ex parte sequitur *

DANDAS

1 d.9-1848 7
d.9-1848 tamen supremum gradum illarum, et dicimus dandas esse substantias in

DANDUM

1 d.9-2338 1
d.9-2338 dandum complementum alteri, perfectior est; intellectus autem agens

DANTES

1 d.9-1978 1
d.9-1978 dantes phantasiae a qua intellectus pendet. Et istae experientiae

DANTUR

1 d.9-0776 8
d.9-0776 2 probatur idem antecedens, nam in angelis dantur species

2 d.14-1047 3
d.14-1047 aliarum; ergo dantur illi species omnium rerum naturalium.

3 d.14-1118 9
d.14-1118 proportionatas suis viribus vel impossibile. Si possibile, ergo dantur illi. Hoc

DARE

1 d.9-1318 12
d.9-1318 cognoscuntur, illud esse non potest esse nisi reale, nam non est dare

2 d.14-1040 1
d.14-1040 dare illi species sufficientes ad operandum cum illo lumine, alias

DARETUR

1 d.14-1450 6
d.14-1450 quaestione, nam si animae separatae daretur corpus non obnoxium

2 d.14-1453 4
d.14-1453 hunc actum: „Si daretur mihi hoc corpus, vellem uniri illi.“ Quia

DARI

1 d.8-0022 6
d.8-0022 1 In hac quaestione suppono dari sensum interiorem, ad cuius

2 d.8-0042 11
d.8-0042 Alia ratione probat Aristoteles, De somno et vigilia, cap 1, dari

3 d.8-0052 7
d.8-0052 Sola ergo illa ratio prior concludit dari sensum communem.

4 d.9-0463 7
d.9-0463 utrumque est reale et utriusque debet dari causa efficiens; intellectus autem

5 d.9-0768 6
d.9-0768 Primum est, quia nihil repugnat dari speciem impressam *

6 d.9-0773 4
d.9-0773 1 Nam potest dari species expressa et proprius conceptus rei

- 7 d.9-1034 8
d.9-1034 in 4, d 45, q 3, asserat dari propriam speciem intelligibilem
- 8 d.9-1370 1
d.9-1370 dari in intellectu nostro propria species per quam primo intelligantur,
- 9 d.9-1420 6
d.9-1420 cuius datur propria species, eius dari poterit proprius conceptus.
- 10 d.9-1639 10
d.9-1639 per effectus, nempe per actus, nam ex illis colligimus dari species et
- 11 d.9-1739 6
d.9-1739 Et hinc etiam probabilissime colligimus dari actu
- 12 d.9-2200 8
d.9-2200 Et haec est expositio omnium probabilissima, quae dari potest,
- 13 d.9-2517 5
d.9-2517 prudentia; et potest etiam dari error practicus. Unde 3 Ethicorum, cap
- 14 d.9-2756 5
d.9-2756 reminiscencia, cap 2, ait dari memoriam intelligibilium.
- 15 d.10-0134 7
d.10-0134 Unde etiam in fide certum est dari in homine hos duos
- 16 d.11-0064 7
d.11-0064 unitatem quantum potest; nihil autem repugnat dari potentiam *
- 17 d.11-0069 4
d.11-0069 conclusimus supra tantum dari unum sensum interiorem et non
- 18 d.11-0523 5
d.11-0523 illius actibus non potest dari contrarietas in accessu et recessu ad idem
- 19 d.13-0105 9
d.13-0105 non esse principium immediate elicitivum motus localis, sed dari in
- 20 d.14-1111 8
d.14-1111 distinctam et non tantum ad confusam; ergo dari illi debent species ad
- 21 d.14-1117 5
d.14-1117 Item, vel est possibile dari animae separatae species *
- 22 d.14-1122 4
d.14-1122 Dices esse impossibile dari animae species per se infusas et

DAT

1 d.9-0632 3
d.9-0632 illuminando phantasmata dat illis virtutem ad movendum intellectum, et

2 d.9-2204 3
d.9-2204 animae, cui dat principium ad agendum. Et dicunt hoc consonare

3 d.9-2339 1
d.9-2339 dat complementum possibili; ergo.

4 d.14-0093 8
d.14-0093 hominis; corruptio vero de se tollit, non dat aliquid; ergo anima in *

DATA

1 d.9-0288 6
d.9-0288 sensuum, quae in ministerium animae data sunt, potius illam impedirent.

2 d.10-0234 5
d.10-0234 naturali, quae cum sit data ab auctore naturae, qui summe bonus est, non

DATO

1 d.8-0505 6
d.8-0505 saltem hae potentiae formaliter distinguantur, dato non distingui *

2 d.9-1990 3
d.9-1990 est. Praeterea dato intellectum non cognoscere singularia, tamen ex

3 d.9-2401 3
d.9-2401 Sed an dato non distingui realiter, distinguantur saltem formaliter?

4 d.9-2914 4
d.9-2914 distinguuntur formaliter, semel dato non distinguuntur realiter.

5 d.12-0302 3
d.12-0302 an, hoc dato, exerceat hanc libertatem in omnibus actibus suis an in

6 d.14-0070 3
d.14-0070 Item, quia dato quod sit distincta talis entitas, in homine *

7 d.14-0609 2
d.14-0609 2, dato illo, consequentia non tenet, quia dupliciter potest

8 d.14-0834 2
d.14-0834 2, dato antecedenti, negatur consequentia. Et est instantia in

DATUM

1 d.9-1999 6
d.9-1999 Prima, quia in poenam peccati datum est homini ut intelligere

DATUR

1 d.9-1420 2
d.9-1420 cuius datur propria species, eius dari poterit proprius conceptus.

2 d.10-0071 8
d.10-0071 nec habetur ab ipso appetente, sed illi datur a natura et ad proprium

3 d.10-0153 8
d.10-0153 1 Nam si in omni natura cognoscente datur appetitus elicitus,

4 d.10-0304 4
d.10-0304 Ad tertium similis datur responsio. Non enim appetitur

5 d.11-0037 6
d.11-0037 2 In potentiis cognoscitivis sensitivis datur multitudo *

6 d.11-0528 6
d.11-0528 habent contrarium; in irascibili vero datur unus sine contrario, cuius *

7 d.12-0172 7
d.12-0172 Eudemum, cap penultimo, ubi ait quod datur consilium quoddam

8 d.12-0818 5
d.12-0818 angelorum, et ideo Seraphinis datur. Cherubim vero habent pro munere

DATUS

1 d.10-0226 3
d.10-0226 appetitus elicitivus datus est animalibus ad appetendum perfectiori

DE

1 d.8-0016 8
d.8-0016 interiorem motum appellamus phantasiam. Haec docet Aristoteles de

2 d.8-0018 6
d.8-0018 indiget haec materia. Breviter tamen de ea dicetur, quoniam pauciora

3 d.8-0019 4
d.8-0019 nobis sunt nota de his sensibus.

- 4 d.8-0045 7
d.8-0045 Aliam rationem adducit Albertus, 5 Summa de homine, tract 2,
- 5 d.8-0072 10
d.8-0072 communis non recipit in se species sensibilium, sed iudicat de ante se
- 6 d.8-0083 8
d.8-0083 communi, sicut a fonte manantibus. Illud autem de contrarietate *
- 7 d.8-0143 2
d.8-0143 exemplo de pictura. Visio enim picturae per se non movet appetitum,
- 8 d.8-0245 4
d.8-0245 Tenet Albertus, Summa de homine, tract De imaginatione, 2 De Anima,
- 9 d.8-0311 5
d.8-0311 particularibus virtutem praeberet, et de omnibus iudicaret; in internis
- 10 d.8-0339 3
d.8-0339 idem est de aestimatiuva et memoria, et in universum de potentia *
- 11 d.8-0339 10
d.8-0339 idem est de aestimatiuva et memoria, et in universum de potentia *
- 12 d.8-0404 4
d.8-0404 2 Quidquid sit de distinctione specierum, potentia cognoscens
- 13 d.8-0451 9
d.8-0451 communis; et in toto illo capite aperte loquitur de sensu communi et
- 14 d.8-0452 3
d.8-0452 phantasia, immo de tota virtute sentiendi interiori tamquam de uno
- 15 d.8-0452 9
d.8-0452 phantasia, immo de tota virtute sentiendi interiori tamquam de uno
- 16 d.8-0509 5
d.8-0509 communis dicitur potentia iudicans de sensibilibus in praesentia eorum;
- 17 d.8-0510 2
d.8-0510 phantasia de his iudicans in absentia, et sic proportionaliter; immo
- 18 d.8-0528 6
d.8-0528 modo definir; et idem est de reminiscencia, etc. Quapropter unus est
- 19 d.8-0556 3
d.8-0556 vel speculativum de re, et tandem memoria praeteritorum, ut ex *

- 20 d.8-0563 4
d.8-0563 exterior non iudicat de convenientia et disconvenientia rei, et ideo
- 21 d.8-0577 11
d.8-0577 in absentia obiecti, negat illam hominis animalibus. Et idem est de
- 22 d.8-0601 10
d.8-0601 modos proprii obiecti; ita potest esse in sensu memoria de re iam
- 23 d.8-0607 1
d.8-0607 de memoria sensibilium, nam memoria earum rerum quae sub sensu
- 24 d.8-0614 3
d.8-0614 valde artificiosa, de quibus Aristoteles, 9 De historia animalium, cap
- 25 d.8-0629 6
d.8-0629 quidem ut significat habitum consultandi de agendis secundum
- 26 d.8-0673 10
d.8-0673 Sed dicendum quod in his locis evangelicis sermo est de
- 27 d.8-0684 1
d.8-0684 de distinctione trium sensuum interiorum, hinc argumentum *
- 28 d.8-0687 6
d.8-0687 confirmat experientia desumpta ex lib de differentiis symptomatum,
- 29 d.8-0748 5
d.8-0748 Sed haec dicta sufficiunt de sensibus.
- 30 d.9-0003 3
d.9-0003 Disputat Aristoteles de hac materia, lib 3 De Anima, a cap 4,
- 31 d.9-0033 5
d.9-0033 Ex cap 5, ubi de intellectu agente arguit:
- 32 d.9-0073 3
d.9-0073 Haec Aristoteles de intellectu, ubi plures difficultates huius *
- 33 d.9-0142 3
d.9-0142 dicemus infra de voluntate.
- 34 d.9-0187 7
d.9-0187 dimanantibus, differunt. Quae distinctio tradi solet de sensibus hominis et
- 35 d.9-0221 5
d.9-0221 specie, et idem est de intellectibus angelorum omnium.
- 36 d.9-0237 8
d.9-0237 maiorem, propter coniunctionem ad animam rationalem. Quaestio de

- 37 d.9-0290 9
d.9-0290 consequentes; ergo proposita qualibet re, statim haberet scientiam de
- 38 d.9-0302 7
d.9-0302 3 Et tunc insurgit difficultas tacta de modo acquirendi illas,
- 39 d.9-0307 3
d.9-0307 Quam positionem de intellectu agente theologi concedunt *
- 40 d.9-0327 7
d.9-0327 productionem. Opinio Caietani. Difficultas ergo restat de modo
- 41 d.9-0424 4
d.9-0424 modum quo Deus de potentia absoluta possit, mediante re materiali,
- 42 d.9-0467 9
d.9-0467 superatur ab illa, ad modum quo supra dicebamus de specie et actu
- 43 d.9-0481 8
d.9-0481 efficiat aliquo modo rem spiritualem educendo illam de potentia subiecti
- 44 d.9-0500 8
d.9-0500 1 Quia species spiritualis non posset educi de potentia subiecti
- 45 d.9-0504 4
d.9-0504 intellectu possibili; ergo de potentia huius intellectus educitur, non
- 46 d.9-0525 7
d.9-0525 Secunda vero explicatur ex dictis, supra, de sensibus *
- 47 d.9-0532 4
d.9-0532 arbitror intellectum possibilem de se esse nudum speciebus, habere
- 48 d.9-0569 10
d.9-0569 13 Ad loca D Thomae respondetur quod loquitur late de ratione
- 49 d.9-0580 7
d.9-0580 actione alterius; et huiusmodi haec est de qua loquimur.
- 50 d.9-0587 8
d.9-0587 tribui, quae est illustrare prima principia. Sed de hac infra.
- 51 d.9-0588 2
d.9-0588 Nunc de primis tantum, quarum meminit D Thomas, 2 Contra
- 52 d.9-0812 8
d.9-0812 cognosceret singularia; ergo primum, quia intellectus noster de se est

- 53 d.9-0822 2
d.9-0822 plus de re formare sibi in actu secundo quam habuerit in actu primo
- 54 d.9-0843 10
d.9-0843 quod est contra experientiam. Multi enim singularia cognoscunt et de
- 55 d.9-0844 7
d.9-0844 illis ratiocinantur, qui prorsus nihil sciunt de phantasmatis.
- 56 d.9-0868 9
d.9-0868 integra collectio accidentium illius. Sed tunc redit quaestio de *
- 57 d.9-0907 10
d.9-0907 rerum quae ab intellectu per proprias species cognoscuntur, et de his
- 58 d.9-0938 3
d.9-0938 Et haec de modo cognoscendi singularium.
- 59 d.9-1005 5
d.9-1005 convenientiam specierum; et sic de aliis superioribus.
- 60 d.9-1023 6
d.9-1023 Confirmatur, quia similiter supra diximus de *
- 61 d.9-1062 3
d.9-1062 singularia, ubi de singularibus in rigore loquitur, ut ibi exposuimus.
- 62 d.9-1220 5
d.9-1220 opus intellectus, physicus, agens de operibus intellectus, tenetur etiam
- 63 d.9-1221 1
d.9-1221 de illa abstractione agere; quod etiam logico incumbit, ea ratione qua
- 64 d.9-1225 5
d.9-1225 censetur dialecticum praecipue agere de entibus rationis, sed vere
- 65 d.9-1229 5
d.9-1229 23 Sed quicquid sit de nominibus, et illis utendo ut plures, ex dictis
- 66 d.9-1254 4
d.9-1254 Quod communiter intelligunt de intellectu agente producente species
- 67 d.9-1282 6
d.9-1282 metaphysica sive logica. Illud enim de nomine est.
- 68 d.9-1283 9
d.9-1283 Et probatur, nam si vera esset opinio Platonis de ideis et
- 69 d.9-1336 4
d.9-1336 “intus legens”. Quapropter de accidentibus sensibilibus per se nulla

- 70 d.9-1339 3
d.9-1339 intellectus agentis, de aliis vero rebus, quae per se sensibiles non sunt,
- 71 d.9-1380 7
d.9-1380 proprius ut distinguitur contra communem. Et de hoc intelligitur
- 72 d.9-1401 8
d.9-1401 Et confirmatur, nam ex vi conceptus quem de substantia
- 73 d.9-1405 6
d.9-1405 Item, nam eadem est ratio de homine et de aliis subiectis. Non
- 74 d.9-1405 9
d.9-1405 Item, nam eadem est ratio de homine et de aliis subiectis. Non
- 75 d.9-1445 8
d.9-1445 substantiam per modum subiecti substantis. Et sic de aliis.
- 76 d.9-1448 6
d.9-1448 substantiam ipsam. Et idem est de similibus.
- 77 d.9-1450 1
d.9-1450 de cognitione universalis, quod prius concipitur per speciem
- 78 d.9-1452 2
d.9-1452 quae de imaginativa diximus, nempe primo concipere sensibilia
- 79 d.9-1458 7
d.9-1458 aliquas species illarum proportionatas cognitioni, quam de illis habet
- 80 d.9-1522 1
d.9-1522 de cognitione priorum accidentium, operationum et potentiarum,
- 81 d.9-1537 1
d.9-1537 de essentia ipsa demonstrantur.
- 82 d.9-1540 7
d.9-1540 1 In hac quaestione specialiter loquitur de anima rationali et de
- 83 d.9-1540 11
d.9-1540 1 In hac quaestione specialiter loquitur de anima rationali et de
- 84 d.9-1543 2
d.9-1543 spiritualia, de se sunt actu intelligibilia; ergo poterunt per se ipsa
- 85 d.9-1570 3
d.9-1570 idem est de potentia intellectiva respectu sui ipsius, propter eandem

- 86 d.9-1583 6
d.9-1583 ex discursu omnium rerum quae de animae substantia et potentiis
- 87 d.9-1593 5
d.9-1593 genere intelligibilium, id est, de se non sufficienter actuata, neque
- 88 d.9-1598 10
d.9-1598 Haec est doctrina D Thomae, supra, a 1, quae de se satis clara
- 89 d.9-1649 6
d.9-1649 intelligit et quod intelligitur”, intelligitur de his quae sunt sine materia
- 90 d.9-1651 2
d.9-1651 verificatur de intellectu nostro pro hoc statu, de quo subdit quod intelligit
- 91 d.9-1651 8
d.9-1651 verificatur de intellectu nostro pro hoc statu, de quo subdit quod intelligit
- 92 d.9-1685 1
d.9-1685 de substantia infinita Dei et de aliis substantiis spiritualibus, quae *
- 93 d.9-1685 6
d.9-1685 de substantia infinita Dei et de aliis substantiis spiritualibus, quae *
- 94 d.9-1695 2
d.9-1695 cognovit de Deo de angelis naturaliter, nisi per effectus; neque in hac
- 95 d.9-1695 4
d.9-1695 cognovit de Deo de angelis naturaliter, nisi per effectus; neque in hac
- 96 d.9-1706 2
d.9-1706 ubi de ea re latius agit. Et in Metaphysica patet, et solet hoc etiam
- 97 d.9-1726 6
d.9-1726 In prima conclusionis parte loquor de actuali existentia, nam
- 98 d.9-1727 1
d.9-1727 de possibili tantum forte est demonstrabile esse possibile creaturas
- 99 d.9-1770 3
d.9-1770 Deo, nam de illo plura cognoscimus, quae illi soli conveniunt. Et ratio
- 100 d.9-1785 2
d.9-1785 tum de ipsa parte divina, tum de his quae nosse cupimus, facultas
- 101 d.9-1785 7
d.9-1785 tum de ipsa parte divina, tum de his quae nosse cupimus, facultas
- 102 d.9-1818 2
d.9-1818 loquens de Deo et intellectione divina, inquit illi talem inesse

- 103 d.9-1826 4
d.9-1826 autem locis loquitur de cognitione illa, quam possumus assequi
- 104 d.9-1835 6
d.9-1835 Tamen haec dissensio tantum est de nomine, nam omnes *
- 105 d.9-1841 6
d.9-1841 cognitionem quidditatis, non quidditativam. Tamen de nomine quaestio est.
- 106 d.9-1843 8
d.9-1843 Dionysius, De divinis nominibus, triplicem assignat, quamvis de
- 107 d.9-1870 7
d.9-1870 suam. Sed difficultas haec tangit materiam de modo cognoscendi
- 108 d.9-1907 11
d.9-1907 sufficienter in Dialectica dictum est. Et ideo solum restat dicendum de
- 109 d.9-1908 10
d.9-1908 modo operandi quem intellectus noster habet. Et est sermo de
- 110 d.9-1909 8
d.9-1909 intellectu in statu animae coniunctae corpori, nam de modo intelligendi in
- 111 d.9-2055 10
d.9-2055 Tamen intellectus dormientis non est aptus ad ferendum iudicium de
- 112 d.9-2060 3
d.9-2060 1 Diximus de obiectis et actibus intellectus agentis et possibilis.
- 113 d.9-2061 3
d.9-2061 Dicendum superest de ipsis potentiis, et quoniam una sine alia non *
- 114 d.9-2062 3
d.9-2062 perfecte cognoscitur, de utraque breviter dicemus. Est ergo in parte *
- 115 d.9-2088 9
d.9-2088 sensibilis. Et hinc est quod actio intellectus possibilis de se est immanens;
- 116 d.9-2110 1
d.9-2110 de intellectu agente ait quod “passione vacat et est separabilis, cum sit
- 117 d.9-2122 8
d.9-2122 5 Dico esse certum, non quia sit de fide, quia neque quod sit *
- 118 d.9-2123 4
d.9-2123 intellectus agens est de fide certum, neque quod dentur species *

- 119 d.9-2181 6
d.9-2181 9 Verba autem illa quae de hoc intellectu agente Aristoteles *
- 120 d.9-2197 11
d.9-2197 ut agens. Unde substantia ibi non significat in rigore rem de *
- 121 d.9-2210 2
d.9-2210 nam de hoc iam dixit Aristoteles quod non intelligit, quia non est
- 122 d.9-2253 2
d.9-2253 loquebatur de priori intellectu vero, sed de phantasia, ut patet ex ipso
- 123 d.9-2253 7
d.9-2253 loquebatur de priori intellectu vero, sed de phantasia, ut patet ex ipso
- 124 d.9-2254 12
d.9-2254 quod addit: "in sine hoc nihil intelligit anima." Si enim loqueretur de
- 125 d.9-2256 10
d.9-2256 erat quod sine intellectu nemo potest intelligere. Loquitur ergo de
- 126 d.9-2257 11
d.9-2257 phantasia sine qua nihil etiam in hac vita intelligimus. Alia de hac re
- 127 d.9-2261 8
d.9-2261 omnibus hominibus, sed multiplicare iuxta numerum animarum, de quo
- 128 d.9-2265 2
d.9-2265 sicut de possibili dictum est, dicta q 3. Sunt enim potentiae *
- 129 d.9-2270 7
d.9-2270 13 Sed est secundum dubium commune de his intellectibus, an
- 130 d.9-2273 4
d.9-2273 idem intelligendum est de possibili, tamen diversa ratione.
- 131 d.9-2275 5
d.9-2275 lumen primo sit dictum de lumine materiali, tamen nomen translatum
- 132 d.9-2291 8
d.9-2291 ita habet, et forte lumen magis dicitur de his quae manifestant alia
- 133 d.9-2292 2
d.9-2292 quam de his quae sese tantum. Intellectus autem possibilis est lumen
- 134 d.9-2293 8
d.9-2293 manifestans veritatem in rebus, et iudicium ferens de illis.
- 135 d.9-2323 4
d.9-2323 Tandem, intellectus possibilis de se est sufficiens ad *

- 136 d.9-2327 1
d.9-2327 de perfectione in actu primo, quam intellectus possibilis ab agente
- 137 d.9-2333 3
d.9-2333 loco loquitur de lumine intellectus possibilis.
- 138 d.9-2358 6
d.9-2358 distinguantur realiter, nam dicta omnia de his potentiis videntur id supponere. Et
- 139 d.9-2359 6
d.9-2359 certe D Thomas et Aristoteles de his loquuntur quasi de rebus *
- 140 d.9-2359 10
d.9-2359 certe D Thomas et Aristoteles de his loquuntur quasi de rebus *
- 141 d.9-2377 10
d.9-2377 operativa per illas, et sic dicitur intellectus possibilis. Neque de his
- 142 d.9-2398 5
d.9-2398 potentiae. Et omnia quae de his intellectibus dicuntur, ut de duabus *
- 143 d.9-2398 10
d.9-2398 potentiae. Et omnia quae de his intellectibus dicuntur, ut de duabus *
- 144 d.9-2408 4
d.9-2408 Disputat autem Aristoteles de intellectu practico et speculativo, lib 6
- 145 d.9-2435 3
d.9-2435 veritatum, quae de re illa possunt demonstrari. At vero cognitio practica *
- 146 d.9-2468 1
d.9-2468 de obiecto materiali, non differunt in illo, nam circa idem obiectum
- 147 d.9-2470 1
d.9-2470 de obiecto formali, prorsus est idem cum fine. Et ideo quaestio est
- 148 d.9-2473 10
d.9-2473 ex parte finis scientiae. Ex his quae dicta sunt de practico et speculativo
- 149 d.9-2495 4
d.9-2495 quis acquirat scientiam de re operabili, non animo operandi illam, sed
- 150 d.9-2523 7
d.9-2523 Probat, nam omnis actus intellectus, qui de se tendit ad
- 151 d.9-2540 5
d.9-2540 Tamen forte quaestio est de nomine, et ille actus potest dici *

- 152 d.9-2553 5
d.9-2553 quia eadem est ratio de actu in universali et in particulari. Hinc ergo
- 153 d.9-2556 8
d.9-2556 Tandem, actus conscientiae qui est murmuratio intellectus de
- 154 d.9-2561 10
d.9-2561 voluntate procedit neque qui actu dirigit operantem, sed qui de se
- 155 d.9-2564 9
d.9-2564 practici quam alii, nam sermones universales aliquid magis de *
- 156 d.9-2565 9
d.9-2565 speculatione participant; et inter eos actus, qui sunt de prosecutione vel
- 157 d.9-2579 8
d.9-2579 id non faciunt, nam hoc non est de ratione omnium actuum *
- 158 d.9-2588 5
d.9-2588 Tamen forte dissensio est de nomine, nam actus practicus
- 159 d.9-2620 9
d.9-2620 sub adaequato obiecto, ut supra in simili dicebamus de sensu
- 160 d.9-2654 10
d.9-2654 intrinsecos fines et obiecta formalia distinguuntur; nec est simile de
- 161 d.9-2666 4
d.9-2666 variis abstractionibus distinguuntur, de quibus etiam in suo loco
- 162 d.9-2722 8
d.9-2722 nempe Deum, ad quem omnia ordinantur, tractando de Deo maximam
- 163 d.9-2723 7
d.9-2723 speculationem attingunt, tamen quia simul agunt de his quae ad
- 164 d.9-2732 3
d.9-2732 modum, potest de utroque aliquid participare, et intellectum sub
- 165 d.9-2743 6
d.9-2743 praeterita, ut experientia docet, tamen de modo est difficultas, nam
- 166 d.9-2783 3
d.9-2783 obiecti, ut de sensibus exterioribus vidimus. Et maiori ratione habet
- 167 d.9-2807 9
d.9-2807 cognoscit, ut dictum est. Nec est cur sit de ratione perfectae memoriae
- 168 d.9-2832 3
d.9-2832 Et haec de cognitione praeteritorum.

- 169 d.9-2845 2
d.9-2845 loquendo de his quae frequenter eveniunt, iudicari probabiliter potest
- 170 d.9-2846 6
d.9-2846 quod eveniunt. Et sic proportionaliter de aliis. Tamen descendendo ad
- 171 d.9-2858 8
d.9-2858 memoria, tamen certitudinum et revelationum quas habemus de
- 172 d.9-2859 8
d.9-2859 talibus futuris potest esse memoria. Et haec de secundo.
- 173 d.9-2872 3
d.9-2872 intuitu, ut de primis principiis iudicat naturali lumine sine discursu, et
- 174 d.9-2906 9
d.9-2906 Et haec sunt nomina diversa intellectui imposita, nam de aliis *
- 175 d.9-2921 1
d.9-2921 de se constitutus in actu primo. Et tandem habent rationes distinctas,
- 176 d.9-2922 12
d.9-2922 quarum una non est pars alterius. At vero rationes aliae, quas de
- 177 d.10-0005 8
d.10-0005 potentiae vegetativae, sensitivae et intellectivae. Superest ut de
- 178 d.10-0006 6
d.10-0006 potentiis appetitivis dicamus atque adeo de potentia motiva
- 179 d.10-0008 2
d.10-0008 quantum de his Aristoteles egit indistincte in reliqua parte 3 De
- 180 d.10-0011 8
d.10-0011 exponemus. A cap ergo 9 agit Aristoteles de potentia motiva secundum
- 181 d.10-0013 10
d.10-0013 ex illo possunt colligi istae conclusiones quae ad disputationem de
- 182 d.10-0146 5
d.10-0146 Advertendum tamen non esse de fide hos appetitus esse
- 183 d.10-0203 2
d.10-0203 loquantur de voluntate. Tenet Occham, in 3, d 13, dub 3, Gabriel, in
- 184 d.10-0221 3
d.10-0221 res habet de appetibilitate quantum de bonitate. Unde principia

- 185 d.10-0221 6
d.10-0221 res habet de appetibilitate quantum de bonitate. Unde principia
- 186 d.10-0231 5
d.10-0231 2 arguitur. Nam constat de appetitu naturali quod semper *
- 187 d.10-0232 6
d.10-0232 fertur in perfectionem suppositi et de eo omnes id admittunt, quia cum
- 188 d.10-0272 3
d.10-0272 simile est de aliis.
- 189 d.10-0275 8
d.10-0275 induens illud sub ratione vindictae quam sumit de Deo; et quia in hoc
- 190 d.10-0276 5
d.10-0276 implet appetitum suum, quem de malo divino habet, ideo iam
- 191 d.10-0343 5
d.10-0343 1. Postquam dictum est de obiecto potentiae appetitivae,
- 192 d.10-0344 3
d.10-0344 sequitur dicendum de illius actu. De eius substantia et entitate eodem
- 193 d.10-0345 5
d.10-0345 modo sentiendum est ac de actu potentiae cognoscitivae. Argumenta
- 194 d.10-0348 2
d.10-0348 est de principio et termino huius actionis.
- 195 d.10-0350 3
d.10-0350 Gothiphredo. Et de principio elicitive illam diversae fuerunt sententiae: *
- 196 d.10-0357 6
d.10-0357 simili est ostensum in disputatione de potentiis cognoscitivis in *
- 197 d.10-0380 3
d.10-0380 moralem, quamvis de hoc aliqua dicemus in sequentibus.
- 198 d.10-0389 3
d.10-0389 distinctione illa de actu quoad exercitium et quoad specificationem obiecti. *
- 199 d.10-0405 5
d.10-0405 obiectum; potentia autem appetitiva de se est inclinata ad bonum, et ideo de
- 200 d.10-0405 13
d.10-0405 obiectum; potentia autem appetitiva de se est inclinata ad bonum, et ideo de
- 201 d.10-0438 8
d.10-0438 8 Ex his etiam excluditur aliud membrum de specificatione actus.

- 202 d.10-0447 5
d.10-0447 causat omnia, quae sunt de essentia illius et e contra.
- 203 d.10-0455 6
d.10-0455 Primum autem, si non intelligatur de efficientia propria, sed
- 204 d.10-0456 1
d.10-0456 de metaphorica, id est, quod obiectum praesens movet appetitum ad
- 205 d.10-0458 10
d.10-0458 est, sed non est contra conclusionem. Si vero intelligatur de propria *
- 206 d.10-0463 7
d.10-0463 9 Et istae rationes concludunt tam de actionibus liberis quam de
- 207 d.10-0463 11
d.10-0463 9 Et istae rationes concludunt tam de actionibus liberis quam de
- 208 d.10-0464 6
d.10-0464 naturalibus, et quoddammodo magis urgent de actibus naturalibus,
- 209 d.10-0468 6
d.10-0468 Et rationes istae procedunt tam de obiecto apprehenso quam de
- 210 d.10-0468 10
d.10-0468 Et rationes istae procedunt tam de obiecto apprehenso quam de
- 211 d.10-0484 11
d.10-0484 reliquimus, fundabantur in illa maxima, quod “idem non potest se de *
- 212 d.10-0491 6
d.10-0491 appetibilis, eadem ratione posset dici de intellectu et aliis potentiis, quod se
- 213 d.10-0511 7
d.10-0511 cap 26 ait quod amor est de gignente notitiam et de notitia genita,
- 214 d.10-0511 11
d.10-0511 cap 26 ait quod amor est de gignente notitiam et de notitia genita,
- 215 d.10-0512 2
d.10-0512 tamquam de parente de prole; D Thomas, 1 p, q 14, a 5 et 3; et 1
- 216 d.10-0512 4
d.10-0512 tamquam de parente de prole; D Thomas, 1 p, q 14, a 5 et 3; et 1
- 217 d.10-0524 3
d.10-0524 sed vitalis, de quo hic loquimur, est elicitus. Concedo ergo

- 218 d.10-0547 5
d.10-0547 in obiectum; et quia de se est inclinatio et pondus, saltem in actu
- 219 d.10-0565 8
d.10-0565 alium finem. Et sic patet illum loqui de causalitate finali. Averroes
- 220 d.10-0566 3
d.10-0566 vero loquitur de motione metaphorica, et de eadem debet interpretari
- 221 d.10-0566 7
d.10-0566 vero loquitur de motione metaphorica, et de eadem debet interpretari
- 222 d.10-0567 4
d.10-0567 D Thomas ubicumque de eo loquitur. Et quando finem vocat
- 223 d.10-0570 5
d.10-0570 metaphorica est. Et haec de principio actus appetitus.
- 224 d.11-0005 1
d.11-0005 de appetitu, de partibus illius subiectivis dicendum sequitur.
- 225 d.11-0005 3
d.11-0005 de appetitu, de partibus illius subiectivis dicendum sequitur.
- 226 d.11-0013 4
d.11-0013 idem est agere de sensualitate et de appetitu sensitivo.
- 227 d.11-0013 7
d.11-0013 idem est agere de sensualitate et de appetitu sensitivo.
- 228 d.11-0073 6
d.11-0073 ait quod pugnae animalium sunt de rebus concupiscibilibus, scilicet
- 229 d.11-0074 1
d.11-0074 de cibis et venereis; nihil ergo defendit irascibilis nisi concupita; ergo
- 230 d.11-0179 10
d.11-0179 curandum est, tamen quia saltem ratione distingui possunt et de illis
- 231 d.11-0180 4
d.11-0180 loquendum est ut de multis, ideo sic possunt illis assignari obiecta ut
- 232 d.11-0204 6
d.11-0204 appetitum esse idem, quod saltem de identitate subiecti dicendum est.
- 233 d.11-0214 6
d.11-0214 1 Diximus in quaestione praecedenti de potentia appetitus *
- 234 d.11-0215 3
d.11-0215 sensitivi et de obiecto et organo illius, superest ut dicamus de illius *

- 235 d.11-0215 11
d.11-0215 sensitivi et de obiecto et organo illius, superest ut dicamus de illius *
- 236 d.11-0234 3
d.11-0234 loquendum est de his ac si essent plura, quia aliquam distinctionem *
- 237 d.11-0236 9
d.11-0236 distinguat potentias, ut in simili diximus supra, agentes de intellectu
- 238 d.11-0258 1
d.11-0258 de bono futuro. Gaudium vero et delectatio est de bono iam habito. E
- 239 d.11-0258 9
d.11-0258 de bono futuro. Gaudium vero et delectatio est de bono iam habito. E
- 240 d.11-0259 4
d.11-0259 contra, odium est de malo absolute considerato. Fuga de malo futuro.
- 241 d.11-0259 9
d.11-0259 contra, odium est de malo absolute considerado. Fuga de malo futuro.
- 242 d.11-0260 2
d.11-0260 Tristitia de malo praesenti vel apprehenso ut praesente. Et quia haec
- 243 d.11-0261 11
d.11-0261 obiecta aliter variari non possunt, ideo nec plures sunt actus, de quibus
- 244 d.11-0310 7
d.11-0310 uterque actus pertineat. Tristitia enim est de malo apprehenso ut *
- 245 d.11-0312 9
d.11-0312 manifeste est in appetitu. At vero dolor est de malo praesenti, quod
- 246 d.11-0318 9
d.11-0318 Contrarium autem videtur docere ratio, nam dolor est de malo
- 247 d.11-0327 3
d.11-0327 amaritudo quaedam de illo obiecto. Cognitio est in membro quod patitur et
- 248 d.11-0332 11
d.11-0332 peccatorum. Ibi enim duo sunt, scilicet peccata cognoscere et dolere de
- 249 d.11-0395 5
d.11-0395 Et proportionaliter videtur loquendum de delectatione tactus,
- 250 d.11-0447 9
d.11-0447 gaudium est causa risus, sed oportet quod sit de re iocosa et gracili,

- 251 d.11-0448 4
d.11-0448 nam si sit de re seria, non causabit risum. Oportet etiam ut admiratio
- 252 d.11-0473 4
d.11-0473 vehementi risu. Sed de his satis.
- 253 d.11-0474 8
d.11-0474 12 Post actus concupiscibilis dicendum est breviter de actibus *
- 254 d.11-0512 4
d.11-0512 irascibili. Constat etiam de distinctione illorum. De quibus plura apud
- 255 d.11-0526 7
d.11-0526 possit accedere. Et idem proportionaliter est de malo.
- 256 d.11-0559 9
d.11-0559 1 Haec quaestio habet solum locum in homine, de quo supra
- 257 d.11-0560 8
d.11-0560 diximus habere duplicem appetitum: rationalem et sensitivum, de *
- 258 d.11-0574 11
d.11-0574 imperatus, ut motus localis. In hac ergo quaestione sermo est de
- 259 d.11-0575 4
d.11-0575 actibus elicitis, nam de motu locali d 13 dicitur.
- 260 d.11-0595 8
d.11-0595 ipsam aliter apprehendere obiectum, et aliter iudicare de illo. Et quia
- 261 d.11-0624 5
d.11-0624 peccatum, non mortale. Loquitur de appetitu secundum se, nam si *
- 262 d.11-0625 2
d.11-0625 loqueretur de illo prout regitur a voluntate, etiam diceret peccatum *
- 263 d.11-0678 5
d.11-0678 cognosci per sensum. Sed de hac re latius, 2.2, q 24, a 1.
- 264 d.12-0002 5
d.12-0002 De appetitu rationale seu de voluntate.
- 265 d.12-0003 3
d.12-0003 Haec materia de voluntate prolixa est, quae si radicitus esset *
- 266 d.12-0006 6
d.12-0006 maneat haec nobilissima potentia, breviter de illa aliqua dicemus, quae
- 267 d.12-0015 4
d.12-0015 suppositis, restat dicendum de obiecto et de actibus huius potentiae.

- 268 d.12-0015 7
d.12-0015 suppositis, restat dicendum de obiecto et de actibus huius potentiae.
- 269 d.12-0018 6
d.12-0018 1 In hac quaestione materiam de obiecto et actibus voluntatis
- 270 d.12-0048 4
d.12-0048 Respondetur esse quaestionem de nomine, nam etiam
- 271 d.12-0062 7
d.12-0062 rationem volitam. Et ideo, etc. Haec de obiecto voluntatis.
- 272 d.12-0076 5
d.12-0076 tandem fruitio seu gaudium de fine iam consecuto. Medium vero duplex
- 273 d.12-0086 6
d.12-0086 aliquem finem, statim intellectus consiliatur de mediis congruentibus, et
- 274 d.12-0100 6
d.12-0100 manum ad operandum. Et similiter de aliis, nam cum voluntas *
- 275 d.12-0105 8
d.12-0105 Thomam, 1.2, q 11, nam plures dicere de hac re alienum est ab hoc
- 276 d.12-0108 5
d.12-0108 colligitur distinctio illa communis de actu voluntatis, elicito scilicet et
- 277 d.12-0112 12
d.12-0112 actus imperati, quia non sunt in potestate nostra. Et simile est de *
- 278 d.12-0152 3
d.12-0152 1, ubi de imperio agitur. Quae quaestio diversa est ab ea quam *
- 279 d.12-0192 5
d.12-0192 1 Postquam dictum est de obiecto et actibus, sequitur dicendum
- 280 d.12-0193 1
d.12-0193 de potentia, de qua, ut in prioribus disputationibus annotavi, iam
- 281 d.12-0193 3
d.12-0193 de potentia, de qua, ut in prioribus disputationibus annotavi, iam
- 282 d.12-0205 8
d.12-0205 2 Hoc ergo supposito, tantum manet quaestio de libertate *
- 283 d.12-0206 5
d.12-0206 voluntatis, quae tractari posset de potentia ipsa.

- 284 d.12-0207 3
d.12-0207 Et haec de Theologia potissime pendet, nam ad illius perfectam
- 285 d.12-0279 2
d.12-0279 esse de solo titulo”, et figmentum in rebus.
- 286 d.12-0283 5
d.12-0283 Meritum dicitur esse donum de gratia et libertate: Albertus
- 287 d.12-0292 1
d.12-0292 de hac libertate hic quaerimus, nam liberum arbitrium, ut Soto, supra,
- 288 d.12-0456 3
d.12-0456 mali et de unaquaque re iudicat qua ratione et modo eligibilis et bona
- 289 d.12-0507 9
d.12-0507 consilio; circa finem vero operatur absque deliberatione. Sed de his
- 290 d.12-0518 5
d.12-0518 argumentum petebat longam tractationem de modo quo Deus
- 291 d.12-0540 5
d.12-0540 operatur posset, quantum est de se, non operari. Ad quod intelligendum
- 292 d.12-0577 3
d.12-0577 alterius. Vide de hoc 1.2, q 9, a 2.
- 293 d.12-0581 4
d.12-0581 quod licet voluntas de se sit libera, tamen potest necessitari a Deo,
- 294 d.12-0595 4
d.12-0595 contradictionem implicat. Sed de his omnibus latius suis locis.
- 295 d.12-0598 6
d.12-0598 1 Haec quaestio ultima est de potentiis animae rationalis, nam
- 296 d.12-0599 2
d.12-0599 postquam de illis singillatim dictum est, complementum doctrinae
- 297 d.12-0600 10
d.12-0600 postulat ut eas inter se comparemus. Quae quaestio etiam de potentiis
- 298 d.12-0715 2
d.12-0715 cognoscitiva de se est vis quaedam explicans maxime perfectionem et *
- 299 d.12-0739 6
d.12-0739 Et hoc est quod Hugo de Sancto Victore, lib 6 Caelesti hierarchiae
- 300 d.12-0741 12
d.12-0741 diligitur quam cognoscitur, nam dilectio intrat ubi scientia foris stat.” Et de

- 301 d.12-0801 5
d.12-0801 visionem. Et idem est de voluntate. Quocirca intellectus de se
- 302 d.12-0801 9
d.12-0801 visionem. Et idem est de voluntate. Quocirca intellectus de se
- 303 d.12-0803 6
d.12-0803 perfectissimum actum elevetur, et ideo de se est perfectior quam voluntas.
- 304 d.13-0007 9
d.13-0007 rationem motus localis, non videtur essentialis, et ideo de ipso motu, qui
- 305 d.13-0009 6
d.13-0009 Physica dicta sunt, neque etiam de termino huius motus, nempe de ubi,
- 306 d.13-0009 11
d.13-0009 Physica dicta sunt, neque etiam de termino huius motus, nempe de ubi,
- 307 d.13-0011 4
d.13-0011 ergo restat dicendum de potentia ipsa et de instrumentis quibus hic
- 308 d.13-0011 8
d.13-0011 ergo restat dicendum de potentia ipsa et de instrumentis quibus hic
- 309 d.13-0018 10
d.13-0018 sequi videtur hanc potentiam non esse distinctam ab aliis, de quibus
- 310 d.13-0042 6
d.13-0042 3 Sed circa alium motum, de quo principaliter erat quaestio,
- 311 d.13-0069 5
d.13-0069 4 Sed difficultas restat de membris externis, quomodo concurrant.
- 312 d.13-0073 4
d.13-0073 eum modum quo de caeli motu diximus ex parte caeli tantum esse *
- 313 d.13-0091 4
d.13-0091 necessarium. Et exemplo de angelo movente caelum idem confirmatur.
- 314 d.13-0156 8
d.13-0156 potentia motiva activa. Et eadem ratio est de aliis motibus.
- 315 d.13-0185 6
d.13-0185 Aristoteles et D Thomas, quandoquidem de illorum mente alias constat.
- 316 d.13-0194 9
d.13-0194 gubernans illas, ita in proposito distingui potest. Et de particulari

- 317 d.13-0260 6
d.13-0260 Dico 2, quod appetitus sensitivus de se est sufficiens ad *
- 318 d.13-0280 6
d.13-0280 Dico, 3: Voluntas, quantum est de se, potest movere sine *
- 319 d.14-0009 3
d.14-0009 ordinata, nec de essentia animae est quod actu vivificet. Sed licet hoc sit
- 320 d.14-0013 5
d.14-0013 personalitate saltem partiali. Et de existentia certum est quod conservat
- 321 d.14-0018 6
d.14-0018 2 Tantum ergo restat difficultas de personalitate. Et patet hoc ex
- 322 d.14-0063 3
d.14-0063 loquimur autem de entitate substantiali; anima vero non amittit
- 323 d.14-0072 4
d.14-0072 communicari corpori, sicut de existentia docetur a D Thoma;
- 324 d.14-0093 4
d.14-0093 hominis; corruptio vero de se tollit, non dat aliquid; ergo anima in *
- 325 d.14-0105 5
d.14-0105 est tantum pars naturae, de ratione autem personae est quod sit
- 326 d.14-0107 1
d.14-0107 de ratione personae est quod sit omnino incommunicabilis, quia debet
- 327 d.14-0123 3
d.14-0123 1 Postquam de substantia animae dictum est, dicendum erat de
- 328 d.14-0123 10
14-0123 1 Postquam de substantia animae dictum est, dicendum erat de
- 329 d.14-0126 3
d.14-0126 melius dicitur de hoc in fine huius disputationis. Nunc, antequam *
- 330 d.14-0127 10
d.14-0127 deveniamus ad potentias et actus animae separatae, dicendum est de
- 331 d.14-0149 2
d.14-0149 circumscribuntur; de aliis dicuntur esse in loco, quia replent spatium in quo
- 332 d.14-0196 9
d.14-0196 naturaliter potest esse in loco suo modo. Et de facto animae, quae sunt in

333 d.14-0232 4

d.14-0232 ideo forte est de illis alia ratio.

334 d.14-0235 4

d.14-0235 mutat, ut patet de anima Christi quae descendit ad inferos. Quae

335 d.14-0272 9

d.14-0272 desinit esse in illo; est ergo diversa ratio de motu locali et de separatione a

336 d.14-0272 13

d.14-0272 desinit esse in illo; est ergo diversa ratio de motu locali et de separatione a

337 d.14-0289 3

d.14-0289 1 Dicto de substantia animae separatae et de motu illius,

338 d.14-0289 8

d.14-0289 1 Dicto de substantia animae separatae et de motu illius,

339 d.14-0290 3

d.14-0290 dicendum sequitur de illius proprietatibus, et consequenter de actibus et *

340 d.14-0290 8

d.14-0290 dicendum sequitur de illius proprietatibus, et consequenter de actibus et *

341 d.14-0291 5

d.14-0291 habitibus. Et loquimur praecipue de anima separata, secundum ea

342 d.14-0296 6

d.14-0296 Est certa ex dictis supra de potentiis animae, nam inter omnes

343 d.14-0303

d.14-0303 de Arimino falsus est in hoc, putans in anima separata manere *

344 d.14-0316 8

d.14-0316 Dixi “quantum est ex natura sua”, quia de facto nunc, quia

345 d.14-0318 6

d.14-0318 vel poena inferni afficitur, ideo de facto non manent in illa multa ex his

346 d.14-0328 7

d.14-0328 Respondet D Thomas, supra, quod intelligitur de dicta

347 d.14-0333 13

d.14-0333 Sed certe non est hic sensus D Pauli, quia ibi non loquitur de

348 d.14-0334 5

d.14-0334 conversione ad phantasmata, sed de dono scientiae, quod comitatur fidem

- 349 d.14-0352 3
d.14-0352 Quae est de fide: In Sacra Scriptura enim, animae mortuorum
- 350 d.14-0378 5
d.14-0378 geruntur. Quod verum esse de animabus glorificatis testatur D
- 351 d.14-0400 3
d.14-0400 explicent non de anima secundum pure naturalia, sed ut de facto elevatur
- 352 d.14-0400 10
d.14-0400 explicent non de anima secundum pure naturalia, sed ut de facto elevatur
- 353 d.14-0409 2
d.14-0409 loquitur de anima secundum naturam suam. Et non videtur rationalis
- 354 d.14-0413 5
d.14-0413 imperfecte et confuse. Et de facto anima pueri decedentis in originali,
- 355 d.14-0425 5
d.14-0425 2 Sed difficultas est de modo quo illas habet. Scotus, in 4, d 45,
- 356 d.14-0435 7
d.14-0435 Haec sententia procedit ex falsa intelligentia de modo quo *
- 357 d.14-0439 12
d.14-0439 phantasmate; postquam vero est separata, non potest ab illo determinari, ut de
- 358 d.14-0450 10
d.14-0450 non determinatur ad producendas species. Vide supra d 9, de
- 359 d.14-0474 6
d.14-0474 Prima est quod hic loquimur de anima secundum ordinem
- 360 d.14-0475 3
d.14-0475 naturalem, non de his quae Deus potest supernaturaliter operari circa
- 361 d.14-0480 9
d.14-0480 puris naturalibus existenti, seu in beatitudine naturali. Et de facto
- 362 d.14-0481 4
d.14-0481 habet locum difficultas de puero decedenti in originali, nam licet illi sit
- 363 d.14-0529 9
d.14-0529 2 Quapropter, hoc supposito ut probabilius, difficultas manet de
- 364 d.14-0534 3
d.14-0534 non est de se constitutus in actu primo ad cognoscendum alia; ergo
- 365 d.14-0537 3
d.14-0537 Confirmatur, nam de angelo ideo dicitur quod cognoscit

- 366 d.14-0542 8
d.14-0542 quando est coniuncta corpori posset. Si enim de se est constituta in
- 367 d.14-0641 9
d.14-0641 notandum quod animam se intelligere stat dupliciter, ut de angelo
- 368 d.14-0663 9
d.14-0663 difficultates, illa excepta, quod anima impeditur a corpore, de quo infra.
- 369 d.14-0664 11
d.14-0664 Ista solutio iuvatur ex multis quae supra diximus, d 9, de
- 370 d.14-0680 5
d.14-0680 Est notandum quod loquimur de naturali cognitione quam
- 371 d.14-0681 8
d.14-0681 anima potest habere ex propria natura, non de illa quam Deus posset
- 372 d.14-0682 6
d.14-0682 infundere. Et similiter loquendum est de aliis rebus. Anima ergo per *
- 373 d.14-0715 12
d.14-0715 completum. Et hinc est quod ipsa anima ex vi cognitionis quam de se
- 374 d.14-0741 3
d.14-0741 Simile est de aliis intelligentiis idque maiore ratione. Anima
- 375 d.14-0746 5
d.14-0746 substantiam suam distinctius aliquid de intelligentiis; ergo ut id possit, *
- 376 d.14-0771 5
d.14-0771 Haec opinio est falsa, de qua 1 p, q 56, a 2.
- 377 d.14-0810 4
d.14-0810 2, sequeretur quod de facto unus angelus imprimeret speciem
- 378 d.14-0821 6
d.14-0821 Ad secundum negatur sequela, nam de facto omnes angeli
- 379 d.14-0848 3
d.14-0848 cognoscere, probant de aliis animabus, quantum ad naturalia; secus
- 380 d.14-0852 6
d.14-0852 Thomas, supra, ait quod loquendo de cognitione naturali, anima separata
- 381 d.14-0872 1
d.14-0872 de illis. Haec autem est magna imperfectio.

382 d.14-0907 7
d.14-0907 In hoc modo eadem est ratio de anima et de angelis. Et ideo istae

383 d.14-0907 10
d.14-0907 In hoc modo eadem est ratio de anima et de angelis. Et ideo istae

384 d.14-0908 5
d.14-0908 quaestiones relinquuntur in materiam de angelis.

385 d.14-0952 6
d.14-0952 cognovit, quorum species detulit, tamen de facto cognovit alia iuxta

386 d.14-0976 9
d.14-0976 necessaria non est naturaliter debita. Et haec est de secunda.

387 d.14-1004 4
d.14-1004 limbo nihil cognoscunt de hac vita. Beatae vero multa. Vide

388 d.14-1067 2
d.14-1067 educere de materia formam, quae non tendat ad repraesentandam illam.

389 d.14-1143 5
d.14-1143 1 Postquam dictum est de cognitione animae separatae, superest

390 d.14-1344 11
d.14-1344 proposito: Anima enim in corpore semel creata semper, quantum est de

391 d.14-1430 6
d.14-1430 cognosceret id esse possibile Deo de potentia absoluta; putaret etiam

392 d.14-1445 4
d.14-1445 propter perfectionem universi, de cuius perfectione est ut homo sit.

393 d.14-1466 5
d.14-1466 4 Tertia conclusio: Nunc de facto animae separatae *

DEAMBULAT

1 d.8-0617 1
d.8-0617 deambulat, et si amittit quaerit illam et illa inventa progreditur. Et

DEBEANT

1 d.9-1751 5
d.9-1751 necessariam existentiam, sed illam debeant recipere ex libera Dei

DEBEAT

1 d.10-0178 4

d.10-0178 Utrum obiectum appetibile debeat necessario esse bonum aliquod.

2 d.10-0311 6

d.10-0311 Quaeres tamen utrum bonum appetibile debeat necessario

3 d.14-0240 1

d.14-0240 debeat deferri ab alio. Dubium tamen est an anima separata possit se *

4 d.14-0241 8

d.14-0241 mutare a loco in locum, an necessario debeat deferri ab alio.

DEBEMUS

1 d.9-2372 6

d.9-2372 intellectu, nam ex sensibilibus intelligibilia debemus colligere.

2 d.14-0777 1

d.14-0777 debemus proportionaliter loqui; sed res actu sensibiles non per se *

DEBENT

1 d.8-0100 2

d.8-0100 intelligi debent. Poni autem tres differentias inter sensus et *

2 d.8-0347 4

d.8-0347 immutatione sensus exterioris, debent immutari in praesentia obiecti; ergo

3 d.9-0125 7

d.9-0125 unum secundum rationem formalem, sub qua debent comprehendi

4 d.9-0266 1

d.9-0266 debent esse spirituales, cum intellectus, qui eas recipit, spiritualis sit.

5 d.9-1746 11

d.9-1746 nisi his substantiis, ut sunt motus caelorum etc. Non enim debent *

6 d.10-0090 10

d.10-0090 ergo est necessaria potentia ad appetendum illa bona quae debent *

7 d.13-0121 9

d.13-0121 anima est, omnes sunt activae, quia actus earum debent esse vitales

8 d.14-1111 10

d.14-1111 distinctam et non tantum ad confusam; ergo dari illi debent species ad

9 d.14-1468 7
d.14-1468 Et ratio est, quia cognoscunt quod debent reuniri corporibus, in

DEBERE

1 d.9-2155 4
d.9-2155 Respondetur rationem concludere debere esse potentiam

2 d.9-2584 6
d.9-2584 Quidam enim affirmant praxim necessario debere esse *

DEBERENT

1 d.8-0369 4
d.8-0369 in memoria manerent, deberent per aliquod tempus esse *

2 d.14-0382 3
d.14-0382 quae illis deberent prodesse nec est illis ratio, etc. ut suam salutem

DEBERET

1 d.9-0795 5
d.9-0795 repugnantia quin potius illi deberet esse aptior, nam est magis

2 d.9-0988 5
d.9-0988 efficeret in possibilem, semper deberet possibilis intellectus elicere

3 d.10-0433 14
d.10-0433 vitalis, non potest elici nisi a potentia cuius est actus, et si aliud deberet

4 d.11-0502 7
d.11-0502 appetitu sensitivo, nam ille actus maxime deberet esse patienter ferre

5 d.14-0071 5
d.14-0071 esset spiritualis. Primo enim deberet convenire animae, et ab illa

6 d.14-0411 5
d.14-0411 speciebus, ex natura sua deberet perpetuo carere cognitione, et ut *

7 d.14-0419 6
d.14-0419 aliquando manere separata. Immo diutius deberet esse separata quam in

8 d.14-0807 6
d.14-0807 1 Quia talis productio speciei deberet esse naturalis et deberet

9 d.14-0807 10
d.14-0807 1 Quia talis productio speciei deberet esse naturalis et deberet

10 d.14-0958 2
d.14-0958 est; deberet ergo illas recipere a Deo. Non videtur autem necessarium

11 d.14-0963 9
d.14-0963 singularium ad operandum, quia in eo statu non deberet conversari cum aliis *

12 d.14-1431 4
d.14-1431 quod si unio deberet iterum fieri, deberet esse ad corpus eiusdem

13 d.14-1431 7
d.14-1431 quod si unio deberet iterum fieri, deberet esse ad corpus eiusdem

DEBET

1 d.8-0040 3
d.8-0040 eandem potentiam debet cognoscere extrema, ut possit iudicare inter

2 d.8-0273 7
d.8-0273 Probatur, nam potentia cognoscens in praesentia debet *

3 d.8-0275 2
d.8-0275 absentia debet esse conservativa et retentiva specierum; ista autem duo

4 d.8-0342 1
d.8-0342 debet recipere species illius; ergo vel recipit illas in praesentia obiecti, vel

5 d.8-0405 5
d.8-0405 rem sub ratione insensata, debet etiam cognoscere illam sub ratione

6 d.8-0562 2
d.8-0562 appetitum debet habere sensum convenientis, etc; sensus autem

7 d.9-0008 3
d.9-0008 Secunda: Intellectus debet esse immixtus, ut omnia *

8 d.9-0087 2
d.9-0087 potentia, debet habere obiectum minus universale; tum etiam, quia alias

9 d.9-0119 8
d.9-0119 propter rationem factam, scilicet quia obiectum adaequatum debet

10 d.9-0124 5
d.9-0124 Probatur. Nam obiectum potentiae debet esse aliquo modo

11 d.9-0137 7
d.9-0137 quidquid ab intellectu aut potentia cognoscitur debet sub obiecto illius *

12 d.9-0141 4
d.9-0141 omne quod cognoscitur debet esse tale, vel fingi quasi tale. Quid simile

- 13 d.9-0401 6
d.9-0401 Et confirmatur, nam species producenda debet esse *
- 14 d.9-0463 6
d.9-0463 utrumque est reale et utriusque debet dari causa efficiens; intellectus autem
- 15 d.9-0476 3
d.9-0476 quae necessario debet altiori modo fieri quam phantasma; ergo *
- 16 d.9-0797 5
d.9-0797 virtus activa intellectus agentis debet esse adaequata capacitati
- 17 d.9-0903 7
d.9-0903 careat directa cognitione singularium, nam habere debet quidquid est
- 18 d.9-0929 2
d.9-0929 singulare, debet esse spiritualis, cum quo stat quod sit repraesentativa rei
- 19 d.9-1096 2
d.9-1096 videtur debet habere lucem, tamen in exercitio numquam videtur
- 20 d.9-1477 9
d.9-1477 accidentis, nisi ut habentis ordinem ad substantiam; ergo debet praeconcipi
- 21 d.9-1483 1
d.9-1483 debet prius substantia concipi sub conceptu absoluti quam relativi.
- 22 d.9-1594 5
d.9-1594 sufficienter facta ea quae debet intelligere, etiam respectu sui ipsius; et
- 23 d.9-1885 6
d.9-1885 et intelligibilem potentiam et obiectum debet esse proportio; finiti
- 24 d.9-1957 3
d.9-1957 conversionem autem debet intelligi non ipsius intellectus, sed animae vel
- 25 d.9-2065 1
d.9-2065 debet fieri a virtute spirituali et in potentia spirituali, ut ex dictis *
- 26 d.9-2130 10
d.9-2130 anima nostra ab intrinseco sit intellectualis, ab intrinseco habere debet
- 27 d.9-2157 1
d.9-2157 debet ab intrinseco habere omnia necessaria ad suas actiones *
- 28 d.9-2287 2
d.9-2287 illuminatio debet in spiritualibus adeo materialiter sumi.
- 29 d.9-2518 9
d.9-2518 1, dicitur quod “omnis pravus ignorat quid agere debet” ignorantia

- 30 d.9-2529 3
d.9-2529 movens appetitum debet necessario esse prior omni actu appetitus,
- 31 d.9-2770 1
d.9-2770 debet habere virtutem completam cognoscendi, quae magna ex parte
- 32 d.9-2794 2
d.9-2794 inquit, debet esse praeteriti, ut praeteritum est; intellectus autem
- 33 d.10-0025 7
d.10-0025 consecutione finis est primum a quo debet incipere consecutio finis
- 34 d.10-0128 1
d.10-0128 debet esse inferioris ordinis quam ipsa cognitio, et ita versari potest
- 35 d.10-0359 1
d.10-0359 debet effective fieri ab ipsa potentia in qua recipitur.
- 36 d.10-0508 1
d.10-0508 debet esse ad causam efficientem, alias esset aequivocatio in argumento.
- 37 d.10-0526 9
d.10-0526 obiecti. Bonum enim est quod movet appetitum, tamen debet illi
- 38 d.10-0566 9
d.10-0566 vero loquitur de motione metaphorica, et de eadem debet interpretari
- 39 d.11-0018 7
d.11-0018 irascibilis dicitur. Duo enim exercitia exercere debet appetitus
- 40 d.11-0090 7
d.11-0090 distinctio rerum sine sufficienti probatione non debet admitti.
- 41 d.11-0186 1
d.11-0186 debet interpretari D Thomas, supra. Et huc tendit sententia
- 42 d.11-0343 7
d.11-0343 Collectaneorum, cap 31, nam causa doloris debet tactu percipi; scissio autem
- 43 d.11-0347 4
d.11-0347 sensibile tactus id debet causare.
- 44 d.11-0435 7
d.11-0435 Respondetur quod titillatio, ut causet risum, debet esse
- 45 d.11-0582 3
d.11-0582 propositum obiectum; debet autem proponi per cognitionem potentiae

- 46 d.11-0586 6
d.11-0586 potest proponere obiectum; ergo id debet efficere media potentia *
- 47 d.12-0024 1
d.12-0024 debet esse res aliqua sub ratione boni; sed voluntas est potentia *
- 48 d.12-0027 5
d.12-0027 ut patet discurrendo; ergo debet esse ratio communis boni ut sic.
- 49 d.12-0039 9
d.12-0039 secundum rationem potentiae appetitivae et in illo genere debet
- 50 d.12-0164 2
d.12-0164 primus debet esse actus intellectus, quia appetitus semper supponit
- 51 d.12-0408 1
d.12-0408 debet eligere quod intellectus iudicat esse melius et convenientius,
- 52 d.12-0411 8
d.12-0411 Ratio istorum esse videtur, quia libertas voluntatis debet esse *
- 53 d.12-0420 9
d.12-0420 est libera, nam semper sequitur iudicium intellectus, et debet eligere
- 54 d.12-0440 10
d.12-0440 necessariae, vel quia beatitudo non ponitur in eo quod debet poni, vel quia
- 55 d.12-0586 10
d.12-0586 ideo neque a Deo potest illi conferri, nam libertas debet esse ab *
- 56 d.13-0039 10
d.13-0039 videtur evidens, nam ille motus ab aliqua potentia activa debet fieri et non
- 57 d.13-0045 7
d.13-0045 De cognitione probatur, nam motus localis debet esse *
- 58 d.13-0046 8
d.13-0046 determinatus, ad certum terminum tendens, et ideo debet dirigi ab
- 59 d.13-0183 3
d.13-0183 et recte debet exire in actum. Ideo appetitus communiter ponitur ut
- 60 d.14-0107 10
d.14-0107 de ratione personae est quod sit omnino incommunicabilis, quia debet
- 61 d.14-0320 7
d.14-0320 imperfectiones dicentes, quia ab illo statu debet auferri omnis
- 62 d.14-0418 8
d.14-0418 quod anima est forma subsistens corporis corruptibilis, debet

63 d.14-0465 4
d.14-0465 conversionem ad phantasmata, debet illi alius modus convenire; cognoscere

64 d.14-0536 6
d.14-0536 constituatur in actu primo; ergo debet prius recipere speciem sui.

65 d.14-0814 3
d.14-0814 4 Species debet esse immaterialior, quia est forma actu *

66 d.14-0824 7
d.14-0824 Sed contra, quia etiam anima tantum debet perfici a Deo,

67 d.14-0870 2
d.14-0870 associari debet; alias habet se anima inter angelos ut homo caecus inter

68 d.14-1021 5
d.14-1021 omnes effectus naturales, intelligi debet per visionem quae fit propriis

69 d.14-1119 9
d.14-1119 enim est magis consonum naturae, et in naturalibus debet iudicari

70 d.14-1314 11
d.14-1314 singulare, nec mirum, quia est singularis inter omnes, nec aliquid debet

71 d.14-1322 7
d.14-1322 corruptibili, ex quo naturaliter sequitur quod debet necessario ab illo *

72 d.14-1376 8
d.14-1376 Quod si hoc non dicatur, dici necessario debet naturam humanam

DEBITA

1 d.13-0257 6
d.13-0257 2 probatur, nam hoc exigit debita hominis compositio.

2 d.14-0976 5
d.14-0976 necessaria non est naturaliter debita. Et haec est de secunda.

DEBITAM

1 d.14-0993 5
d.14-0993 ad perfectionem naturalem animae debitam, quia est cognitio nimis

DEBITE

1 d.13-0288 11
d.13-0288 regant inferiora per media, si tamen media non repugnent, sed debite

DEBITUM

1 d.10-0132 8
d.10-0132 intellectiva et in utraque habet complementum illi debitum et quidquid

2 d.10-0161 5
d.10-0161 significare desiderium quod est debitum bono non habito; et huiusmodi

3 d.10-0170 1
d.10-0170 debitum huic naturae quae superiora et inferiora in se quadammodo

4 d.14-0973 5
d.14-0973 quae necessaria fuerint ad debitum supplicium earum. Animae vero

DEBUI

1 d.8-0310 6
d.8-0310 sunt particulares virtutes, quibus addi debuit universalis, quae *

DECEDENTI

1 d.14-0481 6
d.14-0481 habet locum difficultas de puero decedenti in originali, nam licet illi sit

DECEDENTIS

1 d.14-0217 6
d.14-0217 Explicatur conclusio: Quia anima parvuli decedentis in originali

2 d.14-0410 9
d.14-0410 opinio. Ex illa enim sequitur quod anima pueri decedentis absque *

3 d.14-0413 9
d.14-0413 imperfecte et confuse. Et de facto anima pueri decedentis in originali,

DECEDENTIUM

1 d.14-0974 2
d.14-0974 parvulorum decedentium in originali nullam habebunt cognitionem

DECESSUM

1 d.14-0990 7
d.14-0990 recordatur, tamen effectuum qui veniunt post decessum illius nec

DECIPIUNTUR

1 d.9-2850 7
d.9-2850 huiusmodi futura praedicunt ut certa, saepissime decipiuntur, et

DECISIO

1 d.9-2612 4
d.9-2612 13 3 colligitur decisio quaestionis propositae, cuius conclusio sit:

2 d.10-0577 3
d.10-0577 tamen haec decisio apud nos facile est ex supra dictis, d 5.

DECISIONE

1 d.8-0298 7
d.8-0298 15 Primum fundamentum ad conclusionem. Pro decisione veritatis

2 d.9-2259 3
d.9-2259 12 Ex decisione dubii sequitur:

3 d.11-0118 3
d.11-0118 3 Ex decisione huius quaestionis licet colligere quomodo sit *

DECLARAT

1 d.9-2961 4
d.9-2961 refert et optime declarat.

2 d.14-1263 6
d.14-1263 effectum suum causat, virtutem suam declarat; et quia haec causalitas

DECLARATIONE

1 d.8-0017 10
d.8-0017 istis sensibus, et ea obscure et concise, quapropter maiore declaratione

DECLARATUR

1 d.14-1280 3
d.14-1280 Tertia pars declaratur inductione: Multa enim conveniunt *

DECLINAT

1 d.9-2389 8
d.9-2389 caret, in quo et a perfectione angeli declinat, habet tamen *

DEDIT

1 d.12-0327 3
d.12-0327 Non tantum dedit nobis Deus facultates has, quibus generose

2 d.12-0329 2
d.12-0329 patris, dedit hoc liberum et expeditum, non coactum ipsumque omne *

DEDUCI

1 d.9-2035 8
d.9-2035 repraesentantur in phantasmate, vel quae ex illo deduci possunt. Ita docet

DEDUCTIONEM

1 d.9-1120 6
d.9-1120 intellectus agentis, quae fit per deductionem speciei repraesentantis nudam

DEERAT

1 d.14-1381 1
d.14-1381 deerat. Nec hoc ex imperfectione humanae naturae provenit, sed ex *

DEEST

1 d.13-0238 4
d.13-0238 moventur, non omnino deest haec potentia, ut D Thomas notavit, hic, cap

2 d.14-0357 10
d.14-0357 in ea manent intellectus cum speciebus intelligibilibus; ergo nihil deest

DEFECTU

1 d.12-0298 9
d.12-0298 autem “omnibus requisitis, etc”, nam cessare ab actione defectu

2 d.14-0988 5
d.14-0988 Ratio ergo sumitur ex defectu specierum: Anima enim separata

DEFECTUM

1 d.9-2422 3
d.9-2422 rectitudinem et defectum. Aliae vero fiunt necessario, quae non sunt in *

DEFECTUS

1 d.8-0735 2
d.8-0735 patietur defectus sensus interior. Vide Valles, 2 Controversiarum, cap

DEFENDENDI

1 d.11-0076 6
d.11-0076 defendens, nam si tota ratio defendendi est quia concupiscit, quomodo

DEFENDENDUM

1 d.11-0027 6
d.11-0027 bonum quatenus arduum est et defendendum a contrariis.

2 d.11-0184 5
d.11-0184 versatur circa media quibus defendendum est tale bonum, sive *

DEFENDENS

1 d.11-0076 1
d.11-0076 defendens, nam si tota ratio defendendi est quia concupiscit, quomodo

DEFENDI

1 d.14-0636 9
d.14-0636 potest esse evidentia, et opinio D Thomae probabiliter defendi potest,

DEFENDIT

1 d.11-0074 7
d.11-0074 de cibis et venereis; nihil ergo defendit irascibilis nisi concupita; ergo

2 d.11-0077 3
d.11-0077 una potentia defendit quod alia concupiscit?

3 d.12-0655 2
d.12-0655 prolixè defendit Caietanus, supra, quae videri possit. Et vere est ratio

DEFENSABILE

1 d.11-0183 6
d.11-0183 tamen irascibilis respicit illud ut defensabile. Unde irascibilis immediate

DEFENSABILIS

1 d.11-0188 2
d.11-0188 ratione defensabilis.

DEFENSIONEM

1 d.11-0087 1
d.11-0087 defensionem illius, unde passiones concupiscibiles nobiliores sunt, scilicet

2 d.11-0190 6
d.11-0190 nam amare aliquid et amare defensionem illius sunt quasi amor medii

3 d.11-0477 1
d.11-0477 defensionem boni concupiti, quia tamen in tali bono praeter bonitatem est

DEFERRE

1 d.14-0997 5
d.14-0997 inconueniens angelum per se deferre animae aliqua quae hic aguntur, vel

DEFERRI

1 d.14-0240 2
d.14-0240 debeat deferri ab alio. Dubium tamen est an anima separata possit se *

2 d.14-0241 9
d.14-0241 mutare a loco in locum, an necessario debeat deferri ab alio.

3 d.14-0267 4
d.14-0267 potest, cum vult, deferri, sed per naturalem corruptionem, quia

DEFERT

1 d.14-0989 2
d.14-0989 tantum defert speciem illarum rerum quas hic cognovit et illarum *

2 d.14-0991 2
d.14-0991 species defert nec potest illas a rebus desumere nec est cur a Deo

DEFERUNTUR

1 d.14-0264 8
d.14-0264 vero deputatae ad infernum vi daemonum illuc deferuntur.

DEFICERENT

1 d.14-1184 4
d.14-1184 tantum supplerentur quae deficerent. Tamen supposito esse per se

DEFICIENTE

1 d.9-0308 3
d.9-0308 omnes, solo deficiente Durando, in 2, d 3, q 7; et vehementer impugnat

DEFICIENTEM

1 d.14-0853 4
d.14-0853 habet imperfectam et deficientem cognitionem angelorum; et a 3,

DEFICIT

1 d.8-0064 6
d.8-0064 Sed haec solutio in duobus deficit:

2 d.9-2132 4
d.9-2132 Natura enim non deficit in necessariis neque ordinat rem ad exercendam

3 d.9-2217 4
d.9-2217 habentes scientiam non deficit aliquis actu intelligens. Et ita,

DEFINIENS

1 d.10-0012 10
d.10-0012 locum et in toto illo capite disputative procedit, nihil definiens. Tamen

DEFINIRI

1 d.8-0528 2
d.8-0528 modo definirii; et idem est de reminiscentia, etc. Quapropter unus est

DEFINIT

1 d.8-0154 9
d.8-0154 motus factus a sensu in actu”, ubi potius definit actum quam *

2 d.8-0630 4
d.8-0630 rectam rationem, ut definit 6 Ethicorum, sed ut significat iudicium

DEFINITA

1 d.12-0323 4
d.12-0323 Et haec veritas definita est contra Lutheranos, Concilio *

2 d.14-0017 4
d.14-0017 difficultas est supra definita, d 2, q 4.

DEFINITIO

1 d.8-0155 4
d.8-0155 potentia; ubi illa definitio convenit sensui in communi, nisi sub sensu in actu

DEFINITIONE

1 d.9-2815 5
d.9-2815 Definitio memoriae. Probatur ex definitione, nam memoria est *

DEFINITIONEM

1 d.8-0153 6
d.8-0153 7 Ex his omnibus concludit definitionem phantasiae, scilicet “est

DEFINITIONES

1 d.8-0162 2
d.8-0162 Alias definitiones tradit Commentator, tx 160; *

2 d.8-0508 5
d.8-0508 Item, habere possunt diversas definitiones, nam sensus *

3 d.8-0511 2
d.8-0511 cum definitiones sint diversae, distinguuntur formaliter potentiae.

4 d.8-0531 2
d.8-0531 aliae definitiones non sunt adaequatae definitiones illius potentiae, sed

5 d.8-0531 6
d.8-0531 aliae definitiones non sunt adaequatae definitiones illius potentiae, sed

DEFINITUR

1 d.8-0159 3
d.8-0159 Clarius ergo definitur phantasia, ut sit potentia quae species

DEFINIUNT

1 d.9-2586 7
d.9-2586 Alii vero, ut Scotus, Soncinas, etc, definiunt praxim esse *

DEFINIVIMUS

1 d.12-0153 8
d.12-0153 supra tractavimus, d 10; ibi enim tantum definivimus: quoad *

DEFUERUNT

1 d.9-1550 4
d.9-1550 Circa hoc non defuerunt dicentes animam se ipsam perpetuo

DEGUSTARUNT

1 d.8-0618 8
d.8-0618 apes etiam redeunt ad flores quos semel degustarunt. Et ideo certum

DEI

1 d.14-0477 8
d.14-0477 dicitur naturalis, sed pendet ex libera voluntate Dei, et sic est

DEINDE

1 d.8-0094 6
d.8-0094 “phanós”, id est “apparitio”, et deinde “phantasia”, quae res absentes

2 d.9-0058 4
d.9-0058 cognoscit illa, et deinde iudicat bonum vel malum fugiendum vel

3 d.9-0060 1
d.9-0060 deinde iudicat quid sit fugiendum, quidve etc. Et hinc est quod *

4 d.9-0807 7
d.9-0807 Deo infundi, primo, quia superfluum; et deinde, quia non magis

5 d.9-1434 2
d.9-1434 sensus; deinde repraesentantur sensibilia communia quae modificant

6 d.14-1357 4
d.14-1357 non uteretur ratione; deinde ut paulatim acquirat corpus in quo uti

DELECTABILE

- 1 d.11-0022 7
d.11-0022 cuius obiectum est bonum concupiscibile seu delectabile. Ad
- 2 d.11-0121 7
d.11-0121 nam concupiscibili assignatur pro obiecto bonum delectabile, quod
- 3 d.11-0154 3
d.11-0154 contrahit bonum delectabile, nam haec ratio est ratio boni maxime
- 4 d.11-0155 4
d.11-0155 sensibilis; ergo bonum delectabile arduum erit obiectum irascibilis.
- 5 d.11-0156 8
d.11-0156 Consequens autem est falsum, nam omne bonum delectabile sensui, sive magnum
- 6 d.11-0160 5
d.11-0160 potentia quae fertur in delectabile bonum, sive arduum sit sive non.
- 7 d.12-0844 1
d.12-0844 delectabile bonum.

DELECTABILES

- 1 d.11-0425 6
d.11-0425 Confirmatur, 2, nam saepe res delectabiles et *

DELECTABILIA

- 1 d.11-0101 1
d.11-0101 delectabilia, quae magis appetit. Quod non est contra inclinationem
- 2 d.11-0134 9
d.11-0134 Alii ergo dicunt quod inter bona quaedam sunt delectabilia *
- 3 d.11-0158 5
d.11-0158 irascibilis potest appetere bona delectabilia, quae ardua sunt, multo

DELECTABILIS

- 1 d.11-0145 7
d.11-0145 patet. Ergo vel est ratio boni delectabilis sensui et sic obiectum *
- 2 d.11-0169 7
d.11-0169 apprehensibilis. An sit tantum ratio boni delectabilis an etiam ratio

DELECTAMUR

1 d.11-0196 6
d.11-0196 irascimur cor alteratur, cum vero delectamur alterantur praecordia,

2 d.11-0281 1
d.11-0281 delectamur. Ergo est specialis actus elicited a potentia vitali. *

3 d.11-0416 5
d.11-0416 Item, inter sumendos cibos delectamur, et tamen illa delectatio

DELECTANT

1 d.11-0135 9
d.11-0135 secundum sensum, alia vero censentur bona, non quia delectant, sed

DELECTANTUR

1 d.11-0415 6
d.11-0415 ideo amentes et pueri facilius delectantur et rident.

2 d.13-0244 1
d.13-0244 delectantur, dilatant se; ergo signum est quod cum imaginatione et *

DELECTARE

1 d.12-0083 10
d.12-0083 ultimus, nam intendi potest et desiderari, et, si consequatur, delectare.

DELECTATIO

1 d.11-0243 4
d.11-0243 desiderium, odium, fuga, delectatio et tristitia. Quorum actuum sufficientia,

2 d.11-0258 7
d.11-0258 de bono futuro. Gaudium vero et delectatio est de bono iam habito. E

3 d.11-0276 4
d.11-0276 quies gaudium seu delectatio dicitur.

4 d.11-0416 9
d.11-0416 Item, inter sumendos cibos delectamur, et tamen illa delectatio

5 d.11-0532 3
d.11-0532 radix aliorum, delectatio vero est quasi ultimus terminus; aliae vero

6 d.11-0686 4
d.11-0686 supernaturalium oritur sensibilis delectatio in appetitu, quod signum est *

DELECTATIONE

- 1 d.11-0395 6
d.11-0395 Et proportionaliter videtur loquendum de delectatione tactus,
- 2 d.11-0398 5
d.11-0398 praecipue ex dolore et delectatione, causari in corpore humano *
- 3 d.11-0405 4
d.11-0405 motum oriri ex delectatione et gaudio. Risus enim signum est huius
- 4 d.11-0464 9
d.11-0464 provenire, scilicet ex tristitia vel dolore, nam sicut delectatione cor *
- 5 d.12-0850 1
d.12-0850 delectatione, operatio appetitus ordinatur ad operationem intellectus; et

DELECTATIONEM

- 1 d.9-2571 8
d.9-2571 omnis ille est excitativus voluntatis, saltem ad delectationem; et cognitio
- 2 d.11-0025 10
d.11-0025 arduum, nam ista potentia non fertur in bonum propter delectationem
- 3 d.11-0278 4
d.11-0278 5, ubi ait delectationem non esse meram passionem consequentem
- 4 d.11-0280 4
d.11-0280 appetitu. Constat enim delectationem esse quid vitale, nam vitaliter
- 5 d.11-0437 1
d.11-0437 delectationem, nam illae partes in quibus fit titillatio sunt auctioris tactus. Et hoc
- 6 d.12-0843 4
d.12-0843 sensitivum, nempe ad delectationem, nam vis sensitiva non cognoscit nisi

DELECTATIONI

- 1 d.11-0307 1
d.11-0307 delectationi opponitur.
- 2 d.11-0323 4
d.11-0323 Confirmatur, nam dolor delectationi contrariatur; ergo fit

DELECTATUR

1 d.10-0245 1
d.10-0245 delectatur; nemo autem quaerit malum, ut malum est, neque acquisito

2 d.10-0246 2
d.10-0246 malo delectatur; ergo non potest illud appetere sub ratione mali.

DELECTET

1 d.11-0406 8
d.11-0406 passionis nec res aliqua movet risum nisi delectet.

DELIBERANTEM

1 d.9-2635 4
d.9-2635 intellectum practicum virtutem deliberantem appellat, et intellectum

DELIBERAT

1 d.12-0218 5
d.12-0218 1 Quia potentia, quae deliberat ad unum, non est libera; sed *

DELIBERATIONE

1 d.12-0506 10
d.12-0506 nam circa media operatur non solum libere, sed cum deliberatione et

2 d.12-0507 7
d.12-0507 consilio; circa finem vero operatur absque deliberatione. Sed de his

DELIBERATIONEM

1 d.10-0041 4
d.10-0041 Octava conclusio: Phantasia deliberationem non habet.

2 d.10-0044 3
d.10-0044 phantasiam sequitur, deliberationem non habet. Voluntas autem

DELIRIUM

1 d.9-2117 7
d.9-2117 fide est error et in philosophia delirium, quod supra late probavimus,

DEMEREMUR

1 d.12-0310 5
d.12-0310 Augustinus, nec meremur nec demeremur. Gen 4 dicitur: “Nonne si bene

DEMONSTRABILE

1 d.9-1727 6
d.9-1727 de possibili tantum forte est demonstrabile esse possibile creaturas

DEMONSTRANDO

1 d.11-0593 4
d.11-0593 persuadere quadammodo illam, demonstrando in ipsis obiectis maiorem

DEMONSTRANT

1 d.9-1752 7
d.9-1752 voluntate, et effectus non omnino evidenter demonstrant Deum illas

2 d.12-0358 7
d.12-0358 “et praesit.” Quae omnia a posteriori demonstrant rem.

DEMONSTRANTUR

1 d.9-1537 4
d.9-1537 de essentia ipsa demonstrantur.

DEMONSTRARI

1 d.9-1860 8
d.9-1860 De civitate Dei, ait rationem intellectus nostri demonstrari esse

2 d.9-2435 7
d.9-2435 veritatum, quae de re illa possunt demonstrari. At vero cognitio practica *

DEMONSTRAT

1 d.9-0322 4
d.9-0322 cuius contrarium experientia demonstrat. Est vero certa res phantasma

2 d.9-1411 4
d.9-1411 Tandem, experientia hoc demonstrat, nam nos non possumus

DEMONSTRATIONE

1 d.9-1747 9
d.9-1747 tribui Deo immediate. Dixi tamen hoc non posse demonstratione *

2 d.9-1753 9
d.9-1753 fecisse, sequitur non posse ostendi illas actu esse demonstratione

3 d.9-2127 2
d.9-2127 evidenti demonstratione habeatur. Tamen est certum, quantum res

DEMONSTRATIONIBUS

1 d.9-1723 4
d.9-1723 cognosci, non tamen demonstrationibus convincentibus intellectum; *

DEMONSTRETUR

1 d.12-0359 6
d.12-0359 9 Sed ut a priori demonstraretur oportet explicare in quo consistat

DENEGANDAM

1 d.9-0893 1
d.9-0893 denegandam directam intellectus cognitionem singularium, nam vel negatur

DENEGAT

1 d.14-0499 7
d.14-0499 influxum illarum specierum. Deus enim non denegat illis

DENIQUE

1 d.9-2874 6
d.9-2874 intelligentiis angelicis. Et ex his denique principiis, ratiocinando, *

DENOMINANS

1 d.9-1198 8
d.9-1198 in re denominata esset forma aliqua illam denominans; et hoc modo

2 d.9-1247 4
d.9-1247 quid reale extrinsece denominans rem.

DENOMINANTUR

1 d.12-0819 5
d.12-0819 illuminare intellectus et hinc denominantur. Et ita est interpretaendus

DENOMINATA

1 d.9-1198 3
d.9-1198 in re denominata esset forma aliqua illam denominans; et hoc modo

2 d.9-1244 5
d.9-1244 intentione intellectus et ut denominata ab illa. Unde universale primo

DENOMINATAM

1 d.9-1196 5
d.9-1196 quando invenit rem aliquam denominatam ab aliquo extrinseco, ad

DENOMINATIONE

1 d.9-1183 5
d.9-1183 abstracta. Dicitur ergo abstracta denominatione extrinseca ab actu

2 d.9-1185 8
d.9-1185 cognoscitur, sicut res dicitur visa vel cognita denominatione extrinseca.

DENOMINATIONEM

1 d.9-1197 3
d.9-1197 perfecte comprehendendam denominationem illam, ita eam fingit ac si

2 d.9-1205 1
d.9-1205 denominationem et abstractionem, per quam ipsa natura repraesentatur ut

3 d.12-0813 1
d.12-0813 denominationem illam non sumi ex his quae in ipsis angelis inveniuntur,

DENOMINATIONES

1 d.9-1222 5
d.9-1222 opera intellectus considerat et denominationes quae in rebus

2 d.9-2740 7
d.9-2740 quomodo cognoscat futura. Et tandem diversae denominationes quae

3 d.9-2860 7
d.9-2860 7 An intellectus noster plures recipiat denominationes. Ultimo loco est

4 d.9-2862 1
d.9-2862 denominationes, quarum omnium significationes explicare oportet, quia

5 d.9-2901 1
d.9-2901 denominationes. Et eodem modo est interpretaendus D Augustinus, 10 De

DENOMINATUR

1 d.9-1322 1
d.9-1322 denominatur visus ante operationem intellectus et similiter Deus *

2 d.9-1323 1
d.9-1323 denominatur creator; tamen paries neque refertur relatione visi neque

3 d.9-2073 1
d.9-2073 denominatur. Dicitur autem intellectus, non quia intelligat nam *

DENOTET

1 d.14-1008 10
d.14-1008 Caietanus notat quod D Thomas ait “omnia praesentia”, ut denotet

DENTUR

1 d.9-1744 1
d.9-1744 dentur substantiae completae et perfectae in illo gradu.

2 d.9-2123 9
d.9-2123 intellectus agens est de fide certum, neque quod dentur species *

DENU DATAM

1 d.9-1190 12
d.9-1190 natura habet, et ab ipso intellectu est cognita, et invenit illam denudatam

DENU DATIONEM

1 d.9-1191 6
d.9-1191 ab omni contractione, et illam denudationem quasi formam quamdam

DENUO

1 d.9-0806 10
d.9-0806 Manet ergo species rerum singularium. Non enim est dicendum denuo a

DEOS

1 d.12-0263 1
d.12-0263 deos: alium principium bonorum, alium malorum, ita ponebant in *

DEPENDEAT

1 d.9-0287 7
d.9-0287 dependeret, non est cur in operatione dependeat, vel cur organa *

2 d.9-1921 7
d.9-1921 3 Difficultas ergo manet an intellectus dependeat a phantasia.

3 d.9-1926 1
d.9-1926 dependeat. Unde Aristoteles, 3 De Anima, tx 8; et lib 2, cap 5, ait quod

4 d.9-2520 6
d.9-2520 9 Utrum actus practicus necessario dependeat a voluntate. Sed non *

DEPENDENTEM

1 d.11-0460 1
d.11-0460 dependentem a voluntate, aliquando vero esse tam vehementem ut vix *

DEPENDENTES

1 d.12-0067 2
d.12-0067 adeo dependentes a passionibus naturalibus corporis et possunt ferri

DEPENDENTIA

1 d.9-0320 2
d.9-0320 sine dependentia a phantasmate, simul et a principio posset efficere

2 d.9-1017 4
d.9-1017 et prompte, absque dependentia a re singulari, propriam eius *

3 d.9-1596 1
d.9-1596 dependentia quam habet a sensibus corporis, cuius ex natura sua est

4 d.9-1995 5
d.9-1995 quomodo potest colligi tanta dependentia quanta est inter sensum et

5 d.9-2000 4
d.9-2000 non possit sine dependentia; sed hoc non est philosophicum, quia hoc

6 d.9-2002 5
d.9-2002 Secunda ratio, quia ista dependentia tantum oritur ex ordine

7 d.9-2015 5
d.9-2015 ratio, nisi quod haec dependentia provenit ex imperfectione status,

8 d.9-2026 6
d.9-2026 corporibus resurgentibus non erit haec dependentia intellectus a

9 d.9-2828 5
d.9-2828 Et hinc etiam oritur dependentia memoriae intellectivae a *

10 d.14-0300 3
d.14-0300 recipiuntur sine dependentia a corpore. Aliae vero omnes destruuntur,

11 d.14-0364 9
d.14-0364 potentiarum, tamen, ablatis potentiis sensitivis, non manet haec dependentia.

12 d.14-1153 7
d.14-1153 perfectiorem; et ideo ait cognitionem sine dependentia a phantasmate

13 d.14-1154 7
d.14-1154 non esse simpliciter meliorem cognitionem cum dependentia.

14 d.14-1156 7
d.14-1156 Et, 1, suppono quod cognoscere sine dependentia a

15 d.14-1158 1
d.14-1158 dependentia. Quod D Thomas ait nec potest negare Scotus, quia illa

DEPENDENTIAE

1 d.9-2765 5
d.9-2765 nulla est ratio talis dependentiae neque in nullo genere causae

2 d.14-0314 3
d.14-0314 alius modus dependentiae. Si ergo non pendent a corpore, manebunt

DEPENDENTIAM

1 d.9-0321 9
d.9-0321 species omnium rerum, neque in ea re haberet dependentiam a sensu,

2 d.9-1643 6
d.9-1643 respondetur: Propter impedimentum corporis et dependentiam quam

3 d.9-1916 2
d.9-1916 specierum dependentiam a sensibus exterioribus, nam ipsis sensibus nihil

4 d.9-1938 7
d.9-1938 intellectus, acquisitis speciebus, iam non habet dependentiam a sensu,

5 d.9-1962 2
d.9-1962 intrinsecam dependentiam a phantasia, id est, non potest per intellectum

6 d.9-1974 8
d.9-1974 phantasia a somno, impeditur intellectus; ergo habet dependentiam.

7 d.12-0830 5
d.12-0830 non habeant inter se dependentiam et mutuo se iuvent, tamen plus est

8 d.14-0452 6
d.14-0452 anima separata, quia habet intrinsecam dependentiam a cognitione

DEPENDERE

1 d.9-1912 1
d.9-1912 dependere a sensibus in receptione specierum, ut supra ostensum

2 d.9-2012 3
d.9-2012 imaginatione, ut dependere videmus; nec etiam rationem redditur

DEPENDERET

1 d.9-0287 1
d.9-0287 dependeret, non est cur in operatione dependeat, vel cur organa *

2 d.9-2140 7
d.9-2140 specierum intelligibilium esset substantia separata, non dependeret in

DEPENDET

1 d.9-0563 3
d.9-0563 Dices quod dependet a phantasmate tamquam a *

2 d.9-1951 4
d.9-1951 elicita a phantasmatis dependet in sua operatione a phantasia,

3 d.14-0656 4
d.14-0656 sensibus a quibus dependet in operari, ut patet in aliis rebus, nam licet

DEPICTUM

1 d.9-0278 4
d.9-0278 quam nihil est depictum. Immo ipse Plato videtur propriam deseruisse

DEPINGIT

1 d.9-0538 8
d.9-0538 cognoscit aliquid, per virtutem suam spiritualem quasi depingit rem illam

DEPORTATA

1 d.14-0263 7
d.14-0263 comitabantur similiter. Et isto modo fuit deportata anima Lazari. Animae

DEPUTATAE

1 d.14-0264 2
d.14-0264 vero deputatae ad infernum vi daemonum illuc deferuntur.

DEPUTATO

1 d.14-0182 5
d.14-0182 esse in illo loco deputato a Deo ad praemium bonorum vel ad poenam

DEPUTENTUR

1 d.14-0260 6
d.14-0260 utrum in caelo vel inferno deputentur vel purgatorio; et statim ac illud *

DERIVARI

1 d.8-0096 6
d.8-0096 eorum quae apparent; unde dicit derivari a “phançs” et “st sis”, quod

DERIVATUR

1 d.8-0093 10
d.8-0093 phós graece; et quia lumen facit videre colores, inde derivatur

2 d.8-0693 4
d.8-0693 sentiendi ad externos derivatur. Secundo modo causantur insania,

3 d.8-0731 10
d.8-0731 Et ratio est, quia vis sentiendi a sensu interiori derivatur ad

DESCENDENDO

1 d.9-0876 4
d.9-0876 facere reflexionem illam, descendendo a natura universali ad *

2 d.9-2846 9
d.9-2846 quod eveniunt. Et sic proportionaliter de aliis. Tamen descendendo ad

DESCENDERE

1 d.9-0900 6
d.9-0900 cognoscere et non ad singularia descendere, hoc nihil valet, nam

DESCENDIMUS

1 d.9-2623 7
d.9-2623 practici, nam a cognitione speculativa saepe descendimus ad *

DESCENDISSE

1 d.14-0138 6
d.14-0138 Et fides docet animam Christi descendisse ad inferos.

DESCENDIT

1 d.14-0235 8
d.14-0235 mutat, ut patet de anima Christi quae descendit ad inferos. Quae

DESCRIBATUR

1 d.14-1216 3
d.14-1216 est ut describatur in ea forma totius universi, et fiat saeculum *

DESERUISSE

1 d.9-0278 10
d.9-0278 quam nihil est depictum. Immo ipse Plato videtur propriam deseruisse

DESERVIAT

1 d.9-0855 10
d.9-0855 aliud. Nec vero potest dici cum Henrico quod phantasma deserviat

2 d.9-1565 7
d.9-1565 praesenti est quod ipsa essentia animae deserviat suo intellectui, *

DESERVIENTIUM

1 d.12-0113 6
d.12-0113 quibusdam naturalibus motibus membrorum generationi deservientium,

DESERVIRE

1 d.8-0710 6
d.8-0710 reieccimus; sed addit ulterius etiam deservire ut in illis elaborentur

2 d.9-0300 1
d.9-0300 deservire potest ministerio speciei; constat ergo animam sine

DESERVIT

1 d.9-2322 7
d.9-2322 ergo ad actus cognoscendi non aliter deservit.

2 d.10-0173 2
d.10-0173 intellectivae deservit. Et ita etiam appetitus sensitivus deservit rationali, ut

3 d.10-0173 8
d.10-0173 intellectivae deservit. Et ita etiam appetitus sensitivus deservit rationali, ut

4 d.10-0174 8
d.10-0174 vehementius afficiatur. Quod si illi contrariatur, etiam deservit in

DESERVIUNT

1 d.9-1150 1
d.9-1150 deserviunt; utraque autem illarum ex virtute et immaterialitate intellectus

2 d.9-2018 4
d.9-2018 ideo sibi invicem deserviunt et sese impediunt; et ideo dum phantasia

3 d.13-0060 2
d.13-0060 hoc deserviunt, ut quiescente una parte, alia moveatur, et ut illa quae

DESIDERARE

1 d.11-0266 8
d.11-0266 convenientem. Unde amare rem formaliter non est desiderare illam, sed quasi

DESIDERARI

1 d.12-0083 6
d.12-0083 ultimus, nam intendi potest et desiderari, et, si consequatur, delectare.

DESIDERAT

1 d.14-1214 10
d.14-1214 ait, quasi invita tenetur in corpore et inde exire desiderat. Ita *

2 d.14-1218 3
d.14-1218 quam naturaliter desiderat. Differt autem Avicenna a Platone quod

3 d.14-1457 2
d.14-1457 naturaliter desiderat anima exire a corpore isto, cuius contrarium *

DESIDERATUR

1 d.9-2144 7
d.9-2144 Confirmatur, 2, nam in sensibus non desideratur aliquod

DESIDERETUR

1 d.11-0479 2
d.11-0479 ipsum desideretur, necessarius est specialis actus quo appetitus quasi

DESIDERII

1 d.10-0185 4
d.10-0185 2 In actu desiderii, quo alteri malum desidero, ut malum est.

DESIDERIO

1 d.11-0305 1
d.11-0305 desiderio opponitur et est quasi appetitio quaedam carendi malo illo.

DESIDERIUM

1 d.10-0161 2
d.10-0161 significare desiderium quod est debitum bono non habito; et huiusmodi

2 d.10-0163 9
d.10-0163 Quantum ad bona autem nostra, solet illi tribui desiderium, sed *

3 d.10-0509 9
d.10-0509 Ubi Averroes ait quod balneum in anima facit desiderium; *

4 d.11-0088 2
d.11-0088 amor, desiderium, etc. Neutrum ergo potest dici convenienter.

5 d.11-0206 4
d.11-0206 cordi tribuitur amor, desiderium et alii actus concupiscibiles; ergo

6 d.11-0243 1
d.11-0243 desiderium, odium, fuga, delectatio et tristitia. Quorum actuum sufficientia,

7 d.11-0274 9
d.11-0274 amatam, quo appetit illi coniungi, et haec est desiderium.

8 d.11-0497 4
d.11-0497 obiecto bono, maxime desiderium appetitus remunerandi benefactorem, et

9 d.11-0500 6
d.11-0500 obiectum irascibilis, et tantum manet desiderium ad concupiscibilem

10 d.12-0065 7
d.12-0065 inveniuntur in appetitu sensitivo, scilicet amor, desiderium, etc., licet

11 d.12-0074 11
d.12-0074 habitum, ideo circa finem potest esse in voluntate amor et desiderium *

12 d.14-0518 2
d.14-0518 naturale desiderium se cognoscendi perfecte et quod sit illi impossibile per

13 d.14-0519 4
d.14-0519 naturam complere illud desiderium.

14 d.14-1108 7
d.14-1108 distincta, illi naturaliter possibili; nec naturale desiderium animae est ad

DESIDERO

1 d.10-0185 8
d.10-0185 2 In actu desiderii, quo alteri malum desidero, ut malum est.

DESINAT

1 d.14-0570 1
d.14-0570 desinat informare corpus, non videtur possibile. Sive enim anima

DESINENT

1 d.14-0343 3
d.14-0343 omnia esse desinent, nec sunt necessaria, dum anima corpore caret; *

DESINERET

1 d.14-1447 4
d.14-1447 reuniretur corpori, non desineret species humana esse in mundo per

DESINIT

1 d.14-0272 1
d.14-0272 desinit esse in illo; est ergo diversa ratio de motu locali et de separatione a

DESINUNT

1 d.14-1308 10
d.14-1308 tota perfectio, sicut ab aliis formis quae in separatione desinunt esse;

DESISTIT

1 d.11-0487 3
d.11-0487 succumbit et desistit, et talis dicitur timor.

DESPERATIO

1 d.11-0475 6
d.11-0475 irascibilis, qui quinque numerantur: spes, desperatio, audacia, timor, ira.

2 d.11-0483 12
d.11-0483 cesset vel a pugna vel a prosecutione illius, ille actus dicitur desperatio.

3 d.11-0490 7
d.11-0490 arduum ut non possit consequi, causatur desperatio. Si vero *

DESPERATIONE

1 d.11-0538 5
d.11-0538 cum tristitia, timore et desperatione.

DESPERATIONEM

1 d.11-0519 1
d.11-0519 desperationem, quamvis etiam esse possit ex parte obiectorum, ut in timore et

DESPOTICA

1 d.11-0601 7
d.11-0601 ergo motio et obedientia politica, non despotica.

DESPOTICE

1 d.11-0577 9
d.11-0577 voluntate, mediante ratione, et illi subicitur politice, non despotice.

DESPOTICO

1 d.11-0567 2
d.11-0567 principatu despotico, ut subditur servus domino et instrumentum artificii. Et

DESSERENDA

1 d.14-0637 3
d.14-0637 non videtur desserenda. Et ideo credi potest quod anima separata se *

DESSERUNT

1 d.9-0419 4
d.9-0419 modernioribus multi eam desserunt.

DESTINETUR

1 d.9-0454 5
d.9-0454 productionem rei alicuius ordinis destinetur virtus eiusdem vel superioris

DESTITUATUR

1 d.14-1384 3
d.14-1384 natura gratia destituatur, sine vita invenietur, id est, bene instituta,

DESTRUCTA

1 d.8-0358 1
d.8-0358 destructa manet, nam simul ac immutantur sensus exterior, immutatur

DESTRUCTIO

1 d.10-0305 1
d.10-0305 destructio ipsius existentiae, nisi in dicta mali alicuius carentia.

DESTRUERE

1 d.12-0343 3
d.12-0343 arbitrii est destruere ordinem reipublicae, religionis et pietatis.

DESTRUETUR

1 d.14-0327 10
d.14-0327 talis habitus animae. 1 Cor. 13 dicitur quod “scientia destruetur.”

2 d.14-0332 1
d.14-0332 destruetur quoad modum, quia non fiet cum conversione ad phantasmata.

3 d.14-0338 7
d.14-0338 evacuabuntur, sive linguae cessabunt, sive scientia destruetur.”

DESTRUITUR

1 d.8-0354 8
d.8-0354 hos actus sunt multiplicandae potentiae. Et hinc destruitur *

2 d.11-0499 10
d.11-0499 quis proponitur ut benefactor, tollitur ratio ardui, et sic destruitur

3 d.14-0120 1
d.14-0120 destruitur realis unio inter animam et corpus.

DESTRUUNTUR

1 d.14-0300 9
d.14-0300 recipiuntur sine dependentia a corpore. Aliae vero omnes destruuntur,

DESUMERE

1 d.14-0957 8
d.14-0957 species; has vero non potest a rebus desumere, ut supra probatum

2 d.14-0991 8
d.14-0991 species defert nec potest illas a rebus desumere nec est cur a Deo

DESUMITUR

1 d.9-0751 3
d.9-0751 Et ratio desumitur ex universalitate illius. Est enim superior

2 d.9-0875 2
d.9-0875 Primum desumitur ex experientia, nam antequam quis sciat

3 d.12-0648 8
d.12-0648 perfectior, nam perfectio potentiae ex nobilitate obiecti desumitur; illud

4 d.12-0676 1
d.12-0676 desumitur, et ideo tamquam differentiam essentialem illius assignamus

DESUMPTA

1 d.8-0256 2
d.8-0256 experientia desumpta ex infirmitate, non tamen procedit ex propriis *

2 d.8-0627 2
d.8-0627 doctrina desumpta est ex Aristotele, 1 Metaphysicae, cap 1, ubi ait quod

3 d.8-0687 3
d.8-0687 confirmat experientia desumpta ex lib de differentiis symptomatum,

4 d.9-0486 5
d.9-0486 Confirmantur haec omnia ratione desumpta ex D

DESUMPTUM

1 d.12-0171 5
d.12-0171 principio sui esse. Quod desumptum est ex Aristotele, 7 Ethicorum ad

DESUMUNT

1 d.8-0685 1
d.8-0685 desumunt, et primum ventriculum dicunt esse organum sensus communis

DETERIOR

1 d.14-1203 3
d.14-1203 corpus illi deterior est, quia impeditur valde ab operatione sua; ergo *

DETERIUS

1 d.8-0392 4
d.8-0392 conserventur melius vel deterius, quamvis nonnihil iuvet organi *

DETERMINANDI

1 d.14-0940 1
d.14-0940 determinandi species, quos D Thomas ponit, nec bene intelliguntur nec *

DETERMINANTE

1 d.9-0516 11
d.9-0516 species, et ideo, ut efficiat has vel illas indiget aliquo determinante; nihil

2 d.9-0564 1
d.9-0564 determinante. Sed contra. Nam agens universale non determinatur ad *

DETERMINANTUR

1 d.14-0929 1
d.14-0929 determinantur ad haec singularia per praecedentem cognitionem vel per *

DETERMINARI

1 d.9-0517 7
d.9-0517 est autem aliud a quo possit determinari nisi a phantasiae cognitione;

2 d.9-0574 2
d.9-0574 universale determinari ab aliquo ut ab exemplari; et haec determinatio *

3 d.14-0439 10
d.14-0439 phantasmate; postquam vero est separata, non potest ab illo determinari, ut de

4 d.14-0440 5
d.14-0440 se patet, nec potest determinari a rebus extrinsecis; a phantasmate

DETERMINAT

1 d.9-0567 4
d.9-0567 passi; ergo si determinat est ut instrumentum coagens cum intellectu

2 d.9-1348 5
d.9-1348 principium cognitionis intellectivae, nam determinat intellectum agentem

3 d.12-0542 12
d.12-0542 prior natura ipso actu; et haec potentia ut sic libera se determinat ad

DETERMINATA

1 d.8-0496 8
d.8-0496 altiozem, ut est intellectus, invenitur limitata et determinata ad *

2 d.12-0481 6
d.12-0481 Dico ergo quod voluntas est determinata quoad *

DETERMINATAE

1 d.9-0473 1
d.9-0473 determinatae.

DETERMINATAM

1 d.8-0621 8
d.8-0621 Simplicio quod negat illis memoriam perfectam et determinatam;

2 d.9-1103 3
d.9-1103 singularem et determinatam, nempe hanc rem coloratam, etc; illa autem

3 d.11-0153 5
d.11-0153 constat; contrahit ergo aliquam determinatam rationem boni; ergo

DETERMINATAS

1 d.9-2838 2
d.9-2838 causas determinatas. Possunt tamen haec futura aliquibus signis

2 d.14-1164 1
d.14-1164 determinatas.

3 d.14-1177 2
d.14-1177 res determinatas, melius intelligit anima separata quamcumque

DETERMINATE

1 d.9-1086 1
d.9-1086 determinate esse hunc vel illum, tantum videt esse aliquem hominem; sed *

DETERMINATIO

1 d.8-0493 5
d.8-0493 sensitivis invenitur divisio et determinatio ad particularia obiecta, *

2 d.9-0519 5
d.9-0519 12 Secunda conclusio: Haec determinatio non fit per *

3 d.9-0574 10
d.9-0574 universale determinari ab aliquo ut ab exemplari; et haec determinatio *

4 d.10-0541 5
d.10-0541 Ad secundum respondetur quod determinatio potentiae ad

DETERMINATIONEM

1 d.9-0859 7
d.9-0859 inquit singulare cognosci ab intellectu per determinationem ad *

DETERMINATIONIS

1 d.9-0578 1
d.9-0578 determinationis inquantum una potentia praeparat materiam alteri, vel *

DETERMINATO

1 d.8-0578 9
d.8-0578 animalibus illis, quae licet plures sensus habeant, tamen determinato

2 d.8-0590 6
d.8-0590 Idem etiam patet, nam moventur determinato motu ad rem

3 d.8-0597 3
d.8-0597 formicae, nam determinato motu moventur, et habent omnia signa

DETERMINATUM

1 d.9-2796 2
d.9-2796 particulari determinatum, quod pertinet ad cognitiones individuales,

2 d.10-0459 8
d.10-0459 efficientia, non potest esse verum. quia nihil determinatum assignari *

DETERMINATUR

1 d.9-0564 8
d.9-0564 determinante. Sed contra. Nam agens universale non determinatur ad *

2 d.10-0554 5
d.10-0554 intellectus ex assensu principiorum determinatur ad assensum *

3 d.14-0438 6
d.14-0438 autem anima est in corpore, determinatur intellectus agens a

4 d.14-0441 2
.14-0441 enim determinatur, quia phantasma et intellectus radicanur in anima

5 d.14-0443 3
d.14-0443 hoc obiectum, determinatur intellectus agens ad efficiendam speciem

6 d.14-0450 2
d.14-0450 non determinatur ad producendas species. Vide supra d 9, de

DETERMINATUS

1 d.9-1359 7
d.9-1359 1 Quia intellectus agens efficit speciem determinatus a *

2 d.13-0046 1
d.13-0046 determinatus, ad certum terminum tendens, et ideo debet dirigi ab

DETERMINENTUR

1 d.8-0490 1
d.8-0490 determinantur ad particularia obiecta et dividi in plures. Et praeterea quod

DETERMINET

1 d.9-0571 1
d.9-0571 determinet intellectum agentem, ideo dicitur movere vel esse instrumentum, *

2 d.12-0526 6
d.12-0526 sed relinquens illam ut se determinet ad quam partem voluerit et ad

DETERMINETUR

1 d.9-0513 6
d.9-0513 species nisi a phantasiae cognitione determinetur.

2 d.9-0862 3
d.9-0862 tale singulare, determinetur intellectus ut per speciem universalem

3 d.10-0553 3
d.10-0553 volitione finis determinetur ad volitionem mediorum; si autem *

4 d.14-0437 8
d.14-0437 non est productivus specierum nisi ab aliquo determinetur; dum

5 d.14-0446 3
d.14-0446 modus quo determinetur a rebus prout in se sunt. Nec conversio

DETINENTUR

1 d.14-0276 1
d.14-0276 detinentur vel quia libere obediunt voluntati Dei, aliquando tamen huc

DETINERI

1 d.13-0028 2
d.13-0028 aliquantulum detineri et impediri. Hoc tamen est quantum ad introitum

DETRIMENTUM

1 d.14-1285 8
d.14-1285 naturalis modus inceptionis eius. Quod si aliquod detrimentum illi *

2 d.14-1300 9
d.14-1300 attendit ad bonum compositi; quod si hinc aliquod detrimentum

DETULIT

1 d.14-0952 4
d.14-0952 cognovit, quorum species detulit, tamen de facto cognovit alia iuxta

DETUR

1 d.12-0342 1
d.12-0342 detur consilium vel imponatur lex. Quocirca tollere libertatem

DEVENIAMUS

1 d.14-0127 1
d.14-0127 deveniamus ad potentias et actus animae separatae, dicendum est de

DEVENIMUS

1 d.9-0870 3
d.9-0870 illam non devenimus in cognitionem huius singularis; si secundum,

DEVENIRE

1 d.9-1655 10
d.9-1655 1 Dico 1: Intellectus noster pro hoc statu potest devenire in *

2 d.9-1814 3
d.9-1814 intellectus poterat devenire in cognitionem substantiarum *

3 d.14-0686 7
d.14-0686 Probat, quia naturale est, cognito effectu, devenire in

DEVENIT

1 d.9-1582 3
d.9-1582 cognitionem sui devenit per effectus suos, nempe per actus, ut patet

2 d.9-1584 10
d.9-1584 eius diximus; ergo per alienas species, nempe per actus, devenit

DIALECTICI

1 d.9-1227 7
d.9-1227 realibus distinguere et illorum entitatem investigare; dialectici vero id

DIALECTICUM

1 d.9-1225 2
d.9-1225 censetur dialecticum praecipue agere de entibus rationis, sed vere

DICAM

1 d.9-2438 6
d.9-2438 ipsa est praxis, ut statim dicam. Et propterea intellectus practicus

DICAMUS

1 d.10-0006 3
d.10-0006 potentiis appetitivis dicamus atque adeo de potentia motiva

2 d.10-0490 4
d.10-0490 2 Quia si dicamus appetitum moveri ad praesentiam *

3 d.11-0215 10
d.11-0215 sensitivi et de obiecto et organo illius, superest ut dicamus de illius *

DICAS

1 d.8-0669 2
d.8-0669 Si dicas quod in Evangelio dicitur quod “a corde exeunt *

2 d.10-0426 3
d.10-0426 Quod si dicas potentiam appetitivam et obiectum non *

DICAT

1 d.8-0471 15
d.8-0471 tamen ipse, 1.2, q 15, a 1, et q 17, a 7, ad 3, dicat sensum communem

2 d.8-0587 3
d.8-0587 quidquid Scotus dicat, in 4, d 45, q 3, nam experientiae evidentes illam

3 d.14-1229 8
d.14-1229 quia status est praeternaturalis, licet ad 3 dicat esse naturale prout

DICATUR

1 d.9-0366 3
d.9-0366 autem secundum dicatur, ergo illa illuminatio est illa productio *

2 d.9-0897 9
d.9-0897 imperfectiores sunt sensus, et tamen illa cognoscunt. Si dicatur esse propter

3 d.9-1182 11
d.9-1182 cognoscitur; ergo tunc nullum ens rationis est a quo natura dicatur

4 d.9-1217 6
d.9-1217 Secunda etiam universalitas, quamvis metaphysica dicatur, quia ad

5 d.9-2522 1
d.9-2522 dicatur practicus, non pendet a voluntate ut a movente.

6 d.12-0293 13
d.12-0293 cap 15, lib 5, notavit, a verbo “libet” dictum est, quasi ille dicatur

7 d.14-0652 5
d.14-0652 Si vero secundo modo dicatur fieri, dicendum est quod *

8 d.14-1376 5
d.14-1376 Quod si hoc non dicatur, dici necessario debet naturam humanam

DICEBAMUS

1 d.9-0467 8
d.9-0467 superatur ab illa, ad modum quo supra dicebamus de specie et actu

2 d.9-2620 8
d.9-2620 sub adaequato obiecto, ut supra in simili dicebamus de sensu

DICEBANT

1 d.11-0221 7
d.11-0221 inordinato et maxime apud physicos qui dicebant passiones esse animi *

DICEMUS

1 d.9-0142 1
d.9-0142 dicemus infra de voluntate.

2 d.9-0909 2
d.9-0909 sequentibus dicemus.

3 d.9-1910 4
d.9-1910 alio statu, infra dicemus.

4 d.9-2062 6
d.9-2062 perfecte cognoscitur, de utraque breviter dicemus. Est ergo in parte *

5 d.9-2531 5
d.9-2531 Eudemum, et nos infra dicemus, d 10, q 3.

6 d.9-2739 8
d.9-2739 intellectus noster praeterita cognoscat. Et obiter etiam dicemus,

7 d.10-0380 6
d.10-0380 moralem, quamvis de hoc aliqua dicemus in sequentibus.

8 d.12-0006 9
d.12-0006 maneat haec nobilissima potentia, breviter de illa aliqua dicemus, quae

DICENDA

1 d.14-0125 10
d.14-0125 tamen quia hoc pendet ex multis quae in sequentibus dicenda sunt, ideo

DICENDI

1 d.9-0474 5
d.9-0474 Sed neque iste modus dicendi satisfacit intellectum, nam *

2 d.9-0545 5
d.9-0545 enumeratione, quoniam alii modo dicendi impugnantur sufficienter, et *

3 d.12-0428 3
d.12-0428 Alius modus dicendi est quod voluntatis libertas oritur ex

DICENDIS

1 d.9-0162 6
d.9-0162 Sed quia hoc pendet ex dicendis in sequentibus, ideo dicitur

2 d.9-1822 8
d.9-1822 Sed fundamentum illorum falsum est, ut ex dicendis constabit,

DICENDUM

1 d.8-0144 7
d.8-0144 movet autem si sit horrida. Sed dicendum quod imaginatio sola *

2 d.8-0673 2
d.8-0673 Sed dicendum quod in his locis evangelicis sermo est de

3 d.9-0696 12
d.9-0696 anima nostra et quae in ipsa sunt. De quibus singillatim est dicendum.

4 d.9-0806 9
d.9-0806 Manet ergo species rerum singularium. Non enim est dicendum denuo a

5 d.9-1905 8
d.9-1905 1 De substantia actus intellectus nostri nihil dicendum superest

6 d.9-1907 10
d.9-1907 sufficienter in Dialectica dictum est. Et ideo solum restat dicendum de

- 7 d.9-2211 4
d.9-2211 “omnia fieri”, sed dicendum quod referenda sunt ad scientiam in
- 8 d.9-2250 2
d.9-2250 Sed dicendum quod numquam intellectus spiritualis *
- 9 d.9-2597 2
d.9-2597 Sed dicendum quod actus intellectus dupliciter possunt *
- 10 d.10-0344 2
d.10-0344 sequitur dicendum de illius actu. De eius substantia et entitate eodem
- 11 d.10-0347 9
d.10-0347 distinctas, idem convincunt in praesenti. Quare, hoc supposito, dicendum
- 12 d.11-0005 7
d.11-0005 de appetitu, de partibus illius subiectivis dicendum sequitur.
- 13 d.11-0161 6
d.11-0161 4 Quapropter in nostra opinione dicendum est obiectum *
- 14 d.11-0200 6
d.11-0200 Similiter gaudio dilatatur cor. Unde dicendum est hanc potentiam
- 15 d.11-0204 9
d.11-0204 appetitum esse idem, quod saltem de identitate subiecti dicendum est.
- 16 d.11-0376 6
d.11-0376 7 Quid sit dolor. Quapropter dicendum quod in dolore non est
- 17 d.11-0474 5
d.11-0474 12 Post actus concupiscibilis dicendum est breviter de actibus *
- 18 d.11-0679 4
d.11-0679 Pro nunc videtur dicendum appetitum sensitivum non posse
- 19 d.12-0015 3
d.12-0015 suppositis, restat dicendum de obiecto et de actibus huius potentiae.
- 20 d.12-0020 5
d.12-0020 attinet, nihil fere dictis dicendum superest.
- 21 d.12-0192 10
d.12-0192 1 Postquam dictum est de obiecto et actibus, sequitur dicendum
- 22 d.12-0508 3
d.12-0508 omnibus 1.2 dicendum est, partim q 1, partim qq. 9 et 10 et 13.
- 23 d.12-0572 2
d.12-0572 breviter dicendum quod appetitus et voluntas sunt duae potentiae

- 24 d.13-0008 7
d.13-0008 est actus huius potentiae, nihil superest dicendum praeter ea quae in
- 25 d.13-0011 3
d.13-0011 ergo restat dicendum de potentia ipsa et de instrumentis quibus hic
- 26 d.13-0195 4
d.13-0195 organo istius potentiae dicendum est esse in musculis seu in
- 27 d.13-0278 6
d.13-0278 impediatur. Et tunc constat quid dicendum sit. Et ita patet quomodo *
- 28 d.14-0005 8
d.14-0005 1 De substantia animae separatae fere nihil dicendum superest.
- 29 d.14-0123 8
d.14-0123 1 Postquam de substantia animae dictum est, dicendum erat de
- 30 d.14-0127 8
d.14-0127 deveniamus ad potentias et actus animae separatae, dicendum est de
- 31 d.14-0181 2
d.14-0181 tantum dicendum est esse in caelo, id est, esse beatas. Certum est enim
- 32 d.14-0290 1
d.14-0290 dicendum sequitur de illius proprietatibus, et consequenter de actibus et *
- 33 d.14-0646 6
d.14-0646 Si primo modo ponitur fieri, dicendum quod anima in *
- 34 d.14-0652 7
d.14-0652 Si vero secundo modo dicatur fieri, dicendum est quod *
- 35 d.14-1155 6
d.14-1155 Sed ex dictis videtur aliter dicendum.
- 36 d.14-1211 1
d.14-1211 dicendum animas nostras non esse sicut formas naturales. Ista enim *
- 37 d.14-1370 7
d.14-1370 male vel bene operantur. Et consequenter dicendum esset ad *
- 38 d.14-1392 5
d.14-1392 est ad impossibile, vel dicendum esset resurrectio esset naturalis.

DICENS

- 1 d.8-0196 8
d.8-0196 Aristoteles, in principio De memoria et reminiscencia, dicens quod qui praestant

2 d.9-0100 10
d.9-0100 sententiam impugnat Scotus, in 1, d 3, q 3, dicens obiectum intellectus *

3 d.9-1964 2
d.9-1964 expressit dicens: “Necesse est intelligentem phantasmata speculari”.

4 d.9-2331 4
d.9-2331 ipse se exponit, dicens quod habitus principiorum est effectus

5 d.12-0740 2
d.12-0740 sentit, dicens: “Dilectio praeeminet cognitioni. Deus enim plus

DICENTES

1 d.9-1550 5
d.9-1550 Circa hoc non defuerunt dicentes animam se ipsam perpetuo

2 d.14-0320 2
d.14-0320 imperfectiones dicentes, quia ab illo statu debet auferri omnis

DICENTIUM

1 d.11-0149 6
d.11-0149 Et eisdem argumentis impugnatur opinio dicentium obiectum

2 d.11-0187 1
d.11-0187 dicentium irascibilem versari circa bonum arduum, quia respicit illud sub

DICERE

1 d.8-0069 8
d.8-0069 3 Non solvit difficultatem, nam fictum est dicere

2 d.8-0612 9
d.8-0612 Thomas, 1 Metaphysicae, lect 1, ubi Aristoteles videtur dicere idem;

3 d.9-0209 3
d.9-0209 ultima, videtur dicere esse eiusdem speciei. Sed id non est credibile, ut

4 d.9-0334 6
d.9-0334 illuminatur; hoc autem non potuit dicere in phantasmate, quia est *

5 d.9-0455 7
d.9-0455 ordinis; ergo contra ordinem naturae est dicere rem materialem assumi

6 d.9-1055 7
d.9-1055 conceptus intellectus est. Ridiculum autem est dicere quod rustici

7 d.9-1817 1
d.9-1817 dicere quod perfecte et quidditative, et lib 12 Metaphysicae, cc 7 et 9,

8 d.11-0619 8
d.11-0619 ergo est liber. Et hoc sane videntur dicere qui dicunt politice obedire,

9 d.11-0623 1
d.11-0623 dicere ex D Thoma, qui ibi ait in appetitu sensitivo posse esse veniale

10 d.12-0105 7
d.12-0105 Thomam, 1.2, q 11, nam plures dicere de hac re alienum est ab hoc

11 d.12-0201 3
d.12-0201 etiam videtur dicere Aristoteles, 3 De Anima. tx 29. Et sane, supposito

12 d.13-0248 15
d.13-0248 sensitivus sine voluntate. D Thomas, 1 p, q 80, a 2, ad 3, videtur dicere

13 d.14-0293 5
d.14-0293 naturam agit theologi est dicere. Et hic tantum obiter illud attingemus.

14 d.14-1126 9
d.14-1126 infundere species per se infusas, sed melius est dicere quod infundit

DICERET

1 d.11-0625 9
d.11-0625 loqueretur de illo prout regitur a voluntate, etiam diceret peccatum *

DICERETUR

1 d.9-0841 6
d.9-0841 Primum est impossibile, alias prius diceretur cognosci ab

DICES

1 d.8-0059 2
d.8-0059 Sed dices: Quomodo unica potentia potest cognoscere *

2 d.9-0173 2
d.9-0173 Sed dices: Intellectus noster est spiritualis; ergo res materialis

3 d.9-0386 2
d.9-0386 Sed dices quod non phantasma, sed natura universalis in

4 d.9-2149 3
d.9-2149 7 Sed dices illa ratione non posse concludi intellectum

5 d.12-0045 2
d.12-0045 Sed dices: Sicut se habet intellectus ad verum, ita voluntas

6 d.14-0748 3
d.14-0748 4 Sed dices non oportere quod anima habeat distinctam *

7 d.14-0751 3
d.14-0751 Vel certe dices quod, licet habeat cognitionem, non indiget

DICETUR

1 d.8-0018 8
d.8-0018 indiget haec materia. Breviter tamen de ea dicetur, quoniam pauciora

2 d.9-0548 11
d.9-0548 appetitivis. Est enim appetitus totalis causa sui actus, ut infra dicetur,

3 d.9-0689 6
d.9-0689 ipsa vero virtute, quid sit, dicetur melius infra, q 8.

4 d.9-0931 4
d.9-0931 Ad secundam postea dicetur.

5 d.9-1496 11
d.9-1496 secundum se est prior cognitione, non tamen quoad nos. Vel dicetur

6 d.10-0264 9
d.10-0264 boni hoc enim proprium est voluntatis, ut infra dicetur,

7 d.11-0575 9
d.11-0575 actibus elicitis, nam de motu locali d 13 dicetur.

DICI

1 d.8-0038 4
d.8-0038 communis. Neque potest dici quod eadem anima per diversos sensus

2 d.8-0211 1
d.8-0211 dici potest reminiscencia et operatio sensus, pendens a praevio *

3 d.8-0647 3
d.8-0647 nec potest dici, ut D Thomas ibi respondet, non moveri auditu, sed

4 d.9-0163 5
d.9-0163 quod dupliciter potest aliquid dici proportionatum intellectui

5 d.9-0168 5
d.9-0168 Alio modo potest res dici proportionata, quia potest *

- 6 d.9-0355 11
d.9-0355 phantasmati, et an sit ipsum phantasma realiter mutatum. Neutrum enim dici
- 7 d.9-0443 3
d.9-0443 Item, similiter dici potest quod phantasma eo ipso quod est
- 8 d.9-0448 6
d.9-0448 intellectus agentis, ita et facilius dici posset phantasma in virtute animae
- 9 d.9-0541 10
d.9-0541 a 6, in fine, ubi ait quod “non potest dici quod sensibilis cognitio sit *
- 10 d.9-0796 6
d.9-0796 accedens ad materialitatem. Secundum etiam dici non potest, nam
- 11 d.9-0811 3
d.9-0811 non potest dici, alias intellectus animae separatae supernaturaliter
- 12 d.9-0855 5
d.9-0855 aliud. Nec vero potest dici cum Henrico quod phantasma deserviat
- 13 d.9-1127 6
d.9-1127 quod haec abstractio alia solet dici universalis abstractio, alia formalis.
- 14 d.9-1141 7
d.9-1141 confuso claudat inferiora. Et haec proprie dici solet abstractio confusa
- 15 d.9-1176 3
d.9-1176 quae solet dici prima intentio seu conceptus formalis. Et natura sic
- 16 d.9-1177 3
d.9-1177 abstracta solet dici prima intentio obiectiva. Secundum vero non est
- 17 d.9-1210 6
d.9-1210 Et natura primo modo solet dici universale physicum, quia
- 18 d.9-1212 4
d.9-1212 Secundo modo solet dici universale metaphysicum.
- 19 d.9-1215 1
d.9-1215 dici metaphysica, quia a metaphysico consideratur, et quia in rebus *
- 20 d.9-1219 6
d.9-1219 necne, tamen etiam potest physica dici, quia cum illa abstractio sit
- 21 d.9-1224 6
d.9-1224 Universale vero tertio modo logicum dici solet, quia communiter
- 22 d.9-1241 3
d.9-1241 communiter etiam dici solet “ens rationis”, quia universalitas illa *

- 23 d.9-1377 7
d.9-1377 Explicatur: Proprius conceptus alicuius rei potest dici
- 24 d.9-1955 8
d.9-1955 operatione sua pendet a phantasia. Quod solet dici: Intellectum nihil posse
- 25 d.9-2288 8
d.9-2288 Dices: Ergo etiam quodlibet obiectum insensibile potest dici
- 26 d.9-2290 5
d.9-2290 Respondetur: Suo modo etiam dici posset, sed usus non
- 27 d.9-2402 4
d.9-2402 Respondetur: utrumque potest dici; melius tamen q
- 28 d.9-2540 11
d.9-2540 Tamen forte quaestio est de nomine, et ille actus potest dici *
- 29 d.9-2568 5
d.9-2568 faciendum. Omnes tamen possunt dici practici absolute, quia omnes
- 30 d.9-2660 8
d.9-2660 distinctio habituum non solum essentialis, sed generica dici solet, ut
- 31 d.9-2711 9
d.9-2711 simpliciter excipitur ab omnibus artibus et speculativa simpliciter dici potest,
- 32 d.9-2889 2
d.9-2889 Praeterea dici solet intellectus “mens”, per quod non significatur
- 33 d.9-2903 2
d.9-2903 Praeterea dici solet intellectus “intellectus adeptus”, id est, in eo
- 34 d.10-0402 2
d.10-0402 Primum dici non potest. Potentia enim appetitiva ex se est
- 35 d.10-0412 3
d.10-0412 Secundo etiam dici non potest. Illa enim impulsio
- 36 d.10-0444 5
d.10-0444 Hoc secundum non potest dici. Inauditum enim est quod
- 37 d.10-0491 5
d.10-0491 appetibilis, eadem ratione posset dici de intellectu et aliis potentiis, quod se
- 38 d.11-0007 3
d.11-0007 appetitus sensualitas dici solet, quamvis sensualitas in malam partem

- 39 d.11-0048 4
d.11-0048 2 Optime enim dici potest unicam esse potentiam sensitivam, *
- 40 d.11-0051 2
d.11-0051 sic dici concupiscibilem, et actus quibus tuetur illud a contrariis, et
- 41 d.11-0052 3
d.11-0052 ut sic dici irascibilem.
- 42 d.11-0088 7
d.11-0088 amor, desiderium, etc. Neutrum ergo potest dici convenienter.
- 43 d.11-0379 1
d.11-0379 dici potest, ut quando ex calefactione excessiva fit dolor, quem tactus
- 44 d.14-0096 5
d.14-0096 corpore, et ideo utrobique dici potest semipersona.
- 45 d.14-0732 7
d.14-0732 Hic, in opinione D Thomae, posset dici argumentum non *
- 46 d.14-0785 1
d.14-0785 dici quod anima separata recipit illas species ab ipsis substantiis *
- 47 d.14-1364 3
d.14-1364 intellectus. Et dici posset quod licet resurrectio, eo modo quo nunc fit et
- 48 d.14-1376 6
d.14-1376 Quod si hoc non dicatur, dici necessario debet naturam humanam
- 49 d.14-1420 6
d.14-1420 et hoc est quod aliter dici solet: quod licet reunio ad corpus quoad

DICIMUS

- 1 d.8-0659 4
d.8-0659 Sed nos consequenter dicimus organum istius sensus esse in *
- 2 d.9-1413 3
d.9-1413 accidentia, et dicimus illud quod accidentibus primo substat esse *
- 3 d.9-1848 6
d.9-1848 tamen supremum gradum illarum, et dicimus dandas esse substantias in
- 4 d.12-0091 2
d.12-0091 communiter dicimus peccatum consumari per consensum voluntatis,
- 5 d.12-0680 11
d.12-0680 ostendit quod radix voluntatis est intellectus, nam eo ipso quod dicimus *

6 d.12-0681 9
d.12-0681 hominem esse rationalem, quasi in virtute et radice dicimus esse *

7 d.14-0135 5
d.14-0135 In contrarium est, quia dicimus animam esse in caelo, per quod

DICIT

1 d.8-0096 5
d.8-0096 eorum quae apparent; unde dicit derivari a “phançs” et “st sis”, quod

2 d.8-0129 2
d.8-0129 imaginationis dicit habere originem ex falsitate sensus. Quae est ergo

3 d.8-0455 9
d.8-0455 primarium illum sensum interiorem pertinere.” De quo, infra, dicit quod

4 d.8-0459 8
d.8-0459 diversa, ubi comparat imaginationem sensibus externis, et dicit esse

5 d.8-0464 3
d.8-0464 eodem capite, dicit quod sensus externi immutant principem

6 d.8-0477 14
d.8-0477 Thomas, 1 p, supra, et De veritate, q 25, a 2, et alibi, dicit *

7 d.8-0624 1
d.8-0624 dicit dupliciter distingui memoriam: aliam ratiocinativam *

8 d.8-0671 6
d.8-0671 Unde Hieronymus, Super Daniele, 2, dicit quod propter haec

9 d.9-0056 6
d.9-0056 Alia quae in illo capite dicit inutilia sunt.

10 d.9-0339 2
d.9-0339 Unde dicit 2, quod per hanc actionem apparet in *

11 d.9-0553 8
d.9-0553 q 85, a 1, ad 3, ubi dicit quod phantasia virtute intellectus agentis

12 d.9-0861 4
d.9-0861 si aliquid novi dicit, illud est quod, quia phantasma operatur circa

13 d.9-1253 5
d.9-1253 Anima, tx 8, ubi dicit intellectum facere universalitatem in rebus.

14 d.9-1502 3
d.9-1502 accidentis non dicit ordinem ad subiectum, sed illud in confuso includit;

- 15 d.9-2046 6
d.9-2046 revelationes divinas, ut D Thomas dicit, 2 Contra Gentes, cap 81; et Sacra
- 16 d.9-2104 4
d.9-2104 Metaphysicae, cap 4, dicit intelligentiam ultimam, quae praesidet
- 17 d.9-2114 4
d.9-2114 Deus, quia Aristoteles dicit quod intellectus agens est “omnia *
- 18 d.9-2527 4
d.9-2527 practicus, ut hic dicit Aristoteles. Minor vero probatur, quia *
- 19 d.9-2636 5
d.9-2636 speculativum, principium intelligendi. Et dicit plus distingui inter se
- 20 d.9-2810 10
d.9-2810 “Recordatus sum tui”. Habet enim Deus memoria, non ut dicit *
- 21 d.9-2811 5
d.9-2811 potentiam tantum, sed ut dicit actualem cognitionem omnium *
- 22 d.9-2882 9
d.9-2882 Christi inferamus peccatum non regnaturum in nobis. Quod dicit
- 23 d.9-2958 8
d.9-2958 ipso habitu synderesis. Et ideo D Damascenus dicit quod est
- 24 d.9-2960 5
d.9-2960 Hieronymus, Super Ezechielem, idem dicit. Quae omnia D Thomas
- 25 d.10-0053 13
d.10-0053 causa movens in virtute primae universalis. In cap 12 et 13 nihil dicit
- 26 d.10-0204 18
d.10-0204 2, d 6, q 1, a 3, dub 2. Et Scotus, in 1, d 1, q 4, dicit non satis
- 27 d.10-0513 12
d.10-0513 Contra Gentes, cap 49, et 1.2, q 1, a 3, ubi dicit quod actio sumit
- 28 d.10-0517 5
d.10-0517 movetur ab appetibili. Quod dicit Aristoteles, hic, lib 3, cap 7. Idem
- 29 d.11-0666 9
d.11-0666 parte qualitatum naturalium et passionum incitetur, nam, ut dicit D
- 30 d.12-0326 10
d.12-0326 assecutus est Epictetus, qui, ut refert Eugubinus, cap 16, dicit: “...
- 31 d.12-0394 4
d.12-0394 a 1, ubi dicit quod bruta non habent libertatem, quia non agunt

- 32 d.12-0447 4
d.12-0447 persequi. Non amare dicit libertatem quoad exercitium, et ad hanc
- 33 d.12-0608 4
d.12-0608 Confirmatur, nam bonum dicit ordinem ad existentiam;
- 34 d.14-0083 2
d.14-0083 unitam dicit positivum modum, scilicet informationem corporis; et *
- 35 d.14-0531 4
d.14-0531 D Thomas, supra, dicit quod non cognoscit se per speciem *
- 36 d.14-0710 3
d.14-0710 ad 2 dicit quo anima separata intelligit angelum per similitudinem
- 37 d.14-0711 8
d.14-0711 divinitus impressam. De aliis vero animabus nihil dicit.
- 38 d.14-0769 10
d.14-0769 Durandi, in 2, d 3, q 6, qui idem dicit in angelis, scilicet quod unus
- 39 d.14-1035 3
d.14-1035 Thomas, supra, dicit quod habebit cognitiones naturalium per species
- 40 d.14-1056 10
d.14-1056 angelos. D Thomas, De Anima, a 20, ad 11, dicit quod per angelum.
- 41 d.14-1147 4
d.14-1147 D Thomas, supra, dicit quod, licet modus cognoscendi animae
- 42 d.14-1175 1
d.14-1175 dicit. Et colligitur ex illo Sap 9: “[...] corpus [...] quod corrumpitur, etc.”

DICITUR

- 1 d.8-0028 7
d.8-0028 2 Sensus communis. Sensus ergo communis dicitur quaedam
- 2 d.8-0053 4
d.8-0053 Unde hic non dicitur esse sensus universalis, sed quidam particularis.
- 3 d.8-0054 2
d.8-0054 Et dicitur communis communitate obiecti, non quia sensibilia *
- 4 d.8-0089 7
d.8-0089 et per illas abstractivae cognoscit, phantasia dicitur. Et etymologia
- 5 d.8-0092 9
d.8-0092 Commentatoris, Simplicii et Philoponi, in Paraphrasi. Lumen enim dicitur

- 6 d.8-0095 7
d.8-0095 apparere facit. Philoponus addit quod phantasia dicitur quasi status
- 7 d.8-0166 4
d.8-0166 9 Aestimativa. Aestimativa dicitur quidam sensus interior potens
- 8 d.8-0168 2
d.8-0168 communiter dicitur sub ratione insensata.
- 9 d.8-0173 2
d.8-0173 aestimativa dicitur, quia a rebus ipsis aliud aestimat quam in rebus *
- 10 d.8-0185 2
d.8-0185 1, dicitur quaedam potentia quae cognoscit praeterita ut iam *
- 11 d.8-0186 6
d.8-0186 cognita. Sed specialiter ab aliquibus dicitur memoria quaedam potentia
- 12 d.8-0191 4
d.8-0191 12 Reminiscentia. Reminiscentia dicitur quaedam potentia quae *
- 13 d.8-0313 3
d.8-0313 2 Etiam dicitur antecedens esse falsum, nam aliquid possunt
- 14 d.8-0388 6
d.8-0388 ut plumbum. Tamen ad oppositum dicitur quod haec immutatio non
- 15 d.8-0396 4
d.8-0396 Ad confirmationem autem dicitur illam maximam esse
- 16 d.8-0414 2
d.8-0414 Forte dicitur satis esse quod una potentia cognoscat *
- 17 d.8-0475 6
d.8-0475 secundum Aristotelem patet, nam aestimativa dicitur potentia *
- 18 d.8-0499 4
d.8-0499 Ad aliud vero dicitur quod nulla est pars huius nostrae *
- 19 d.8-0509 2
d.8-0509 communis dicitur potentia iudicans de sensibilibus in praesentia eorum;
- 20 d.8-0666 4
d.8-0666 Unde Dan 2 dicitur: "Somnium tuum et visionem capitis tui, etc."
- 21 d.8-0669 6
d.8-0669 Si dicas quod in Evangelio dicitur quod "a corde exeunt *

- 22 d.9-0043 1
d.9-0043 dicitur qui semper intelligit, et contra intellectum in potentia *
- 23 d.9-0162 10
d.9-0162 Sed quia hoc pendet ex dicendis in sequentibus, ideo dicitur
- 24 d.9-0430 3
d.9-0430 Praeterea, quando dicitur quod phantasma in virtute *
- 25 d.9-0438 8
d.9-0438 Ferrariensis, supra, coacti concedunt, nam illud quod dicitur uniri *
- 26 d.9-0505 4
d.9-0505 phantasmatis. Nec etiam dicitur phantasma materialiter concurrere,
- 27 d.9-0508 9
d.9-0508 intellectus agentis recipitur in possibili, non in phantasmate; dicitur
- 28 d.9-0571 5
d.9-0571 determinet intellectum agentem, ideo dicitur movere vel esse instrumentum, *
- 29 d.9-0577 2
d.9-0577 2 dicitur quod in potentiis animae est alius modus *
- 30 d.9-0605 1
d.9-0605 dicitur illuminatio phantasmatis, quae idcirco sic appellatur, quia per
- 31 d.9-0619 5
d.9-0619 quod res dupliciter intelligibilis dicitur, nempe in potentia
- 32 d.9-0622 10
d.9-0622 dispositionem, ut color illuminat res; visibile vero in potentia dicitur
- 33 d.9-0626 5
d.9-0626 dispositione ad movendum intellectum dicitur actu intelligibilis;
- 34 d.9-0628 4
d.9-0628 ad movendum intellectum, dicitur res in potentia intelligibilis; *
- 35 d.9-0664 5
d.9-0664 notandum quod species non dicitur abstrahi a phantasmatis propterea
- 36 d.9-0673 4
d.9-0673 repraesentationem intelligibilis speciei dicitur abstractio. Ex quo aperte constat quod
- 37 d.9-0678 8
d.9-0678 repraesentatur. Sic etiam intelligitur quod cap 5 dicitur, nempe
- 38 d.9-0800 6
d.9-0800 Item, assignetur ratio cur id dicitur repugnare intellectui

- 39 d.9-0932 4
d.9-0932 Ad tertiam vero dicitur quod abstractio intellectus agentis
- 40 d.9-1116 9
d.9-1116 referatur ad speciem, est operatio intellectus agentis, qui dicitur
- 41 d.9-1185 4
d.9-1185 cognoscitur, sicut res dicitur visa vel cognita denominatione extrinseca.
- 42 d.9-1203 7
d.9-1203 Prima est quae a parte rei dicitur universalis.
- 43 d.9-1237 1
d.9-1237 dicitur, quod in rationis relatione consistit, fit per actum reflexum,
- 44 d.9-1238 4
d.9-1238 qui “notitia comparativa” dicitur.
- 45 d.9-1379 11
d.9-1379 Uno modo ut rei illi conveniat quod non aliis; et dicitur *
- 46 d.9-1383 3
d.9-1383 Alio modo dicitur conceptus proprius quando res *
- 47 d.9-1512 3
d.9-1512 Ad tertiam dicitur quod substantia cognoscitur a nobis *
- 48 d.9-1677 2
d.9-1677 tunc dicitur res perfecte cognosci, quando eius essentia proprio
- 49 d.9-2068 7
d.9-2068 receptiva actus intelligendi, et haec potentia dicitur intellectus possibilis,
- 50 d.9-2071 5
d.9-2071 At vero intellectus agens dicitur virtus productiva specierum et
- 51 d.9-2076 8
d.9-2076 producit speciem et non sentit, sed intellectus dicitur, quia res
- 52 d.9-2189 7
d.9-2189 est potentia activa, ideo substantia eius dicitur actio.
- 53 d.9-2239 5
d.9-2239 corrumpitur. Et haec phantasia dicitur “intellectus passibilis” cui
- 54 d.9-2244 11
d.9-2244 operatio non est sine passionibus amoris vel odii, etc, ut dicitur 1 De

- 55 d.9-2276 10
d.9-2276 est ad spiritualia, non metaphorice, sed proprie, nam lumen dicitur
- 56 d.9-2279 9
d.9-2279 proprie in rebus spiritualibus invenitur. Intellectus ergo agens dicitur *
- 57 d.9-2281 8
d.9-2281 in illo species rerum; et isto modo dicitur manifestare phantasmata, ut
- 58 d.9-2291 7
d.9-2291 ita habet, et forte lumen magis dicitur de his quae manifestant alia
- 59 d.9-2295 5
d.9-2295 intellectus agens, nam communiter dicitur quod illuminat prima principia,
- 60 d.9-2376 9
d.9-2376 potentia potest esse activa specierum, et ut sic dicitur intellectus agens, et
- 61 d.9-2377 6
d.9-2377 operativa per illas, et sic dicitur intellectus possibilis. Neque de his
- 62 d.9-2486 9
d.9-2486 Et ratio a priori est, nam habitus practicus dicitur qui est *
- 63 d.9-2509 6
d.9-2509 intendens operationem. Habitus enim, inquiunt, dicitur practicus, qui
- 64 d.9-2511 8
d.9-2511 etiam practicus absque tali intentione. At vero dicitur practicus, quia
- 65 d.9-2518 2
d.9-2518 1, dicitur quod “omnis pravus ignorat quid agere debet” ignorantia
- 66 d.9-2574 1
d.9-2574 dicitur illa qua potest aliquis effectus sequi in voluntate, ut D Thomas
- 67 d.9-2589 1
d.9-2589 dicitur ille actus intellectus quo ordinat aut dirigit operationem aliquam,
- 68 d.9-2590 3
d.9-2590 praxis vero dicitur illa operatio quae regulatur et ordinatur per
- 69 d.9-2647 4
d.9-2647 Ad rationem vero dicitur quod illa sunt partialia contenta
- 70 d.9-2673 5
d.9-2673 quod habitus practicus ille dicitur qui ponit modum et rectitudinem in
- 71 d.9-2826 8
d.9-2826 quorum phantasmata manent in intellectu, et ideo dicitur memoria

- 72 d.9-2867 9
d.9-2867 potens est haec omnia recipere, et ut sic dicitur “intellectus possibilis”.
- 73 d.9-2869 1
d.9-2869 dicitur “intellectus in actu primo”, vel “in habitu. Postquam vero actu
- 74 d.9-2870 5
d.9-2870 operatur et ut sic dicitur “intellectus in actu secundo”. In hac autem
- 75 d.9-2873 3
d.9-2873 ut sic dicitur “intellectus”, quoniam in hac operatione assimilatur *
- 76 d.9-2875 6
d.9-2875 conclusiones colligit, et ut sic dicitur “ratio”. Unde constat rationem et *
- 77 d.9-2884 2
d.9-2884 divina, dicitur “ratio superior”. Similiter circa res humanas versatur
- 78 d.9-2885 12
d.9-2885 aut cognoscendo illas aut per illas actiones regulando, et ut sic dicitur
- 79 d.9-2929 5
d.9-2929 primarum veritatum cognitio “intelligentia” dicitur. Cum vero illam
- 80 d.9-2930 6
d.9-2930 cognitionem ad alia cognoscenda applicamus, dicitur “discursus” et ab
- 81 d.9-2931 9
d.9-2931 aliis “attentio”. Cum vero circa aliud inquirendo insistimus, dicitur
- 82 d.9-2933 2
d.9-2933 pervenimus, dicitur “sapientia” vel “rectum iudicium”. Cum vero res
- 83 d.9-2941 1
d.9-2941 dicitur, quod nomen “conservationem” significat, quia iudicia huius
- 84 d.9-2945 1
d.9-2945 dicitur, videantur dicta alibi.
- 85 d.9-2951 4
d.9-2951 quaedam, quae “vermis” dicitur. Si autem nihil reprehensibile in illis *
- 86 d.9-2952 9
d.9-2952 inveniatur, sequitur quies quaedam et gaudium. Et ideo dicitur 2 Cor 1
- 87 d.10-0018 2
d.10-0018 voluntas dicitur. In expertibus autem rationis cupiditas atque ira.

- 88 d.10-0169 3
d.10-0169 Ad secundum dicitur id non esse superfluum, quia est *
- 89 d.10-0375 8
d.10-0375 immediate et physice fit; et universaliter actus dicitur elicited respectu similis *
- 90 d.10-0376 2
d.10-0376 potentiae; dicitur vero idem actus imperatus respectu superioris
- 91 d.10-0533 8
d.10-0533 accidens necessariam actui appetitus. Non enim ita dicitur “per
- 92 d.10-0569 2
d.10-0569 appetitus dicitur potentia passiva metaphorice, sicut motio finis *
- 93 d.10-0588 8
d.10-0588 “Amor meus, pondus meum”. Et propter hoc dicitur amatum *
- 94 d.10-0590 1
d.10-0590 dicitur esse amans in re amata. Propter quod quidam philosophus dixit
- 95 d.10-0591 13
d.10-0591 quod anima potius est ubi amat quam ubi animat. Et Mt. 6 dicitur:
- 96 d.11-0018 2
d.11-0018 irascibilis dicitur. Duo enim exercitia exercere debet appetitus
- 97 d.11-0021 8
d.11-0021 Propter primum actum ponitur virtus, quae concupiscibilis dicitur,
- 98 d.11-0024 3
d.11-0024 cap 16, dicitur ira, cuius obiectum ponitur bonum sensibile
- 99 d.11-0091 4
d.11-0091 Ad primam enim dicitur quod illae rationes diversae *
- 100 d.11-0122 2
d.11-0122 concupiscibile dicitur. De irascibili vero dicunt quidam quod, sicut *
- 101 d.11-0209 5
d.11-0209 omnes motus, ut infra dicitur. Cor autem est primum principium et
- 102 d.11-0276 5
d.11-0276 quies gaudium seu delectatio dicitur.
- 103 d.11-0428 7
d.11-0428 non esse verum; sed hoc gratis dicitur et contra experientiam.
- 104 d.11-0446 3
d.11-0446 Ad secundam dicitur quod non aequaliter admiratio et *

- 105 d.11-0483 11
d.11-0483 cesset vel a pugna vel a prosecutione illius, ille actus dicitur desperatio.
- 106 d.11-0486 7
d.11-0486 animatur contra illud, et talis actus dicitur audacia, aut vero
- 107 d.11-0487 6
d.11-0487 succumbit et desistit, et talis dicitur timor.
- 108 d.11-0611 9
d.11-0611 appetitus noster est capax virtutis et vitii, ut dicitur a D Thoma, 1.2,
- 109 d.11-0662 9
d.11-0662 4 Ad argumentum ergo aliter respondetur: Quod appetitus dicitur
- 110 d.12-0042 2
d.12-0042 2 dicitur quod bonum est ita universale ac ens, nam est passio
- 111 d.12-0050 1
d.12-0050 dicitur ens, quia est clarior eius ratio.
- 112 d.12-0075 7
d.12-0075 consequendi illum, qui actus alio modo dicitur intentio finis, et
- 113 d.12-0095 2
d.12-0095 praeferens, dicitur etiam electio. Facta autem electione, necesse est ut
- 114 d.12-0103 1
d.12-0103 dicitur usus.
- 115 d.12-0283 2
d.12-0283 Meritum dicitur esse donum de gratia et libertate: Albertus
- 116 d.12-0310 8
d.12-0310 Augustinus, nec meremur nec demeremur. Gen 4 dicitur: “Nonne si bene
- 117 d.12-0313 11
d.12-0313 Et idem colligitur ex cap 30 Deuteronomii. Et Ecclo. 15 dicitur:
- 118 d.12-0372 4
d.12-0372 2. Et ideo dicitur facultas, scilicet naturalis. Facultates enim naturales *
- 119 d.12-0467 1
d.12-0467 dicitur intellectus primo et absolute, quatenus intelligit aut quatenus
- 120 d.12-0468 6
d.12-0468 simpliciter res intuetur, ratio vero dicitur prout discurrit, ita voluntas

- 121 d.12-0469 1
d.12-0469 dicitur talis vel in quantum vult, vel in quantum simplici modo tendit
- 122 d.12-0470 5
d.12-0470 in finem, liberum arbitrium dicitur in quantum libera electione circa
- 123 d.12-0475 8
d.12-0475 plures quaestiones theologicae tractentur. Et ideo breviter dicitur quod
- 124 d.12-0522 1
d.12-0522 dicitur cum D Thoma, suis locis, et 1.2, q 10, a 3, quod cum voluntas
- 125 d.12-0533 8
d.12-0533 ideo est libertas in electione. Unde quando dicitur quod posita *
- 126 d.12-0580 11
d.12-0580 q 89, a 1; 1.2, q 6, a 4. Breviter dicitur, quia res theologica est,
- 127 d.12-0591 6
d.12-0591 violentiam inferre voluntati, nam violentum dicitur quod est contra *
- 128 d.12-0727 3
d.12-0727 Ad confirmationem dicitur quod etiam intellectus *
- 129 d.13-0022 6
d.13-0022 animantibus: alius naturalis, qui vitalis dicitur; alius animalis ex
- 130 d.13-0108 5
d.13-0108 pendet, ideo motus ille dicitur esse ab appetitu.
- 131 d.13-0172 7
d.13-0172 7 Ad argumenta vero in contrarium dicitur quod
- 132 d.13-0186 4
d.13-0186 Ad rationem vero dicitur solum appetitum non sufficere,
- 133 d.14-0022 8
d.14-0022 et existentiam quamdam aliam entitatem. quae “personalitas” dicitur,
- 134 d.14-0028 7
d.14-0028 natura completa, sed pars, ideo “semipersona” dicitur; in corpore vero,
- 135 d.14-0110 2
d.14-0110 semipersona dicitur. Et hoc habet tam in corpore quam extra corpus.
- 136 d.14-0126 2
d.14-0126 melius dicitur de hoc in fine huius disputationis. Nunc, antequam *
- 137 d.14-0184 4
d.14-0184 Item, quia Deus dicitur aliquo modo esse in loco: “Caelum et

- 138 d.14-0210 7
d.14-0210 8 Tertia conclusio: Anima separata tantum dicitur esse in loco,
- 139 d.14-0218 1
d.14-0218 dicitur esse in limbo, quia substantia illius animae est ibi inclusa, ita ut
- 140 d.14-0243 8
d.14-0243 Et confirmant ex illo Lc. 16, ubi dicitur quod mendicus *
- 141 d.14-0265 4
d.14-0265 Ad primam rationem dicitur quod sicut animae non
- 142 d.14-0327 7
d.14-0327 talis habitus animae. 1 Cor. 13 dicitur quod “scientia destruetur.”
- 143 d.14-0369 4
d.14-0369 Ais: Eccle 9 dicitur: “Mortui vero nihil noverunt amplius.” Et
- 144 d.14-0476 7
d.14-0476 illam; haec autem infusio specierum, quae dicitur fieri a Deo, non *
- 145 d.14-0477 1
d.14-0477 dicitur naturalis, sed pendet ex libera voluntate dei, et sic est
- 146 d.14-0537 6
d.14-0537 Confirmatur, nam de angelo ideo dicitur quod cognoscit
- 147 d.14-0596 4
d.14-0596 Item, non bene dicitur quod talis species fiat ab intellectu
- 148 d.14-0613 1
d.14-0613 dicitur habere locum speciei in beatis.
- 149 d.14-0649 11
d.14-0649 exercere effectum formae substantialis. Et ideo, dum est in corpore, dicitur
- 150 d.14-0783 9
d.14-0783 5 Sed unde habeat anima illas species? Communiter dicitur quod
- 151 d.14-1020 6
d.14-1020 videt antequam fiant. Quando vero dicitur quod beatus cognoscit
- 152 d.14-1121 9
d.14-1121 possibilia. Dicere vero has species esse impossibiles gratis dicitur.
- 153 d.14-1317 3
d.14-1317 Ad secundum dicitur statum in corpore esse naturalem,

DICO

- 1 d.9-0211 3
d.9-0211 Et ideo dico differre specie, propter diversum modum *
- 2 d.9-1341 4
d.9-1341 2 De quibus dico 1: Haec non cognoscuntur primo ab
- 3 d.9-1446 4
d.9-1446 7 Ex his dico 3: Intellectus, quando per discursum pervenit in
- 4 d.9-1638 9
d.9-1638 evidentissime cognoscerentur, quod tamen non ita est. Unde dico cognosci
- 5 d.9-1687 4
d.9-1687 5 Quo supposito, dico 2: Nulla substantia spiritualis potest a
- 6 d.9-2126 7
d.9-2126 immo nihil fidei dissonum. Neque etiam dico esse certum, quia
- 7 d.10-0287 6
d.10-0287 quaestio non est huius loci, dico breviter partem affirmativam esse *
- 8 d.14-0856 3
d.14-0856 10 Et dico, 1 quod anima separata habet propriam cognitionem et

DICTA

- 1 d.8-0044 8
d.8-0044 externorum, quae sano modo acceptanda est, iuxta dicta, d 6.
- 2 d.8-0077 4
d.8-0077 species, iuxta supra dicta.
- 3 d.8-0672 4
d.8-0672 diversa, scilicet Scripturae, dicta diversae fuerunt sententiae.
- 4 d.8-0748 3
d.8-0748 Sed haec dicta sufficiunt de sensibus.
- 5 d.9-0649 11
d.9-0649 in illis verbis aperte docet D Thomas illa tria supra dicta non esse tres
- 6 d.9-1906 2
d.9-1906 praeter dicta d 5. De compositione autem et artificio intellectus *
- 7 d.9-1936 1
d.9-1936 dicta; ergo.
- 8 d.9-2143 4
d.9-2143 falsum et contra dicta; ergo.

- 9 d.9-2265 6
d.9-2265 sicut de possibili dictum est, dicta q 3. Sunt enim potentiae *
- 10 d.9-2269 8
d.9-2269 pure, sed cum aliqua activitate, iuxta supra dicta d 5.
- 11 d.9-2358 4
d.9-2358 distinguantur realiter, nam dicta omnia de his potentiis videntur id supponere. Et
- 12 d.9-2366 1
d.9-2366 dicta q 79, a 7; in 2, d 17, q 2, a 1. Et tenent omnes discipuli eius. Et
- 13 d.9-2473 8
d.9-2473 ex parte finis scientiae. Ex his quae dicta sunt de practico et speculativo
- 14 d.9-2713 6
d.9-2713 18 Sed restat dubium circa dicta, an unus et idem habitus
- 15 d.9-2892 5
d.9-2892 videtur quasi a “metiendo” dicta. Metitur enim veritatem in rebus, et
- 16 d.9-2925 4
d.9-2925 9 Sed praeter dicta, sunt alia nomina quae non tam ipsam *
- 17 d.9-2945 3
d.9-2945 dicitur, videantur dicta alibi.
- 18 d.10-0305 6
d.10-0305 destructio ipsius existentiae, nisi in dicta mali alicuius carentia.
- 19 d.10-0593 5
d.10-0593 De actu appetitus haec dicta sint. De potentia vero ipsa iam in
- 20 d.13-0009 2
d.13-0009 Physica dicta sunt, neque etiam de termino huius motus, nempe de ubi,
- 21 d.14-0328 8
d.14-0328 Respondet D Thomas, supra, quod intelligitur de dicta

DICTAM

- 1 d.9-0441 2
d.9-0441 praeter dictam; illa autem non est sufficiens, nam ex ea nulla virtus
- 2 d.9-1118 1
d.9-1118 dictam. Si vero referatur ad naturam repraesentatam, communiter
- 3 d.12-0189 4
d.12-0189 habent inter se dictam subordinationem naturalem.

4 d.13-0188 8
d.13-0188 8 Sed manent hic aliqua dubia circa dictam potentiam:

DICTAMEN

1 d.9-2576 13
d.9-2576 voluntatis, et ad hoc tendit ex genere suo, et huiusmodi est omne dictamen

DICTAT

1 d.12-0351 10
d.12-0351 homo est dominus aliarum rerum, nam omnis naturalis ratio dicitur

DICTIO

1 d.9-2233 8
d.9-2233 comprehenduntur intellectus agens et passibilis et illa dictio solum *

DICTIS

1 d.8-0080 6
d.8-0080 sensuum externorum, quod ex supra dictis, d 6, constare potest,

2 d.8-0378 2
d.8-0378 Ex dictis ergo concluditur sensum communem et *

3 d.8-0441 5
d.8-0441 21 Tertia conclusio ex dictis colligitur: Probabilissimum

4 d.8-0557 2
d.8-0557 supra dictis patet.

5 d.8-0699 10
d.8-0699 confirmat, concludunt has potentias esse distinctas, et subiectari in dictis

6 d.9-0224 5
d.9-0224 Et ratio constat ex dictis, et ex magna diversitate quae in

7 d.9-0514 5
d.9-0514 Haec conclusio patet ex dictis et experientia. Ratio autem esse

8 d.9-0523 7
d.9-0523 Prima huius conclusionis pars probatur ex dictis contra alias

9 d.9-0525 5
d.9-0525 Secunda vero explicatur ex dictis, supra, de sensibus *

- 10 d.9-0643 5
d.9-0643 repraesentatur, ut patet ex dictis, nam in ipso phantasmate nullam actionem
- 11 d.9-0725 8
d.9-0725 singulare ab intellectu cognoscitur, nam D Thomas, dictis locis,
- 12 d.9-0775 1
d.9-0775 dictis supra, d 5, q 5, circa difficultatem quintam.
- 13 d.9-0948 2
d.9-0948 Ex dictis in hac quaestione resolvuntur nonnullae aliae quaestiones
- 14 d.9-0951 5
d.9-0951 species distinctas, nam ex dictis habemus singulare cognosci per *
- 15 d.9-1028 5
d.9-1028 quaestio incidens quae ex dictis resolvitur est, quid prius *
- 16 d.9-1038 9
d.9-1038 Et hoc est mihi probabilius. Quod patet ex dictis, nam *
- 17 d.9-1072 6
d.9-1072 Tertia quaestio quae resolvitur ex dictis est, an cognitio *
- 18 d.9-1114 6
d.9-1114 quomodo fiat. Constat enim ex dictis quod abstractio potest referri
- 19 d.9-1122 3
d.9-1122 Sed ex dictis constat intellectum agentem non producere talem
- 20 d.9-1159 5
d.9-1159 Quinta conclusio quae ex dictis resolvitur est, quomodo *
- 21 d.9-1229 13
d.9-1229 23 Sed quiquid sit de nominibus, et illis utendo ut plures, ex dictis
- 22 d.9-1308 5
d.9-1308 inferiora, ut ex supra dictis patet; ergo si refertur, realiter refertur.
- 23 d.9-1466 3
d.9-1466 8 Ex dictis in hac quaestione resolvitur alia, nempe quid a nostro
- 24 d.9-1468 1
d.9-1468 dictis enim constat prius formari conceptum accidentis quam *
- 25 d.9-1516 5
d.9-1516 9 Secundo resolvitur ex dictis alia quaestio, scilicet quomodo
- 26 d.9-1604 10
d.9-1604 se vim activam habet ad intelligendum, ut patet ex dictis, supra, d

- 27 d.9-1880 7
d.9-1880 propriam virtutem animae, ut ex hactenus dictis constat. De angelis
- 28 d.9-2065 12
d.9-2065 debet fieri a virtute spirituali et in potentia spirituali, ut ex dictis *
- 29 d.9-2368 5
d.9-2368 Et potest sic ex dictis explicari et confirmari. Nam potentia *
- 30 d.9-2381 6
d.9-2381 sibi formare, ut ex supra dictis patet; ergo si habet virtutem activam
- 31 d.9-2413 8
d.9-2413 potissime differre ex parte finis, ut Aristoteles, dictis locis, docet, nam
- 32 d.9-2581 5
d.9-2581 11 2 colligitur ex dictis quidnam sit actus practicus, quid
- 33 d.9-2695 4
d.9-2695 Aristoteles ergo in dictis locis agibile vocat illud quod est eligibile
- 34 d.9-2799 7
d.9-2799 Sed hoc exclusum est ex supra dictis, nam intellectus
- 35 d.10-0425 5
d.10-0425 Minor vero patet ex dictis.
- 36 d.10-0469 5
d.10-0469 apprehensione, ut patet ex dictis.
- 37 d.10-0577 10
d.10-0577 tamen haec decisio apud nos facile est ex supra dictis, d 5.
- 38 d.11-0129 12
d.11-0129 est ratio sensata, id est, aliquo sensu exteriori cognita, ut ex dictis
- 39 d.11-0144 10
d.11-0144 quam comparationem sensus facere non potest, ut ex supra dictis
- 40 d.11-0164 4
d.11-0164 Haec patet ex dictis, nam tam universalis potentia est appetitus
- 41 d.11-0239 9
d.11-0239 concupiscibilis et ex eis oriuntur, ut ex hactenus dictis constare
- 42 d.11-0394 3
d.11-0394 patet ex dictis.

- 43 d.11-0514 3
d.11-0514 13 Ex dictis colliges differentiam inter actus irascibilis et *
- 44 d.11-0530 5
d.11-0530 14 2 colliges ex dictis ordinem istorum actuum inter se, nam actus
- 45 d.12-0010 9
d.12-0010 comitatur intellectum, et organo caret. Quae omnia ex dictis facile
- 46 d.12-0020 4
d.12-0020 attinet, nihil fere dictis dicendum superest.
- 47 d.12-0023 3
d.12-0023 Patet ex dictis, q 2, d 10, nam obiectum potentiae appetitivae
- 48 d.12-0041 2
d.12-0041 ex dictis; ergo.
- 49 d.12-0455 4
d.12-0455 nam, ut ex dictis probatur, intellectus apprehendit rationem boni et
- 50 d.13-0187 3
d.13-0187 ut ex dictis constat.
- 51 d.14-0296 4
d.14-0296 Est certa ex dictis supra de potentiis animae, nam inter omnes
- 52 d.14-0339 7
d.14-0339 4 Secunda pars conclusionis patet ex dictis. Corruptis enim *
- 53 d.14-0619 5
d.14-0619 De secundo patet ex dictis.
- 54 d.14-0731 4
d.14-0731 ut patet ex dictis, d 9.
- 55 d.14-0946 2
d.14-0946 ex dictis supra. Anima enim separata conservat omnes species, quas
- 56 d.14-1155 3
d.14-1155 Sed ex dictis videtur aliter dicendum.
- 57 d.14-1167 3
d.14-1167 Patet ex dictis:
- 58 d.14-1258 8
d.14-1258 Haec conclusio, quoad omnes partes, patet ex dictis, quia
- 59 d.14-1279 5
d.14-1279 Secunda pars patet ex dictis.

60 d.14-1388 7
d.14-1388 1 Haec quaestio facile resolvitur ex dictis.

61 d.14-1449 7
d.14-1449 Et secunda pars conclusionis patet ex dictis in praecedenti

DICTO

1 d.8-0640 7
d.8-0640 memoriam habent sine auditu, numerat Aristoteles, dicto loco, apes.

2 d.8-0698 7
d.8-0698 Ex hac ergo experientia, quam Galenus, dicto loco late *

3 d.9-1661 12
d.9-1661 De Anima, tract 3, a c. 6 usque ad 11, Commentator, dicto tx 36.

4 d.9-2185 3
d.9-2185 Argyropoulos transfert dicto modo; Philoponus vero legit:

5 d.11-0429 3
d.11-0429 Aristoteles vero dicto loco videtur aliter respondere, nempe ibi esse

6 d.13-0202 7
d.13-0202 communi animalium motu; et D Thomas, dicto Opusc. 43.

7 d.14-1024 3
d.14-1024 Addit Caietanus, dicto loco, quod post iudicium omnes beati

DICTOS

1 d.8-0243 1
d.8-0243 dictos et praeterea imaginativam, quam ponunt esse potentiam *

2 d.11-0511 5
d.11-0511 Constat ergo tantum esse dictos quinque actus in appetitu *

DICTUM

1 d.9-0369 6
d.9-0369 Et hinc etiam ostenditur falsum dictum Caietani secundum,

2 d.9-0383 8
d.9-0383 Ex eo etiam constat falsum esse tertium dictum, nam *

3 d.9-0686 1
d.9-0686 dictum est, obiectum potentiae activae est id quod potest efficere;

- 4 d.9-1068 4
d.9-1068 cognoscibilia sunt, ut dictum est ibi.
- 5 d.9-1907 4
d.9-1907 sufficienter in Dialectica dictum est. Et ideo solum restat dicendum de
- 6 d.9-2069 2
d.9-2069 sicut dictum est, quia ex natura sua est in potentia ut per species *
- 7 d.9-2160 5
d.9-2160 perfectionem suam, ut alibi dictum est. Quod si indigeret, argumentum
- 8 d.9-2265 4
d.9-2265 sicut de possibili dictum est, dicta q 3. Sunt enim potentiae *
- 9 d.9-2275 4
d.9-2275 lumen primo sit dictum de lumine materiali, tamen nomen translatum
- 10 d.9-2655 8
d.9-2655 potentia et habitibus, nam, ut saepe alibi dictum est, potentia multo
- 11 d.9-2662 6
d.9-2662 genere convenient, ut etiam alibi dictum est, sed quia constituunt
- 12 d.9-2807 3
d.9-2807 cognoscit, ut dictum est. Nec est cur sit de ratione perfectae memoriae
- 13 d.9-2907 9
d.9-2907 tribus: intellectus practicus et speculativus et memoria iam dictum
- 14 d.10-0343 3
d.10-0343 1. Postquam dictum est de obiecto potentiae appetitivae,
- 15 d.11-0004 8
d.11-0004 scilicet sensitivum et rationalem. Et ideo postquam dictum est in communi
- 16 d.12-0056 2
d.12-0056 proprie dictum quod intellectus versatur circa verum, scilicet *
- 17 d.12-0192 3
d.12-0192 1 Postquam dictum est de obiecto et actibus, sequitur dicendum
- 18 d.12-0293 9
d.12-0293 cap 15, lib 5, notavit, a verbo "libet" dictum est, quasi ille dicatur
- 19 d.12-0360 8
d.12-0360 formaliter et radicaliter libertas. In quo supra dictum est:
- 20 d.12-0599 5
d.12-0599 postquam de illis singillatim dictum est, complementum doctrinae

- 21 d.12-0673 4
d.12-0673 eius libertas, ut dictum est, oritur ex indifferentia et perfectione *
- 22 d.12-0726 4
d.12-0726 obiectum suum, ut dictum est.
- 23 d.14-0123 6
d.14-0123 1 Postquam de substantia animae dictum est, dicendum erat de
- 24 d.14-0546 6
d.14-0546 essendi in corpore, ut supra dictum est; ergo ex vi illius separationis,
- 25 d.14-0594 4
d.14-0594 alia, ut supra dictum est; ergo cognoscit anima se per speciem, quod
- 26 d.14-0642 1
d.14-0642 dictum est.
- 27 d.14-0875 4
d.14-0875 cognoscere, ut supra dictum est. Sed recipit species angelorum, ut D
- 28 d.14-1037 2
d.14-1037 Primum dictum videtur rationabile propter rationes factas *
- 29 d.14-1074 7
d.14-1074 8 Dubium tamen manet circa secundum dictum. D *
- 30 d.14-1143 3
d.14-1143 1 Postquam dictum est de cognitione animae separatae, superest
- 31 d.14-1374 2
d.14-1374 apparenter dictum est, sed illud longius examinare theologi est.
- 32 d.14-1407 1
d.14-1407 dictum est Physicorum 1; sed anima separata semper retinet eandem *

DICTUS

- 1 d.9-1335 8
d.9-1335 sub accidentibus latent ingreditur, et ideo intellectus dictus est quasi

DICUNT

- 1 d.8-0060 8
d.8-0060 sensibilia adeo diversa et saepe contraria? Quidam dicunt sensum *
- 2 d.8-0216 2
d.8-0216 Quidam dicunt et ponunt tantum duos sensus interiores

- 3 d.8-0222 3
d.8-0222 Alii vero dicunt sensum communem et phantasiam esse unam
- 4 d.8-0226 3
d.8-0226 phantasiam, quam dicunt esse idem cum sensu communi, *
- 5 d.8-0685 5
d.8-0685 desumunt, et primum ventriculum dicunt esse organum sensus communis
- 6 d.9-0014 3
d.9-0014 Quinta: Recte dicunt qui aiunt animam esse locum *
- 7 d.9-0461 5
d.9-0461 9 Sed ad haec dicunt quidam quod in specie intelligibili duo sunt,
- 8 d.9-0867 3
d.9-0867 Alii tamen dicunt cognosci singulare per hoc quod cognoscitur
- 9 d.9-1612 1
d.9-1612 dicunt quidam quod cognoscuntur per se ipsos, non per species, quia
- 10 d.9-1627 4
d.9-1627 Sunt enim qui dicunt actum voluntatis cognosci ab intellectu per
- 11 d.9-1831 6
d.9-1831 hic, q 37 Thomistae vero dicunt id esse impossibile, ut videre est in
- 12 d.9-2204 8
d.9-2204 animae, cui dat principium ad agendum. Et dicunt hoc consonare
- 13 d.9-2802 3
d.9-2802 Alii vero dicunt intellectum non habere perfectam rationem *
- 14 d.10-0368 6
d.10-0368 non vero ad liberos. Alii dicunt obiectum apprehensum concurrere
- 15 d.11-0122 6
d.11-0122 concupiscibile dicitur. De irascibili vero dicunt quidam quod, sicut *
- 16 d.11-0134 3
d.11-0134 Alii ergo dicunt quod inter bona quaedam sunt delectabilia *
- 17 d.11-0321 6
d.11-0321 ubi Conradus et Caietanus idem dicunt. Et in 4, d 44; Simon
- 18 d.11-0349 2
d.11-0349 Sed dicunt alii divisionem non esse adaequatam causam doloris,
- 19 d.11-0363 3
d.11-0363 Alii ergo dicunt doloris causam esse intemperiem causatam in

- 20 d.11-0619 10
d.11-0619 ergo est liber. Et hoc sane videntur dicere qui dicunt politice obedire,
- 21 d.11-0677 1
d.11-0677 dicunt ordinem ad Deum, ut est supernaturalis finis, et ita non possunt
- 22 d.12-0269 2
d.12-0269 Alii dicunt praescientiam et providentiam Dei tollere libertatem
- 23 d.12-0368 2
d.12-0368 5, dicunt liberum arbitrium esse facultatem voluntatis et rationis.
- 24 d.12-0520 10
d.12-0520 supernaturales, salva illius libertate. De qua re theologi multa dicunt,
- 25 d.12-0770 2
d.12-0770 thomistae dicunt amorem in patria esse secundum quid perfectiorem.
- 26 d.14-0375 2
d.14-0375 Alii dicunt quod loquitur ironice, quasi referens et irridens ea
- 27 d.14-0377 3
d.14-0377 Alii autem dicunt quod nihil noverunt eorum quae in hac vita *

DICUNTUR

- 1 d.8-0678 10
d.8-0678 appetitu, qui vere est in corde, ut infra, et dicuntur cogitationes
- 2 d.9-0067 3
d.9-0067 Vigesima prima: Quae dicuntur abstracta intelligibilia in
- 3 d.9-0629 6
d.9-0629 huiusmodi sunt res materiales, quae dicuntur fieri actu intelligibiles
- 4 d.9-1686 2
d.9-1686 angeli dicuntur.
- 5 d.9-2398 8
d.9-2398 potentiae. Et omnia quae de his intellectibus dicuntur, ut de duabus *
- 6 d.9-2539 1
d.9-2539 dicuntur similes actus speculativi practici.
- 7 d.9-2694 5
d.9-2694 canere, etc. Primae operationes dicuntur “factiones” proprie.
- 8 d.9-2702 9
d.9-2702 artes: aliae quae versantur circa agibilia, et istae dicuntur “liberales”;

9 d.9-2704 8
d.9-2704 aliae artes quae versantur circa factibilia, et dicuntur “serviles”. Et

10 d.9-2836 10
d.9-2836 quia non habent eas certas et infallibiles. Illa enim dicuntur

11 d.10-0373 8
d.10-0373 5 Nota pro resolutione quod actus humani dicuntur eliciti et *

12 d.12-0183 1
d.12-0183 dicuntur moveri aliae potentiae, non est sic intelligenda ac si per illam

13 d.12-0814 10
d.12-0814 sed ex his quae in nobis causant. Seraphim ergo dicuntur ardentes et *

14 d.14-0148 3
d.14-0148 corporalia communiter dicuntur esse in loco, quia ab illo

15 d.14-0149 4
d.14-0149 circumscribuntur; de aliis dicuntur esse in loco, quia replent spatium in quo

16 d.14-0185 8
d.14-0185 terram ego impleo”: Ier 23; et angeli dicuntur esse in loco; ergo

17 d.14-0230 8
d.14-0230 quod illi succederet. Et ad hunc modum dicuntur animae separatae

18 d.14-1081 4
d.14-1081 Per se infusae dicuntur quae ex naturali modo productionis *

DIDICIT

1 d.9-0022 5
d.9-0022 Octava: Intellectus postquam aliquid didicit vel intellexit,

DIES

1 d.8-0588 6
d.8-0588 ostendunt, nam elephans per multos dies vindictam sumit illius a quo

DIFFERANT

1 d.9-0183 3
d.9-0183 8 Quomodo differant intellectus angeli et hominis. Sed petit *

2 d.9-0184 3
d.9-0184 argumentum, quomodo differant istae potentiae.

3 d.9-2466 2
d.9-2466 speculativus differant ex obiecto an ex fine. Quam versant Andraeas, 6

4 d.9-2472 7
d.9-2472 7 An scientia practica et speculativa differant ex parte finis scientis, an

5 d.9-2475 4
d.9-2475 practica et speculativa differant ex fine scientis an vero ex fine ipsius

DIFFERENTES

1 d.9-0232 1
d.9-0232 differentes specie habere proprietates aliquas eiusdem speciei *

DIFFERENTIA

1 d.8-0115 1
d.8-0115 differentia nulla est. Simplicius et Philoponus exponunt quod in pueris

2 d.8-0122 2
d.8-0122 Secunda differentia, quod sensus inest cunctis animalibus,

3 d.8-0124 2
d.8-0124 Tertia differentia, quod sensus semper est verus circa *

4 d.8-0130 1
d.8-0130 differentia?

5 d.9-0226 9
d.9-0226 In exterioribus vero sensibus non tam clare apparet differentia,

6 d.9-0651 4
d.9-0651 Quare est notanda differentia inter modum quo sensibilia in

7 d.9-0701 1
d.9-0701 differentia videtur colligi quod sicut sensus est singularium et non

8 d.9-1130 7
d.9-1130 abstrahimus essentiam a proprietatibus, genus a differentia, etc, ut *

9 d.9-1332 3
d.9-1332 1 Est differentia magna inter sensum et intellectum quod sensus

10 d.9-2090 8
d.9-2090 esse transiens. Ex quibus constat ratio et differentia istarum virtutum,

11 d.9-2441 6
d.9-2441 4 Et hinc colligitur alia differentia inter practicum et *

12 d.9-2449 5
d.9-2449 5 Unde oritur alia differentia, quod speculativus maxime *

- 13 d.9-2453 10
d.9-2453 particulares circumstantias eorum, quae mutabiles sunt. Est et alia differentia,
- 14 d.9-2461 4
d.9-2461 6 Ultima tandem differentia, ad quam omnes reducuntur, est
- 15 d.10-0107 6
d.10-0107 4 probatur, nam haec est differentia inter res cognoscentes
- 16 d.11-0287 1
d.11-0287 differentia inter res cognoscentes et alias quae cognitione carent, quod istae
- 17 d.11-0527 2
d.11-0527 Secunda differentia est quod in concupiscibili omnes actus
- 18 d.12-0051 3
d.12-0051 Sed est differentia inter has duas potentias, quod intellectus non
- 19 d.12-0694 7
d.12-0694 5 arguitur. Nam in rebus intellectualibus differentia perfectionis
- 20 d.12-0757 7
d.12-0757 intellectu, tamen quantum ad modum est differentia, nam intellectus *
- 21 d.13-0004 5
d.13-0004 et inanimatis, hac solum differentia servata, quod in animalibus fit *
- 22 d.13-0006 7
d.13-0006 appetitum, in aliis vero non. Quae differentia, quod attinet ad
- 23 d.14-0040 8
d.14-0040 non sustentata ab alio. Et haec est differentia inter hominem et

DIFFERENTIAE

- 1 d.9-1771 1
d.9-1771 differentiae est, quia, licet Deus sit altior et perfectior, tamen habet *
- 2 d.9-2078 6
d.9-2078 2 Ex hoc colliguntur duae differentiae inter has potentias:
- 3 d.9-2418 4
d.9-2418 3 Ad cuius differentiae expositionem, est, 2 notandum quod
- 4 d.9-2730 5
d.9-2730 speculativum et practicum sunt differentiae essentiales, quando habitus illis

DIFFERENTIAM

- 1 d.8-0121 3
d.8-0121 addunt novam differentiam, sed supra positam exprimunt.
- 2 d.8-0135 5
d.8-0135 5 Secundo loco assignat differentiam inter phantasiam et *
- 3 d.8-0140 6
d.8-0140 Propter quod quidam sic exponunt differentiam, quod ex opinione
- 4 d.8-0149 3
d.8-0149 Tandem ponit differentiam inter phantasiam, opinionem,
- 5 d.9-0698 8
d.9-0698 Aristoteles, 2 De Anima, cap 5, constituit differentiam inter
- 6 d.9-0982 2
d.9-0982 nesciret differentiam quam albedo habet cum aliis coloribus; unde
- 7 d.9-1018 4
d.9-1018 quidditatem, genus et differentiam concipere.
- 8 d.9-1303 6
d.9-1303 et hoc negare est ignorare differentiam inter relationem realem et
- 9 d.9-1876 2
d.9-1876 ultimam differentiam specificam, proprietates et proprias passiones
- 10 d.10-0442 9
d.10-0442 talis speciei; vel est efficere in actu ultimam differentiam illius, non *
- 11 d.10-0445 4
d.10-0445 aliquid efficiat ultimam differentiam rei et non gradus superiores. Ista
- 12 d.10-0461 5
d.10-0461 neque secundum neque specificam differentiam actus, ut ostensum
- 13 d.11-0514 5
d.11-0514 13 Ex dictis colliges differentiam inter actus irascibilis et *
- 14 d.12-0676 5
d.12-0676 desumitur, et ideo tamquam differentiam essentialem illius assignamus
- 15 d.14-1334 6
d.14-1334 secundum propria illius et secundum differentiam ultimam essentialem,

DIFFERENTIAS

1 d.8-0100 6
d.8-0100 intelligi debent. Poni autem tres differentias inter sensus et *

2 d.8-0148 3
d.8-0148 6 Alias differentias assignat, quae in textu clarae sunt.

3 d.9-0979 4
d.9-0979 plura genera et differentias eorum.

4 d.9-1758 4
d.9-1758 alio per proprias differentias distinguere, sed tantum concipiuntur

5 d.9-2171 7
d.9-2171 patiens, subdit: "Necesse est has easdem differentias animae inesse".

DIFFERENTIIS

1 d.8-0228 1
d.8-0228 differentiis symptomatum, cap 3; Nysenus, 4 De viribus animae, cc 6 et

2 d.8-0687 7
d.8-0687 confirmat experientia desumpta ex lib de differentiis symptomatum,

DIFFERRE

1 d.9-0211 4
d.9-0211 Et ideo dico differre specie, propter diversum modum *

2 d.9-0229 1
d.9-0229 differre specie.

3 d.9-0235 4
d.9-0235 sensum saltem hominis, differre specie ab omnibus sensibus brutorum,

4 d.9-2413 2
d.9-2413 potissime differre ex parte finis, ut Aristoteles, dictis locis, docet, nam

5 d.9-2463 10
d.9-2463 sic. Speculativus vero veritatem ut sic. Et hoc est differre ex parte finis,

6 d.9-2615 9
d.9-2615 Ita D Thomas, supra, asserens hos intellectus tantum differre

7 d.14-0115 8
d.14-0115 privata fuerat. Non ergo est in quo differre possit, nec contra hoc affert

DIFFERT

- 1 d.8-0134 5
d.8-0134 impossibilia fingit, in hoc differt a sensu.
- 2 d.9-0039 4
d.9-0039 impatibilis, in quo differt a possibili, quia non est principium patiendi,
- 3 d.9-0217 4
d.9-0217 vero multo magis differt ab his, quia est ipsa Dei essentia, per quam
- 4 d.10-0099 8
d.10-0099 totius et singularium partium. Unde in hoc differt appetitus naturalis
- 5 d.10-0503 8
d.10-0503 conceptum concurrat producendo effective amorem, nam tantum differt
- 6 d.10-0538 7
d.10-0538 uniantur in eadem anima, in quo differt a potentia cognoscitiva,
- 7 d.12-0334 1
d.12-0334 differt homo a bruto et cordatus ab insano.
- 8 d.12-0493 5
d.12-0493 admixtum. Unde in hoc differt voluntas ab intellectu, quia intellectus
- 9 d.14-0103 3
d.14-0103 inferiorum, tantumque differt, quia actu se communicat vel non, quod non *

DIFFERUNT

- 1 d.9-0062 6
d.9-0062 Decimanona: Intellectus speculativus et practicus differunt,
- 2 d.9-0180 11
d.9-0180 humanus et angelicus sunt in eodem gradu potentiarum, in quo differunt
- 3 d.9-0186 1
d.9-0186 differunt specie, tamen ut proprietates sunt a diversis essentiis *
- 4 d.9-0187 2
d.9-0187 dimanantibus, differunt. Quae distinctio tradi solet de sensibus hominis et
- 5 d.9-0193 3
d.9-0193 potentiae non differunt specie, nec etiam inquantum proprietates.
- 6 d.9-0206 9
d.9-0206 potentiae, quae ut potentiae sunt eiusdem speciei, non differunt ut *

7 d.9-0214 2
d.9-0214 Item, differunt ex parte obiecti proportionati, nam intellectus

8 d.9-0220 8
d.9-0220 Sed argues quod sensum hominum et brutorum differunt

9 d.9-1000 6
d.9-1000 eadem praedicata communia repraesentent; partim differunt, quia *

10 d.9-1769 11
d.9-1769 nec praedicata, quae non sint omnibus communia. Et in hoc differunt a

11 d.9-2462 2
d.9-2462 quod differunt in obiecto formali, nam practicus respicit operabile ut

12 d.9-2468 5
d.9-2468 de obiecto materiali, non differunt in illo, nam circa idem obiectum

13 d.9-2919 7
d.9-2919 distinctos et in modo operandi valde differunt, nam unus operatur

14 d.12-0700 8
d.12-0700 invenitur distinctio, quia in modo appetendi parum differunt; ergo

DIFFICILE

1 d.9-1980 5
d.9-1980 Tamen ratio a priori difficile redditur.

2 d.9-2246 8
d.9-2246 Sed in hac expositione illud solum est difficile, quod in eadem

3 d.11-0147 9
d.11-0147 superior ratio boni ab his distincta, quam assignare difficile erit, vel

4 d.11-0314 3
d.11-0314 De quo difficile est scire an sit in membro quod dolet an in *

5 d.11-0492 3
d.11-0492 inevitabile vel difficile causatur timor. Si vero ut evitabile maiori facilitate

6 d.12-0699 9
d.12-0699 universaliores species cognoscit quam alius; in voluntatibus autem difficile

7 d.14-0533 3
d.14-0533 Hoc est difficile: Intellectus enim noster est in pura potentia et

8 d.14-0626 3
d.14-0626 probabilis, quia difficile intelligitur quomodo substantia spiritualis possit

9 d.14-0774 11
d.14-0774 Deo tribuitur propter suam infinitam virtutem, et in illo etiam difficile

DIFFICILIA

1 d.8-0111 7
d.8-0111 adest, non vero phantasia". Quae verba difficilia sunt, et ideo *

2 d.9-2183 5
d.9-2183 cum sit substantia actus" difficilia sunt et ideo diversimode

3 d.9-2227 8
d.9-2227 passibilis corrumpitur, sine quo nihil intelligit anima" difficilia valde

DIFFICILIS

1 d.11-0391 4
d.11-0391 Quae sane res difficilis est et obscura, non tamen potest melius

2 d.14-0855 7
d.14-0855 colligitur ex a 1. Haec sententia difficilis est.

3 d.14-1234 11
d.14-1234 manet dubium in sua vi, et procul dubio est res difficilis, nec est

DIFFICILIUS

1 d.9-0457 5
d.9-0457 Et confirmatur, nam multo difficilius est quod anima *

DIFFICULTAS

1 d.9-0271 3
d.9-0271 Cuius rei difficultas facile solvetur in opinione Platonis, qui in

2 d.9-0302 5
d.9-0302 3 Et tunc insurgit difficultas tacta de modo acquirendi illas,

3 d.9-0316 4
d.9-0316 4 Sed restat difficultas, quomodo virtus ista efficiat species.

4 d.9-0434 10
d.9-0434 recipi in materiali, vel est materiale et redit eadem difficultas.

5 d.9-0724 2
d.9-0724 Tamen difficultas est et dissensio circa modum quo *

- 6 d.9-1328 5
d.9-1328 Neque ulla hic manet difficultas.
- 7 d.9-1337 1
d.9-1337 difficultas est quomodo cognoscantur ab intellectu, nam cum species
- 8 d.9-1340 8
d.9-1340 ut substantia et accidentia alia non sensibilia, difficultas est.
- 9 d.9-1866 4
d.9-1866 11 Sed potissima difficultas quae hic manebat est, quia
- 10 d.9-1870 3
d.9-1870 suam. Sed difficultas haec tangit materiam de modo cognoscendi
- 11 d.9-2743 9
d.9-2743 praeterita, ut experientia docet, tamen de modo est difficultas, nam
- 12 d.10-0157 6
d.10-0157 Circa secundam conclusionem est etiam difficultas. *
- 13 d.10-0362 3
d.10-0362 suum actum, difficultas est an sola illa active concurrat ad illum
- 14 d.11-0478 1
d.11-0478 difficultas, quae ex resistantia contrarii oritur, ideo, licet bonum
- 15 d.12-0143 4
d.12-0143 et voluntatem manet difficultas, nam supra diximus appetitum sequi
- 16 d.12-0602 6
d.12-0602 his potentiis spiritualibus melius intelligetur difficultas et facile poterit
- 17 d.12-0766 3
d.12-0766 5 Secunda difficultas circa eandem solutionem oritur ex *
- 18 d.12-0777 7
d.12-0777 6 Sed est tertia et maior difficultas. Nam licet haec habeant *
- 19 d.12-0812 2
d.12-0812 ideo difficultas communis est in omni parte. Dicendum est ergo *
- 20 d.13-0069 3
d.13-0069 4 Sed difficultas restat de membris externis, quomodo concurrant.
- 21 d.14-0011 8
d.14-0011 quoad aliquid substantiale mutetur per separationem. Et difficultas
- 22 d.14-0017 1
d.14-0017 difficultas est supra definita, d 2, q 4.

23 d.14-0018 5
d.14-0018 2 Tantum ergo restat difficultas de personalitate. Et patet hoc ex

24 d.14-0425 3
d.14-0425 2 Sed difficultas est de modo quo illas habet. Scotus, in 4, d 45,

25 d.14-0481 3
d.14-0481 habet locum difficultas de puero decedenti in originali, nam licet illi sit

26 d.14-0529 7
d.14-0529 2 Quapropter, hoc supposito ut probabilius, difficultas manet de

27 d.14-0639 4
d.14-0639 7 Et quia difficultas huius sententiae est in explicando cur in *

28 d.14-0938 1
d.14-0938 difficultas eadem in speciebus infusis quas ipse ponit. Illae enim secundum

29 d.14-1354 7
d.14-1354 illa resurrectio naturalis esset, non esset difficultas. Diceretur enim

DIFFIULTATE

1 d.11-0480 6
d.11-0480 excitetur et animetur ne a difficultate obiecti superetur. Et hic actus est

2 d.11-0482 7
d.11-0482 Si autem contingat appetitum separari a difficultate boni et

3 d.12-0125 6
d.12-0125 possunt illas reprimere, quamvis cum difficultate. Et saepe non

DIFFICULTATEM

1 d.8-0069 4
d.8-0069 3 Non solvit difficultatem, nam fictum est dicere

2 d.9-0418 8
d.9-0418 8 Sed ista sententia fere eandem habet difficultatem, et ex *

3 d.9-0697 6
d.9-0697 Circa res ergo materiales quaestio difficultatem habet, quoniam

4 d.9-0775 8
d.9-0775 dictis supra, d 5, q 5, circa difficultatem quintam.

5 d.9-1070 1
d.9-1070 difficultatem habeant.

- 6 d.10-0285 5
d.10-0285 Ad quintum. Argumentum petit difficultatem theologicam,
- 7 d.11-0366 5
d.11-0366 Haec tamen sententia habet difficultatem, nam si intemperies *
- 8 d.11-0419 7
d.11-0419 9 Argumenta autem Valleriolae non habent difficultatem.
- 9 d.12-0413 5
d.12-0413 Sed iste modus habet difficultatem, nam si hoc est verum,
- 10 d.12-0552 8
d.12-0552 18 Ad sextum. Sextum argumentum petit aliam difficultatem: De
- 11 d.12-0578 6
d.12-0578 20 Octavum argumentum petit aliam difficultatem, scilicet an
- 12 d.13-0016 4
d.13-0016 1 Haec quaestio difficultatem habet propter Aristotelem hic *
- 13 d.14-0285 1
d.14-0285 difficultatem habeant et quae in Theologia communiter disputari non *
- 14 d.14-0553 3
d.14-0553 3 Hanc difficultatem tangit Caietanus, 1 p, q 88, a 2, et *
- 15 d.14-1235 7
d.14-1235 novum in hac mirabili hominis compositione difficultatem invenire, nam

DIFFICULTATES

- 1 d.9-0073 7
d.9-0073 Haec Aristoteles de intellectu, ubi plures difficultates huius *
- 2 d.12-0747 5
d.12-0747 4 Sed haec solutio difficultates habet:
- 3 d.14-0390 8
d.14-0390 intellectum comitatur. De intellectu autem multae sunt difficultates quae
- 4 d.14-0472 6
d.14-0472 4 Tunc autem concurrunt multae difficultates circa hanc *
- 5 d.14-0507 2
d.14-0507 Aliae difficultates solvuntur melius in sequentibus *
- 6 d.14-0663 1
d.14-0663 difficultates, illa excepta, quod anima impeditur a corpore, de quo infra.

DIFFICULTATIBUS

1 d.12-0492 12
d.12-0492 nullum est bonum in hac vita quod non sit malis et difficultatibus *

DIFFICULTATIS

1 d.11-0525 3
d.11-0525 ideo ratio difficultatis potest recedere ab illo, quamvis ratione bonitatis

DIFFUNDANTUR

1 d.11-0553 2
d.11-0553 modo diffundantur per corpus, et diversimode comunicetur

DIFFUNDUNTUR

1 d.8-0741 6
d.8-0741 imaginativae moventur spiritus animales et diffunduntur per corpus,

DIFFUSA

1 d.12-0136 6
d.12-0136 ad Rom 5: "Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris". Et Ps

DIGNAE

1 d.12-0140 4
d.12-0140 operationes hominis et dignae praemio vel poena quae a voluntate

2 d.12-0336 4
d.12-0336 operationes humanae sunt dignae laude et vituperio, praemio et poena. Et

DIGNITAS

1 d.9-2890 5
d.9-2890 alia potentia, sed explicatur dignitas intellectus nostri. Mens enim

2 d.12-0675 4
d.12-0675 3 arguitur, nam dignitas hominis potissime ex intellectu *

DIGNITATEM

1 d.9-2943 5
d.9-2943 et conservare in nobis dignitatem rationalis naturae. De hoc habitu et

DIUDICARE

1 d.9-1428 4
d.9-1428 alias posset intellectus diiudicare an sub his accidentibus esset

DILATANDUM

1 d.13-0239 11
d.13-0239 8, et Caietanus, suo cap 6, nam habent potentiam ad dilatandum se

DILATANT

1 d.13-0244 2
d.13-0244 delectantur, dilatant se; ergo signum est quod cum imaginatione et *

DILATATIO

1 d.13-0023 9
d.13-0023 appetitu pendens. Primus est continuus motus cordis et dilatatio et

DILATATIONEM

1 d.13-0064 2
d.13-0064 illorum dilatationem et constrictionem membra moventur. Constat

2 d.13-0204 3
d.13-0204 contractionem et dilatationem, ut in palpebris, oculorum supercillis et

DILATATUR

1 d.11-0200 3
d.11-0200 Similiter gaudio dilatatur cor. Unde dicendum est hanc potentiam

2 d.11-0458 3
d.11-0458 sanguis etiam dilatatur et ita causatur risus.

3 d.11-0465 1
d.11-0465 dilatatur et cum illo thorax et oris muscoli, ita per tristitiam

DILECTIO

1 d.12-0616 8
d.12-0616 Antecedens probatur, quia perfectissimus actus voluntatis est dilectio Dei, et

2 d.12-0741 5
d.12-0741 diligitur quam cognoscitur, nam dilectio intrat ubi scientia foris stat.” Et de

DILIGIBILE

1 d.9-2538 7
d.9-2538 malum esse odibile et omne bonum diligibile. Unde ab aliquibus *

2 d.12-0458 9
d.12-0458 unumquodque bonum cognitum ea ratione et modo quo diligibile est

3 d.12-0514 7
d.12-0514 essentiam, quia illud obiectum sic est diligibile; creaturas vero libere amat,

DILIGIBILES

1 d.12-0515 5
d.12-0515 quia etiam illae sic diligibiles sunt. Sic etiam voluntas nostra *

DILIGIT

1 d.12-0221 9
d.12-0221 voluntas nostra in multis necessarie operatur, nam necessario diligit

DILIGITUR

1 d.12-0741 1
d.12-0741 diligitur quam cognoscitur, nam dilectio intrat ubi scientia foris stat.” Et de

DIMANANT

1 d.9-1533 10
d.9-1533 parte pendet ex cognitione subiecti et principii a quo dimanant; *

2 d.9-2385 9
d.9-2385 sua habet inditas species omnium rerum, quae quasi dimanant a

3 d.14-0861 6
d.14-0861 1 Quia species rerum spiritualium dimanant ab obiectis; ergo

DIMANANTEM

1 d.9-2946 6
d.9-2946 "Conscientia" vero significat habitum quemdam dimanantem a

DIMANANTIBUS

1 d.9-0187 1
d.9-0187 dimanantibus, differunt. Quae distinctio tradi solet de sensibus hominis et

DIMANAT

1 d.9-2391 6
d.9-2391 cognoscit per phantasiam rem aliquam, dimanat ab ipso intellectu species

2 d.14-0862 4
d.14-0862 in qualibet re dimanat propria illius species.

DIMANENT

1 d.9-0201 5
d.9-0201 suas, non considerando an dimanent ab hac essentia vel ab illa, *

DIMANET

1 d.14-0615 2
d.14-0615 intellectus dimanet ab essentia, constitutus in actu primo ad se

DIMINUAT

1 d.11-0108 1
d.11-0108 diminuat concupiscentiam circa aliam. Potest etiam illud oriri, quia sunt

DIRECTA

1 d.9-0903 2
d.9-0903 careat directa cognitione singularium, nam habere debet quidquid est

2 d.9-1175 9
d.9-1175 realiter in ipsa natura et cognoscitur ab intellectu directa cognitione,

3 d.9-1187 5
d.9-1187 et abstractio naturae, intellectus directa operatione cognoscit

4 d.9-1243 10
d.9-1243 relatio rationis, sed ipsa natura realis ut subsistens sub directa *

DIRECTAM

1 d.9-0893 2
d.9-0893 denegandam directam intellectus cognitionem singularium, nam vel negatur

DIRECTE

1 d.9-0123 1
d.9-0123 directe sub ente, quod est obiectum adaequatum intellectus.

2 d.9-0138 3
d.9-0138 proprie et directe comprehendi; satis est quod ad illud aliquo modo *

3 d.9-0714 7
d.9-0714 2 arguitur, nam si intellectus cognosceret directe

4 d.9-0726 4
d.9-0726 opinatur singularia non directe, sed reflexe tantum cognosci, id est, non

5 d.9-0827 7
d.9-0827 7 Tertia conclusio: Intellectus noster cognoscit directe *

6 d.9-0830 8
d.9-0830 cognoscitur per propriam speciem, potest per illam directe cognosci.

7 d.9-0851 5
d.9-0851 ergo aliquod singulare materiale directe cognoscitur.

8 d.9-0872 1
d.9-0872 directe, quod est intentum.

9 d.9-0896 3
d.9-0896 cognoscunt singularia directe; si propter imperfectionem, multo

10 d.9-1032 8
d.9-1032 a 3, licet alias teneat singulare cognosci directe. Et Scotus, in

11 d.9-1039 3
d.9-1039 intellectus potest directe cognoscere singulare et prima species quae *

12 d.9-1989 5
d.9-1989 intellectus non cognoscit singularia directe. Quod tamen improbatum

13 d.11-0301 9
d.11-0301 tantum, scilicet quoniam contrariatur bono ad quod ipsa directe tendit.

14 d.11-0304 3
d.11-0304 odium, qui directe amori opponitur et ex illo sequitur fuga, quae

15 d.12-0558 7
d.12-0558 intellectus et voluntatis non habet caelum directe influentiam nec *

16 d.14-0939 4
d.14-0939 illum non repraesentant directe singularia; et omnes illi modi

17 d.14-0948 6
d.14-0948 repraesentant; et hic habuit species directe repraesentantes singularia; ergo.

DIRECTIONE

1 d.9-2510 7
d.9-2510 est directivus; est autem talis absque directione operantis, et ideo est

2 d.9-2674 1
d.9-2674 directione operationis humanae; operatio autem humana dirigi potest

DIRECTIVA

1 d.9-2575 12
d.9-2575 notat, De veritate, q 14, a 4, sed illa quae est directiva operum *

2 d.9-2709 1
d.9-2709 directiva operationum humanarum et regula earum.

3 d.11-0591 7
d.11-0591 res cognitae quam omnes inferiores, ideo directiva est omnium

DIRECTIVUS

1 d.9-2487 1
d.9-2487 directivus operationis. Quod vero actu non dirigat propter intentionem *

2 d.9-2510 2
d.9-2510 est directivus; est autem talis absque directione operantis, et ideo est

DIRIGAT

1 d.9-2487 7
d.9-2487 directivus operationis. Quod vero actu non dirigat propter intentionem *

DIRIGENDO

1 d.9-2706 3
d.9-2706 agibile simpliciter, dirigendo bonitatem et rectitudinem simpliciter

DIRIGENS

1 d.9-0753 3
d.9-0753 corrigens et dirigens illos.

2 d.13-0067 1
d.13-0067 dirigens appetitum; appetitus autem immediatius attingit executionem

DIRIGERE

1 d.8-0171 3
d.8-0171 movere et dirigere appetitum sensitivum. Ille enim non movetur, nisi a

2 d.9-2437 1
d.9-2437 dirigere et regulare illam. Quod intelligendum est quando operatio

3 d.9-2512 7
d.9-2512 actu dirigit; non potest autem actu dirigere nisi voluntatis intentio *

4 d.9-2606 2
d.9-2606 practicum dirigere opus exterius, id est, alterius potentiae ab intellectu,

5 d.9-2610 6
d.9-2610 nempe voluntatis; mediate vero potest dirigere actum intellectus,

DIRIGI

1 d.9-2674 7
d.9-2674 directione operationis humanae; operatio autem humana dirigi potest

2 d.13-0046 9
d.13-0046 determinatus, ad certum terminum tendens, et ideo debet dirigi ab

DIRIGIT

1 d.9-2512 2
d.9-2512 actu dirigit; non potest autem actu dirigere nisi voluntatis intentio *

2 d.9-2561 6
d.9-2561 voluntate procedit neque qui actu dirigit operantem, sed qui de se

3 d.9-2589 8
d.9-2589 dicitur ille actus intellectus quo ordinat aut dirigit operationem aliquam,

4 d.9-2608 4
d.9-2608 nam prudentia etiam dirigit actus intellectus, quantum ad usum; vel

5 d.9-2609 5
d.9-2609 certe intelligitur quod immediate dirigit actum alterius potentiae,

6 d.9-2658 1
d.9-2658 dirigit operationes humanas, tamen alius habitus est qui potentiam

7 d.9-2677 12
d.9-2677 proprio genere illa operatio recte fiat, ut ars pingendi vel scribendi dirigit

8 d.9-2712 2
d.9-2712 quia dirigit speculationem, ut speculatio est, ut suo loco diximus.

9 d.10-0176 10
d.10-0176 tamquam illi maxime connaturalia. Voluntas vero hunc refrenat et dirigit.

10 d.11-0597 4
d.11-0597 persuadens, mediante illa, dirigit appetitum. Et hinc patet probatio

11 d.13-0112 5
d.13-0112 appetitum imperat motum, aestimativa dirigit, potentia motiva exequitur; 1

DIRIGITUR

1 d.8-0183 2
d.8-0183 ratione dirigitur.

2 d.9-2242 2
d.9-2242 illa dirigitur, ut idem docet Aristoteles, 1 Ethicorum, cap ultimo; et lib

DISCERE

1 d.9-0071 9
d.9-0071 phantasmata speculari, et ideo qui non sentit, neque discere neque *

DISCERNAT

1 d.8-0006 6
d.8-0006 ponere alium sensum interiorem, qui discernat inter sensibilia propria

2 d.8-0039 1
d.8-0039 discernat, quia anima non cognoscit, nisi per potentias, et ideo per

DISCERNENS

1 d.9-1085 9
d.9-1085 2 Visus a longe videns hominem et non discernens *

DISCERNENTEM

1 d.8-0179 4
d.8-0179 potentiam sensitivam interiorem discernentem inter conveniens et *

DISCERNERE

1 d.8-0030 2
d.8-0030 potens discernere inter illa, et ex hac operatione discretiva potissime

2 d.8-0034 5
d.8-0034 sensui exteriori, nam ad discernere inter duo oportet utrumque *

3 d.8-0035 5
d.8-0035 cognoscere. Unde visus potest discernere inter duos colores, et auditus *

4 d.8-0036 11
d.8-0036 inter duos sonos, tamen inter colorem et sonum neuter potest discernere,

5 d.9-0741 7
d.9-0741 cap 2, quod nulla potentia potest discernere inter duo, nisi utrumque

6 d.9-0742 8
d.9-0742 cognoscat. Et est evidens, nam quomodo potest discernere circa *

7 d.9-1402 4
d.9-1402 habemus, non possumus discernere an sit simplex vel composita, sed

8 d.12-0176 6
d.12-0176 suggestionem malorum; quae oportet discrete discernere, ut monet Ioannes,

DISCERNERET

1 d.9-0981 3
d.9-0981 colorem, non discerneret inter conceptum albedinis et colorem, quia *

DISCERNIT

1 d.9-0912 1
d.9-0912 discernit ac frigidum, quorum quaedam est ratio: caro; alia vero esse *

2 d.9-0913 2
d.9-0913 carnis discernit aut separabili aut sese habente ad se ipsam perinde

DISCESSIT

1 d.14-0998 5
d.14-0998 quod anima, quae postea discessit, referat illi aliqua quae hic gesta

DISCIPLINA

1 d.8-0634 2
d.8-0634 rigore disciplina sumpta, ut significat instructionem sumptam ab alio

DISCIPLINABILIA

1 d.8-0633 5
d.8-0633 cum memoria habent auditum, disciplinabilia sunt”, non etiam in

DISCIPLINABILITATEM

1 d.8-0585 7
d.8-0585 naturalem prudentiam, et in quibusdam etiam disciplinabilitatem.

DISCIPLINAE

1 d.8-0638 1
d.8-0638 disciplinae.

DISCIPULI

1 d.9-0590 8
d.9-0590 faciens ea intelligibilia in actu”. Quam actionem discipuli eius *

2 d.9-0597 1
d.9-0597 discipuli D Thomae, et fere omnes doctores, quas ego non nego, sed

3 d.9-2366 17
d.9-2366 dicta q 79, a 7; in 2, d 17, q 2, a 1. Et tenent omnes discipuli eius. Et

4 d.9-2798 4
d.9-2798 idem sentiunt eius discipuli.

5 d.12-0639 4
d.12-0639 intellectu. Quem eius discipuli sequuntur. Sed D Thomas, 1 p., q 82, a 3,

6 d.14-0924 8
d.14-0924 2 Circa primam, D Thomas et eius discipuli sentiunt *

DISCIPULIS

1 d.8-0473 3
d.8-0473 ab illius discipulis explicatur.

DISCIVIT

1 d.10-0215 8
d.10-0215 quod numquam “quisquam tantum a lege naturali discivit [...], ut

DISCONVENIENS

1 d.8-0180 1
d.8-0180 disconveniens, prout speciali modo in homine existit; et in illo habet

DISCONVENIENTIA

1 d.8-0563 7
d.8-0563 exterior non iudicat de convenientia et disconvenientia rei, et ideo

DISCONVENIENTIS

1 d.8-0167 7
d.8-0167 apprehendere rem sub ratione convenientis et disconvenientis, quae

2 d.8-0172 4
d.8-0172 ratione convenientis et disconvenientis, et ideo illa potentia *

3 d.8-0189 1
d.8-0189 disconvenientis, licet illam praesentem non habeat, ut canes dormientes

4 d.8-0270 3
d.8-0270 convenientis vel disconvenientis.

5 d.8-0424 2
d.8-0424 vel disconvenientis est cognoscere sub ratione insensata; sed phantasia

6 d.8-0425 6
d.8-0425 cognoscit sub ratione convenientis et disconvenientis; ergo cognoscit

7 d.8-0432 1
d.8-0432 disconvenientis; ergo, etc.

8 d.8-0481 3
d.8-0481 cognoscit rationem disconvenientis et movet appetitum, et comparatur

9 d.8-0550 6
d.8-0550 rationes non sensatae, ut ratio disconvenientis, inimicitiae, et eodem

10 d.11-0326 4
d.11-0326 cognitio sensitiva obiecti disconvenientis et est displicentia seu

DISCOOPERTIS

1 d.12-0297 2
d.12-0297 palpebris discoopertis, possit oculus videre et non videre, esset liber. Dicitur

DISCRETE

1 d.12-0176 5
d.12-0176 suggestionem malorum; quae oportet discrete discernere, ut monet Ioannes,

DISCRETIO

1 d.8-0555 5
d.8-0555 cognitio sensibilibus omnium et discretio illorum, et iudicium practicum

2 d.9-1104 3
d.9-1104 dubitatio et discretio an sit Petrus est in intellectu.

DISCRETIVA

1 d.8-0030 9
d.8-0030 potens discernere inter illa, et ex hac operatione discretiva potissime

DISCURRENDI

1 d.9-2899 8
d.9-2899 potentiae, sed idem intellectus habet utrasque vires discurrendi scilicet et

DISCURRENDO

1 d.8-0202 3
d.8-0202 invenire quod discurrendo non potuit invenire. Sed hoc signum fallax

2 d.12-0027 3
d.12-0027 ut patet discurrendo; ergo debet esse ratio communis boni ut sic.

DISCURRIT

1 d.8-0208 1
d.8-0208 discurret per diversa loca et tempora, sensus etiam comitatur, et illa

2 d.12-0468 8
d.12-0468 simpliciter res intuetur, ratio vero dicitur prout discurret, ita voluntas

DISCURRUNT

1 d.8-0213 6
d.8-0213 ingenio, pollent reminiscencia, nam facile discurrunt.

DISCURSIVAM

1 d.12-0453 6
d.12-0453 voluntas sequitur potentiam rationalem et discursivam; ergo est libera.

DISCURSU

1 d.8-0193 4
d.8-0193 imaginatione, et quasi discursu.

2 d.8-0212 1
d.8-0212 discursu intellectus. Et ideo dixit Aristoteles quod quando pollent *

3 d.9-0213 4
d.9-0213 imperfecte et cum discursu.

4 d.9-1081 2
d.9-1081 aliquo discursu et ratiocinatione.

5 d.9-1442 1
d.9-1442 discursu colligitur ab intellectu, nam videns intellectus accidentia, et

6 d.9-1444 2
d.9-1444 subiectum, discursu colligit aliquid substare illis. Et sic concipit

7 d.9-1456 8
d.9-1456 species earum, sed per species rerum sensibilibum discursu provenit in

8 d.9-1471 9
d.9-1471 illam immediate actione intellectus agentis, et sine ullo discursu potest

9 d.9-1583 2
d.9-1583 ex discursu omnium rerum quae de animae substantia et potentiis

10 d.9-1812 7
d.9-1812 separata et non potentia animae, quae discursu temporis efficiebat

11 d.9-2761 1
d.9-2761 discursu et labore. Et est tollere rationem scientiae habitualis, quae magna

12 d.9-2872 10
d.9-2872 intuitu, ut de primis principiis iudicat naturali lumine sine discursu, et

13 d.12-0823 2
d.12-0823 et discursu, ut multo maior perfectio est esse potentiam rationalem

14 d.14-0895 5
d.14-0895 modum cognoscendi, scilicet sine discursu et per universaliores *

15 d.14-1161 9
d.14-1161 anima non est capax illius, sicut cognoscere sine discursu melius sit

DISCURSUM

1 d.8-0206 3
d.8-0206 saltem ad discursum et compositiones, quae illi admiscuntur, quia

2 d.8-0209 9
d.8-0209 indagatio, quae fit in sensu, non per proprium discursum, sed per

3 d.9-1446 9
d.9-1446 7 Ex his dico 3: Intellectus, quando per discursum pervenit in

4 d.9-2053 6
d.9-2053 exterius sentiuntur, vel ad proprium discursum.

DISCURSUS

1 d.9-0763 2
d.9-0763 evidentes discursus, quales sunt illi, quos circa singularia habemus, non

2 d.9-1399 5
d.9-1399 ex effectibus per multos discursus colligimus, et tandem illam *

3 d.9-2930 7
d.9-2930 cognitionem ad alia cognoscenda applicamus, dicitur “discursus” et ab

4 d.11-0455 3
d.11-0455 potest esse discursus, ut optime docet D Thomas, 4 Contra Gentes, cap

5 d.11-0657 7
d.11-0657 cognitionem sensus, in qua nec est discursus nec ratiocinatio, nec *

DISPENSATIONEM

1 d.14-0953 1
d.14-0953 dispensationem Dei, idque per species infusas repraesentantes illa.

DISPERGERET

1 d.8-0650 2
d.8-0650 quam dispergeret.

DISPLICENTIA

1 d.11-0326 7
d.11-0326 cognitio sensitiva obiecti disconvenientis et est displicentia seu

DISPLICET

1 d.9-0191 3
d.9-0191 Sed mihi displicet, nam istae potentiae non sunt *

2 d.9-1988 4
d.9-1988 Et mihi etiam displicet, nam potissimum fundatur in hoc quod

3 d.9-2521 7
d.9-2521 solum hoc, sed etiam primum mihi displicet, nam ut actus intellectus *

4 d.11-0128 4
d.11-0128 Sed hoc mihi displicet, nam ratio boni et convenientis numquam

5 d.14-0035 5
d.14-0035 Haec sententia in multis displicet. Suppono primo quod anima

DISPONATUR

1 d.9-0624 3
d.9-0624 tamen si disponatur poterit, ut color in tenebris. Sic in proposito *

DISPONIMUS

1 d.9-2934 2
d.9-2934 cognitio disponimus, ut aliis manifestemus, est quaedam “interior

DISPOSITA

1 d.8-0364 12
d.8-0364 factum est in illo tempore in phantasia, ratione cuius sit magis disposita

2 d.13-0053 4
d.13-0053 illa sint prave disposita, non fiet motus, quamvis animal appetat.

DISPOSITIO

- 1 d.8-0366 11
d.8-0366 neque etiam potest assignari agens a quo facta sit illa dispositio, vel
- 2 d.8-0393 1
d.8-0393 dispositio. Et experientia ipsa docet quod in illa parte cerebri, in qua
- 3 d.9-0459 8
d.9-0459 mediante sola virtute spirituali; ergo ipsa naturae dispositio postulat
- 4 d.9-0566 10
d.9-0566 vel a certa dispositione passi; phantasma autem non est dispositio
- 5 d.13-0044 9
d.13-0044 cognitio et appetitus et exteriora membra et illorum dispositio.
- 6 d.13-0071 2
d.13-0071 quaedam dispositio passiva ad motum localem, ut obediant appetitui *
- 7 d.13-0165 6
d.13-0165 subiecto; ergo si requiritur haec dispositio est propter vim activam *
- 8 d.13-0287 9
d.13-0287 movetur simul cum illa. Et hoc exigit suavis dispositio rerum ut superiora

DISPOSITIONE

- 1 d.9-0566 4
d.9-0566 vel a certa dispositione passi; phantasma autem non est dispositio
- 2 d.9-0626 1
d.9-0626 dispositione ad movendum intellectum dicitur actu intelligibilis;
- 3 d.9-0627 12
d.9-0627 cuiusmodi sunt res pure spirituales; si vero non sit in tali dispositione
- 4 d.13-0052 2
d.13-0052 De dispositione membrorum quod necessaria sit constat, nam si
- 5 d.13-0090 5
d.13-0090 et posita in membris dispositione ad obediendum, nihil aliud est

DISPOSITIONEM

- 1 d.9-0622 1
d.9-0622 dispositionem, ut color illuminat res; visibile vero in potentia dicitur

2 d.9-0623 4
d.9-0623 quod secundum actualement dispositionem non potest immutare visum,

3 d.12-0126 4
d.12-0126 possunt propter corporis dispositionem, vel quia impossibile est

4 d.13-0164 4
d.13-0164 imperfectus, fere nullam dispositionem requirit ut recipiatur in *

DISPOSITIONES

1 d.13-0222 2
d.13-0222 perfectiores dispositiones requirit in membris, et potentia motiva

2 d.14-0268 3
d.14-0268 dum adsunt dispositiones necessariae ad informandum, necessario

DISPOSITIONIBUS

1 d.12-0557 1
d.12-0557 dispositionibus suis pendent a dispositionibus corporis. At vero circa opera

2 d.12-0557 5
d.12-0557 dispositionibus suis pendent a dispositionibus corporis. At vero circa opera

DISPOSITIONUM

1 d.8-0394 8
d.8-0394 collocatur sensus interior, non est illa diversitas dispositionum quae ab

DISPOSITIVE

1 d.12-0834 7
d.12-0834 beatus et voluntas reddit hominem bonum dispositive in via, quia est

DISPOSITUM

1 d.14-1400 3
d.14-1400 perfectiori modo dispositum esse, liberatum scilicet a corruptione. De

DISPOSITUS

1 d.9-1755 3
d.9-1755 intellectus recte dispositus convincitur.

DISPUTAMUS

1 d.14-0209 11
d.14-0209 habet, illam applicare non potest. De angelis vero hic non disputamus.

2 d.14-0284 5
d.14-0284 relinquuntur. Hic enim tantum disputamus quae in animabus specialem *

DISPUTANT

1 d.9-2582 6
d.9-2582 vero praxis. De quo plurimi disputant tam metaphysici quam

2 d.12-0275 7
d.12-0275 contra quem Hieronymus et Augustinus saepe disputant.

DISPUTARI

1 d.14-0285 8
d.14-0285 difficultatem habeant et quae in Theologia communiter disputari non *

DISPUTATIONE

1 d.9-0076 1
d.9-0076 disputatione exposituri sumus, observando eundem ordinem quem in aliis.

2 d.9-1871 8
d.9-1871 animae separatae. Quod propriam sedem habet in disputatione 14.

3 d.10-0357 5
d.10-0357 simili est ostensum in disputatione de potentiis cognoscitivis in *

4 d.11-0003 6
d.11-0003 Duos distinximus appetitus in praecedenti disputatione,

5 d.11-0660 9
d.11-0660 libertas oritur ex aliqua indifferentia rationis, ut latius disputatione

DISPUTATIONEM

1 d.10-0013 9
d.10-0013 ex illo possunt colligi istae conclusiones quae ad disputationem de

DISPUTATIONIBUS

1 d.12-0193 8
d.12-0193 de potentia, de qua, ut in prioribus disputationibus annotavi, iam

DISPUTATIONIS

1 d.14-0126 8
d.14-0126 melius dicitur de hoc in fine huius disputationis. Nunc, antequam *

DISPUTATIVE

1 d.10-0012 7
d.10-0012 locum et in toto illo capite disputative procedit, nihil definiens. Tamen

DISSENSIO

1 d.9-0724 5
d.9-0724 Tamen difficultas est et dissensio circa modum quo *

2 d.9-1835 3
d.9-1835 Tamen haec dissensio tantum est de nomine, nam omnes *

3 d.9-2588 3
d.9-2588 Tamen forte dissensio est de nomine, nam actus practicus

DISSENTIANT

1 d.8-0501 1
d.8-0501 dissentiant, potuimus ex unoquoque accipere quod rationi consonum

2 d.10-0571 8
d.10-0571 12 De termino vero illius, licet doctores dissentiant Scotus, in 1,

DISSENTIUNT

1 d.9-1828 9
d.9-1828 10 In hac etiam doctrina thomistae et scotistae dissentiunt, nam

2 d.12-0637 4
d.12-0637 In hac quaestione dissentiunt schola D Thomae et Scoti, nam

DISSIDENT

1 d.9-1839 6
d.9-1839 et confuso. De nomine ergo dissident, nam Scotistae hanc cognitionem,

DISSOLUTIONEM

1 d.11-0336 5
d.11-0336 doloris. Multi putant solam dissolutionem continui esse sufficientem

DISSONUM

1 d.9-2126 4
d.9-2126 immo nihil fidei dissonum. Neque etiam dico esse certum, quia

DISTANTIA

1 d.13-0232 8
d.13-0232 motiva comitatur. Unde quaedam animalia moventur ad distantia loca,

2 d.14-0982 7
d.14-0982 Prima pars probatur ab aliquibus, quia distantia localis

3 d.14-0984 2
d.14-0984 quia distantia localis ut plurimum impedit actionem materiale,

4 d.14-0986 4
d.14-0986 sensibus autem impedit distantia localis, quia recipiunt species ab obiecto;

DISTANTIBUS

1 d.13-0233 3
d.13-0233 quia a distantibus sensibilibus immutari possunt. Et inter haec *

DISTAT

1 d.14-0224 2
.14-0224 vere distat ab anima mea, quae hic est, et est propinqua animae, quae

DISTEMPERATIONEM

1 d.11-0386 2
d.11-0386 humor distemperationem causans, et inde resultat dolorifera qualitas

DISTINCTA

1 d.9-0674 5
d.9-0674 abstractio non est actio distincta a productione speciei. Et ad hunc *

2 d.9-1497 2
d.9-1497 quod distincta et quidditativa cognitione substantia est prior quam

3 d.9-2363 1
d.9-2363 distincta; sed intellectus agens est principium agendi; possibilis, patiendi;

4 d.9-2394 1
d.9-2394 distincta illa efficientia.

- 5 d.9-2397 6
d.9-2397 inconueniens, si est potentia realiter distincta; erit ergo virtus eiusdem *
- 6 d.9-2736 2
d.9-2736 intellectu distincta.
- 7 d.10-0166 10
d.10-0166 haec virtus in Deo est non a sua essentia distincta, sed est ipsamet *
- 8 d.11-0147 6
d.11-0147 superior ratio boni ab his distincta, quam assignare difficile erit, vel
- 9 d.11-0171 6
d.11-0171 boni convenientis naturae ab his distincta.
- 10 d.12-0195 5
d.12-0195 tamen potest an sit distincta realiter ab intellectu necne, nam multi
- 11 d.13-0015 2
d.13-0015 animae distincta.
- 12 d.13-0020 3
d.13-0020 potentiae sunt distincta ab actibus et obiectis aliarum potentialium animae.
- 13 d.13-0033 5
d.13-0033 motum est potentia animae distincta ab appetitu sensitivo, residens in
- 14 d.13-0038 2
d.13-0038 his distincta. Antecedens probatur experientia. Consequens vero *
- 15 d.13-0119 1
d.13-0119 distincta, in partibus ipsis corporis subiectata; ergo est potentia activa et
- 16 d.13-0128 8
d.13-0128 aliqua potentia activa illius motus ab appetitu distincta.
- 17 d.14-0033 8
d.14-0033 anima subsistit et "semipersona" est, sit entitas distincta a *
- 18 d.14-0067 1
d.14-0067 distincta ab essentia, tum quia corrumpetur; corrumpi enim non est
- 19 d.14-0069 1
d.14-0069 distincta a natura.
- 20 d.14-0070 6
d.14-0070 Item, quia dato quod sit distincta talis entitas, in homine *

21 d.14-0878 5
d.14-0878 separata est quidditativa et distincta.

22 d.14-1106 7
d.14-1106 animae cognitio naturalium vel concedatur illi distincta cognitio, quia *

23 d.14-1108 1
d.14-1108 distincta, illi naturaliter possibili; nec naturale desiderium animae est ad

DISTINCTAE

1 d.8-0158 2
d.8-0158 potentiae distinctae.

2 d.8-0272 10
d.8-0272 potentia cognoscens in praesentia obiecti et in absentia sunt distinctae.

3 d.9-0976 1
d.9-0976 distinctae producerentur, posset facillime res distincte cognosci

4 d.9-2405 8
d.9-2405 Utrum intellectus practicus et speculativus sint potentiae distinctae.

5 d.10-0149 7
d.10-0149 efficiendos actus utriusque appetitus sive sint distinctae entitatis sive non.

6 d.11-0083 6
d.11-0083 3 arguitur: Si istae potentiae distinctae sunt, quaenam illarum

7 d.11-0233 2
d.11-0233 potentiae distinctae sive non, ad distinguendum tamen actus appetitus, *

8 d.12-0573 1
d.12-0573 distinctae sequentes diversas cognitiones, et ideo ad diversa *

9 d.14-1181 2
d.14-1181 quae distinctae sunt, tenendo quod sunt per se infusae; tenendo vero

DISTINCTAM

1 d.8-0026 3
d.8-0026 supra explicatis distinctam, sive significant potentias diversas, sive

2 d.8-0223 8
d.8-0223 potentiam, aestimativam vero et memoriam esse aliam distinctam.

3 d.8-0244 1
d.8-0244 distinctam a phantasia. Tribuitur Avicennae, fen 1 can, doct 6, cap 5.

- 4 d.8-0248 8
d.8-0248 distinctos et reminiscentiam, quam ponit a memoria distinctam.
- 5 d.9-0740 2
d.9-0740 habet distinctam cogitationem. Docet enim Aristoteles, 3 De Anima,
- 6 d.9-1836 7
d.9-1836 concedunt non posse nos propriam et distinctam quidditatem angelorum
- 7 d.9-2780 8
d.9-2780 Magister, supra, ait esse quamdam ab intellectu distinctam.
- 8 d.10-0584 10
d.10-0584 autem in appetitu qualitatem, per actionem ab illa realiter distinctam,
- 9 d.13-0018 7
d.13-0018 sequi videtur hanc potentiam non esse distinctam ab aliis, de quibus
- 10 d.14-0659 6
d.14-0659 possunt comitari intellectum circa cognitionem distinctam animae,
- 11 d.14-0748 9
d.14-0748 4 Sed dices non oportere quod anima habeat distinctam *
- 12 d.14-1095 5
d.14-1095 habere possit propriam et distinctam cognitionem; et ideo si extra hunc
- 13 d.14-1100 3
d.14-1100 separata habet distinctam cognitionem rerum naturalium per species
- 14 d.14-1111 1
d.14-1111 distinctam et non tantum ad confusam; ergo dari illi debent species ad

DISTINCTAS

- 1 d.8-0338 8
d.8-0338 communem et phantasiam non esse potentias realiter distinctas. Et
- 2 d.8-0399 9
d.8-0399 et memoriam non esse potentias realiter a phantasia distinctas.
- 3 d.8-0699 6
d.8-0699 confirmat, concludunt has potentias esse distinctas, et subiectari in dictis
- 4 d.9-0598 5
d.9-0598 assero non esse tres distinctas, sed unam et eandem diversimode *
- 5 d.9-0947 10
d.9-0947 13 An universalia et singularia cognoscantur per duas species distinctas.

- 6 d.9-0951 2
d.9-0951 species distinctas, nam ex dictis habemus singulare cognosci per *
- 7 d.9-0967 9
d.9-0967 repraesentantem hominem, aliam Petrum, etiam efficiet alias duas distinctas:
- 8 d.9-2379 3
d.9-2379 esse res distinctas.
- 9 d.9-2663 9
d.9-2663 duas latitudines habituum valde inter se diversas et distinctas rationes
- 10 d.9-2921 11
d.9-2921 de se constitutus in actu primo. Et tandem habent rationes distinctas,
- 11 d.10-0147 3
d.10-0147 entitates realiter distinctas inter se et ab anima, non enim ad *
- 12 d.10-0150 9
d.10-0150 Verum tamen est quod opinio asserens esse entitates distinctas
- 13 d.10-0347 1
d.10-0347 distinctas, idem convincunt in praesenti. Quare, hoc supposito, dicendum
- 14 d.11-0178 8
d.11-0178 quia nos non ponimus istas potentias realiter distinctas, non multum
- 15 d.11-0189 8
d.11-0189 Et hinc confirmatur has potentias non esse distinctas,
- 16 d.14-0034 6
d.14-0034 personalitate totius; insinuat tamen esse distinctas.

DISTINCTE

- 1 d.9-0759 8
d.9-0759 communi esse aliquod singulare humanae naturae, nec distincte
- 2 d.9-0889 5
d.9-0889 ergo non posset illos distincte cognoscere, nam ibi non esset conversio
- 3 d.9-0976 6
d.9-0976 distinctae producerentur, posset facillime res distincte cognosci
- 4 d.9-1642 4
d.9-1642 ipsa clare et distincte, cum sint spiritualia et intra animam,
- 5 d.9-1704 3
d.9-1704 imperfecte, non distincte et clare.

6 d.9-1718 9
d.9-1718 quidditatem aliquo modo cognoscimus, numquam tamen clare et distincte,

7 d.11-0294 7
d.11-0294 et oppositum malum, uniuscuiusque rationem propriam distincte

8 d.12-0052 6
d.12-0052 in omni actu suo cognoscit distincte rationem veritatis in actu signato,

9 d.12-0055 2
d.12-0055 cognoscit distincte veritatem. Unde respectu actus assentiendi est

10 d.12-0431 10
d.12-0431 quod cognoscit non tantum confuse hoc esse conveniens, sed distincte

11 d.14-0032 4
d.14-0032 Sed non explicat distincte Caietanus, utrum entitas, per quam

12 d.14-0719 7
d.14-0719 Utrum possit alias animas in particulari distincte cognoscere?

13 d.14-0739 2
d.14-0739 particulari distincte cognoscere. Et videtur colligi ex q De Anima, a

14 d.14-1089 3
d.14-1089 Unaquaqueque res distincte cognoscit per species illi connaturales et *

15 d.14-1097 7
d.14-1097 capacitatem suam nec poterit per illas distincte intelligere. Haec tamen *

16 d.14-1105 5
d.14-1105 etiam probare quod cognoscat distincte. Vel ergo non concedatur *

DISTINCTI

1 d.8-0704 6
d.8-0704 quibus illi ventriculi non sunt distincti.

2 d.10-0129 10
d.10-0129 circa res spirituales et universales; sunt ergo isti appetitus distincti,

DISTINCTIO

1 d.8-0334 6
d.8-0334 Et ex eodem fundamento excluditur distinctio reminiscentiae a

2 d.8-0401 13
d.8-0401 cognoscit per species sensatas et alia per insensatas; sed non est talis distinctio

- 3 d.8-0402 10
d.8-0402 specierum, ut supra probatum est; ergo nec est talis distinctio *
- 4 d.8-0435 3
d.8-0435 Negatur enim distinctio illarum specierum sensatarum et
- 5 d.9-0187 4
d.9-0187 dimanantibus, differunt. Quae distinctio tradi solet de sensibus hominis et
- 6 d.9-0196 1
d.9-0196 distinctio.
- 7 d.9-0199 3
d.9-0199 ergo ruit distinctio.
- 8 d.9-0969 5
d.9-0969 tanta et maior est distinctio generis et speciei quanta speciei et *
- 9 d.9-2660 1
d.9-2660 distinctio habituum non solum essentialis, sed generica dici solet, ut
- 10 d.10-0064 2
d.10-0064 necessaria distinctio appetitus in naturalem et elicitem. De quo
- 11 d.11-0034 1
d.11-0034 distinctio obiectorum formalium sufficit illas distinguere. Non enim sunt
- 12 d.11-0035 8
d.11-0035 potentiae adeo universales; sed haec est sufficiens distinctio earum;
- 13 d.11-0090 1
d.11-0090 distinctio rerum sine sufficienti probatione non debet admitti.
- 14 d.11-0244 1
d.11-0244 distinctio et ordo hoc modo facile sumitur: appetitus versatur circa *
- 15 d.12-0108 2
d.12-0108 colligitur distinctio illa communis de actu voluntatis, elicito scilicet et
- 16 d.12-0700 2
d.12-0700 invenitur distinctio, quia in modo appetendi parum differunt; ergo

DISTINCTIONE

- 1 d.8-0404 5
d.8-0404 2 Quid sit de distinctione specierum, potentia cognoscens
- 2 d.8-0684 2
d.8-0684 de distinctione trium sensuum interiorum, hinc argumentum *

3 d.9-2375 1
d.9-2375 distinctione potest facile intelligi munus intellectus agentis, nam eadem *

4 d.9-2887 10
d.9-2887 eandem potentiam inter se et cum intellectu. De qua distinctione D

5 d.10-0389 1
d.10-0389 distinctione illa de actu quoad exercitium et quoad specificationem obiecti. *

6 d.11-0177 3
d.11-0177 6 De distinctione vero obiectorum irascibilis et concupiscibilis,

7 d.11-0512 5
d.11-0512 irascibili. Constat etiam de distinctione illorum. De quibus plura apud

8 d.12-0203 4
d.12-0203 inter se. Qua distinctione posita, nullum sequitur inconveniens et omnia

DISTINCTIONEM

1 d.9-0205 5
d.9-0205 Et ita ego arbitror distinctionem esse nullam, sed omnes *

2 d.9-1132 1
d.9-1132 distinctionem aliquam supponit inter rem abstractam et illam a qua

3 d.9-2634 5
d.9-2634 et in eis assignat distinctionem ex obiectis; et hoc 3 De Anima, tx 53,

4 d.9-2912 6
.9-2912 Dices: Si haec omnia neque distinctionem formalem arguunt

5 d.10-0143 6
d.10-0143 Experientia etiam docet istorum appetituum distinctionem, nam

6 d.11-0046 7
d.11-0046 Rationes tamen istae non videntur concludere distinctionem

7 d.11-0089 5
d.11-0089 Tandem rationes probantes hanc distinctionem non urgent, et

8 d.11-0112 6
d.11-0112 sunt et forte antiqui noluerunt distinctionem realem ponere, sed

9 d.11-0120 2
d.11-0120 qui distinctionem realem ponunt inter irascibilem et concupiscibilem,

10 d.11-0234 11
d.11-0234 loquendum est de his ac si essent plura, quia aliquam distinctionem *

11 d.11-0551 8
d.11-0551 actus iuvant. Forte etiam diversi humores causant distinctionem *

12 d.12-0198 1
d.12-0198 distinctionem ponere inter intellectum et voluntatem quam inter *

DISTINCTIONES

1 d.9-2627 3
d.9-2627 haberet innumeras distinctiones formales, nam quot habet actus

DISTINCTIONIS

1 d.9-2672 4
d.9-2672 16 Ad cuius distinctionis intelligentiam notandum est, 1,

DISTINCTIS

1 d.9-1440 2
d.9-1440 sensibilia distinctis et propriis conceptibus cognoscere; at vero subiectum

2 d.9-2360 1
d.9-2360 distinctis.

DISTINCTISSIME

1 d.9-1675 1
d.9-1675 distinctissime et per eam omnes proprietates eius cognoscuntur. Sed hic

DISTINCTIUS

1 d.14-0746 3
d.14-0746 substantiam suam distinctius aliquid de intelligentiis; ergo ut id possit, *

DISTINCTORUM

1 d.9-0975 4
d.9-0975 Item, quia si distinctorum praedicatorum species

DISTINCTOS

1 d.8-0217 1
d.8-0217 distinctos, diverso tamen modo, nam aliqui volunt sensum *

2 d.8-0248 1
d.8-0248 distinctos et reminiscentiam, quam ponit a memoria distinctam.

3 d.9-2919 1
d.9-2919 distinctos et in modo operandi valde differunt, nam unus operatur

4 d.11-0296 8
d.11-0296 bonum et virtualiter fugiunt malum, sed habent distinctos actus

DISTINCTUM

1 d.8-0527 3
d.8-0527 imaginativa habet distinctum actum a phantasia et potest diverso

2 d.9-0732 6
d.9-0732 singulare formando proprium conceptum et distinctum illius.

3 d.9-0817 4
d.9-0817 formare proprium et distinctum conceptum illius, ut Caietanus, supra,

4 d.9-1376 1
d.9-1376 distinctum conceptum rerum non sensibilibus per se.

5 d.9-1646 1
d.9-1646 distinctum conceptum earum.

6 d.10-0576 8
d.10-0576 produci aliquid, et insinuant illud esse realiter distinctum ab actu, *

DISTINGUAMUS

1 d.9-2645 1
d.9-2645 distinguamus virtutem calefaciendi a virtute illuminandi ad ostendendos

DISTINGUANTUR

1 d.8-0484 7
d.8-0484 Tandem, quod phantasia et memoria non distinguantur est

2 d.8-0504 7
d.8-0504 23 An istae potentiae formaliter tantum distinguantur. Sed dubitabis an

3 d.8-0505 5
d.8-0505 saltem hae potentiae formaliter distinguantur, dato non distingui *

4 d.9-0983 9
d.9-0983 etiam ignoraret an albedo et color aliquo modo distinguantur; ergo

5 d.9-2358 1
d.9-2358 distinguantur realiter, nam dicta omnia de his potentiis videntur id supponere. Et

6 d.9-2401 7
d.9-2401 Sed an dato non distingui realiter, distinguantur saltem formaliter?

7 d.12-0464 7
d.12-0464 12. An voluntas et liberum arbitrium distinguantur realiter. Ex quibus

DISTINGUAT

1 d.11-0236 1
d.11-0236 distinguat potentias, ut in simili diximus supra, agentes de intellectu

DISTINGUATUR

1 d.8-0474 5
d.8-0474 Praetera. Quod phantasia non distinguatur ab aestimativa

DISTINGUENDA

1 d.8-0251 8
d.8-0251 distingueretur communis sensus a phantasia, eadem esset distinguenda ab

DISTINGUENDAE

1 d.8-0525 8
d.8-0525 Item, si illo modo essent potentiae realiter distinguendae, non

DISTINGUENDAS

1 d.11-0092 6
d.11-0092 obiectorum non sunt sufficientes ad distinguendas potentias, quia *

2 d.12-0012 1
d.12-0012 distinguendas irascibilem et concupiscibilem secundum rem, sed

DISTINGUENDO

1 d.8-0257 7
d.8-0257 fundamentis, nempe ex obiectis et actibus distinguendo potentias, et ideo

2 d.9-1148 4
d.9-1148 perfecte comprehendendum obiectum, distinguendo omnia quae illi

DISTINGUENDUM

1 d.11-0233 6
d.11-0233 potentiae distinctae sive non, ad distinguendum tamen actus appetitus, *

2 d.12-0754 3
d.12-0754 Sed respondeo distinguendum esse rem cognitam et *

DISTINGUENTUR

1 d.8-0511 5
d.8-0511 cum definitiones sint diversae, distinguuntur formaliter potentiae.

DISTINGUERE

1 d.8-0361 1
d.8-0361 distinguere.

2 d.9-0613 7
d.9-0613 species intelligibiles abstrahuntur". Quibus locis videtur distinguere

3 d.9-1227 2
d.9-1227 realibus distinguere et illorum entitatem investigare; dialectici vero id

4 d.9-1758 5
d.9-1758 alio per proprias differentias distinguere, sed tantum concipiuntur

5 d.11-0034 6
d.11-0034 distinctio obiectorum formalium sufficit illas distinguere. Non enim sunt

6 d.11-0235 6
d.11-0235 habent in obiectis quae sufficit distinguere actus ipsos, quamvis non *

DISTINGUERENTUR

1 d.8-0379 6
d.8-0379 imaginationem non distingui, quia si distinguerentur, maxime ut *

2 d.8-0400 4
d.8-0400 Probatur, quia si distinguerentur, maxime quia una *

3 d.9-2626 1
d.9-2626 distinguerentur formaliter per diversitatem actuum, quaelibet potentia *

DISTINGUERETUR

1 d.8-0251 1
d.8-0251 distingueretur communis sensus a phantasia, eadem esset distinguenda ab

2 d.10-0472 5
d.10-0472 Item, si efficeret, non distingueretur concursus causae finalis

DISTINGUI

- 1 d.8-0379 3
d.8-0379 imaginationem non distingui, quia si distinguerentur, maxime ut *
- 2 d.8-0381 8
d.8-0381 probat aestimativam et memoriam inter se non distingui. Ponere *
- 3 d.8-0463 8
d.8-0463 munus sensus communis imaginativae; ergo sentit non distingui. Et in
- 4 d.8-0505 8
d.8-0505 saltem hae potentiae formaliter distinguantur, dato non distingui *
- 5 d.8-0506 4
d.8-0506 realiter. Nam videntur distingui, nam diversa nomina, et non *
- 6 d.8-0624 3
d.8-0624 dicit dupliciter distingui memoriam: aliam ratiocinativam *
- 7 d.9-2401 5
d.9-2401 Sed an dato non distingui realiter, distinguantur saltem formaliter?
- 8 d.9-2636 7
d.9-2636 speculativum, principium intelligendi. Et dicit plus distingui inter se
- 9 d.9-2715 1
d.9-2715 distingui essentialiter.
- 10 d.10-0580 5
d.10-0580 tali actu, formaliter tamen distingui. Quod est opinio D Thomae, 1 p, ‡
- 11 d.11-0070 1
d.11-0070 distingui realiter. Antecedens probatur. quia irascibilis versatur circa
- 12 d.11-0179 7
d.11-0179 curandum est, tamen quia saltem ratione distingui possunt et de illis
- 13 d.12-0196 3
d.12-0196 putant tantum distingui formaliter, ut Durandus, Scotus, et alii, in 1, d
- 14 d.12-0200 7
d.12-0200 Tamen nos cum D Thoma opinamur distingui realiter. Quod
- 15 d.12-0202 1
d.12-0202 distingui realiter ab essentia, probabilius multo est distingui etiam
- 16 d.12-0202 8
d.12-0202 distingui realiter ab essentia, probabilius multo est distingui etiam

17 d.12-0697 1
d.12-0697 distingui sicut intellectus. Et in angelis eorum perfectio maxime

18 d.13-0194 6
d.13-0194 gubernans illas, ita in proposito distingui potest. Et de particulari

DISTINGUIMUS

1 d.9-1760 1
d.9-1760 distinguimus illos per conceptus accidentales in ordine ad effectus, ut si

DISTINGUIT

1 d.8-0098 7
d.8-0098 4 Definiens autem Aristoteles phantasiam, prius distinguit illam

2 d.8-0237 4
d.8-0237 Quarta opinio quattuor distinguit sensus interiores, nempe

3 d.9-0739 3
d.9-0739 Item, intellectus distinguit hominem a Petro; ergo utriusque *

4 d.11-0016 9
d.11-0016 1 In hac quaestione est antiqua sententia quae distinguit appetitum

DISTINGUITUR

1 d.8-0426 6
d.8-0426 sub ratione insensata; ergo non distinguitur ab aestimativa. Ultima

2 d.8-0483 1
d.8-0483 distinguitur phantasia ab aestimativa.

3 d.8-0513 10
d.8-0513 interior est una potentia realiter et formaliter, solum quod distinguitur

4 d.9-0044 1
d.9-0044 distinguitur. Haec conclusio non est posita, ut iacet in textu, sed posita est

5 d.9-0244 2
d.9-0244 Metaphysicae, distinguitur ab ente mobili; ens vero ut est obiectum

6 d.9-1380 3
d.9-1380 proprius ut distinguitur contra communem. Et de hoc intelligitur

7 d.14-1230 1
d.14-1230 distinguitur contra supernaturalem; et ideo conatur D Thomas salvare

DISTINGUUNT

1 d.9-1764 6
d.9-1764 hoc modo et aliis similibus distinguunt theologi hierarchias et

2 d.9-2701 12
d.9-2701 videntur sequi D Thomas, 1.2, q 57, a 3, ad 3, distinguunt duplices

3 d.11-0193 5
d.11-0193 appetitivae, nam qui illam distinguunt in duas, concupiscibilem ponunt in *

DISTINGUUNTUR

1 d.8-0356 8
d.8-0356 Et confirmatur, 2, nam si istae potentiae distinguuntur,

2 d.8-0406 6
d.8-0406 sensata; ergo istae potentiae non distinguuntur. Et probo antecedens,

3 d.9-0182 12
d.9-0182 79, a 8, ad 1, et ideo in universalitate obiecti non distinguuntur.

4 d.9-0248 1
d.9-0248 distinguuntur.

5 d.9-2638 1
d.9-2638 distinguuntur realiter; ergo.

6 d.9-2650 1
d.9-2650 distinguuntur essentialiter, ergo nec habitus practicus et speculativus.

7 d.9-2654 6
d.9-2654 intrinsecos fines et obiecta formalia distinguuntur; nec est simile de

8 d.9-2666 3
d.9-2666 variis abstractionibus distinguuntur, de quibus etiam in suo loco

9 d.9-2670 2
d.9-2670 factivum distinguuntur ab Aristotele, 6 Metaphysicae, et 6

10 d.9-2705 3
d.9-2705 priores artes distinguuntur a prudentia, nam prudentia versatur circa

11 d.9-2914 1
d.9-2914 distinguuntur formaliter, semel dato non distinguuntur realiter.

12 d.9-2914 6
d.9-2914 distinguuntur formaliter, semel dato non distinguuntur realiter.

13 d.12-0619 5
d.12-0619 Confirmatur, nam ordines angelorum distinguuntur *

DISTINXERUNT

1 d.11-0113 2
d.11-0113 tantum distinxerunt haec duo munera eiusdem potentiae ad

2 d.11-0114 9
d.11-0114 exponendum melius eius actus et passiones, sicut etiam distinxerunt

DISTINXIMUS

1 d.11-0003 2
d.11-0003 Duos distinximus appetitus in praecedenti disputatione,

DISTINXIT

1 d.10-0003 3
d.10-0003 1 Quinque distinxit Aristoteles, in principio secundi libri,

DISTRAHI

1 d.12-0127 3
d.12-0127 intellectum numquam distrahi. Operationes etiam intellectus sunt a voluntate

DISTRAHITUR

1 d.11-0106 9
d.11-0106 actuum, nam una potentia, dum unum actum exercet, distrahitur ab aliis;

DISTRIBUITUR

1 d.14-1010 1
d.14-1010 distribuitur tantum pro effectibus naturalibus, ut excludantur

DIUTIUS

1 d.14-0419 5
d.14-0419 aliquando manere separata. Immo diutius deberet esse separata quam in

DIUTURNIUS

1 d.14-1338 6
d.14-1338 Dices: Quod magis naturale est, diuturnius est; esse autem in

DIUTURNO

1 d.14-0421 10
d.14-0421 statu habeat naturalem modum acquirendi species et non pro diuturno

DIVERSA

1 d.8-0010 4
d.8-0010 Tertia conclusio: Phantasia diversa est ab aestimatione,

2 d.8-0060 3
d.8-0060 sensibilia adeo diversa et saepe contraria? Quidam dicunt sensum *

3 d.8-0208 3
d.8-0208 discurrit per diversa loca et tempora, sensus etiam comitatur, et illa

4 d.8-0420 3
d.8-0420 iudicare inter diversa sensibilia, nisi cognosceret utrumque extremum, *

5 d.8-0438 4
d.8-0438 diversarum sit ita diversa ut sit tribuenda diversis potentiis. Nego item

6 d.8-0459 1
d.8-0459 diversa, ubi comparat imaginationem sensibus externis, et dicit esse

7 d.8-0506 6
d.8-0506 realiter. Nam videntur distingui, nam diversa nomina, et non *

8 d.8-0672 1
d.8-0672 diversa, scilicet Scripturae, dicta diversae fuerunt sententiae.

9 d.9-0025 8
d.9-0025 secundum se, et prout concernit materiam singularium, diversa tamen

10 d.9-0985 9
d.9-0985 coloris, nam si essent productae, possint cognosci ut diversa ea quae

11 d.9-0996 7
d.9-0996 intellectus, cognoscens singulare per propriam speciem, diversa *

12 d.9-2273 7
d.9-2273 idem intelligendum est de possibili, tamen diversa ratione.

13 d.9-2407 5
d.9-2407 valde necessaria ad explicanda diversa munera intellectus nostri. *

14 d.9-2639 2
d.9-2639 Item, diversa obiecta et actus istorum intellectuum arguunt in

- 15 d.9-2906 5
d.9-2906 Et haec sunt nomina diversa intellectui imposita, nam de aliis *
- 16 d.10-0015 5
d.10-0015 Prima conclusio: Potentia appetitiva diversa est ab aliis
- 17 d.10-0080 8
d.10-0080 modum et iuxta diversam rationem formae sequitur diversa ratio *
- 18 d.11-0015 10
d.11-0015 Utrum in appetitu sensitivo sint plures potentiae habentes obiecta diversa.
- 19 d.11-0298 7
d.11-0298 appetens bonum et fugiens malum sit diversa, ut quidam putarunt, quos
- 20 d.12-0152 8
d.12-0152 1, ubi de imperio agitur. Quae quaestio diversa est ab ea quam *
- 21 d.12-0573 8
d.12-0573 distinctae sequentes diversas cognitiones, et ideo ad diversa *
- 22 d.14-0272 7
d.14-0272 desinit esse in illo; est ergo diversa ratio de motu locali et de separatione a

DIVERSAE

- 1 d.8-0070 2
d.8-0070 quod diversae species semper recipiantur in diversis partibus.
- 2 d.8-0264 3
d.8-0264 diversarum rationum diversae sunt.
- 3 d.8-0511 4
d.8-0511 cum definitiones sint diversae, distinguuntur formaliter potentiae.
- 4 d.8-0672 5
d.8-0672 diversa, scilicet Scripturae, dicta diversae fuerunt sententiae.
- 5 d.8-0718 4
d.8-0718 modis; quarum laesiones diversae causae sunt ignotae. Sic etiam sensitiva
- 6 d.8-0720 9
d.8-0720 temperatum, et organum possit diversimode temperari, ita ut diversae
- 7 d.9-0203 13
d.9-0203 sint in hoc vel in illo subiecto, non variant speciem. Si sunt diversae,
- 8 d.9-0204 5
d.9-0204 etiam in quantum potentiae erunt diversae.

9 d.9-1248 6
d.9-1248 28 Et ex his conciliantur diversae opiniones in hac quaestione.

10 d.9-2740 6
d.9-2740 quomodo cognoscat futura. Et tandem diversae denominationes quae

11 d.9-2898 8
d.9-2898 pertinet habitus opinionis. Unde non sunt intelligendae diversae

12 d.10-0073 3
d.10-0073 quot sunt diversae inclinationes naturales. De hoc ergo appetitu non

13 d.10-0113 7
d.10-0113 Et confirmatur, nam in animalibus sunt diversae

14 d.10-0350 7
d.10-0350 Gothiphredo. Et de principio elicitive illam diversae fuerunt sententiae: *

15 d.11-0040 4
d.11-0040 ergo sunt potentiae diversae. Antecedens patet, quia irascibilis semper

16 d.11-0091 8
d.11-0091 Ad primam enim dicitur quod illae rationes diversae *

DIVERSAM

1 d.10-0080 4
d.10-0080 modum et iuxta diversam rationem formae sequitur diversa ratio *

DIVERSARUM

1 d.8-0264 1
d.8-0264 diversarum rationum diversae sunt.

2 d.8-0438 1
d.8-0438 diversarum sit ita diversa ut sit tribuenda diversis potentiis. Nego item

3 d.8-0722 5
d.8-0722 imaginationibus, cap 3, ait diversarum phreneticorum specierum *

DIVERSAS

1 d.8-0026 7
d.8-0026 supra explicatis distinctam, sive significant potentias diversas, sive

2 d.8-0062 3
d.8-0062 secundum illius diversas partes recipere species diversorum sensibilium.

- 3 d.8-0263 1
d.8-0263 diversas, nam potentiae cognoscentes per species sensibiles *
- 4 d.8-0266 7
d.8-0266 speculativum sunt actus diversi pertinentes ad diversas potentias; sed potentia
- 5 d.8-0418 4
d.8-0418 actus separabiles ad diversas potentias pertinentes.
- 6 d.8-0447 5
d.8-0447 supra, sed tantum significant diversas perfectiones quas iste sensus
- 7 d.8-0507 2
d.8-0507 synonyma, diversas saltem rationes significabunt.
- 8 d.8-0508 4
d.8-0508 Item, habere possunt diversas definitiones, nam sensus *
- 9 d.8-0519 4
d.8-0519 diversorum non faciunt diversas rationes formales potentiarum; sic
- 10 d.8-0723 1
d.8-0723 diversas reddit causas, nulla tamen certa est.
- 11 d.9-0997 6
d.9-0997 singularia, etiam eiusdem speciei, per diversas species intelligit, nam
- 12 d.9-2633 8
d.9-2633 practicum et speculativum duas partes animae genere diversas vocat,
- 13 d.9-2663 7
d.9-2663 duas latitudines habituum valde inter se diversas et distinctas rationes
- 14 d.9-2863 3
d.9-2863 non significant diversas potentias, sed unam et eandem diversis *
- 15 d.9-2900 9
d.9-2900 in evidentibus et in probabilibus, et ut sic diversas recipit
- 16 d.11-0191 8
d.11-0191 et finis, qui non possunt referri ad diversas potentias.
- 17 d.12-0573 3
d.12-0573 distinctae sequentes diversas cognitiones, et ideo ad diversa *
- 18 d.12-0575 7
d.12-0575 modo. Nec repugnat eandem animam per diversas potentias contraria

DIVERSI

1 d.8-0266 4
d.8-0266 speculativum sunt actus diversi pertinentes ad diversas potentias; sed potentia

2 d.10-0118 4
d.10-0118 cognoscentium sunt etiam diversi gradus appetituum. Unde sicut *

3 d.11-0550 7
d.11-0550 ad diversos actus efficiendos, et ideo diversi humores ad diversos

4 d.11-0551 5
d.11-0551 actus iuvant. Forte etiam diversi humores causant distinctionem *

DIVERSIFICANTUR

1 d.11-0488 4
d.11-0488 Qui quattuor actus diversificantur ex varia apprehensione boni

DIVERSIMODE

1 d.8-0719 3
d.8-0719 virtus interior diversimode laeditur, nam sicut requirit organum

2 d.8-0720 5
d.8-0720 temperatum, et organum possit diversimode temperari, ita ut diversae

3 d.9-0598 10
d.9-0598 assero non esse tres distinctas, sed unam et eandem diversimode *

4 d.9-1001 3
d.9-1001 repraesentant illa diversimode contracta; intellectus ergo habet virtutem

5 d.9-2183 9
d.9-2183 cum sit substantia actus” difficilia sunt et ideo diversimode

6 d.10-0051 2
d.10-0051 uterque diversimode movet, nam universalis, ut quiescens, id est ut

7 d.11-0553 6
d.11-0553 modo diffundantur per corpus, et diversimode communicetur

DIVERSIS

1 d.8-0070 7
d.8-0070 quod diversae species semper recipiantur in diversis partibus.

- 2 d.8-0438 8
d.8-0438 diversarum sit ita diversa ut sit tribuenda diversis potentiis. Nego item
- 3 d.8-0439 8
d.8-0439 iudicium practicum et speculativum fieri a potentiis diversis. Melius
- 4 d.8-0529 9
d.8-0529 sensus formaliter efficiens hos actus, qui a nobis diversis nominibus
- 5 d.9-0186 8
d.9-0186 differunt specie, tamen ut proprietates sunt a diversis essentiis *
- 6 d.9-0583 3
d.9-0583 haec actio diversis nominibus explicetur.
- 7 d.9-0998 4
d.9-0998 fuerunt abstractae a diversis phantasmatis; istae autem species
- 8 d.9-1809 3
d.9-1809 Qui omnes diversis viis procedunt, quas D Thomas, supra, *
- 9 d.9-2628 3
d.9-2628 diversos, tot diversis conceptibus potest concipi.
- 10 d.9-2863 9
d.9-2863 non significant diversas potentias, sed unam et eandem diversis *
- 11 d.9-2910 2
d.9-2910 significatam diversis nominibus, iuxta diversos conceptus
- 12 d.11-0067 12
d.11-0067 inter se connexi et ordinati ut non possint recte separari et diversis
- 13 d.11-0094 6
d.11-0094 subordinatae quod non possunt commode diversis potentiis tribui.
- 14 d.11-0247 5
d.11-0247 actuum; ista autem obiecta diversis modis respici possunt ab
- 15 d.11-0254 3
d.11-0254 et his diversis modis apprehensum diversos causat motus in appetitu,
- 16 d.11-0293 7
d.11-0293 et ab illa fugiunt, ideo sicut diversis actibus cognoscunt bonum suum
- 17 d.11-0549 7
d.11-0549 sensitivus sit in corporali organo, indiget diversis temperamentis

DIVERSISSIMA

1 d.9-1684 9
d.9-1684 4 Ultimo est notandum quod in hac re diversissima est ratio

DIVERSISSIMI

1 d.9-2362 1
d.9-2362 diversissimi. Principium enim agendi et patiendi sunt realiter

DIVERSISSIMUM

1 d.9-2370 9
d.9-2370 autem activa illarum, sed principium agendi illas est diversissimum a *

DIVERSITAS

1 d.8-0394 7
d.8-0394 collocatur sensus interior, non est illa diversitas dispositionum quae ab

DIVERSITATE

1 d.9-0224 9
d.9-0224 Et ratio constat ex dictis, et ex magna diversitate quae in

2 d.11-0105 5
d.11-0105 quia non provenit ex diversitate potentiarum, sed ex pluralitate *

DIVERSITATEM

1 d.9-1523 8
d.9-1523 nam ex his colligimus rerum perfectionem et diversitatem. Ex *

2 d.9-2626 4
d.9-2626 distinguerentur formaliter per diversitatem actuum, quaelibet potentia *

3 d.9-2640 3
d.9-2640 eis maiorem diversitatem.

4 d.10-0063 5
d.10-0063 animantibus tribuenda. Ut ergo diversitatem appetituum explicemus, est

DIVERSO

1 d.8-0217 2
d.8-0217 distinctos, diverso tamen modo, nam aliqui volunt sensum *

2 d.8-0465 10
d.8-0465 sensum communem et in vigilia et in somniis, sed diverso modo, *

3 d.8-0527 9
d.8-0527 imaginativa habet distinctum actum a phantasia et potest diverso

4 d.9-0210 3
d.9-0210 patet ex diverso modo intelligendi unius et alterius.

5 d.9-0918 7
d.9-0918 recta et curva, tamen sicut haec diverso modo se habet, ita intellectus

6 d.10-0124 3
d.10-0124 appetitus, ex diverso genere cognitionis sequitur diversum genus appetitus.

DIVERSORUM

1 d.8-0027 5
d.8-0027 eandem, prout est principium diversorum actuum. De quo statim.

2 d.8-0062 7
d.8-0062 secundum illius diversas partes recipere species diversorum sensibilium.

3 d.8-0519 1
d.8-0519 diversorum non faciunt diversas rationes formales potentiarum; sic

4 d.9-0999 1
d.9-0999 diversorum singularium partim in representatione conveniunt, dum *

5 d.11-0658 1
d.11-0658 diversorum mediorum inquisitio, nec in cognitione universalitas ut ex tali *

DIVERSOS

1 d.8-0038 9
d.8-0038 communis. Neque potest dici quod eadem anima per diversos sensus

2 d.8-0382 2
d.8-0382 autem diversos sensus internos, ut unus cognoscat in praesentia tantum,

3 d.8-0514 5
d.8-0514 ratione, secundum quod ad diversos actus comparatur, et *

4 d.8-0530 6
d.8-0530 nuncupantur, secundum quod ad actus diversos comparatur; et

5 d.9-2628 1
d.9-2628 diversos, tot diversis conceptibus potest concipi.

6 d.9-2646 1
d.9-2646 diversos effectus eiusdem potentiae.

7 d.9-2910 5
d.9-2910 significatam diversis nominibus, iuxta diversos conceptus

8 d.10-0105 3
d.10-0105 nisi secundum diversos gradus cognitionis, ut infra. Appetitus autem

9 d.10-0117 7
d.10-0117 conclusio quae ex prima sequitur: Secundum diversos gradus rerum

10 d.11-0254 6
d.11-0254 et his diversis modis apprehensum diversos causat motus in appetitu,

11 d.11-0550 2
d.11-0550 ad diversos actus efficiendos, et ideo diversi humores ad diversos

12 d.11-0550 10
d.11-0550 ad diversos actus efficiendos, et ideo diversi humores ad diversos

DIVERSUM

1 d.8-0008 4
d.8-0008 Secunda conclusio: Sentire diversum est ab intelligere

2 d.8-0297 1
d.8-0297 diversum modum memorandi in reminiscencia.

3 d.8-0733 5
d.8-0733 etiam sensus interior postulat diversum temperamentum, quod potest

4 d.9-0096 7
d.9-0096 intellectus. Debet enim eius obiectum esse diversum ab obiecto voluntatis.

5 d.9-0211 7
d.9-0211 Et ideo dico differre specie, propter diversum modum *

6 d.9-1667 5
d.9-1667 ad aptitudinem, nam valde diversum est cognoscere rem actu esse vel

7 d.10-0079 10
d.10-0079 D Thomas, nam appetitus sequitur formam, et ideo iuxta diversum

8 d.10-0124 7
d.10-0124 appetitus, ex diverso genere cognitionis sequitur diversum genus appetitus.

DIVIDENDI

1 d.8-0397 5
d.8-0397 veram, quando est necessitas dividendi potentias; hic autem nulla est.

DIVIDENDUM

1 d.9-1155 1
d.9-1155 dividendum coniuncta et penetrandum quid sit unicuique proprium.

DIVIDENTIS

1 d.11-0354 7
d.11-0354 Item, transacto contactu gladii vel rei dividensis, sentitur *

DIVIDERE

1 d.8-0177 1
d.8-0177 dividere. Sed haec virtus excedit limites partis sensitivae, ut supra

2 d.9-1439 7
d.9-1439 quia intellectus noster natus est adunata dividere, potest haec

DIVIDI

1 d.8-0490 6
d.8-0490 determinentur ad particularia obiecta et dividi in plures. Et praeterea quod

2 d.14-0918 5
d.14-0918 1 Nota has res dividi in tria genera: quaedam sunt singulares,

DIVINA

1 d.9-0260 8
d.9-0260 proprium est illi illimitatae essentiae, qualis est divina, nam illa *

2 d.9-0746 3
d.9-0746 Item, fides divina saepe est singularium materialium, ut v.g

3 d.9-1785 5
d.9-1785 tum de ipsa parte divina, tum de his quae nosse cupimus, facultas

4 d.9-1818 6
d.9-1818 loquens de Deo et intellectione divina, inquit illi talem inesse

5 d.9-2037 1
d.9-2037 divina intelligimus, occurrit imaginatio proponens typos et figuras; et

6 d.9-2884 1
d.9-2884 divina, dicitur “ratio superior”. Similiter circa res humanas versatur

7 d.10-0145 1
d.10-0145 divina.

8 d.12-0534 2
d.12-0534 voluntate divina, non potest non operari, transeat, nihilominus tamen *

9 d.14-0173 6
d.14-0173 locutas esse in corporibus. Quod divina virtute fecisse, non naturaliter,

10 d.14-0612 10
d.14-0612 concurrat cum illo ad intellectionem, ad modum quo essentia divina

DIVINAE

1 d.9-2344 1
d.9-2344 divinae visionis; unde in actu huius potentiae beatitudo nostra consistit.

2 d.9-2853 3
d.9-2853 dummodo subdantur divinae potestati, vel quia sunt a Deo revelatae,

3 d.12-0226 1
d.12-0226 divinae ut possit exire in actum; posita autem Dei voluntate, non

DIVINAM

1 d.9-1783 4
d.9-1783 nobilem aeternam atque divinam minus contemplari tum possumus,

2 d.10-0187 1
d.10-0187 divinam voluntatem est, quae est summa ratio mali.

3 d.10-0206 9
d.10-0206 q 2, ait quod angeli potuerunt appetere aequalitatem divinam,

4 d.14-0930 9
d.14-0930 aliquam affectionem vel per naturalem habitudinem vel per divinam *

5 d.14-0969 3
d.14-0969 vel per divinam essentiam, quam vident, vel per species eorum, idque

DIVINAS

1 d.9-2046 2
d.9-2046 revelationes divinas, ut D Thomas dicit, 2 Contra Gentes, cap 81; et Sacra

2 d.9-2877 9
d.9-2877 Haec autem ratiocinatio fieri potest vel circa res divinas et *

3 d.9-2878 11
d.9-2878 aeternas, aut circa res humanas et caducas. Circa res autem divinas *

DIVINI

1 d.9-1919 5
d.9-1919 Ethicorum, ait quod viri divini et heroici ita sunt attentivi in *

DIVINIS

1 d.9-1697 4
d.9-1697 Dionysius, 7 De divinis nominibus, et De caelesti hierarchia, cap 1, *

2 d.9-1843 3
d.9-1843 Dionysius, De divinis nominibus, triplicem assignat, quamvis de

3 d.9-1967 7
d.9-1967 Idem sentit Dionysius, cap 2 De divinis nominibus, De caelesti

4 d.10-0216 9
d.10-0216 animi causa malus sit.” Et D Dionysius, De divinis nominibus, cc. 4 et

DIVINITUS

1 d.14-0711 1
d.14-0711 divinitus impressam. De aliis vero animabus nihil dicit.

DIVINO

1 d.10-0276 7
d.10-0276 implet appetitum suum, quem de malo divino habet, ideo iam

2 d.10-0504 3
d.10-0504 a Verbo divino, quia est accidens, illud vero substantia, quod non

DIVINORUM

1 d.9-0272 5
d.9-0272 Menone, ex Socrate et divinorum hominum testimoniis, asseruit *

2 d.9-1821 2
d.9-1821 contemplatione divinorum.

DIVINUM

1 d.9-1968 9
d.9-1968 hierarchia, cap 1, inquit: "Impossibile est nobis superlucere divinum

2 d.10-0499 6
d.10-0499 5 arguit Caietanus, quoniam Verbum divinum, quod est *

3 d.10-0559 1
d.10-0559 divinum est persona intelligens et amans, et ideo potuit producere

DIVINUS

1 d.9-0895 8
d.9-0895 perfectionem, multo perfectiores sunt intellectus angeli et divinus, et

DIVISIO

1 d.8-0493 3
d.8-0493 sensitivis invenitur divisio et determinatio ad particularia obiecta, *

2 d.9-2483 6
d.9-2483 speculativa est, alias vana esset divisio scientiarum in practicas et

3 d.11-0338 2
d.11-0338 est divisio seu solutio partium. Et Galenus videtur id docere, lib De

4 d.11-0358 8
d.11-0358 convertat ad locum doloris, nescit an sit divisio facta. Et ratio est, quia

5 d.11-0384 7
d.11-0384 dolor, quod sentitur non est ipsa divisio, quae cito transit, et fere tempore

6 d.12-0071 6
d.12-0071 4 Et hinc colligitur prima divisio actuum voluntatis, nam quidam

DIVISIONE

1 d.11-0348 6
d.11-0348 Item, saepe fit dolor sine divisione ulla.

2 d.11-0356 6
d.11-0356 Item, quando dolor causatur ex divisione, saepe tactus non

3 d.11-0360 2
d.11-0360 ex divisione; hunc autem numerum non potest tactus cognoscere, nam

4 d.11-0383 8
d.11-0383 temperamento resultat. Similiter quando ex incisione et divisione causatur *

5 d.11-0385 7
d.11-0385 divisionis nullus est dolor, sed facta divisione succedit illi aliquis *

DIVISIONEM

1 d.8-0495 4
d.8-0495 nec ratio fingendi divisionem, sed comparando hanc potentiam ad

2 d.9-0004 2
d.9-0004 secundum divisionem graecorum; iuxta divisionem autem *

3 d.9-0004 5
d.9-0004 secundum divisionem graecorum; iuxta divisionem autem *

4 d.11-0349 4
d.11-0349 Sed dicunt alii divisionem non esse adaequatam causam doloris,

5 d.11-0351 5
d.11-0351 proprio sensibili rei causantis divisionem, ut cognita, v.g, acutie *

6 d.11-0357 4
d.11-0357 sentit neque cognoscit divisionem. Saepe enim, nisi homo oculos

7 d.11-0359 2
d.11-0359 cognoscere divisionem est cognoscere numerum partium resultantium

8 d.12-0208 1
d.12-0208 divisionem necesse est scire quomodo Deus posset certo cognoscere

DIVISIONIS

1 d.11-0385 1
d.11-0385 divisionis nullus est dolor, sed facta divisione succedit illi aliquis *

DIVITIS

1 d.9-0805 3
d.9-0805 illo colloquio divitis cum Abraham, quod refertur in Evangelio. *

DIXERUNT

1 d.10-0351 2
d.10-0351 Quidam dixerunt huiusmodi actum fieri ab obiecto appetibili

2 d.12-0258 8
d.12-0258 Eumdem fere errorem secuti sunt Priscillianistae, qui dixerunt

DIXI

1 d.9-0526 12
d.9-0526 interioribus, q 2, nam ad eum modum quo ibi, ultimo loco, dixi fieri species in

2 d.10-0252 9
d.10-0252 4 Est tamen notandum circa conclusionem quod non dixi

3 d.11-0640 8
d.11-0640 voluntate. Quod Caietanus consequenter concedit. Tamen, ut dixi, est

4 d.14-0168 2
d.14-0168 Et dixi “naturaliter”, quia supernaturaliter potest anima pati a

5 d.14-0729 6
d.14-0729 negantium species singularium, et ideo dixi supra quod in hoc est maius *

DIXIMUS

1 d.8-0336 5
d.8-0336 coniunctione ad intellectum, ut diximus.

2 d.8-0744 9
d.8-0744 proveniunt varii effectus in corpore. Imaginatio etiam, ut diximus,

3 d.9-0139 8
d.9-0139 ordinetur vel referatur, sicut in habitibus saepius diximus, et in sensibus

4 d.9-1008 1
d.9-1008 diximus quod ad primam conceptionem rei universalis non est *

5 d.9-1023 5
d.9-1023 Confirmatur, quia similiter supra diximus de *

6 d.9-1064 1
d.9-1064 diximus 1 Physicorum, nempe universaliora esse prius cognoscibilia minus

7 d.9-1178 7
d.9-1178 realiter in ipsa natura, quia, ut diximus, natura realiter non est

8 d.9-1449 8
d.9-1449 Haec conclusio explicatur optime per ea quae diximus

9 d.9-1452 4
d.9-1452 quae de imaginativa diximus, nempe primo concipere sensibilia

- 10 d.9-1584 2
d.9-1584 eius diximus; ergo per alienas species, nempe per actus, devenit
- 11 d.9-1707 8
d.9-1707 tractari, et in 8 etiam Physicorum nonnulla diximus.
- 12 d.9-2161 11
d.9-2161 concludit illum motum esse a virtute intrinseca, ut etiam ibi diximus.
- 13 d.9-2262 3
d.9-2262 etiam supra diximus, nam multiplicata forma, multiplicantur eius
- 14 d.9-2667 2
d.9-2667 plura diximus.
- 15 d.9-2707 10
d.9-2707 actionis. Artes vero sunt circa agibile secundum quid, ut diximus.
- 16 d.9-2712 10
d.9-2712 quia dirigit speculationem, ut speculatio est, ut suo loco diximus.
- 17 d.10-0065 1
d.10-0065 diximus 1 Physicorum, cap 8, q 4. Dicitur enim appetitus quaelibet
- 18 d.10-0159 5
d.10-0159 omnia illa ad quae diximus esse necessarium appetitum.
- 19 d.10-0594 2
d.10-0594 principio diximus.
- 20 d.11-0236 6
d.11-0236 distinguat potentias, ut in simili diximus supra, agentes de intellectu
- 21 d.11-0560 1
d.11-0560 diximus habere duplicem appetitum: rationalem et sensitivum, de *
- 22 d.12-0143 7
d.12-0143 et voluntatem manet difficultas, nam supra diximus appetitum sequi
- 23 d.12-0806 5
d.12-0806 tum propter ea quae diximus, tum quia satis est quod communiter et
- 24 d.13-0019 2
d.13-0019 hactenus diximus. In contrarium est, quia actus et obiectum huius
- 25 d.13-0073 7
d.13-0073 eum modum quo de caeli motu diximus ex parte caeli tantum esse *
- 26 d.14-0664 8
d.14-0664 Ista solutio iuvatur ex multis quae supra diximus, d 9, de

DIXIT

1 d.8-0212 5
d.8-0212 discursu intellectus. Et ideo dixit Aristoteles quod quando pollut *

2 d.9-2170 5
d.9-2170 Philoponus. Nam postquam Aristoteles dixit in omni natura esse agens et

3 d.9-2210 5
d.9-2210 nam de hoc iam dixit Aristoteles quod non intelligit, quia non est

4 d.9-2685 3
d.9-2685 Et ideo dixit Aristoteles quod magis vituperatur prudens si *

5 d.9-2954 9
d.9-2954 ideo Durandus, in 2, d 39, q 4, dixit conscientiam esse habitum

6 d.10-0590 11
d.10-0590 dicitur esse amans in re amata. Propter quod quidam philosophus dixit

7 d.11-0251 7
d.11-0251 in quantum praesens consideratur, nam in quantum praeteritum dixit

8 d.11-0414 3
d.11-0414 ideo Sapiens dixit quod signum laevitatis est risus et stultitiae. Et

9 d.12-0356 11
d.12-0356 cap 12; et Augustinus, Ps 57. Et ideo postquam Deus dixit:

DOCEBIT

1 d.9-1837 7
d.9-1837 cognoscere, quod velint nolint experientia illos docebit. Omnes etiam

DOCENS

1 d.9-2773 6
d.9-2773 Unde huic sententiae favet fides, docens animam memorari

DOCENT

1 d.8-0616 1
d.8-0616 docent cognitionem rerum absentium, nam formica eam semitam semper

DOCERE

1 d.9-1019 4
d.9-1019 Unde experientia videtur docere quod postquam *

- 2 d.9-1977 2
d.9-1977 volumus docere aliquid, sensibilia exempla quaerimus, quasi materiam
- 3 d.11-0315 5
d.11-0315 appetitu. Experientia enim videtur docere esse in ipso membro, nam ibi
- 4 d.11-0316 5
d.11-0316 sentitur dolor. Quod videtur docere D Thomas, in 3, d 15, q 2; et *
- 5 d.11-0318 4
d.11-0318 Contrarium autem videtur docere ratio, nam dolor est de malo
- 6 d.11-0338 10
d.11-0338 est divisio seu solutio partium. Et Galenus videtur id docere, lib De
- 7 d.12-0393 6
d.12-0393 odio habere. Quam sententiam videtur docere D Thomas, 1 p, q 83,
- 8 d.13-0076 4
d.13-0076 Hanc sententiam videtur docere Aristoteles, hic, lib De
- 9 d.13-0080 3
d.13-0080 Idem videtur docere D Thomas, 1 p, q 75, a 3, ad 3, ubi ait
- 10 d.13-0285 4
d.13-0285 hoc satis videtur docere experientia. Crediderim tamen quod *
- 11 d.14-0931 7
d.14-0931 ordinationem. Et ibi, ad 1, videtur docere quod anima separata, per

DOCET

- 1 d.8-0016 6
d.8-0016 interiorem motum appellamus phantasiam. Haec docet Aristoteles de
- 2 d.8-0139 11
d.8-0139 si nulla sit opinio vel probabilitas mali eventuri, ut experientia docet.
- 3 d.8-0199 7
d.8-0199 Tamen, ibidem, Aristoteles, cap 2, aperte docet esse virtutem
- 4 d.8-0375 2
d.8-0375 experientia docet, nam si imaginamur circa eamdem rem, quam *
- 5 d.8-0393 5
d.8-0393 dispositio. Et experientia ipsa docet quod in illa parte cerebri, in qua
- 6 d.8-0467 1
d.8-0467 docet sensum communem conservare species iam acceptas, quod est

- 7 d.8-0706 5
d.8-0706 cap 10, alio modo docet esse constitutos illos ventriculos, nam in *
- 8 d.8-0726 5
d.8-0726 quod sic, nam experientia docet posse aliquem esse phreneticum et *
- 9 d.9-0649 5
d.9-0649 in illis verbis aperte docet D Thomas illa tria supra dicta non esse tres
- 10 d.9-1144 3
d.9-1144 ut experientia docet.
- 11 d.9-1917 7
d.9-1917 operantibus, potest intellectus operari, ut experientia docet, et maxime
- 12 d.9-1972 4
d.9-1972 Et experientia idem docet:
- 13 d.9-2035 11
d.9-2035 repraesentantur in phantasmate, vel quae ex illo deduci possunt. Ita docet
- 14 d.9-2047 6
d.9-2047 Scriptura id confirmat, nam communiter docet revelationes factas
- 15 d.9-2054 2
d.9-2054 Ita docet D Thomas, 2.2, q 173, a 3; De veritate, q 12, a 3, ad 1.
- 16 d.9-2242 5
d.9-2242 illa dirigitur, ut idem docet Aristoteles, I Ethicorum, cap ultimo; et lib
- 17 d.9-2413 10
d.9-2413 potissime differre ex parte finis, ut Aristoteles, dictis locis, docet, nam
- 18 d.9-2719 9
d.9-2719 et dona Spiritus Sancti, quae illi correspondent, ut docet D Thomas,
- 19 d.9-2743 4
d.9-2743 praeterita, ut experientia docet, tamen de modo est difficultas, nam
- 20 d.10-0143 3
d.10-0143 Experientia etiam docet istorum appetituum distinctionem, nam
- 21 d.10-0515 5
d.10-0515 voluntatis specificari a fine; docet ergo finem esse principium agendi in
- 22 d.10-0563 7
d.10-0563 Ad sextum respondetur quod Aristoteles ibi docet primum

- 23 d.11-0412 7
d.11-0412 Et hoc verius apparet, nam experientia docet res, quantumvis
- 24 d.11-0455 6
d.11-0455 potest esse discursus, ut optime docet D Thomas, 4 Contra Gentes, cap
- 25 d.11-0470 7
d.11-0470 lacrymarum humor quidam sanguinis, serus, ut docet Aristoteles,
- 26 d.11-0682 9
d.11-0682 intellectu et voluntate existentibus moveri saepe appetitum, quod docet D
- 27 d.13-0057 12
d.13-0057 inclusum ut possit unum in alio moveri quasi in cardine. Quod docet *
- 28 d.13-0084 3
d.13-0084 moveri.” Idem docet 2 Contra Gentes, cap 82, ubi Ferrariensis late; *
- 29 d.13-0242 1
d.13-0242 docet, tx 57, ubi ait quod sicut illis inest motus, ita et imaginatio.
- 30 d.13-0267 2
d.13-0267 experientia docet.
- 31 d.14-0138 3
d.14-0138 Et fides docet animam Christi descendisse ad inferos.
- 32 d.14-0171 1
d.14-0171 docet D Thomas, 3 p, q 45, a 3, ad 2; Abulensis, Mt 17, qq 54 et 55;
- 33 d.14-0174 1
d.14-0174 docet D Thomas, supra, et 1 p, q 110, a 1; et q 117, a 4. Unde
- 34 d.14-0876 2
d.14-0876 Thomas docet; ergo habet propriam eorum cognitionem.
- 35 d.14-0914 3
d.14-0914 modus sit, docet D Thomas, 1 p, q 107. Ego tamen puto illum *

DOCETUR

- 1 d.14-0072 6
d.14-0072 communicari corpori, sicut de existentia docetur a D Thoma;

DOCILEM

- 1 d.8-0625 8
d.8-0625 praeteritorum et a natura prudentem, aliam vero docilem; et inquit apibus et

DOCTORES

1 d.9-0597 7
d.9-0597 discipuli D Thomae, et fere omnes doctores, quas ego non nego, sed

2 d.9-2753 1
d.9-2753 doctores; D Thomas, 2 Contra Gentes, cap 74; Cicero, Tusculana 1.

3 d.10-0571 7
d.10-0571 12 De termino vero illius, licet doctores dissentiant Scotus, in 1,

DOCTR.

1 d.8-0244 9
d.8-0244 distinctam a phantasia. Tribuitur Avicennae, fen 1 can, doctr 6, cap 5.

DOCTRINA

1 d.8-0627 1
d.8-0627 doctrina desumpta est ex Aristotele, 1 Metaphysicae, cap 1, ubi ait quod

2 d.9-0005 6
d.9-0005 Commentatoris, a tx 1, cuius doctrina his textibus continetur.

3 d.9-0594 7
d.9-0594 id est secundum quod abstrahuntur. Eadem doctrina colligitur ex locis

4 d.9-1598 3
d.9-1598 Haec est doctrina D Thomae, supra, a 1, quae de se satis clara

5 d.9-1776 3
d.9-1776 9 Et doctrina istarum conclusionum est sine dubio Aristotelis, hoc

6 d.9-1828 5
d.9-1828 10 In hac etiam doctrina thomistae et scotistae dissentiunt, nam

7 d.11-0580 3
d.11-0580 Ex cuius doctrina, nota quod appetitus sensitivus non potest

DOCTRINAE

1 d.9-0082 2
d.9-0082 ordo doctrinae, et ideo breviter examinabitur.

2 d.12-0599 8
d.12-0599 postquam de illis singillatim dictum est, complementum doctrinae

DOCTRINAM

1 d.10-0010 5
d.10-0010 2 Et ideo reliquam doctrinam ab illo traditam breviter

DOCUIT

1 d.9-1518 2
d.9-1518 Aristoteles docuit supra in prooemio, lib 1. Quia enim intellectus noster

2 d.9-1856 7
d.9-1856 8 Physicorum, et 12 Metaphysicae. Et docuit D Paulus, ad Rom 1:

DOLENS

1 d.11-0380 2
d.11-0380 sentit, dolens non est calor neque calefactio, nam si separes manum, *

DOLERE

1 d.11-0332 10
d.11-0332 peccatorum. Ibi enim duo sunt, scilicet peccata cognoscere et dolere de

DOLET

1 d.11-0314 11
d.11-0314 De quo difficile est scire an sit in membro quod dolet an in *

DOLOR

1 d.11-0308 9
d.11-0308 5 Circa quam tristitiam est specialiter notandum quod dolor

2 d.11-0312 7
d.11-0312 manifeste est in appetitu. At vero dolor est de malo praesenti, quod

3 d.11-0316 2
d.11-0316 sentitur dolor. Quod videtur docere D Thomas, in 3, d 15, q 2; et *

4 d.11-0318 7
d.11-0318 Contrarium autem videtur docere ratio, nam dolor est de malo

5 d.11-0323 3
d.11-0323 Confirmatur, nam dolor delectationi contrariatur; ergo fit

6 d.11-0328 4
d.11-0328 sentit dolorem, tamen dolor ipse perficitur in appetitu. Unde proprie

- 7 d.11-0329 11
d.11-0329 loquendo causa doloris et cognitio illius est in exteriori membro, dolor
- 8 d.11-0334 2
d.11-0334 intellectu, dolor vero in voluntate. Sic in proposito.
- 9 d.11-0337 11
d.11-0337 causam doloris. Nam Aristoteles, 6 Topicorum, cap 3, ait quod dolor
- 10 d.11-0348 4
d.11-0348 Item, saepe fit dolor sine divisione ulla.
- 11 d.11-0355 2
d.11-0355 vehemens dolor, et tamen tunc non sentitur acuties gladio.
- 12 d.11-0356 3
d.11-0356 Item, quando dolor causatur ex divisione, saepe tactus non
- 13 d.11-0376 4
d.11-0376 7 Quid sit dolor. Quapropter dicendum quod in dolore non est
- 14 d.11-0379 9
d.11-0379 dici potest, ut quando ex calefactione excessiva fit dolor, quem tactus
- 15 d.11-0381 6
d.11-0381 effective cessat calefactio, et tamen dolor sentitur et vehementius; est
- 16 d.11-0384 1
d.11-0384 dolor, quod sentitur non est ipsa divisio, quae cito transit, et fere tempore
- 17 d.11-0385 4
d.11-0385 divisionis nullus est dolor, sed facta divisione succedit illi aliquis *

DOLORE

- 1 d.11-0322 4
d.11-0322 Portius, lib de Dolore, cap 10.
- 2 d.11-0325 7
d.11-0325 6 Dicendum tamen breviter quod in dolore duo sunt, scilicet *
- 3 d.11-0341 3
d.11-0341 lib De dolore, cc 3 et 4.
- 4 d.11-0376 9
d.11-0376 7 Quid sit dolor. Quapropter dicendum quod in dolore non est
- 5 d.11-0393 9
d.11-0393 enumeratione, quia non potest fingi aliud quod in dolore sentiatur, ut

6 d.11-0398 3
d.11-0398 praecipue ex dolore et delectatione, causari in corpore humano *

7 d.11-0464 6
d.11-0464 provenire, scilicet ex tristitia vel dolore, nam sicut delectatione cor *

DOLOREM

1 d.10-0039 9
d.10-0039 animalibus imperfecta quaedam est imaginatio et appetitus, nam dolorem

2 d.11-0328 2
d.11-0328 sentit dolorem, tamen dolor ipse perficitur in appetitu. Unde proprie

3 d.11-0331 6
d.11-0331 Quod explicatur per analogiam ad dolorem spiritualem

4 d.11-0346 2
d.11-0346 causat dolorem, illud est remote; proxime autem aliquod proprium

5 d.11-0352 9
d.11-0352 gladii. Hoc tamen non satisfacit. Patet enim experientia dolorem causari

6 d.11-0364 7
d.11-0364 organo tactus, quae dum sentitur causat dolorem. Haec est sententia

7 d.11-0368 4
d.11-0368 qualitatum, tactus percipiens dolorem, perciperet etiam illam *

8 d.11-0374 2
d.11-0374 sentire dolorem et nescire an calore an frigiditate proveniat, et ideo *

9 d.11-0389 7
d.11-0389 immutare tactum et violentiam inferre et dolorem. Ita hoc explicat Portius,

DOLORI

1 d.11-0396 2
d.11-0396 quae dolori opponitur.

DOLORIFERA

1 d.11-0378 9
d.11-0378 sed aliqua qualitas ex his resultans, quae quidem “dolorifera qualitas”

2 d.11-0386 7
d.11-0386 humor distemperationem causans, et inde resultat dolorifera qualitas

DOLORIS

- 1 d.11-0329 3
d.11-0329 loquendo causa doloris et cognitio illius est in exteriori membro, dolor
- 2 d.11-0333 3
d.11-0333 illis. Causa doloris sunt peccata cognita, quia talis cognitio est in *
- 3 d.11-0336 1
d.11-0336 doloris. Multi putant solam dissolutionem continui esse sufficientem
- 4 d.11-0337 2
d.11-0337 causam doloris. Nam Aristoteles, 6 Topicorum, cap 3, ait quod dolor
- 5 d.11-0343 6
d.11-0343 Collectaneorum, cap 31, nam causa doloris debet tactu percipi; scissio autem
- 6 d.11-0349 9
d.11-0349 Sed dicunt alii divisionem non esse adaequatam causam doloris,
- 7 d.11-0358 4
d.11-0358 convertat ad locum doloris, nescit an sit divisio facta. Et ratio est, quia
- 8 d.11-0363 4
d.11-0363 Alii ergo dicunt doloris causam esse intemperiem causatam in
- 9 d.11-0367 3
d.11-0367 esset causa doloris, cum illa intemperies proveniat ex excessu primarum

DOLOROSA

- 1 d.11-0026 7
d.11-0026 illius, nam saepe prosequitur tristitia et dolorosa sensui, sed appetit

DOMINABITUR

- 1 d.12-0566 9
d.12-0566 resistere et dominari influentiae caeli, iuxta illud: "Sapiens dominabitur

DOMINARI

- 1 d.12-0566 3
d.12-0566 resistere et dominari influentiae caeli, iuxta illud: "Sapiens dominabitur

DOMINICAE

1 d.9-1762 7
d.9-1762 Gabrielem concipimus sub ratione nuntii Incarnationis dominicae;

DOMINII

1 d.12-0352 5
d.12-0352 quod homo est capax dominii et quod est malum auferre ab aliquo

DOMINIO

1 d.12-0354 8
d.12-0354 libere uti rebus suis; et in hoc dominio actionum suarum consistit quod

DOMINIUM

1 d.10-0466 6
d.10-0466 liberis, quia circa illos habet dominium ipsa potentia, et ita non

2 d.12-0305 3
d.12-0305 libertatem et dominium suarum operationum seu actionum.

3 d.12-0349 3
d.12-0349 actionum; quod dominium in hoc consistit quod possit pro libertate sua

4 d.12-0353 6
d.12-0353 quod suum est; illud autem dominium in hoc consistit quod possit

5 d.12-0553 5
d.12-0553 modo quo caelum habeat dominium circa operationes voluntatis *

6 d.12-0559 1
d.12-0559 dominium, quia istae potentiae sunt spirituales et altioris ordinis, nam *

7 d.12-0587 6
d.12-0587 intrinseco. Dicit enim intrinsecum quoddam dominium supra actus

DOMINO

1 d.11-0567 6
d.11-0567 principatu despotico, ut subditur servus domino et instrumentum artificii. Et

2 d.12-0348 7
d.12-0348 Praeterea. Homo ex natura sua est dominus suarum *

3 d.12-0351 3
d.12-0351 homo est dominus aliarum rerum, nam omnis naturalis ratio dictat

4 d.12-0583 5
d.12-583 Est enim omnipotens et dominus voluntatis. Neque est simile quod in *

DONA

1 d.9-2719 2
d.9-2719 et dona Spiritus Sancti, quae illi correspondent, ut docet D Thomas,

2 d.14-0342 10
d.14-0342 licet forte in parte sensitiva sint virtutes infusae et dona Spiritus Sancti,

DONIS

1 d.14-0336 9
d.14-0336 Pauli patet ex contextu. Ibi enim comparat charitatem donis, et illam *

DONO

1 d.14-0317 10
d.14-0317 anima separata non manet in puris naturalibus, sed vel dono gloriae

2 d.14-0334 6
d.14-0334 conversione ad phantasmata, sed de dono scientiae, quod comitatur fidem

DONUM

1 d.12-0283 4
d.12-0283 Meritum dicitur esse donum de gratia et libertate: Albertus

DORMIENTES

1 d.8-0189 9
d.8-0189 disconvenientis, licet illam praesentem non habeat, ut canes dormientes

DORMIENTIBUS

1 d.9-2041 1
d.9-2041 dormientibus fit; tamen si sensus externi sint ligati, non propter *

DORMIENTIS

1 d.9-2044 5
d.9-2044 Sed contra. Nam intellectus dormientis est aptior ad *

2 d.9-2055 3
d.9-2055 Tamen intellectus dormientis non est aptus ad ferendum iudicium de

DORMIT

1 d.9-2056 6
d.9-2056 rebus revelatis, nam dum homo dormit non habet liberum iudicium

DORMIUNT

1 d.8-0644 4
d.8-0644 refert apes, cum dormiunt, ab una vigilante summo mane excitari;

DUABUS

1 d.9-2398 11
d.9-2398 potentiae. Et omnia quae de his intellectibus dicuntur, ut de duabus *

2 d.11-0643 6
d.11-0643 et recte vivitur”; idem De duabus animabus contra Manichaeos, cap 10, et

3 d.14-0050 1
d.14-0050 duabus partibus subsistentibus, illa vero non.

DUAE

1 d.8-0157 12
d.8-0157 Sed forte id non est necessarium, quia istae duo non sunt duae *

2 d.9-1149 4
d.9-1149 conveniunt. Unde hae duae abstractiones se invicem iuvant et sibi

3 d.9-2078 5
d.9-2078 2 Ex hoc colliguntur duae differentiae inter has potentias:

4 d.9-2613 7
d.9-2613 Intellectus practicus et speculativus non sunt duae, sed una potentia

5 d.9-2637 7
d.9-2637 quam irascibilis et concupiscibilis; sed istae duae secundum omnes

6 d.10-0483 5
d.10-0483 opinionibus. Et quidem primae duae opiniones, quas ut improbabiles *

7 d.11-0232 9
d.11-0232 Nota, 2, quod sive irascibilis et concupiscibilis sint duae *

8 d.12-0572 8
d.12-0572 breviter dicendum quod appetitus et voluntas sunt duae potentiae

9 d.13-0229 3
d.13-0229 nam istae duae ad eundem finem ordinantur, nempe ad perfectiorem

10 d.14-0297 4
d.14-0297 illas tantum istae duae sunt spirituales et in anima subiectatae et non

11 d.14-0299 2
d.14-0299 illae duae manent in anima, a qua naturaliter fluunt et in qua *

DUARUM

1 d.12-0163 8
d.12-0163 Ex quo colliges quod inter actus istarum duarum potentiarum,

DUAS

1 d.9-0947 8
d.9-0947 13 An universalia et singularia cognoscantur per duas species distinctas.

2 d.9-0950 9
d.9-0950 Prima est, an universale et singulare cognoscantur per duas

3 d.9-0966 7
d.9-0966 2 Nam si efficit intellectus agens duas species: aliam *

4 d.9-0967 8
d.9-0967 repraesentantem hominem, aliam Petrum, etiam efficiet alias duas distinctas:

5 d.9-0984 6
d.9-0984 signum est non fuisse productas duas species: aliam albedinis et aliam

6 d.9-2633 4
d.9-2633 practicum et speculativum duas partes animae genere diversas vocat,

7 d.9-2663 1
d.9-2663 duas latitudines habituum valde inter se diversas et distinctas rationes

8 d.11-0017 3
d.11-0017 sensitivum in duas potentias, quarum alia concupiscibilis et alia *

9 d.11-0193 7
d.11-0193 appetitivae, nam qui illam distinguunt in duas, concupiscibilem ponunt in *

10 d.12-0051 6
d.12-0051 Sed est differentia inter has duas potentias, quod intellectus non

11 d.12-0264 2
d.12-0264 nobis duas animas: alteram quae necessitaret ad bonum, aliam ad

DUB.

1 d.10-0203 10
d.10-0203 loquantur de voluntate. Tenet Occham, in 3, d 13, dub 3, Gabriel, in

2 d.10-0204 8
d.10-0204 2, d 6, q 1, a 3, dub 2. Et Scotus, in 1, d 1, q 4, dicit non satis

3 d.10-0364 14
d.10-0364 potentia. Gregorius, in 2, d 25, q 1 et 2; Gabriel, q 1, dub 3;

DUBIA

1 d.8-0724 5
d.8-0724 9 Sed manent duo dubia: Primum est, an sensus interior *

2 d.9-2093 6
d.9-2093 quid rei illarum, supersunt aliqua dubia.

3 d.13-0188 6
d.13-0188 8 Sed manent hic aliqua dubia circa dictam potentiam:

4 d.14-0387 8
d.14-0387 6 Manent tamen circa hanc conclusionem multa dubia et

5 d.14-1098 4
d.14-1098 sententia est valde dubia.

6 d.14-1236 7
d.14-1236 in materia morali et naturali gravissima dubia oriuntur ex illa scilicet:

7 d.14-1240 3
d.14-1240 oriuntur alia dubia quae in hoc videntur potissime fundata, quod *

DUBII

1 d.8-0512 3
d.8-0512 24 Solutio dubii. Quarta conclusio sit nihilominus: Sensus

2 d.9-1542 3
d.9-1542 Et ratio dubii in quaestione proposita est, quia cum ista omnia sint *

3 d.9-2259 4
d.9-2259 12 Ex decisione dubii sequitur:

DUBIO

1 d.9-1285 1

d.9-1285 dubio alium modum universalitatis haberet quem nunc habet; ergo

2 d.9-1301 7

d.9-1301 relationem universalitatis fieri per abstractionem, sine dubio est falsa,

3 d.9-1658 9

d.9-1658 nos posse cognoscere substantias separatas, licet hoc sub dubio *

4 d.9-1776 8

d.9-1776 9 Et doctrina istarum conclusionum est sine dubio Aristotelis, hoc

5 d.9-2351 6

d.9-2351 obiectorum materialium. Est ergo sine dubio intellectus possibilis perfectior,

6 d.11-0629 7

d.11-0629 Sed haec sententia falsa est sine dubio et contra D Thomam, 1.2,

7 d.12-0809 2

d.12-0809 sine dubio, sicut Seraphim perfectius amant Deum quam Cherubim,

8 d.14-1234 8

d.14-1234 manet dubium in sua vi, et procul dubio est res difficilis, nec est

DUBITABIS

1 d.8-0504 9

d.8-0504 23 An istae potentiae formaliter tantum distinguantur. Sed dubitabis an

2 d.9-0159 3

d.9-0159 6 Sed dubitabis, quid intelligamus nomine rerum *

DUBITAMUS

1 d.11-0375 1

d.11-0375 dubitamus quod remedium sit applicandum.

DUBITARI

1 d.9-2506 5

d.9-2506 consideratio sit practica posset dubitari.

2 d.9-2596 1

d.9-2596 dubitari. Communiter id negatur.

3 d.9-2855 7

d.9-2855 Sed an futurorum sit proprie memoria dubitari potest. Dicit

DUBITAT

1 d.8-0643 9
d.8-0643 nam ipse Aristoteles, 9 De historia, cap 4, dubitat an audiant, et ibi

DUBITATIO

1 d.9-1104 1
d.9-1104 dubitatio et discretio an sit Petrus est in intellectu.

DUBIUM

1 d.8-0737 2
d.8-0737 Secundum dubium est, an imaginatio possit facere casum,

2 d.9-0032 4
d.9-0032 semper se intelligat dubium manet. Haec cap 4.

3 d.9-1010 5
d.9-1010 prima conceptione rei universalis, dubium esse potest an ex vi

4 d.9-1013 2
d.9-1013 Quod dubium problema esse potest. Utrumque probabile est, nam ex

5 d.9-2270 5
d.9-2270 13 Sed est secundum dubium commune de his intellectibus, an

6 d.9-2713 4
d.9-2713 18 Sed restat dubium circa dicta, an unus et idem habitus

7 d.9-2779 2
d.9-2779 manet dubium: Quaenam sit potentia conservans has species, nam *

8 d.9-2791 5
d.9-2791 memoriae. Sed adhuc est dubium: An intellectus conservans species

9 d.11-0168 5
d.11-0168 5 Sed manet hic dubium: Quaenam sit ista ratio per sensum

10 d.11-0172 3
d.11-0172 Sed hoc dubium hic explicari non potest sufficienter, nam

11 d.11-0407 10
d.11-0407 An vero gaudium sit sufficiens et adaequata causa risus dubium

12 d.11-0673 6
d.11-0673 supernaturalia. Sed manere hic potest dubium an appetitus obediat

- 13 d.13-0226 3
d.13-0226 9 Secundum dubium est, utrum haec virtus motiva sit *
- 14 d.13-0246 3
d.13-0246 10 Tertium dubium est, an in homine possit aliquando
- 15 d.14-0010 5
d.14-0010 verum, quoad essentiam attinet, dubium tamen manere potest, utrum
- 16 d.14-0730 1
d.14-0730 dubium in opinione D Thomae. In nostra enim antecedens est falsum,
- 17 d.14-0851 8
d.14-0851 9 De cognitione vero angelorum est maius dubium. D
- 18 d.14-1033 3
d.14-1033 Tamen est dubium utrum intra limites naturae anima *
- 19 d.14-1234 2
d.14-1234 manet dubium in sua vi, et procul dubio est res difficilis, nec est
- 20 d.14-1268 8
d.14-1268 perfectio eius. Et considerando substantiam animae non dubium quin

DUBIUS

- 1 d.14-1461 9
d.14-1461 Item, cognitio futurae vitae est incerta et status dubius, et

DUCATUR

- 1 d.12-0686 4
d.12-0686 et nisi ratione ducatur, non potest operari.

DUCERE

- 1 d.11-0646 5
d.11-0646 instructione eorum qui volunt ducere vitam perfectam; Anselmus, in illud

DUCIS

- 1 d.9-1763 4
d.9-1763 Michaellem sub ratione ducis, etc, et alium sub ratione custodis. Et

DUCITUR

1 d.8-0182 1
d.8-0182 ducitur, sed etiam ex maiori cognitione et experientia, et saepe etiam a

DUCTA

1 d.14-1425 4
d.14-1425 separata, ratione naturali ducta, non appeteret appetitu eliciti reunionem

2 d.14-1429 2
d.14-1429 ratione ducta, putaret esse impossibile reuniri per naturam, nisi forte *

DUCTUS

1 d.9-0295 3
d.9-0295 Denique, Plato ductus fuit ex falso principio, nempe quod

DUCUNTUR

1 d.10-0089 8
d.10-0089 sunt consecuturæ; unde in suis operationibus cognitione ducuntur;

2 d.12-0847 7
d.12-0847 nam bruta concupiscentia potius quam eruditione ducuntur; in

DUM

1 d.8-0344 3
d.8-0344 immutant sensus, dum sunt illis praesentia; et in sensibus externis

2 d.9-0054 10
d.9-0054 semper est verus, sicut sensus in cognitione proprii sensibilis; dum

3 d.9-0999 7
d.9-0999 diversorum singularium partim in repraesentatione conveniunt, dum *

4 d.9-1180 7
d.9-1180 quia entia rationis non sunt, nisi dum cognoscuntur; quando autem

5 d.9-1295 8
d.9-1295 Item, natura per contractionem fit singularis; ergo dum a *

6 d.9-1307 9
d.9-1307 non fingitur referri, quia hoc non fingitur, nisi dum comparatur ad *

- 7 d.9-1319 13
d.9-1319 medium inter esse fictum et esse reale; fictum enim non est nisi dum
- 8 d.9-1961 6
d.9-1961 6 Conclusio ergo est: Anima dum est in corpore habet *
- 9 d.9-2016 8
d.9-2016 nam intellectus nunc non recipit species, nisi dum actu operatur
- 10 d.9-2018 10
d.9-2018 ideo sibi invicem deserviunt et sese impediunt; et ideo dum phantasia
- 11 d.9-2056 4
d.9-2056 rebus revelatis, nam dum homo dormit non habet liberum iudicium
- 12 d.9-2241 7
d.9-2241 vel certe, quia aliquid rationis participat, dum rationi subditur et ab
- 13 d.10-0292 5
d.10-0292 damnati carere non possunt, dum sunt, ideo non esse volunt, ut
- 14 d.11-0106 5
d.11-0106 actuum, nam una potentia, dum unum actum exercet, distrahitur ab aliis;
- 15 d.11-0364 4
d.11-0364 organo tactus, quae dum sentitur causat dolorem. Haec est sententia
- 16 d.11-0664 8
d.11-0664 potest similitudo, sed quia renuere potest, nam dum apparet aliqua
- 17 d.11-0688 3
d.11-0688 modo: quod dum intellectus noster supernaturalia considerat, aliqua *
- 18 d.12-0231 9
d.12-0231 5 Si potentia nostra est libera, vel est dum operatur vel *
- 19 d.13-0199 1
d.13-0199 dum contrahuntur vel tenduntur isti muscoli perficitur iste motus *
- 20 d.14-0023 9
d.14-0023 a qua natura habet quod subsistat, et quia, dum homo vivit, tantum est
- 21 d.14-0024 7
d.14-0024 unicum subsistens, ideo ait quod anima, dum est in corpore, non *
- 22 d.14-0025 9
d.14-0025 subsistit, nec est terminata propria personalitas. At vero dum separatur, *
- 23 d.14-0039 7
d.14-0039 Et ratio est, quia anima, etiam dum est in corpore, existit per se,

- 24 d.14-0234 5
d.14-0234 aliquo modo localiter movetur, dum suam substantialem praesentiam
- 25 d.14-0258 8
d.14-0258 Ad illud Lc 16 respondetur notando quod dum
- 26 d.14-0268 1
d.14-0268 dum adsunt dispositiones necessariae ad informandum, necessario
- 27 d.14-0343 7
d.14-0343 omnia esse desinent, nec sunt necessaria, dum anima corpore caret; *
- 28 d.14-0363 1
d.14-0363 dum est in corpore propter actualem colligationem istarum *
- 29 d.14-0437 9
d.14-0437 non est productivus specierum nisi ab aliquo determinetur; dum
- 30 d.14-0442 4
d.14-0442 eadem. Et ideo dum anima operando per phantasiam versatur circa
- 31 d.14-0512 8
d.14-0512 certissimum est, nam si in hac vita, dum est in corpore immersa, id potest, *
- 32 d.14-0559 2
d.14-0559 phantasmata, dum vero separatur, absque extrinseco influxu fit actu *
- 33 d.14-0647 7
d.14-0647 corpore non potest habere hoc munus, dum est in corpore, quia cum tunc
- 34 d.14-0649 7
d.14-0649 exercere effectum formae substantialis. Et ideo, dum est in corpore, dicitur
- 35 d.14-0654 6
d.14-0654 se et suam animam, tamen, dum est anima in corpore, non potest
- 36 d.14-0666 7
d.14-0666 colligationis quam intellectus cum sensibus habet, dum anima est in
- 37 d.14-1261 4
d.14-1261 communicationem vel separationem; dum autem anima unitur, perficit totum
- 38 d.14-1262 11
d.14-1262 hominem et in hoc explicat perfectionem suam; et omnis causa, dum
- 39 d.14-1309 5
d.14-1309 haec vero non, sed dum illi aufertur perfectio quam habebat in

DUMMODO

1 d.9-2853 1
d.9-2853 dummodo subdantur divinae potestati, vel quia sunt a Deo revelatae,

DUO

1 d.8-0034 7
d.8-0034 sensui exteriori, nam ad discernere inter duo oportet utrumque *

2 d.8-0157 9
d.8-0157 Sed forte id non est necessarium, quia istae duo non sunt duae *

3 d.8-0275 10
d.8-0275 absentia debet esse conservativa et retentiva specierum; ista autem duo

4 d.8-0278 3
d.8-0278 siccitate; quae duo non possunt praedominari in organo eiusdem *

5 d.8-0301 11
d.8-0301 potest afficere actum alterius, nec e contrario, nam si ponuntur duo

6 d.8-0724 4
d.8-0724 9 Sed manent duo dubia: Primum est, an sensus interior *

7 d.9-0461 11
d.9-0461 9 Sed ad haec dicunt quidam quod in specie intelligibili duo sunt,

8 d.9-0741 9
d.9-0741 cap 2, quod nulla potentia potest discernere inter duo, nisi utrumque

9 d.9-1172 8
d.9-1172 20 In hac autem natura sic abstracta duo possunt considerari:

10 d.9-1186 8
d.9-1186 21 Cum ergo in natura abstracte cognita duo sint, scilicet natura

11 d.9-2050 8
d.9-2050 recipiendas species, quantum ad solam receptionem, propter duo:

12 d.9-2419 4
d.9-2419 intellectus noster circa duo versatur: primum, circa cognitionem rerum

13 d.10-0290 6
d.10-0290 partem beatitudinis habendam. Beatitudo enim duo includit:

14 d.10-0427 9
d.10-0427 concurrere tamquam potentiam et formam actuantem, sed tamquam duo

15 d.10-0530 7
d.10-0530 physice, et nihilominus est necessaria. Quae duo non repugnant, in

16 d.11-0113 4
d.11-0113 tantum distinxerunt haec duo munera eiusdem potentiae ad

17 d.11-0325 8
d.11-0325 6 Dicendum tamen breviter quod in dolore duo sunt, scilicet *

18 d.11-0332 4
d.11-0332 peccatorum. Ibi enim duo sunt, scilicet peccata cognoscere et dolere de

19 d.12-0084 9
d.12-0084 At vero circa medium, ut medium, proprie versantur duo actus

20 d.12-0087 7
d.12-0087 illa voluntati proponit. Et circa illa duo agit voluntas: primum est

21 d.14-0464 1
d.14-0464 duo illi. Cum ergo animae separatae non conveniat operari per *

DUOBUS

1 d.8-0064 5
d.8-0064 Sed haec solutio in duobus deficit:

2 d.14-0012 4
d.14-0012 consistere potest in duobus: in existentia seu substantia, vel *

DUOS

1 d.8-0035 7
d.8-0035 cognoscere. Unde visus potest discernere inter duos colores, et auditus *

2 d.8-0036 2
d.8-0036 inter duos sonos, tamen inter colorem et sonum neuter potest discernere,

3 d.8-0216 6
d.8-0216 Quidam dicunt et ponunt tantum duos sensus interiores

4 d.8-0707 5
d.8-0707 anteriori parte ait esse duos collocatos, et alium in parte posteriori, et

5 d.8-0709 3
d.8-0709 explicat, nam duos anteriores ait esse organum olfactus, quod supra

6 d.10-0134 11
d.10-0134 Unde etiam in fide certum est dari in homine hos duos

7 d.11-0397 6
d.11-0397 8 Nota ultimo circa hos duos actus concupiscibilis, ex illis, et

8 d.12-0262 9
d.12-0262 Huic fuit similis error Manichaeorum, qui sicut ponebant duos

9 d.14-0625 5
d.14-0625 Adde quod inter illos duos modos, primus est minus *

DUPLEX

1 d.8-0260 2
d.8-0260 probabilior, duplex habet fundamentum:

2 d.9-1887 4
d.9-1887 Respondetur quod infinitum duplex est: Aliud

3 d.9-2063 4
d.9-2063 intellectiva animae nostrae duplex productio et duplex

4 d.9-2063 7
d.9-2063 intellectiva animae nostrae duplex productio et duplex

5 d.9-2644 2
d.9-2644 et duplex munus eiusdem potentiae, sicut si in luce solis

6 d.10-0119 1
d.10-0119 duplex est gradus cognoscentium, scilicet sentientium et intelligentium,

7 d.10-0120 2
d.10-0120 ita duplex est appetitus: sensitivus et rationalis, materialis et

8 d.10-0158 6
d.10-0158 Superfluum enim ponitur in hoc duplex appetitus, nam unus sufficit ad

9 d.11-0123 4
d.11-0123 cognitio sensitiva est duplex, nempe cognitio rerum secundum rationes

10 d.11-0125 3
d.11-0125 appetitus est duplex: alius qui fertur in rationem boni sensatam, alius est

11 d.12-0076 11
d.12-0076 tandem fruitio seu gaudium de fine iam consecuto. Medium vero duplex

12 d.13-0021 8
d.13-0021 Pro resolutione nota 1, quod motus localis duplex est in *

DUPLICEM

- 1 d.8-0291 7
d.8-0291 Quinta vero opinio praeter omnia consideravit duplicem
- 2 d.9-2643 8
d.9-2643 tantum sic intelligat esse in intellectu nostro duplicem vim partialem
- 3 d.10-0171 8
d.10-0171 complectitur, sicut etiam non est superfluum habere duplicem *
- 4 d.11-0399 1
d.11-0399 duplicem effectum, scilicet risus et fletus, quos hic breviter explicare *
- 5 d.11-0560 3
d.11-0560 diximus habere duplicem appetitum: rationalem et sensitivum, de *
- 6 d.12-0300 9
d.12-0300 6 2 est notandum quaestionem hanc posse habere duplicem
- 7 d.14-0455 3
d.14-0455 nostra habeat duplicem modum essendi, scilicet in corpore et extra
- 8 d.14-0456 2
d.14-0456 corpus, duplicem etiam modum cognoscendi habet: in corpore

DUPLICES

- 1 d.9-2701 13
d.9-2701 videntur sequi D Thomas, 1.2, q 57, a 3, ad 3, distinguunt duplices
- 2 d.11-0572 7
d.11-0572 2 est notandum quod appetitus sensitivus duplices actus

DUPLICI

- 1 d.9-0767 3
d.9-0767 Haec probatur duplici medio:

DUPLICITER

- 1 d.8-0624 2
d.8-0624 dicit dupliciter distingui memoriam: aliam ratiocinativam *
- 2 d.9-0163 2
d.9-0163 quod dupliciter potest aliquid dici proportionatum intellectui

3 d.9-0619 3
d.9-0619 quod res dupliciter intelligibilis dicitur, nempe in potentia

4 d.9-1378 1
d.9-1378 dupliciter:

5 d.9-1662 7
d.9-1662 2 Sed est 1, notandum quod dupliciter potest res *

6 d.9-1665 7
d.9-1665 “quid sit”. Et ipsum “an est” dupliciter etiam potest cognoscit:

7 d.9-1668 7
d.9-1668 tantum posse esse. Quidditas etiam rei dupliciter potest *

8 d.9-2424 5
d.9-2424 Circa priores autem operationes dupliciter potest *

9 d.9-2597 6
d.9-2597 Sed dicendum quod actus intellectus dupliciter possunt *

10 d.9-2879 1
d.9-2879 dupliciter versatur:

11 d.11-0566 3
d.11-0566 Nota quod dupliciter unum alteri subditur: uno modo *

12 d.14-0158 5
d.14-0158 potest movere corporalem, nisi dupliciter, scilicet vel informando illam

13 d.14-0609 8
d.14-0609 2, dato illo, consequentia non tenet, quia dupliciter potest

14 d.14-0641 7
d.14-0641 notandum quod animam se intelligere stat dupliciter, ut de angelo

15 d.14-1077 7
d.14-1077 Pro cuius intelligentia notandum quod species dupliciter

DURANT

1 d.8-0345 2
d.8-0345 non durant species neque actus, nisi in praesentia sensibilium; ergo

DURATIONIS

1 d.14-1342 6
d.14-1342 1 Magis naturale est maioris durationis, quantum est ex parte

MAYÚSCULAS

D

- 1 d.8-0046 3
d.8-0046 q 2; D Thoma, opusc. 43, cap 4, nempe esse necessarium sensum
- 2 d.8-0049 11
d.8-0049 cognoscit sensibilia communia quam exterior, ut d 67 annotavimus, et D
- 3 d.8-0057 3
d.8-0057 eorum. Ita D Thomas, 1 p, q 78, a 4, ad 1; Albertus, lib 2, tract 4, cap
- 4 d.8-0081 5
d.8-0081 quomodo possit fieri. Unde D Augustinus, 12 Super Genesim ad *
- 5 d.8-0091 5
d.8-0091 translationem Argyroupoli, et expositionem D Thomae, *
- 6 d.8-0112 12
d.8-0112 Themistius, in Paraphrasi, illa ommittit, sed in graeco habentur; et ideo D
- 7 d.8-0239 3
d.8-0239 memoriam. Tenet D Thomas, 1 p, q 78, a 4; et q De Anima, a 13; opusc.
- 8 d.8-0282 8
d.8-0282 Ergo ex his fundamentis clare colligitur opinio D Thomae, nam
- 9 d.8-0329 7
d.8-0329 Et ex hoc fundamento secundo excludit D Thomas quintam
- 10 d.8-0376 8
d.8-0376 praesentem habemus, non sentimus illam, ut etiam D Thomas et *
- 11 d.8-0469 5
d.8-0469 Et hoc etiam insinuat D Thomas, 1 p, q 84, a 8, ad 2, ubi inquit
- 12 d.8-0476 9
d.8-0476 cognoscens rationem convenientis et movens appetitum. Et ideo D
- 13 d.8-0611 11
d.8-0611 et formicas habere memoriam. Idem Albertus, tract 1, cap 7; D *
- 14 d.8-0615 2
d.8-0615 38; D Thomas, 3 Contra Gentes, cap 13, et opera eorum aperte *
- 15 d.8-0632 1
d.8-0632 D Thomas, 2.2 q 47, a 15. "Animalia, inquit Aristoteles, quae

- 16 d.8-0647 5
d.8-0647 nec potest dici, ut D Thomas ibi respondet, non moveri auditu, sed
- 17 d.8-0738 5
d.8-0738 ut communiter fertur. Et D Thomas, 3 Contra Gentes, cap 99, ait
- 18 d.9-0074 10
d.9-0074 materiae tangit, sed plures omittit. Disserit latius materiam hanc D *
- 19 d.9-0097 4
d.9-0097 In hac quaestione D Thomas opinatur obiectum intellectus *
- 20 d.9-0133 4
d.9-0133 Praeterea quia, ut D Thomas, Quodl 11, a 2, optime *
- 21 d.9-0154 5
d.9-0154 Et haec est mens D Thomae, supra, et Aristotelis, hic tx 10,
- 22 d.9-0181 8
d.9-0181 tamquam magis et minus perfectum. Quod voluit D Thomas, 1 p, q
- 23 d.9-0218 4
d.9-0218 omnia intuetur. Vide D Thomam, 2 Contra Gentes, cap 94; 1 p, q 79, 2.
- 24 d.9-0257 3
d.9-0257 Quam positionem D Thomas improbat ex eo quod anima, licet
- 25 d.9-0417 4
d.9-0417 Et eam insinuat D Thomas multis in locis.
- 26 d.9-0426 2
d.9-0426 Unde D Augustinus, 12 Super Genesim ad litteram, cap 16: "Non est
- 27 d.9-0469 4
d.9-0469 Et hoc insinuat D Thomas, De veritate, q 10, a 6, ad 7, ubi ait
- 28 d.9-0486 7
d.9-0486 Confirmantur haec omnia ratione desumpta ex D
- 29 d.9-0540 8
d.9-0540 Et haec conclusio sit exposita videtur esse D Thomae, 1 p, q 84,
- 30 d.9-0552 7
d.9-0552 Sed contra hanc conclusionem videtur esse D Thomas, 1 p,
- 31 d.9-0569 4
d.9-0569 13 Ad loca D Thomae respondetur quod loquitur late de ratione
- 32 d.9-0588 7
d.9-0588 Nunc de primis tantum, quarum meminit D Thomas, 2 Contra

- 33 d.9-0597 2
d.9-0597 discipuli D Thomae, et fere omnes doctores, quas ego non nego, sed
- 34 d.9-0608 5
d.9-0608 inintelligibilis. Verum est quod D Thomas, 2 Contra Gentes cap 77, appellat *
- 35 d.9-0616 5
d.9-0616 est expositus, et verba D Thomae vel sunt trahenda ad eum sensum
- 36 d.9-0634 8
d.9-0634 hoc etiam volebat opinio Caietani, supra. Et D Thomas, 2 Contra
- 37 d.9-0645 4
d.9-0645 productionem speciei. Unde D Thomas, 1 p, q 54, ad 2, ait “quod
- 38 d.9-0649 6
d.9-0649 in illis verbis aperte docet D Thomas illa tria supra dicta non esse tres
- 39 d.9-0658 7
d.9-0658 continetur. Et sic possunt exponi alia D Thomae et Aristotelis loca.
- 40 d.9-0682 4
d.9-0682 potentia. De quo D Thomas, 2 Contra Gentes, cc 76 et 77.
- 41 d.9-0725 6
d.9-0725 singulare ab intellectu cognoscitur, nam D Thomas, dictis locis,
- 42 d.9-0834 2
d.9-0834 Alius D Thomae, 1 p, supra; et De veritate, q 2, a 6, qui ait
- 43 d.9-1029 9
d.9-1029 cognoscatur ab intellectu, an universale an singulare. Nam D Thomas,
- 44 d.9-1091 5
d.9-1091 Ad primum respondetur ex D Thoma, 1.2, q 29, a 6, quod
- 45 d.9-1250 3
d.9-1250 sententiam insinuat D Thomas, 1 p, q 16, a 7, ad 2; et q 85, a 1; et a
- 46 d.9-1266 2
d.9-1266 Insinuat D Thomas, 1 Peri hermeneias, lect. 10, ubi ait quod “*“
- 47 d.9-1269 14
d.9-1269 p, q 28, a 1, in corpore; et ad 4, ubi Caietanus. Idem D Thomas, De
- 48 d.9-1528 7
d.9-1528 essentiam generationis substantialis, ut etiam notavit D Thomas, 2

- 49 d.9-1552 10
d.9-1552 illud Delphici oraculi: "Nosce te ipsum." Quod videtur sequi D *
- 50 d.9-1598 4
d.9-1598 Haec est doctrina D Thomae, supra, a 1, quae de se satis clara
- 51 d.9-1659 13
d.9-1659 reliquerit, hic, tx 36; et in lib 12 Metaphysicae, illas investigat. Idem D
- 52 d.9-1696 9
d.9-1696 vita aliquis assecutus est perfectam illorum cognitionem. Unde D
- 53 d.9-1698 12
d.9-1698 inquit Deum non posse a nobis cognoscit nisi ex sensibilibus. Idem D
- 54 d.9-1699 7
d.9-1699 Augustinus, 15 De Trinitate, cap 8; D Damascenus, et sancti alii, sic
- 55 d.9-1705 5
d.9-1705 De hac conclusione, vide D Thomam, 1 p, qq 2, 12, 13 et 88,
- 56 d.9-1809 7
d.9-1809 Qui omnes diversis viis procedunt, quas D Thomas, supra, *
- 57 d.9-1856 8
d.9-1856 8 Physicorum, et 12 Metaphysicae. Et docuit D Paulus, ad Rom 1:
- 58 d.9-1859 9
d.9-1859 in quo cum superiori illo ordine convenimus. Unde D Augustinus, 8
- 59 d.9-1861 5
d.9-1861 substantias intellectuales. Idem Commentator, D Thomas, et alii.
- 60 d.9-1863 6
d.9-1863 alii plures possunt excogitari. Vide D Thomam, supra et 1 p, q 50,
- 61 d.9-1944 5
d.9-1944 et angelorum minime. Et D Bonaventura asseruit quod in
- 62 d.9-1958 3
d.9-1958 phantasiae. Tenet D Thomas, supra; Caietanus, ibi; Capreolus,
- 63 d.9-1981 1
d.9-1981 D Thoma, supra, rationem reddit, quia obiectum intellectus
- 64 d.9-2036 1
d.9-2036 D Thomas, supra; et Philoponus, hic, tx 24, ait quod quando
- 65 d.9-2046 4
d.9-2046 revelationes divinas, ut D Thomas dicit, 2 Contra Gentes, cap 81; et Sacra

- 66 d.9-2054 3
d.9-2054 Ita docet D Thomas, 2.2, q 173, a 3; De veritate, q 12, a 3, ad 1.
- 67 d.9-2057 3
d.9-2057 rationis. Ita D Thomas, 1 p, q 84, a 8, ad 2.
- 68 d.9-2119 3
d.9-2119 animae. Ita D Thomas, supra, a 4; et colligitur ex q 84, a 4, ubi
- 69 d.9-2138 3
d.9-2138 Hanc rationem D Thomas, supra, optime prosequitur.
- 70 d.9-2192 1
d.9-2192 D Thomas, communiter secutus, exponit: “est substantia *
- 71 d.9-2220 3
d.9-2220 Ita exponunt D Thomas et Philoponus, hic; De spiritualibus *
- 72 d.9-2222 2
d.9-2222 tradit D Thomas, 1 p, q 79, a 4, ad 2; q De veritate, a 8, ad ultimum.
- 73 d.9-2245 8
d.9-2245 Anima, tx 66. Ita exponunt Philoponus et D Thomas.
- 74 d.9-2274 6
d.9-2274 14 Notandum est enim ex D Thoma, 1 p, q 67, a 1, quod licet
- 75 d.9-2296 7
d.9-2296 et consequenter conclusiones, mediantibus illis. Unde D Thomas, in 3,
- 76 d.9-2326 1
d.9-2326 D Thomas vero ininterpretandus est, nam in primo loco loquitur
- 77 d.9-2359 2
d.9-2359 certe D Thomas et Aristoteles de his loquuntur quasi de rebus *
- 78 d.9-2365 9
d.9-2365 17 Probabilis quidem est haec sententia, quam innuit D Thomas,
- 79 d.9-2479 3
d.9-2479 videtur favere D Thomas, 1 p, q 14, a 16; et q 79, a 2.
- 80 d.9-2500 8
d.9-2500 intrinseco modo procedendi. Et ita intelligendus est D Thomas. Si
- 81 d.9-2534 3
d.9-2534 practicae, ut D Thomas notat, 1 p, q 79, a 12. Et ideo in 2.2, q 49, a 2,

- 82 d.9-2541 5
d.9-2541 simpliciter practicus. Et ita D Thomas, q 17 De veritate, a 1, synderesim
- 83 d.9-2574 11
d.9-2574 dicitur illa qua potest aliquis effectus sequi in voluntate, ut D Thomas
- 84 d.9-2605 3
d.9-2605 Unde quando D Thomas, 1.2, q 57, a 1, ad 1, ait habitum *
- 85 d.9-2615 2
d.9-2615 Ita D Thomas, supra, asserens hos intellectus tantum differre
- 86 d.9-2701 3
d.9-2701 videntur sequi D Thomas, 1.2, q 57, a 3, ad 3, distinguunt duplices
- 87 d.9-2719 10
d.9-2719 et dona Spiritus Sancti, quae illi correspondent, ut docet D Thomas,
- 88 d.9-2751 6
d.9-2751 Est communis theologorum. De quo D Augustinus, 10 *
- 89 d.9-2753 2
d.9-2753 doctores; D Thomas, 2 Contra Gentes, cap 74; Cicero, Tusculana 1.
- 90 d.9-2776 7
d.9-2776 supra in simili. De quo vide D Thomam, De memoria et reminiscencia,
- 91 d.9-2793 1
d.9-2793 D Thomas, supra, q 79, a 6, negat, quantum memoria,
- 92 d.9-2887 11
d.9-2887 eandem potentiam inter se et cum intellectu. De qua distinctione D
- 93 d.9-2901 7
d.9-2901 denominationes. Et eodem modo est interpretandus D Augustinus, 10 De
- 94 d.9-2958 6
d.9-2958 ipso habitu synderesis. Et ideo D Damascenus dicit quod est
- 95 d.9-2959 4
d.9-2959 lumen nostri intellectus; D Basilius esse “naturale iudicarium”;
- 96 d.9-2960 8
d.9-2960 Hieronymus, Super Ezechielem, idem dicit. Quae omnia D Thomas
- 97 d.10-0079 1
d.10-0079 D Thomas, nam appetitus sequitur formam, et ideo iuxta diversum
- 98 d.10-0216 6
d.10-0216 animi causa malus sit.” Et D Dionysius, De divinis nominibus, cc. 4 et

- 99 d.10-0217 8
d.10-0217 6, ait: "Nemo, malum aspiciens, operatur." Tenet D Thomas, 1.2, q 8,
- 100 d.10-0332 10
d.10-0332 aliquo modo in natura est mihi similis. Et ideo D Thomas, 1.2, q 27, a
- 101 d.10-0385 2
d.10-0385 Est D Thomae, 1 p., q 82, a 4; et De veritate, q 22, a 12. Idem
- 102 d.10-0403 7
d.10-0403 in actu primo constituta, ut notavit D Thomas, 1 p, q 27, a 4. Et ratio
- 103 d.10-0512 6
d.10-0512 tamquam de parente de prole; D Thomas, 1 p, q 14, a 5 et 3; et 1
- 104 d.10-0527 6
d.10-0527 applicari ad cognitionem. Et ideo D Thomas, 1 p, q 82, a 4, ait
- 105 d.10-0567 1
d.10-0567 D Thomas ubicumque de eo loquitur. Et quando finem vocat
- 106 d.10-0573 7
d.10-0573 voluntatis aliquid produci, quod videtur sentire D Thomas, De veritate, q
- 107 d.10-0580 9
d.10-0580 tali actu, formaliter tamen distingui. Quod est opinio D Thomae, 1 p,
- 108 d.11-0028 6
d.11-0028 Hanc opinionem, sic expositam, tuetur D Thomas, supra, et De
- 109 d.11-0186 3
d.11-0186 debet interpretaari D Thomas, supra. Et huc tendit sententia
- 110 d.11-0225 4
d.11-0225 usitata, iuxta quam D Hieronymus, in illud Mt 5: "Qui viderit mulierem
- 111 d.11-0230 9
d.11-0230 malam partem sumi potest. De qua re vide D Damascenum, lib 3, cap
- 112 d.11-0242 5
d.11-0242 pertinentes numerantur sex a D Thoma, 1.2, q 23, a 4, scilicet amor, *
- 113 d.11-0262 2
d.11-0262 late D Thomas, 1.2, qq 22 usque ad 48.
- 114 d.11-0299 2
d.11-0299 refert D Thomas, Aegidius, tx 42. Hoc enim impossibile est.

- 115 d.11-0316 6
d.11-0316 sentitur dolor. Quod videtur docere D Thomas, in 3, d 15, q 2; et *
- 116 d.11-0320 9
d.11-0320 est in corde, in quo residet appetitus. Ita D Thomas, 1.2, q 35, a 1,
- 117 d.11-0455 7
d.11-0455 potest esse discursus, ut optime docet D Thomas, 4 Contra Gentes, cap
- 118 d.11-0513 1
d.11-0513 D Thomam, supra.
- 119 d.11-0529 6
d.11-0529 rationem vidimus et redditur a D Thoma, 1.2, q 23, a 3.
- 120 d.11-0533 10
d.11-0533 passiones sunt mediae. De quarum ordine in particulari, vide D *
- 121 d.11-0578 9
d.11-0578 Haec est Aristoteles, 1 Politicorum, cap 3, quam D Thomas, *
- 122 d.11-0611 11
d.11-0611 appetitus noster est capax virtutis et vitii, ut dicitur a D Thoma, 1.2,
- 123 d.11-0623 3
d.11-0623 dicere ex D Thoma, qui ibi ait in appetitu sensitivo posse esse veniale
- 124 d.11-0629 10
d.11-0629 Sed haec sententia falsa est sine dubio et contra D Thomam, 1.2,
- 125 d.11-0648 6
d.11-0648 Origenes, homil 20 in Numeros; D Thomas, supra; Bonaventura,
- 126 d.11-0666 10
d.11-0666 parte qualitatum naturalium et passionum incitetur, nam, ut dicit D
- 127 d.11-0682 10
d.11-0682 intellectu et voluntate existentibus moveri saepe appetitum, quod docet D
- 128 d.12-0104 12
d.12-0104 Et isti sunt fere omnes actus voluntatis. De quibus plura apud D
- 129 d.12-0116 3
d.12-0116 finem, ubi D Thomas, lect 10, in principio.
- 130 d.12-0128 10
d.12-0128 imperatae, quia sunt voluntarie exercitae, ut experientia patet. Ita D
- 131 d.12-0146 2
d.12-0146 Respondet D Thomas, supra et Opusc 43, cap 7, quod

- 132 d.12-0168 4
d.12-0168 primus actus a D Thoma, 1 p, q 82, a 4, ad 3, forte quia Deus
- 133 d.12-0200 4
d.12-0200 Tamen nos cum D Thoma opinamur distingui realiter. Quod
- 134 d.12-0216 10
d.12-0216 potui, cum sit huius materiae propria, quam hic tractat D Thomas.
- 135 d.12-0259 10
d.12-0259 nos necessario operari propter influxum stellarum, ut colligitur ex D
- 136 d.12-0319 4
d.12-0319 ut optime prosequitur D Augustinus, epist 46.
- 137 d.12-0367 3
d.12-0367 pertinet. Hinc D Thomas, 1.2 q 1, a 1: Magister, in 2, d 24, cap
- 138 d.12-0371 7
d.12-0371 actus, unde iam potentiam significat, ut D Thomas notavit, 1 p, q 83, a
- 139 d.12-0393 7
d.12-0393 odio habere. Quam sententiam videtur docere D Thomas, 1 p, q 83,
- 140 d.12-0522 3
d.12-0522 dicitur cum D Thoma, suis locis, et 1.2, q 10, a 3, quod cum voluntas
- 141 d.12-0579 9
d.12-0579 Deus possit necessitare vel cogere voluntatem. De qua D Thomas, 1 p,
- 142 d.12-0637 6
d.12-0637 In hac quaestione dissentiunt schola D Thomae et Scoti, nam
- 143 d.12-0639 7
d.12-0639 intellectu. Quem eius discipuli sequuntur. Sed D Thomas, 1 p., q 82, a 3,
- 144 d.12-0645 4
d.12-0645 Hanc conclusionem manifestat D Thomas ex obiectis, nam
- 145 d.12-0742 7
d.12-0742 hoc amore et cognitione intelligitur illud D Anselmi, lib 2 Cur Deus
- 146 d.12-0820 1
d.12-0820 D Thomas, 1 p, q, 108, a 4 et 6.
- 147 d.12-0851 9
d.12-0851 ideo intellectus est perfectior. Et hoc colligitur ex D Thoma, 1.2, q 4,

- 148 d.13-0059 2
d.13-0059 ubi D Thomas, lect, 1, ait quod Aristoteles ait, quod iuncturae istae ad
- 149 d.13-0080 4
d.13-0080 Idem videtur docere D Thomas, 1 p, q 75, a 3, ad 3, ubi ait
- 150 d.13-0111 3
d.13-0111 Idem insinuat D Thomas, Opusc 43, cap 5, ubi ait quod *
- 151 d.13-0133 4
d.13-0133 Antecedens vero est D Thomae.
- 152 d.13-0167 10
d.13-0167 Et haec opinio videtur mihi probabilior. Quam etiam insinuat D
- 153 d.13-0173 3
d.13-0173 Aristoteles et D Thomas non negant in membris virtutem activam motivam,
- 154 d.13-0185 3
d.13-0185 Aristoteles et D Thomas, quandoquidem de illorum mente alias constat.
- 155 d.13-0202 5
d.13-0202 communi animalium motu; et D Thomas, dicto Opusc. 43.
- 156 d.13-0238 8
d.13-0238 moventur, non omnino deest haec potentia, ut D Thomas notavit, hic, cap
- 157 d.13-0248 4
d.13-0248 sensitivus sine voluntate. D Thomas, 1 p, q 80, a 2, ad 3, videtur dicere
- 158 d.14-0072 8
d.14-0072 communicari corpori, sicut de existentia docetur a D Thoma;
- 159 d.14-0171 2
d.14-0171 docet D Thomas, 3 p, q 45, a 3, ad 2; Abulensis, Mt 17, qq 54 et 55;
- 160 d.14-0172 1
d.14-0172 D Gregorius, 4 Dialogorum, ubi refert multas animas aparuisse et
- 161 d.14-0174 2
d.14-0174 docet D Thomas, supra, et 1 p, q 110, a 1; et q 117, a 4. Unde
- 162 d.14-0277 5
d.14-0277 veniunt. Et tunc, ait D Thomas, 1 p, q 89, a 8, ad 2; et D *
- 163 d.14-0277 16
d.14-0277 veniunt. Et tunc, ait D Thomas, 1 p, q 89, a 8, ad 2; et D *
- 164 d.14-0328 2
d.14-0328 Respondet D Thomas, supra, quod intelligitur de dicta

- 165 d.14-0333 7
d.14-0333 Sed certe non est hic sensus D Pauli, quia ibi non loquitur de
- 166 d.14-0378 9
d.14-0378 geruntur. Quod verum esse de animabus glorificatis testatur D
- 167 d.14-0379 12
d.14-0379 Thomas, in additionibus, q 72, a 1, ad 1 et 2; D Augustinus, De cura pro
- 168 d.14-0408 5
d.14-0408 Haec sententia est contra D Thomam et communis, nam aperte
- 169 d.14-0454 5
d.14-0454 3 Aliter ergo opinatur D Thomas, scilicet quod cum anima
- 170 d.14-0470 7
d.14-0470 solutione ad 3. Et ita, secundum D Thomam, modus acquirendi species
- 171 d.14-0531 1
d.14-0531 D Thomas, supra, dicit quod non cognoscit se per speciem *
- 172 d.14-0636 6
d.14-0636 potest esse evidentia, et opinio D Thomae probabiliter defendi potest,
- 173 d.14-0707 4
d.14-0707 Videtur esse contra D Thomam, q 89, a 2, in corpore, ubi ait *
- 174 d.14-0730 4
d.14-0730 dubium in opinione D Thomae. In nostra enim antecedens est falsum,
- 175 d.14-0732 4
d.14-0732 Hic, in opinione D Thomae, posset dici argumentum non *
- 176 d.14-0736 5
d.14-0736 speciem non possunt, secundum D Thomam, cognosci omnia
- 177 d.14-0784 6
d.14-0784 per infusionem a Deo. Insinuat D Thomas, supra. Probabiliter posset
- 178 d.14-0851 9
d.14-0851 9 De cognitione vero angelorum est maius dubium. D
- 179 d.14-0868 5
d.14-0868 habet cum illis, ut D Thomas, De Anima, a 17; sed ad hanc societatem
- 180 d.14-0875 11
d.14-0875 cognoscere, ut supra dictum est. Sed recipit species angelorum, ut D

- 181 d.14-0914 4
d.14-0914 modus sit, docet D Thomas, 1 p, q 107. Ego tamen puto illum *
- 182 d.14-0924 4
d.14-0924 2 Circa primam, D Thomas et eius discipuli sentiunt *
- 183 d.14-0926 9
d.14-0926 Non enim ponunt in illa species singularium. Unde D Thomas, supra,
- 184 d.14-0933 12
d.14-0933 singularia sensibilia quae in hac vita cognovit. Idem Caietanus, ibi; et D
- 185 d.14-0937 7
d.14-0937 anima cognoscere singularia. Manet tamen apud D Thomam
- 186 d.14-0940 4
d.14-0940 determinandi species, quos D Thomas ponit, nec bene intelliguntur nec *
- 187 d.14-1006 3
d.14-1006 mortuis gerenda; D Thomam, 2.2, q 83, a 4; et 1 p q 89, a 8. Qui
- 188 d.14-1008 4
d.14-1008 Caietanus notat quod D Thomas ait “omnia praesentia”, ut denotet
- 189 d.14-1015 2
d.14-1015 quam D Thomas tribuit beatis, non fit per visionem beatificam, *
- 190 d.14-1034 11
d.14-1034 separata habeat scientiam omnium rerum, licet hic illam non adquisierit. D
- 191 d.14-1056 2
d.14-1056 angelos. D Thomas, De Anima, a 20, ad 11, dicit quod per angelum.
- 192 d.14-1074 8
d.14-1074 8 Dubium tamen manet circa secundum dictum. D *
- 193 d.14-1087 3
d.14-1087 Supponit ergo D Thomas quod species, quae animae *
- 194 d.14-1147 1
d.14-1147 D Thomas, supra, dicit quod, licet modus cognoscendi animae
- 195 d.14-1158 3
d.14-1158 dependentia. Quod D Thomas ait nec potest negare Scotus, quia illa
- 196 d.14-1174 7
d.14-1174 ad perseverandum in actibus intellectus, ut D Thomas, a 2, ad 1,
- 197 d.14-1224 4
d.14-1224 Hoc non placet D Thomae, quoniam essentia animae consistit in

198 d.14-1227 8
d.14-1227 videtur esse praeternaturale ipsi animae. Et ita D Thomas, q 89,

199 d.14-1230 7
d.14-1230 distinguitur contra supernaturalem; et ideo conatur D Thomas salvare

200 d.14-1393 1
d.14-1393 D Thomas ubique tenet contrarium: 1 p, q 76, a 1, ad 6; *

DAMASCENO

1 d.11-0023 7
d.11-0023 secundum actum ponitur irascibilis, quae a Damasceno, 2 Fidei orthodoxae,

DAMASCENUM

1 d.11-0230 10
d.11-0230 malam partem sumi potest. De qua re vide D Damascenum, lib 3, cap

DAMASCENUS

1 d.8-0229 2
d.8-0229 7; Damascenus, lib 2 De fidei, cc 17 et 20; Nemesius, De natura *

2 d.9-1699 8
d.9-1699 Augustinus, 15 De Trinitate, cap 8; D Damascenus, et sancti alii, sic

3 d.9-2958 7
d.9-2958 ipso habitu synderesis. Et ideo D Damascenus dicit quod est

4 d.12-0355 8
d.12-0355 homo sit factus ad imaginem Dei, ut Damascenus notavit, lib 2 Fidei,

DAMNATI

1 d.10-0190 2
d.10-0190 5 Damnati maxime vellent non esse; atqui non esse merum

DAN.

1 d.8-0666 2
d.8-0666 Unde Dan 2 dicitur: "Somnium tuum et visionem capitis tui, etc."

DANIELEM

1 d.8-0671 4
d.8-0671 Unde Hieronymus, Super Daniele, 2, dicit quod propter haec

DE

- 1 d.8-0002 1
d.8-0002 De sensibus interioribus.
- 2 d.8-0003 2
d.8-0003 1 De hac re agit Aristoteles, 3 De Anima, cc 2 et 3.
- 3 d.8-0003 8
d.8-0003 1 De hac re agit Aristoteles, 3 De Anima, cc 2 et 3.
- 4 d.8-0027 7
d.8-0027 eadem, prout est principium diversorum actuum. De quo statim.
- 5 d.8-0042 5
d.8-0042 Alia ratione probat Aristoteles, De somno et vigilia, cap 1, dari
- 6 d.8-0073 9
d.8-0073 positus in sensibus. Idem videtur sentire Galenus, 7 De placitis, in
- 7 d.8-0074 4
d.8-0074 fine; Aegidius, 2 De anima, in fine.
- 8 d.8-0123 4
d.8-0123 imaginatio autem non. De qua quomodo intelligenda sit, infra.
- 9 d.8-0125 7
d.8-0125 proprium sensibile, imaginatio saepe est falsa. De quo Aristoteles, tx
- 10 d.8-0163 3
d.8-0163 Albertus, 3 De Anima, tract 1, cap 8; Cicero, 1 Academicarum Quaestionum.
- 11 d.8-0184 6
d.8-0184 11 Memoria. Memoria ab Aristotele, De memoria et reminiscentia, cap
- 12 d.8-0196 4
d.8-0196 Aristoteles, in principio De memoria et reminiscentia, dicens quod qui praestant
- 13 d.8-0227 10
d.8-0227 cogitativam, quam rationem vocant, et memoriam. Tenet Galenus, lib De
- 14 d.8-0228 7
d.8-0228 differentiis symptomatum, cap 3; Nysenus, 4 De viribus animae, cc 6 et
- 15 d.8-0229 5
d.8-0229 7; Damascenus, lib 2 De fidei, cc 17 et 20; Nemesius, De natura *
- 16 d.8-0229 12
d.8-0229 7; Damascenus, lib 2 De fidei, cc 17 et 20; Nemesius, De natura *

- 17 d.8-0233 4
d.8-0233 patet ex 7 De placitis, cap 3, ubi ait quod cerebrum habet in se *
- 18 d.8-0239 13
d.8-0239 memoriam. Tenet D Thomas, 1 p, q 78, a 4; et q De Anima, a 13; opusc.
- 19 d.8-0240 10
d.8-0240 43, cap 4 et schola illius. Idem Averroes, 3 De Anima, tx 6;
- 20 d.8-0241 3
d.8-0241 Iandunus, 2 De Anima, q 37; et alii. Et haec est communis sententia.
- 21 d.8-0245 7
d.8-0245 Tenet Albertus, Summa de homine, tract De imaginatione, 2 De Anima,
- 22 d.8-0245 10
d.8-0245 Tenet Albertus, Summa de homine, tract De imaginatione, 2 De Anima,
- 23 d.8-0430 3
d.8-0430 Aristotele, 3 De Anima, cap 9, tx 44; et cap 10 per totum;
- 24 d.8-0450 3
d.8-0450 cap 1 De memoria et reminiscencia, ait phantasma esse affectum sensus
- 25 d.8-0455 6
d.8-0455 primarium illum sensum interiorem pertinere.” De quo, infra, dicit quod
- 26 d.8-0457 4
d.8-0457 interiorem. Libro etiam De insomniis, cap 1, ait quod imaginandi vis
- 27 d.8-0477 6
d.8-0477 Thomas, 1 p, supra, et De veritate, q 25, a 2, et alibi, dicit *
- 28 d.8-0485 4
d.8-0485 expressa sententia Aristotelis, De memoria et reminiscencia, ubi ait *
- 29 d.8-0534 1
d.8-0534 De obiecto, actibus, subiecto et organo sensus interioris.
- 30 d.8-0537 1
d.8-0537 De obiecto. Obiectum ergo istius sensus est omne sensibile quod
- 31 d.8-0594 3
d.8-0594 Aristoteles testatur, De memoria et reminiscencia, cap 1. Haec autem cognitio
- 32 d.8-0605 7
d.8-0605 memoriam circumstantiarum, ut loci, temporis, etc. De quo *
- 33 d.8-0606 2
d.8-0606 Aristoteles, De memoria et reminiscencia, cap 2. Hoc autem intelligendum est

- 34 d.8-0613 3
d.8-0613 Averroes, 3 De Anima, cap 3. Et ratio est, nam ista animalia sunt
- 35 d.8-0614 7
d.8-0614 valde artificiosa, de quibus Aristoteles, 9 De historia animalium, cap
- 36 d.8-0631 11
d.8-0631 naturale recte agendorum, quod ita fit ac si prudentia fiat. De qua re
- 37 d.8-0639 2
d.8-0639 6 De apibus nonnulla. Inter animalia ergo primi generis, quae *
- 38 d.8-0643 5
d.8-0643 nam ipse Aristoteles, 9 De historia, cap 4, dubitat an audiant, et ibi
- 39 d.8-0656 2
d.8-0656 7 De organo. Circa organum notandum quod Aristoteles, *
- 40 d.8-0658 4
d.8-0658 huius sensus. Ita De senectute et iuventute, cap 3.
- 41 d.8-0705 9
d.8-0705 Item, illa assignatio est contra Galenum, qui 8 De usu partium,
- 42 d.8-0714 6
d.8-0714 ventriculus est organum sensus interioris. De hac re late Vesalius, 7 De
- 43 d.8-0714 12
d.8-0714 ventriculus est organum sensus interioris. De hac re late Vesalius, 7 De
- 44 d.8-0721 8
d.8-0721 possunt esse causae laesionis. Unde Aristoteles, lib De insomniis et
- 45 d.9-0002 1
d.9-0002 De potentia intellectiva.
- 46 d.9-0003 8
d.9-0003 Disputat Aristoteles de hac materia, lib 3 De Anima, a cap 4,
- 47 d.9-0188 6
d.9-0188 brutorum, et est Alberti, 1 De Anima, cap penultimo, quam sequitur
- 48 d.9-0190 3
d.9-0190 Thienensis, 2 De Anima, tx 9.
- 49 d.9-0208 1
d.9-0208 De intellectu ergo angelico et humano Scotus, in 2, d 1, q *

- 50 d.9-0227 11
d.9-0227 nam videtur habere eundem modum operandi. Et ita Caietanus, 2 De
- 51 d.9-0228 3
d.9-0228 Anima, cap De tactu, et alii ibi; et Apollinaris, q 8, a 1, tenet non
- 52 d.9-0350 5
d.9-0350 opinionem sequitur Iavellus, 3 De Anima, q 3 De intellectu agente.
- 53 d.9-0350 9
d.9-0350 opinionem sequitur Iavellus, 3 De Anima, q 3 De intellectu agente.
- 54 d.9-0412 15
d.9-0412 a 2, in fine; et 1 p, q 85, a 1; et hoc 3 De Anima, cap 2. Ubicumque
- 55 d.9-0414 12
d.9-0414 circa finem; 2 Contra Gentes, cc 77 et 96; Apollinaris, 3 De Anima, q 6;
- 56 d.9-0416 4
d.9-0416 21; Albertus, 3 De Anima, tract 2; De intellectu et intelligibili, cap 3.
- 57 d.9-0416 8
d.9-0416 21; Albertus, 3 De Anima, tract 2; De intellectu et intelligibili, cap 3.
- 58 d.9-0469 6
d.9-0469 Et hoc insinuat D Thomas, De veritate, q 10, a 6, ad 7, ubi ait
- 59 d.9-0555 13
d.9-0555 6, ad 1; 2 Contra Gentes, cap 77; et aliis locis. Et De veritate, supra,
- 60 d.9-0595 6
d.9-0595 supra, et ex Commentatore, 3 De Anima, tx 17 et 18, et putat colligi
- 61 d.9-0636 6
d.9-0636 ab intelligibili in actu; q De Anima, a 15, ait quod “intellectus agens
- 62 d.9-0663 2
d.9-0663 17 De tertia tandem operatione, id est, abstractione est *
- 63 d.9-0682 2
d.9-0682 potentia. De quo D Thomas, 2 Contra Gentes, cc 76 et 77.
- 64 d.9-0688 10
d.9-0688 forma, quam potest efficere; haec autem est species intelligibilis. De
- 65 d.9-0696 8
d.9-0696 anima nostra et quae in ipsa sunt. De quibus singillatim est dicendum.
- 66 d.9-0698 3
d.9-0698 Aristoteles, 2 De Anima, cap 5, constituit differentiam inter

- 67 d.9-0703 7
d.9-0703 sic exponit et sequitur Alexander Aphrodisius, De intellectu agente.
- 68 d.9-0740 8
d.9-0740 habet distinctam cogitationem. Docet enim Aristoteles, 3 De Anima,
- 69 d.9-0834 8
d.9-0834 Alius D Thomae, 1 p, supra; et De veritate, q 2, a 6, qui ait
- 70 d.9-0911 3
d.9-0911 Aristotele, 3 De Anima, tx 10, ubi ait: "Sensitiva igitur parte calidum *
- 71 d.9-0920 3
d.9-0920 Paraphrasi, 3 De Anima, cap 19, in fine, ut quandocumque Aristoteles ait
- 72 d.9-1251 14
d.9-1251 3, ad 4; Opusc 42, cap 5; Opusc 49, cap 1; Opusc 55 De ente et
- 73 d.9-1252 11
d.9-1252 essentia, cap 4; 7 Metaphysicae, lect 13. Insinuat Commentator, 1 De
- 74 d.9-1255 5
d.9-1255 universales, nam ipse, 2 De Anima, tx 60, ait quod intellectus *
- 75 d.9-1257 5
d.9-1257 ab speciebus. Et 3 De Anima, tx 18, ait quod si universalia essent
- 76 d.9-1262 7
d.9-1262 Metaphysicae, q 6, a 2; Versorius, De ente et essentia, tract 1, p 2;
- 77 d.9-1269 16
d.9-1269 p, q 28, a 1, in corpore; et ad 4, ubi Caietanus. Idem D Thomas, De
- 78 d.9-1271 5
d.9-1271 5; Caietanus, in cap De genere; et De ente et essentia, cap 3; et cap 4,
- 79 d.9-1271 8
d.9-1271 5; Caietanus, in cap De genere; et De ente et essentia, cap 3; et cap 4,
- 80 d.9-1276 3
d.9-1276 Lovaniensis, cap De genere.
- 81 d.9-1341 2
d.9-1341 2 De quibus dico 1: Haec non cognoscuntur primo ab
- 82 d.9-1525 13
d.9-1525 a physicis, et maxime ab Aristotele, ut videre est in his libris De

- 83 d.9-1527 10
d.9-1527 in 4, ubi quaerit essentiam loci; et in 1 De generatione, cum quaerit
- 84 d.9-1553 3
d.9-1553 Augustinus, 10 De Trinitate, per totum, praecipue cc 8 et 9; et lib 14, cc
- 85 d.9-1611 7
d.9-1611 6 Utrum intellectus cognoscat proprium actum. De actibus vero
- 86 d.9-1633 7
d.9-1633 8 Quomodo intellectus cognoscat species intelligibiles. De ipsis
- 87 d.9-1647 10
d.9-1647 10 Et hinc ultimo colligitur quod quando Aristoteles, 3 De
- 88 d.9-1661 1
d.9-1661 De Anima, tract 3, a c. 6 usque ad 11, Commentator, dicto tx 36.
- 89 d.9-1697 3
d.9-1697 Dionysius, 7 De divinis nominibus, et De caelesti hierarchia, cap 1, *
- 90 d.9-1697 7
d.9-1697 Dionysius, 7 De divinis nominibus, et De caelesti hierarchia, cap 1, *
- 91 d.9-1699 3
d.9-1699 Augustinus, 15 De Trinitate, cap 8; D Damascenus, et sancti alii, sic
- 92 d.9-1705 1
d.9-1705 De hac conclusione, vide D Thomam, 1 p, qq 2, 12, 13 et 88,
- 93 d.9-1777 3
d.9-1777 lib 3 De Anima, nam cap 4, ait obiectum proportionatum intellectui
- 94 d.9-1782 5
d.9-1782 substantiae spirituales; et 1 De partibus, cap 5, inquit: "Partem illam
- 95 d.9-1801 4
d.9-1801 Aphrodisius, libro suo De Anima, et 9 Metaphysicae, cap ultimo, et libro
- 96 d.9-1803 7
d.9-1803 Philoponus et Simplicius, in hoc 3 De Anima; et Simplicius etiam
- 97 d.9-1804 2
d.9-1804 lib De immortalitate animae; et Themistius, Paraphrasi in 3 De Anima,
- 98 d.9-1804 10
d.9-1804 lib De immortalitate animae; et Themistius, Paraphrasi in 3 De Anima,
- 99 d.9-1805 7
d.9-1805 cc 3 et 51; Commentator, 3 De Anima, tx 35 et 36; Avicenna et

- 100 d.9-1808 1
d.9-1808 De intellectu et intelligibili, cap 11.
- 101 d.9-1832 8
d.9-1832 Caietano, 1 p, q 88, a 2; De ente et essentia, cap 6, q 14;
- 102 d.9-1839 3
d.9-1839 et confuso. De nomine ergo dissident, nam Scotistae hanc cognitionem,
- 103 d.9-1843 2
d.9-1843 Dionysius, De divinis nominibus, triplicem assignat, quamvis de
- 104 d.9-1860 1
d.9-1860 De civitate Dei, ait rationem intellectus nostri demonstrari esse
- 105 d.9-1864 3
d.9-1864 et q De spiritualibus creaturis, q De Anima, a 10, et Opusc 70 super
- 106 d.9-1864 7
d.9-1864 et q De spiritualibus creaturis, q De Anima, a 10, et Opusc 70 super
- 107 d.9-1865 2
d.9-1865 Boetium De Trinitate, q 4; 2 Metaphysicae, lect 1.
- 108 d.9-1880 9
d.9-1880 propriam virtutem animae, ut ex hactenus dictis constat. De angelis
- 109 d.9-1905 2
d.9-1905 1 De substantia actus intellectus nostri nihil dicendum superest
- 110 d.9-1906 5
d.9-1906 praeter dicta d 5. De compositione autem et artificio intellectus *
- 111 d.9-1926 5
d.9-1926 dependeat. Unde Aristoteles, 3 De Anima, tx 8; et lib 2, cap 5, ait quod
- 112 d.9-1940 14
d.9-1940 lib 3, hic, cap 4; Thienensis, tx 39. Idem fere tenent Averroes, 3 De
- 113 d.9-1967 6
d.9-1967 Idem sentit Dionysius, cap 2 De divinis nominibus, De caelesti
- 114 d.9-1967 9
d.9-1967 Idem sentit Dionysius, cap 2 De divinis nominibus, De caelesti
- 115 d.9-2054 10
d.9-2054 Ita docet D Thomas, 2.2, q 173, a 3; De veritate, q 12, a 3, ad 1.

- 116 d.9-2100 3
d.9-2100 Alexander, 2 De Anima, cc 13, 15, 21 et 22, inquit intellectum
- 117 d.9-2109 6
9-2109 Cui sententiae favet Aristoteles, 3 De Anima, tx 19 et 20, ubi
- 118 d.9-2220 8
d.9-2220 Ita exponunt D Thomas et Philoponus, hic; De spiritualibus *
- 119 d.9-2221 7
d.9-2221 creaturis, a 10, ad 3; et De Anima, a 5, ad 1. Aliam expositionem
- 120 d.9-2222 13
d.9-2222 tradit D Thomas, 1 p, q 79, a 4, ad 2; q De veritate, a 8, ad ultimum.
- 121 d.9-2244 13
d.9-2244 operatio non est sine passionibus amoris vel odii, etc, ut dicitur 1 De
- 122 d.9-2367 5
d.9-2367 Marsilius Ficinus, lib 15 De theologia Platonis.
- 123 d.9-2374 5
d.9-2374 quam tenet Niphus, lib De intellectu, cap 4, quoniam sine tali *
- 124 d.9-2541 9
d.9-2541 simpliciter practicus. Et ita D Thomas, q 17 De veritate, a 1, synderesim
- 125 d.9-2575 2
d.9-2575 notat, De veritate, q 14, a 4, sed illa quae est directiva operum *
- 126 d.9-2582 3
d.9-2582 vero praxis. De quo plurimi disputant tam metaphysici quam
- 127 d.9-2634 11
d.9-2634 et in eis assignat distinctionem ex obiectis; et hoc 3 De Anima, tx 53,
- 128 d.9-2751 4
d.9-2751 Est communis theologorum. De quo D Augustinus, 10 *
- 129 d.9-2755 9
d.9-2755 constitutum in actu primo sine actu secundo, et De memoria et *
- 130 d.9-2776 4
d.9-2776 supra in simili. De quo vide D Thomam, De memoria et reminiscencia,
- 131 d.9-2776 9
d.9-2776 supra in simili. De quo vide D Thomam, De memoria et reminiscencia,
- 132 d.9-2820 5
d.9-2820 Sed contra, nam Aristoteles, De memoria et reminiscencia, *

- 133 d.9-2833 2
d.9-2833 6 De cognitione futurorum. Circa cognitionem futurorum est *
- 134 d.9-2887 8
d.9-2887 eadem potentiam inter se et cum intellectu. De qua distinctione D
- 135 d.9-2888 3
d.9-2888 Augustinus, 12 De Trinitate, cap 3.
- 136 d.9-2901 10
d.9-2901 denominationes. Et eodem modo est interpretandus D Augustinus, 10 De
- 137 d.9-2943 8
d.9-2943 et conservare in nobis dignitatem rationalis naturae. De hoc habitu et
- 138 d.10-0002 1
d.10-0002 De appetitivis potentiis in communi.
- 139 d.10-0008 11
d.10-0008 quantum de his Aristoteles egit indistincte in reliqua parte 3 De
- 140 d.10-0064 8
d.10-0064 necessaria distinctio appetitus in naturalem et elicitem. De quo
- 141 d.10-0073 6
d.10-0073 quot sunt diversae inclinationes naturales. De hoc ergo appetitu non
- 142 d.10-0214 7
d.10-0214 bonum, unicuique autem proprium". Seneca, 4 De beneficiis, cap 17, ait
- 143 d.10-0216 8
d.10-0216 animi causa malus sit." Et D Dionysius, De divinis nominibus, cc. 4 et
- 144 d.10-0235 11
d.10-0235 potest esse ad malum, sed ad bonum sub ratione boni. De voluntate
- 145 d.10-0344 6
d.10-0344 sequitur dicendum de illius actu. De eius substantia et entitate eodem
- 146 d.10-0385 11
d.10-0385 Est D Thomae, 1 p., q 82, a 4; et De veritate, q 22, a 12. Idem
- 147 d.10-0477 1
d.10-0477 De apprehensione etiam sunt argumenta, nam actus unius *
- 148 d.10-0510 3
d.10-0510 Augustinus, 15 De Trinitate, cap 23, amorem procedere a scientia; et

- 149 d.10-0571 2
d.10-0571 12 De termino vero illius, licet doctores dissentiant Scotus, in 1,
- 150 d.10-0573 9
d.10-0573 voluntatis aliquid produci, quod videtur sentire D Thomas, De veritate, q
- 151 d.10-0593 1
d.10-0593 De actu appetitus haec dicta sint. De potentia vero ipsa iam in
- 152 d.10-0593 7
d.10-0593 De actu appetitus haec dicta sint. De potentia vero ipsa iam in
- 153 d.11-0002 1
d.11-0002 De appetitu sensitivo.
- 154 d.11-0009 7
d.11-0009 rationem insurgit. Et ideo Augustinus, 12 De Trinitate, cap 13,
- 155 d.11-0028 10
d.11-0028 Hanc opinionem, sic expositam, tuetur D Thomas, supra, et De
- 156 d.11-0030 3
d.11-0030 Plutarchus, 4 De placitis philosophorum, cap 4. Idem Nysenus, lib 4 suae *
- 157 d.11-0032 6
d.11-0032 Hieronymo. Idem tenet Galenus, 6 De usu partium, cap 18.
- 158 d.11-0072 9
d.11-0072 non ex concupiscentiis vestris, etc.” Et Aristoteles, 8 De animalibus,
- 159 d.11-0122 3
d.11-0122 concupiscibile dicitur. De irascibili vero dicunt quidam quod, sicut *
- 160 d.11-0177 2
d.11-0177 6 De distinctione vero obiectorum irascibilis et concupiscibilis,
- 161 d.11-0203 6
d.11-0203 omnes praecipuas potentias. Et 3 De Anima, tx 29, ait sensum et
- 162 d.11-0224 7
d.11-0224 Tusculana 4 et in Seneca, lib De ira ad Novatum. Et haec acceptio est
- 163 d.11-0230 5
d.11-0230 malam partem sumi potest. De qua re vide D Damascenum, lib 3, cap
- 164 d.11-0314 1
d.11-0314 De quo difficile est scire an sit in membro quod dolet an in *
- 165 d.11-0322 3
d.11-0322 Portius, lib De dolore, cap 10.

- 166 d.11-0338 12
d.11-0338 est divisio seu solutio partium. Et Galenus videtur id docere, lib De
- 167 d.11-0339 6
d.11-0339 inaequali intemperie; et lib 4 De simplicium medicamentorum *
- 168 d.11-0340 7
d.11-0340 facultatibus, cap 2; et lib 2 De locis patientibus, cap 5. Sequitur Portius,
- 169 d.11-0341 2
d.11-0341 lib De dolore, cc 3 et 4.
- 170 d.11-0409 4
d.11-0409 Hieronymus Fracastorius, lib De sympathia, cap 20, qui ait gaudium sine
- 171 d.11-0422 7
d.11-0422 Confirmatur, 1, nam refert Aristoteles, 3 De partibus, cap
- 172 d.11-0463 2
d.11-0463 11 De fletu sciendum breviter opponi risui, et ex contraria causa
- 173 d.11-0512 7
d.11-0512 irascibili. Constat etiam de distinctione illorum. De quibus plura apud
- 174 d.11-0533 4
d.11-0533 passiones sunt mediae. De quarum ordine in particulari, vide D *
- 175 d.11-0539 5
d.11-0539 Cuius rationem Galenus, 3 De locis patientibus, cap 7, *
- 176 d.11-0541 9
d.11-0541 metum incutiunt, ita melancholia. Idem ait lib 2 De causis symptomatum,
- 177 d.11-0642 4
d.11-0642 14, et 3 De libero arbitrio, cap 18, ait quod “voluntas est qua peccatur
- 178 d.11-0643 5
d.11-0643 et recte vivitur”; idem De duabus animabus contra Manichaeos, cap 10, et
- 179 d.11-0644 1
d.11-0644 De vera et falsa religione, cap 14, et Sermone 43, De verbis Domini;
- 180 d.11-0644 11
d.11-0644 De vera et falsa religione, cap 14, et Sermone 43, De verbis Domini;
- 181 d.12-0002 1
d.12-0002 De appetitu rationale seu de voluntate.

- 182 d.12-0017 1
d.12-0017 De obiecto et actibus voluntatis.
- 183 d.12-0063 2
d.12-0063 3 De actibus voluntatis. Circa actus voluntatis oportet *
- 184 d.12-0104 8
d.12-0104 Et isti sunt fere omnes actus voluntatis. De quibus plura apud D
- 185 d.12-0115 6
d.12-0115 hominum esse possunt, teste Aristoteles, De animalium motu, circa
- 186 d.12-0197 7
d.12-0197 3, q 7; et Augustinus, 10 De Trinitate, non videtur maiorem *
- 187 d.12-0201 6
d.12-0201 etiam videtur dicere Aristoteles, 3 De Anima. tx 29. Et sane, supposito
- 188 d.12-0256 1
d.12-0256 De fato; Plutarcho, 1 De placitis philosophorum, cc. 28 et 29; *
- 189 d.12-0256 5
d.12-0256 De fato; Plutarcho, 1 De placitis philosophorum, cc. 28 et 29; *
- 190 d.12-0257 3
d.12-0257 Augustino, 5 De civitate, cc. 8 et 9; et De haeresibus, cap 70.
- 191 d.12-0257 10
d.12-0257 Augustino, 5 De civitate, cc. 8 et 9; et De haeresibus, cap 70.
- 192 d.12-0280 10
d.12-0280 Contra hos haereticos multi sancti iam citati, et Augustinus, De
- 193 d.12-0284 8
d.12-0284 Pighius, Echius, in Enchyridion, c 30>; Soto, De natura et gratia,
- 194 d.12-0285 4
d.12-0285 cap 15; Castro, De haeresibus, verbo: Liberum arbitrium.
- 195 d.12-0520 5
d.12-0520 supernaturales, salva illius libertate. De qua re theologi multa dicunt,
- 196 d.12-0546 2
d.12-0546 simpliciter. De quo argumento plura 1 p, q 14, a 13; q 19, a 7. Et hoc
- 197 d.12-0552 9
d.12-0552 18 Ad sextum. Sextum argumentum petit aliam difficultatem: De
- 198 d.12-0554 2
d.12-0554 nostrae. De qua re 1.2, q 9, a 5. Sed non est hic locus ad tractandum *

- 199 d.12-0579 7
d.12-0579 Deus possit necessitare vel cogere voluntatem. De qua D Thomas, 1 p,
- 200 d.12-0692 6
d.12-0692 Cicerone, 1 Officiorum; Augustino, 1 De libero arbitrio, cc. 8, 9 et 10; ergo
- 201 d.13-0002 1
d.13-0002 De potentia motiva secundum locum.
- 202 d.13-0025 10
d.13-0025 enim motus non sunt in potestate nostra. Unde Aristoteles, De
- 203 d.13-0032 2
d.13-0032 2 De primo motu sit prima conclusio: Potentia ad illum
- 204 d.13-0045 1
d.13-0045 De cognitione probatur, nam motus localis debet esse *
- 205 d.13-0049 1
d.13-0049 De appetitu etiam id probatur, nam movet se animal cum
- 206 d.13-0052 1
d.13-0052 De dispositione membrorum quod necessaria sit constat, nam si
- 207 d.13-0058 7
d.13-0058 Aristoteles, hic, tx 56, et lib De communi animalium motu, in principio,
- 208 d.13-0076 8
d.13-0076 Hanc sententiam videtur docere Aristoteles, hic, lib De
- 209 d.13-0085 13
d.13-0085 Capreolus, in 2, d 1, q 2, ad argumenta Aureoli; Caietanus, 3 De Anima
- 210 d.13-0201 5
d.13-0201 progressivus. Ita Aristoteles, 5 De generatione animalium, cap 6, et Opusc De
- 211 d.13-0201 12
d.13-0201 progressivus. Ita Aristoteles, 5 De generatione animalium, cap 6, et Opusc De
- 212 d.13-0210 1
d.13-0210 De virtute universali, Aristoteles semper ait esse in corde, quia
- 213 d.13-0220 2
d.13-0220 experientia. De qua vide Vallesium, lib 5 Controversiarum, cap 10.
- 214 d.14-0002 1
d.14-0002 De anima separata.

- 215 d.14-0005 2
d.14-0005 1 De substantia animae separatae fere nihil dicendum superest.
- 216 d.14-0008 6
d.14-0008 Separata enim est vera anima. De se enim est ad vivificandum corpus *
- 217 d.14-0133 1
d.14-0133 De aliis autem motibus certum est non convenire animae *
- 218 d.14-0209 6
d.14-0209 habet, illam applicare non potest. De angelis vero hic non disputamus.
- 219 d.14-0278 2
d.14-0278 Augustinus, De cura pro mortuis agenda, illud esse inter miracula *
- 220 d.14-0292 5
d.14-0292 quae illi naturalia sunt. De his enim quae Deus circa illam supra
- 221 d.14-0379 14
d.14-0379 Thomas, in additionibus, q 72, a 1, ad 1 et 2; D Augustinus, De cura pro
- 222 d.14-0390 3
d.14-0390 intellectum comitatur. De intellectu autem multae sunt difficultates quae
- 223 d.14-0619 1
d.14-0619 De secundo patet ex dictis.
- 224 d.14-0620 1
d.14-0620 De primo etiam patet, quia anima est adeo imperfecta quod
- 225 d.14-0711 3
d.14-0711 divinitus impressam. De aliis vero animabus nihil dicit.
- 226 d.14-0739 9
d.14-0739 particulari distincte cognoscere. Et videtur colligi ex q De Anima, a
- 227 d.14-0851 2
d.14-0851 9 De cognitione vero angelorum est maius dubium. D
- 228 d.14-0868 7
d.14-0868 habet cum illis, ut D Thomas, De Anima, a 17; sed ad hanc societatem
- 229 d.14-0934 3
d.14-0934 Thomas, q De Anima, a 20, in corpore et ad 11.
- 230 d.14-0968 1
d.14-0968 De facto vero animae beatae habent cognitionem singularium
- 231 d.14-1001 7
d.14-1001 supernaturali quae nunc est circa animam. De his enim aliud est. *

232 d.14-1005 10
d.14-1005 Gregorium, 12 Moraliū, c. 13; et Ps. 108; Augustinum, De cura pro

233 d.14-1025 10
d.14-1025 videbunt in Verbo omnia quae Deus videt scientia visionis. De quo in

234 d.14-1056 4
d.14-1056 angelos. D Thomas, De Anima, a 20, ad 11, dicit quod per angelum.

235 d.14-1394 14
d.14-1394 colligitur ex q 89, aa 1 et 2; 1.2, q 4, a 5; De spiritualibus creaturis, a 2, ad 5;

236 d.14-1395 1
d.14-1395 De potentia, q 5, a 10, ad 5; in 4, d 49, q 4, a 5 et ad 1.

237 d.14-1400 9
d.14-1400 perfectiori modo dispositum esse, liberatum scilicet a corruptione. De

238 d.14-1476 3
d.14-1476 Finis librorum De Anima.

DEBET

1 d.9-0096 2
d.9-0096 intellectus. Debet enim eius obiectum esse diversum ab obiecto voluntatis.

DECIMA

1 d.9-0028 1
d.9-0028 Decima: Illo modo potest res concipi sine materia quo est a

2 d.10-0049 1
d.10-0049 Decima conclusio: Intellectus speculativus non movet,

DECIMANONA

1 d.9-0062 1
d.9-0062 Decimanona: Intellectus speculativus et practicus differunt,

DECIMAOCTAVA

1 d.9-0057 1
d.9-0057 Decimaoctava: Sicut sensus apprehendit sensibilia et

DECIMAQUARTA

1 d.9-0046 1
d.9-0046 Decimaquarta [...]

DECIMAQUINTA

1 d.9-0047 1
d.9-0047 Decimaquinta: Solus hic intellectus separatus est id quod

DECIMASEPTIMA

1 d.9-0053 1
d.9-0053 Decimaseptia: Intellectus in cognitione quod quid est

DECIMASEXTA

1 d.9-0051 1
d.9-0051 Decimasexta: Intellectus operatio alia est simplicium *

DECIMATERTIA

1 d.9-0038 1
d.9-0038 Decimatertia: Intellectus separabilis est immixtus et *

DECLARATUR

1 d.12-0650 2
d.12-0650 ergo. Declaratur antecedens, nam intellectus cognoscit obiectum

2 d.14-1291 1
d.14-1291 Declaratur ratione: Cum enim aliquid intrinsece ordinatur ad *

DEEST

1 d.14-0359 2
d.14-0359 Dices: Deest sensus a quo in cognitione pendet.

DEFINIENS

1 d.8-0098 2
d.8-0098 4 Definiens autem Aristoteles phantasiam, prius distinguit illam

DEFINITIO

1 d.9-2815 1
d.9-2815 Definitio memoriae. Probatur ex definitione, nam memoria est *

DEI

1 d.9-0217 10
d.9-0217 vero multo magis differt ab his, quia est ipsa Dei essentia, per quam

2 d.9-1369 7
d.9-1369 Praeterea arguitur, nam ideo angelorum et Dei non potest

3 d.9-1382 1
d.9-1382 Dei, nam concipimus quaedam praedicata quae illi soli conveniunt.

4 d.9-1685 4
d.9-1685 de substantia infinita Dei et de aliis substantiis spiritualibus, quae *

5 d.9-1717 6
d.9-1717 ita formamus conceptum quemdam proprium Dei, quo eius

6 d.9-1720 6
d.9-1720 explicant totam virtutem et essentiam Dei.

7 d.9-1736 7
d.9-1736 suo ordine, et medias inter substantiam Dei et animae nostrae.

8 d.9-1738 2
d.9-1738 parte Dei impotentia.

9 d.9-1751 9
d.9-1751 necessariam existentiam, sed illam debeant recipere ex libera Dei

10 d.9-1860 3
d.9-1860 De civitate Dei, ait rationem intellectus nostri demonstrari esse

11 d.9-1943 9
d.9-1943 pendet intellectus a phantasia, tamen in cognitione abstractissima Dei

12 d.9-2572 1
d.9-2572 Dei est practica, quia est motiva voluntatis.

13 d.9-2758 1
d.9-2758 Dei et beneficiorum eius. Et quando volumus consideramus ea quae

14 d.10-0273 8
d.10-0273 Ad tertium respondetur quod esse contra voluntatem Dei

- 15 d.12-0136 5
d.12-0136 ad Rom 5: “Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris”. Et Ps
- 16 d.12-0137 3
d.12-0137 36: “Lex Dei [...] in corde ipsius”, nam sicut cor est primum *
- 17 d.12-0210 3
d.12-0210 Item, quomodo Dei providentia et concursus, et potissime
- 18 d.12-0226 9
d.12-0226 divinae ut possit exire in actum; posita autem Dei voluntate, non
- 19 d.12-0269 6
d.12-0269 Alii dicunt praescientiam et providentiam Dei tollere libertatem
- 20 d.12-0274 2
d.12-0274 gratiam Dei illos necessitantem. Quem errorem tenuit Iovinianus, *
- 21 d.12-0355 6
d.12-0355 homo sit factus ad imaginem Dei, ut Damascenus notavit, lib 2 Fidei,
- 22 d.12-0501 10
d.12-0501 mali; at vero post hanc vitam, si homo consequitur Dei visionem,
- 23 d.12-0502 8
d.12-0502 necessitatur quoad exercitium et quoad specificationem ad Dei
- 24 d.12-0513 5
d.12-0513 exigentiam obiectorum, ut voluntas Dei amat necessario suam *
- 25 d.12-0582 6
d.12-0582 nam “cor regis in manu Dei est, et quocumque voluerit vertet illud.”
- 26 d.12-0616 9
d.12-0616 Antecedens probatur, quia perfectissimus actus voluntatis est dilectio Dei, et
- 27 d.12-0617 4
d.12-0617 perfectissimus intellectus est Dei cognitio; melior autem est amor Dei
- 28 d.12-0617 10
d.12-0617 perfectissimus intellectus est Dei cognitio; melior autem est amor Dei
- 29 d.12-0785 5
d.12-0785 Respondetur, quod aliqua cognitio Dei naturalis est *
- 30 d.12-0799 9
d.12-0799 intellectus ex natura sua aliquid potest circa cognitionem Dei, nam Deum
- 31 d.12-0811 4
d.12-0811 quod ex perfectiori Dei visione sequitur perfectior amor in patria. Et

- 32 d.12-0816 6
d.12-0816 munus est accendere in amorem Dei hominum voluntates, nam quia
- 33 d.14-0275 4
d.14-0275 regulariter ex lege Dei non exeunt a suis receptaculis, vel quia invite *
- 34 d.14-0276 7
d.14-0276 detinentur vel quia libere obediunt voluntati Dei, aliquando tamen huc
- 35 d.14-0482 4
d.14-0482 poena carentia visionis Dei, tamen non habet aliam poenam et in
- 36 d.14-0487 7
d.14-0487 5 Ad primam respondetur ad naturalem Dei providentiam
- 37 d.14-0683 9
d.14-0683 veram scientiam non potest cognoscere Deum per essentiam Dei, quia
- 38 d.14-0687 7
d.14-0687 cognitionem causae; sed anima est effectus Dei et ipsa anima cognoscit
- 39 d.14-0692 5
d.14-0692 quaedam imago et similitudo Dei, vel saltem ad imaginem Dei facta,
- 40 d.14-0692 10
d.14-0692 quaedam imago et similitudo Dei, vel saltem ad imaginem Dei facta,
- 41 d.14-0693 8
d.14-0693 nihil enim creatum potest esse perfecta imago Dei. Anima ergo se
- 42 d.14-0694 4
d.14-0694 intuens intuetur quamdam Dei similitudinem; ergo per illam cognoscit
- 43 d.14-0701 3
d.14-0701 aliam maiorem Dei cognitionem tributam illi a Deo speciali
- 44 d.14-0763 10
d.14-0763 lumini adaequentur, alias superfluum esset tale lumen; sed cognitio Dei
- 45 d.14-0953 2
d.14-0953 dispensationem Dei, idque per species infusas repraesentantes illa.
- 46 d.14-0959 5
d.14-0959 nec ad naturalem providentiam Dei expectare quod infundatur animae
- 47 d.14-1003 3
d.14-1003 vel ex Dei ordinatione ad maiorem poenam illarum. Animae etiam in

48 d.14-1011 4
d.14-1011 supernaturalia et libera Dei et angelorum e hominum; et non quilibet beatus

49 d.14-1031 6
d.14-1031 naturalem, non tantum per visionem Dei, sed per proprias species, quia hoc

50 d.14-1039 9
d.14-1039 sufficiens ad cognoscendas res naturales; ergo ad providentiam Dei spectat

51 d.14-1371 2
d.14-1371 providentiam Dei, ut auctor naturae est, pertinere reunire animam

DELECTATIO

1 d.11-0456 2
d.11-0456 33. Delectatio vero potest etiam esse passio partis sensitivae et ex illis

DELPHICI

1 d.9-1552 2
d.9-1552 illud Delphici oraculi: "Nosce te ipsum." Quod videtur sequi D *

DENIQUE

1 d.8-0551 6
d.8-0551 modo cognoscit sensationes actuum externorum. Denique omnia illa

2 d.9-0295 1
d.9-0295 Denique, Plato ductus fuit ex falso principio, nempe quod

DEO

1 d.9-0807 1
d.9-0807 Deo infundi, primo, quia superfluum; et deinde, quia non magis

2 d.9-1199 9
d.9-1199 innumeras fingit relationes rationis, ut relationem creatoris in Deo,

3 d.9-1695 3
d.9-1695 cognovit de Deo de angelis naturaliter, nisi per effectus; neque in hac

4 d.9-1740 10
d.9-1740 existentes tales substantias, nam illae sunt quae maxime assimilantur Deo, et

5 d.9-1747 2
d.9-1747 tribui Deo immediate. Dixi tamen hoc non posse demonstratione *

- 6 d.9-1749 10
d.9-1749 connexionem habeat cum substantiis separatis, nam omnes possunt a Deo
- 7 d.9-1770 1
d.9-1770 Deo, nam de illo plura cognoscimus, quae illi soli conveniunt. Et ratio
- 8 d.9-1818 3
d.9-1818 loquens de Deo et intellectione divina, inquit illi talem inesse
- 9 d.9-1844 1
d.9-1844 Deo specialiter loquatur:
- 10 d.9-1845 7
d.9-1845 Primus est per attributionem, attribuendo scilicet Deo *
- 11 d.9-2125 1
d.9-2125 Deo vel ab intelligentia aliqua, quia ex hoc nihil contra fidem sequitur,
- 12 d.9-2190 8
d.9-2190 Sed hoc falsum est, quia in solo Deo sua operatio est sua *
- 13 d.9-2348 6
d.9-2348 Item, intellectu possibili maxime assimilamur Deo et angelis,
- 14 d.9-2722 9
d.9-2722 nempe Deum, ad quem omnia ordinantur, tractando de Deo maximam
- 15 d.9-2853 9
d.9-2853 dummodo subdantur divinae potestati, vel quia sunt a Deo revelatae,
- 16 d.10-0154 4
d.10-0154 etiam dabitur in Deo, cum ille sit cognoscens. Consequens est falsum,
- 17 d.10-0162 5
d.10-0162 appetitus non est in Deo, quantum ad proprium bonum praecipue.
- 18 d.10-0166 4
d.10-0166 haec virtus in Deo est non a sua essentia distincta, sed est ipsamet *
- 19 d.10-0275 9
d.10-0275 induens illud sub ratione vindictae quam sumit de Deo; et quia in hoc
- 20 d.10-0328 4
d.10-0328 quia in ipso Deo includitur bonum ipsius amantis tamquam in fonte et *
- 21 d.10-0396 13
d.10-0396 libere se movet in actum, nec potest ab aliquo nisi a solo Deo illo modo
- 22 d.12-0167 8
d.12-0167 propositione obiecti. Et in intellectu specialiter tribuitur Deo iste

- 23 d.12-0247 3
d.12-0247 necessitari a Deo. Consequens est falsum; ergo. Sequela patet, tum quia
- 24 d.12-0581 12
d.12-0581 quod licet voluntas de se sit libera, tamen potest necessitari a Deo,
- 25 d.12-0586 4
d.12-0586 ideo neque a Deo potest illi conferri, nam libertas debet esse ab *
- 26 d.14-0182 7
d.14-0182 esse in illo loco deputato a Deo ad praemium bonorum vel ad poenam
- 27 d.14-0385 7
d.14-0385 bonae conscientiae. Et ideo subdit: “Quia Deo placent opera tua.” Ita
- 28 d.14-0468 7
d.14-0468 intelligibiles in actu, et maxime a Deo, qui est auctor naturae, ut *
- 29 d.14-0476 10
d.14-0476 illam; haec autem infusio specierum, quae dicitur fieri a Deo, non *
- 30 d.14-0484 9
d.14-0484 Tertia est utrum fiant istae species immediate a Deo vel *
- 31 d.14-0701 8
d.14-0701 aliam maiorem Dei cognitionem tributam illi a Deo speciali
- 32 d.14-0774 1
d.14-0774 Deo tribuitur propter suam infinitam virtutem, et in illo etiam difficile
- 33 d.14-0784 4
d.14-0784 per infusionem a Deo. Insinuat D Thomas, supra. Probabiliter posset
- 34 d.14-0824 10
d.14-0824 Sed contra, quia etiam anima tantum debet perfici a Deo,
- 35 d.14-0827 3
d.14-0827 creantur a Deo, quae postea in actionibus suis iuvantur ab aliis creaturis,
- 36 d.14-0863 5
d.14-0863 2 Licet infundantur a Deo, nulla est ratio cur Deus non *
- 37 d.14-0928 10
d.14-0928 tamen omnia; cognoscit autem illa per species infusas a Deo, quae *
- 38 d.14-0958 7
d.14-0958 est; deberet ergo illas recipere a Deo. Non videtur autem necessarium

- 39 d.14-0991 13
d.14-0991 species defert nec potest illas a rebus desumere nec est cur a Deo
- 40 d.14-1055 7
d.14-1055 Quaeres utrum species infundantur immediate a Deo an per
- 41 d.14-1130 8
d.14-1130 2 Nulla ratione probari potest esse impossibile Deo efficere
- 42 d.14-1159 5
d.14-1159 cognitio est perfectior simpliciter, Deo conveniens et angelis. Quod si
- 43 d.14-1315 2
d.14-1315 imputari Deo, quod hanc naturam cum his repugnantis constituerit. Non
- 44 d.14-1362 4
d.14-1362 corpori unitur a Deo ut ibi habeat omnem perfectionem suam. Quia
- 45 d.14-1379 11
d.14-1379 separari a gratia cum tota perfectione naturali, et ideo a Deo ad finem
- 46 d.14-1430 5
d.14-1430 cognosceret id esse possibile Deo de potentia absoluta; putaret etiam
- 47 d.14-1474 3
d.14-1474 quibus perpetuo Deo fruuntur, cui honor et gloria in saeculorum saecula.

DESIDERIUM

- 1 d.11-0257 8
d.11-0257 absolute et secundum se consideratum, versatur amor. Desiderium est

DEUM

- 1 d.9-0105 4
d.9-0105 intellectus noster cognoscit Deum, angelos et res materiales et in eis *
- 2 d.9-0110 8
d.9-0110 Tandem, in anima separata constat. Cognoscit enim Deum
- 3 d.9-1654 3
d.9-1654 Quomodo possimus Deum et substantias separatas pro hoc statu cognoscere.
- 4 d.9-1698 2
d.9-1698 inquit Deum non posse a nobis cognoscit nisi ex sensibilibus. Idem D
- 5 d.9-1701 3
d.9-1701 aenigmate”, inquit Deum a nobis videri per speculum creaturarum.

- 6 d.9-1712 5
d.9-1712 causam omnium, quam vocamus Deum. Rursus autem ex eisdem *
- 7 d.9-1719 6
d.9-1719 quia effectus ipsi non repraesentant Deum prout in se est, neque
- 8 d.9-1730 4
d.9-1730 Item, cognoscimus evidenter Deum esse substantiam *
- 9 d.9-1752 8
d.9-1752 voluntate, et effectus non omnino evidenter demonstrant Deum illas
- 10 d.9-1884 5
d.9-1884 ergo non potest cognoscere Deum. Maior patet, quia inter intellectum
- 11 d.9-1892 10
d.9-1892 hac vita, quia neutrius habet propriam et adaequatam speciem; Deum
- 12 d.9-1947 1
d.9-1947 Deum contemplari.
- 13 d.9-2101 3
d.9-2101 agentem esse Deum ipsum. Et quod sit substantia separata etiam
- 14 d.9-2722 2
d.9-2722 nempe Deum, ad quem omnia ordinantur, tractando de Deo maximam
- 15 d.10-0327 7
d.10-0327 omnium. Et ideo caritas magis amat Deum quam ipsum amantem,
- 16 d.11-0677 4
d.11-0677 dicunt ordinem ad Deum, ut est supernaturalis finis, et ita non possunt
- 17 d.11-0684 6
d.11-0684 et caro mea exultaverunt in Deum vivum.”
- 18 d.11-0692 11
d.11-0692 Et isto modo etiam potest appetitus aliquo modo ferri in Deum
- 19 d.11-0693 4
d.11-0693 ipsum, nam intellectus Deum concipit sub aliqua ratione sensibili, et
- 20 d.12-0222 3
d.12-0222 beatitudinem et Deum clare visum; ergo.
- 21 d.12-0307 8
d.12-0307 enim ad Hebr. 11 quod “accedentem ad Deum oportet credere quis
- 22 d.12-0768 9
d.12-0768 amor visione, quia etiam ibi amor fertur in Deum prout in se est, *

- 23 d.12-0772 1
d.12-0772 Deum prout in se est, nam Deus secundum suam essentiam est in *
- 24 d.12-0774 3
d.12-0774 sicut voluntas Deum totum amat in se, ita intellectus Deum totum
- 25 d.12-0774 10
d.12-0774 sicut voluntas Deum totum amat in se, ita intellectus Deum totum
- 26 d.12-0781 1
d.12-0781 Deum prout in se est et amat Deum super omnia; haec autem cognitio
- 27 d.12-0781 8
d.12-0781 Deum prout in se est et amat Deum super omnia; haec autem cognitio
- 28 d.12-0787 9
d.12-0787 morali amor sit perfectior, nam viribus naturae cognoscere Deum et *
- 29 d.12-0799 11
d.12-0799 intellectus ex natura sua aliquid potest circa cognitionem Dei, nam Deum
- 30 d.12-0809 7
d.12-0809 sine dubio, sicut Seraphim perfectius amant Deum quam Cherubim,
- 31 d.14-0669 5
d.14-0669 Quomodo anima separata intelligat Deum et res alias immateriales.
- 32 d.14-0673 1
d.14-0673 Deum et alias substantias immateriales sive angelum sive animas
- 33 d.14-0676 2
d.14-0676 aliquo modo Deum et substantias separatas, quia est evidens. Inquirimus
- 34 d.14-0678 7
d.14-0678 2 Prima conclusio: Anima separata cognoscit Deum per *
- 35 d.14-0683 6
d.14-0683 veram scientiam non potest cognoscere Deum per essentiam Dei, quia
- 36 d.14-0695 1
d.14-0695 Deum, non clare, sed imperfecto modo, quia non potest Deum aliter
- 37 d.14-0695 10
d.14-0695 Deum, non clare, sed imperfecto modo, quia non potest Deum aliter
- 38 d.14-0698 5
d.14-0698 animarum et angelorum, potest Deum cognoscere, quia aequaliter procedunt

- 39 d.14-0766 6
d.14-0766 habeat medium sufficiens ad cognoscendum Deum tam perfecte
- 40 d.14-0892 10
d.14-0892 et cognoscere et penetrare omnes rationes illius. Et beati Deum *
- 41 d.14-1120 1
d.14-1120 Deum operari ea quae rerum naturae consonant magis, si sunt *
- 42 d.14-1125 11
d.14-1125 1 Si enim hoc erat impossibile, non est cur ponamus Deum *
- 43 d.14-1171 2
d.14-1171 Item, Deum melius cognoscit, quia cognoscit melius effectus
- 44 d.14-1207 8
d.14-1207 inclinationem animae. Inclinator enim vehementer ad cognoscendum Deum et

DEUS

- 1 d.9-0424 3
d.9-0424 modum quo Deus de potentia absoluta possit, mediante re materiali,
- 2 d.9-1322 8
d.9-1322 denominatur visus ante operationem intellectus et similiter Deus *
- 3 d.9-1324 1
d.9-1324 Deus relatione creatoris, nisi quando intellectus ea comparat
- 4 d.9-1702 4
d.9-1702 6 Tertia conclusio: Deus, quantum ad “an est”, potest *
- 5 d.9-1708 6
d.9-1708 Ratio autem conclusionis est, quia Deus, cum sit prima causa a
- 6 d.9-1771 5
d.9-1771 differentiae est, quia, licet Deus sit altior et perfectior, tamen habet *
- 7 d.9-1890 6
d.9-1890 nos aliquo modo cognoscimus, et Deus et beati utrumque cognoscunt
- 8 d.9-2114 1
d.9-2114 Deus, quia Aristoteles dicit quod intellectus agens est “omnia *
- 9 d.9-2115 7
d.9-2115 facere”; nullus autem omnia facit nisi Deus.
- 10 d.9-2482 6
d.9-2482 habitibus, ut scientia qua cognoscitur Deus cum proprietatibus suis

- 11 d.9-2808 6
d.9-2808 adaequari praeterito. Angeli enim et Deus habent perfectissimo modo
- 12 d.9-2810 6
d.9-2810 "Recordatus sum tui". Habet enim Deus memoria, non ut dicit *
- 13 d.10-0270 13
d.10-0270 malum alteri, nisi in obiecto et actu reperiatur aliqua ratio boni, ut Deus
- 14 d.10-0325 12
d.10-0325 creator; si creator in tantum illi bonum volo, in quantum est Deus ipse *
- 15 d.12-0168 16
d.12-0168 primus actus a D Thoma, 1 p, q 82, a 4, ad 3, forte quia Deus
- 16 d.12-0208 6
d.12-0208 divisionem necesse est scire quomodo Deus posset certo cognoscere
- 17 d.12-0228 4
d.12-0228 4 Nam vel Deus scit me operaturum hoc vel nescit; si primum,
- 18 d.12-0248 1
d.12-0248 Deus non potest mutare naturam rerum, tum quia Deus non potest *
- 19 d.12-0248 9
d.12-0248 Deus non potest mutare naturam rerum, tum quia Deus non potest *
- 20 d.12-0320 2
d.12-0320 Item, Deus punit malos: Mt 25; sin autem non essent *
- 21 d.12-0327 5
d.12-0327 Non tantum dedit nobis Deus facultates has, quibus generose
- 22 d.12-0356 10
d.12-0356 cap 12; et Augustinus, Ps 57. Et ideo postquam Deus dixit:
- 23 d.12-0517 5
d.12-0517 15 Ad tertium. Quomodo Deus concurrat cum voluntate nostra. Tertium
- 24 d.12-0518 8
d.12-0518 argumentum petebat longam tractationem de modo quo Deus
- 25 d.12-0523 6
d.12-0523 ex natura sua sit libera, Deus cum infinitae sapientiae sit et potentiae,
- 26 d.12-0530 3
d.12-0530 actum secundum. Deus enim, quantum ex parte sua, est paratus ad
- 27 d.12-0532 6
d.12-0532 in potestate mea est quod Deus concurrat mecum vel non concurrat; et

- 28 d.12-0548 6
d.12-0548 17 Ad quintum. Quintum argumentum. Deus enim non scit actus
- 29 d.12-0579 1
d.12-0579 Deus possit necessitare vel cogere voluntatem. De qua D Thomas, 1 p,
- 30 d.12-0590 4
d.12-0590 sua libera est, Deus potest necessitatem inferre, non tamen potest Deus *
- 31 d.12-0590 11
d.12-0590 sua libera est, Deus potest necessitatem inferre, non tamen potest Deus *
- 32 d.12-0736 11
d.12-0736 res prout sunt in se ipsis, et quia in via Deus et superiores res sunt in *
- 33 d.12-0740 6
d.12-0740 sentit, dicens: "Dilectio praeeminet cognitioni. Deus enim plus
- 34 d.12-0742 12
d.12-0742 hoc amore et cognitione intelligitur illud D Anselmi, lib 2 Cur Deus
- 35 d.12-0745 8
d.12-0745 actus intellectus actum voluntatis, quia tunc videtur Deus prout in se
- 36 d.12-0772 7
d.12-0772 Deum prout in se est, nam Deus secundum suam essentiam est in *
- 37 d.12-0773 5
d.12-0773 intellectu beati, nec est Deus melius in se quam in intellectu beati, et
- 38 d.14-0184 3
d.14-0184 Item, quia Deus dicitur aliquo modo esse in loco: "Caelum et
- 39 d.14-0226 5
d.14-0226 Simili exemplo explicatur: Si Deus ab aqua in vase existente *
- 40 d.14-0292 9
d.14-0292 quae illi naturalia sunt. De his enim quae Deus circa illam supra
- 41 d.14-0414 5
d.14-0414 manebit semper illo modo. Deus enim nihil gratuitum illi praebet, sed
- 42 d.14-0475 6
d.14-0475 naturalem, non de his quae Deus potest supernaturaliter operari circa
- 43 d.14-0499 4
d.14-0499 influxum illarum specierum. Deus enim non denegat illis

- 44 d.14-0501 7
d.14-0501 Respondetur quod in poenam peccati potest Deus illam
- 45 d.14-0523 3
d.14-0523 animae, sicut Deus comprehendit se, quia suus intellectus infinitus
- 46 d.14-0681 11
d.14-0681 anima potest habere ex propria natura, non de illa quam Deus posset
- 47 d.14-0812 3
d.14-0812 3 Solus Deus movet efficaciter voluntates; sed intellectus non
- 48 d.14-0863 10
d.14-0863 2 Licet infundantur a Deo, nulla est ratio cur Deus non *
- 49 d.14-1025 6
.14-1025 videbunt in Verbo omnia quae Deus videt scientia visionis. De quo in
- 50 d.14-1062 2
d.14-1062 secundas, Deus non facit se solo. In proposito id potest fieri per angelum.
- 51 d.14-1113 2
d.14-1113 Item, Deus supplet vicem causae naturalis; ergo perfectius *

DEUTERONOMII

- 1 d.12-0313 7
d.12-0313 Et idem colligitur ex cap 30 Deuteronomii. Et Ecclo. 15 dicitur:

DECIMA

- 1 d.10-0001 2
d.10-0001 DISPUTATIO DECIMA.

DECIMAQUARTA

- 1 d.14-0001 2
.14-0001 DISPUTATIO DECIMAQUARTA.

DECIMATERTIA

- 1 d.13-0001 2
d.13-0001 DISPUTATIO DECIMATERTIA.

DIALECTICA

- 1 d.9-1907 3
d.9-1907 sufficienter in Dialectica dictum est. Et ideo solum restat dicendum de

2 d.9-2708 4
d.9-2708 Sed contra. Ergo Dialectica est scientia practica, nam est ars *

DIALOGORUM

1 d.14-0172 4
d.14-0172 D Gregorius, 4 Dialogorum, ubi refert multas animas aparuisse et

DIANAM

1 d.10-0240 7
d.10-0240 “Quisquis amat Thaydem, Thaydem putat esse Dianam.”

DICENDUM

1 d.9-1074 1
.9-1074 Dicendum enim est tantum convenire intellectui, nam sensus

2 d.9-2061 1
d.9-2061 Dicendum superest de ipsis potentiis, et quoniam una sine alia non *

3 d.9-2480 1
d.9-2480 Dicendum est tamen habitum ex se habere quod sit practicus vel

4 d.11-0325 2
d.11-0325 6 Dicendum tamen breviter quod in dolore duo sunt, scilicet *

5 d.12-0812 8
d.12-0812 ideo difficultas communis est in omni parte. Dicendum est ergo *

DICERE

1 d.9-1557 7
d.9-1557 etiam multi ignorant an animam habeant. Dicere vero non experiri

2 d.14-1121 2
d.14-1121 possibilis. Dicere vero has species esse impossibiles gratis dicitur.

DICERETUR

1 d.14-1354 8
d.14-1354 illa resurrectio naturalis esset, non esset difficultas. Diceretur enim

DICES

- 1 d.8-0104 1
d.8-0104 Dices in somniis esse sensum in potentia.
- 2 d.8-0307 1
d.8-0307 Dices: Ergo superflue ponuntur sensus exteriores, nam *
- 3 d.8-0593 1
d.8-0593 Dices: Memoria est cognitio praeteritae cognitionis, ut *
- 4 d.9-0563 1
d.9-0563 Dices quod dependet a phantasmate tamquam a *
- 5 d.9-0783 1
d.9-0783 Dices: Hoc refert, quod cum repraesentatur in *
- 6 d.9-2288 1
d.9-2288 Dices: Ergo etiam quodlibet obiectum insensibile potest dici
- 7 d.9-2912 1
d.9-2912 Dices: Si haec omnia neque distinctionem formalem arguunt
- 8 d.14-0359 1
d.14-0359 Dices: Deest sensus a quo in cognitione pendet.
- 9 d.14-0498 1
d.14-0498 Dices: Si hoc est naturale, ergo etiam anima damnati recipit
- 10 d.14-0549 1
d.14-0549 Dices quod aufertur ab illa impedimentum.
- 11 d.14-0724 1
d.14-0724 Dices: Per speciem universalem potest anima separata *
- 12 d.14-1122 1
d.14-1122 Dices esse impossibile dari animae species per se infusas et
- 13 d.14-1338 1
d.14-1338 Dices: Quod magis naturale est, diuturnius est; esse autem in

DICETUR

- 1 d.9-1352 1
d.9-1352 Dicetur forte quod phantasma non tantum repraesentat *

DICIT

- 1 d.9-2855 9
d.9-2855 Sed an futurorum sit proprie memoria dubitari potest. Dicit
- 2 d.11-0227 5
d.11-0227 fuisse passiones, sed propassiones. Dicit “propassiones” actus
- 3 d.12-0587 2
d.12-0587 intrinseco. Dicit enim intrinsecum quoddam dominium supra actus
- 4 d.14-1036 2
d.14-1036 infusas. Dicit tamen quod erit imperfecta.

DICITUR

- 1 d.8-0108 1
d.8-0108 Dicitur, 2, verificari quando in somniis aliquid *
- 2 d.9-0620 9
d.9-0620 et in actu, quod ex sensibilibus explicari potest. Dicitur enim aliquid *
- 3 d.9-0668 2
d.9-0668 materiali? Dicitur ergo quod species abstrahi, quia intellectus agens virtute
- 4 d.9-1183 2
d.9-1183 abstracta. Dicitur ergo abstracta denominatione extrinseca ab actu
- 5 d.9-2073 2
d.9-2073 denominatur. Dicitur autem intellectus, non quia intelligat nam *
- 6 d.10-0065 8
d.10-0065 diximus 1 Physicorum, cap 8, q 4. Dicitur enim appetitus quaelibet
- 7 d.12-0297 11
d.12-0297 palpebris discoopertis, possit oculus videre et non videre, esset liber. Dicitur
- 8 d.12-0306 9
d.12-0306 Haec conclusio est unum ex fundamentis fidei nostrae. Dicitur
- 9 d.14-0104 4
d.14-0104 variat rationem semipersonae. Dicitur autem semipersonam, tum quia

DICO

- 1 d.9-1135 4
d.9-1135 sic ab inferioribus. Dico “ut sic”, nam superius potest abstrahi

2 d.9-1375 2
d.9-1375 3 Dico 2: Intellectus noster non format proprium et *

3 d.9-1655 2
d.9-1655 1 Dico 1: Intellectus noster pro hoc statu potest devenire in *

4 d.9-2122 2
d.9-2122 5 Dico esse certum, non quia sit de fide, quia neque quod sit *

5 d.12-0481 1
d.12-0481 Dico ergo quod voluntas est determinata quoad *

6 d.12-0555 2
d.12-0555 omnia. Dico tamen breviter quod caelum habet influentiam circa corpus

7 d.13-0228 1
d.13-0228 Dico breviter quod haec virtus immediate sequitur ex sensitiva,

8 d.13-0251 1
d.13-0251 Dico 1, quod appetitus sensitivus, seclusis impedimentis, non

9 d.13-0260 1
d.13-0260 Dico 2, quod appetitus sensitivus de se est sufficiens ad *

10 d.13-0280 1
d.13-0280 Dico, 3: Voluntas, quantum est de se, potest movere sine *

11 d.14-1245 2
d.14-1245 2 Dico ergo, 1, esse certissimum animam naturaliter uniri corpori

12 d.14-1432 7
d.14-1432 rationis cum eo quod antea habebat. Dico ergo quod anima separata, hoc *

DICTO

1 d.14-0289 2
d.14-0289 1 Dicto de substantia animae separatae et de motu illius,

DICUNT

1 d.9-0185 1
d.9-0185 Dicunt quidam quod istae potentiae, ut potentiae sunt, non

DIFFERT

1 d.14-1218 4
d.14-1218 quam naturaliter desiderat. Differt autem Avicenna a Platone quod

DIFFICULTAS

1 d.9-0327 4
d.9-0327 productionem. Opinio Caietani. Difficultas ergo restat de modo

2 d.9-1921 2
d.9-1921 3 Difficultas ergo manet an intellectus dependeat a phantasia.

DILECTIO

1 d.12-0740 3
d.12-0740 sentit, dicens: "Dilectio praeeminet cognitioni. Deus enim plus

DIONYSII

1 d.9-2038 4
d.9-2038 hoc sonant verba Dionysii, supra citati.

DIONYSIUS

1 d.9-1697 1
d.9-1697 Dionysius, 7 De divinis nominibus, et De caelesti hierarchia, cap 1, *

2 d.9-1843 1
d.9-1843 Dionysius, De divinis nominibus, triplicem assignat, quamvis de

3 d.9-1967 3
d.9-1967 Idem sentit Dionysius, cap 2 De divinis nominibus, De caelesti

4 d.10-0216 7
d.10-0216 animi causa malus sit." Et D Dionysius, De divinis nominibus, cc. 4 et

5 d.12-0815 3
d.12-0815 incendentes, ut Dionysius ait, 7 cap Celesti Hierarchiae, quia illorum

DISPUTARE

1 d.14-0323 1
d.14-0323 Disputare alias in particulari an in anima beata maneant *

DISPUTAT

1 d.9-0003 1
.9-0003 Disputat Aristoteles de hac materia, lib 3 De Anima, a cap 4,

2 d.9-2408 1
d.9-2408 Disputat autem Aristoteles de intellectu practico et speculativo, lib 6

DISSERIT

1 d.9-0074 6
d.9-0074 materiae tangit, sed plures omittit. Dissertit latius materiam hanc D *

DISTINCTIO

1 d.9-1126 2
d.9-1126 18 Distinctio inter abstractionem formalem et universalem. Sed nota

DISTINGUI

1 d.9-2893 5
d.9-2893 quid unicuique conveniat metitur. Distingui etiam solet in anima

DISTINGUUNTUR

1 d.12-0107 2
d.12-0107 5 Distinguuntur actus voluntatis in elicitos et imperatos. Ex quibus

2 d.12-0466 3
d.12-0466 et ratione. Distinguuntur sicut intellectus et ratio, nam sicut intellectus

DIVINUS

1 d.9-0216 8
d.9-0216 proportionatum obiectum, noster vero habet rem materialem. Divinus

DIXERAT

1 d.9-2212 2
d.9-2212 actu. Dixerat enim quod scientia in actu est posterior scientia in

DIXI

1 d.9-1747 4
d.9-1747 tribui Deo immediate. Dixi tamen hoc non posse demonstratione *

2 d.14-0316 1
d.14-0316 Dixi “quantum est ex natura sua”, quia de facto nunc, quia

3 d.14-1000 2
d.14-1000 6 Dixi in conclusione “ex natura re”, id est, seclusa gubernatione

DIXIMUS

1 d.9-2060 2
d.9-2060 1 Diximus de obiectis et actibus intellectus agentis et possibilis.

2 d.9-2714 10
d.9-2714 possit esse practicus et speculativus. Et videtur quod non. Diximus enim

3 d.11-0214 2
d.11-0214 1 Diximus in quaestione praecedenti de potentia appetitus *

4 d.14-0670 2
d.14-0670 1 Diximus quomodo anima separata se cognoscat, quoniam *

DISPUTATIO

1 d.8-0001 1
d.8-0001 DISPUTATIO OCTAVA.

2 d.9-0001 1
d.9-0001 DISPUTATIO NONA.

3 d.10-0001 1
d.10-0001 DISPUTATIO DECIMA.

4 d.11-0001 1
d.11-0001 DISPUTATIO UNDECIMA.

5 d.12-0001 1
d.12-0001 DISPUTATIO DUODECIMA.

6 d.13-0001 1
d.13-0001 DISPUTATIO DECIMATERTIA.

7 d.14-0001 1
d.14-0001 DISPUTATIO DECIMAQUARTA.

DOCET

1 d.9-0740 4
d.9-0740 habet distinctam cogitationem. Docet enim Aristoteles, 3 De Anima,

DOMINI

1 d.11-0614 2
-0614 Spiritus Domini, ibi libertas”.

2 d.11-0644 13
d.11-0644 De vera et falsa religione, cap 14, et Sermone 43, De verbis Domini;

DUBITABITUR

1 d.9-2334 2
d.9-2334 15 Dubitabitur, 3, quis horum intellectuum sit perfectior

2 d.9-2357 2
d.9-2357 16 Dubitabitur 4, an intellectus agens et possibilis

DUBITATUR

1 d.14-0903 2
d.14-0903 12 Dubitatur an anima separata possit cum alia loqui et cum

DUBIUM

1 d.11-0672 2
d.11-0672 5 Dubium an appetitum obediat rationi quae versatur circa obiecta *

2 d.14-0240 5
d.14-0240 debeat deferri ab alio. Dubium tamen est an anima separata possit se *

3 d.14-0839 2
d.14-0839 8 Dubium tamen est an per has species cognoscat anima *

4 d.14-1074 2
d.14-1074 8 Dubium tamen manet circa secundum dictum. D *

DUO

1 d.9-2937 7
d.9-2937 10 Synderesis et conscientia quid sint. Duo tamen sunt explicanda,

2 d.11-0018 3
d.11-0018 irascibilis dicitur. Duo enim exercitia exercere debet appetitus

3 d.13-0177 5
d.13-0177 motum localem appetitui tribuunt. Duo enim sunt genera potentiarum

DUODECIMA

1 d.9-0034 1
d.9-0034 Duodecima conclusio: Praeter eam potentiam quae est

2 d.12-0001 2
d.12-0001 DISPUTATIO DUODECIMA.

DUOS

1 d.11-0003 1

d.11-0003 Duos distinximus appetitus in praecedenti disputatione,

DUPLICITER

1 d.9-1671 2

d.9-1671 quidditatem. Dupliciter enim quidditas a nobis cognoscitur, *

DURANDI

1 d.9-0411 2

d.9-0411 argumenta Durandi contra octavam conclusionem; Caietanus, 1 p, q 55,

2 d.12-0424 1

d.12-0424 Durandi, quem fere omnes theologi improbant, scilicet libertatem esse

3 d.14-0769 1

d.14-0769 Durandi, in 2, d 3, q 6, qui idem dicit in angelis, scilicet quod unus

DURANDO

1 d.9-0308 4

d.9-0308 omnes, solo deficiente Durando, in 2, d 3, q 7; et vehementer impugnat

DURANDU0S

1 d.9-0311 1

d.9-0311 Durandus quidem consequenter loquitur. Negavit enim supra species

2 d.9-1035 5

d.9-1035 singularis materialis sensati. Tamen Durandus, in 2, d 3, q 7, et

3 d.9-1260 4

d.9-1260 Similem sententiam insinuat Durandus, in 1, d 3, q 5, n 27;

4 d.9-2954 2

d.9-2954 ideo Durandus, in 2, d 39, q 4, dixit conscientiam esse habitum

5 d.10-0572 9

d.10-0572 d 6 et 10; et ibidem Gregorius et Durandus, negant per actum *

6 d.12-0196 6

d.12-0196 putant tantum distingui formaliter, ut Durandus, Scotus, et alii, in 1, d

7 d.12-0641 8

d.12-0641 actibus voluntas excedat. Sequuntur eum thomistae et Durandus, in